

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΔ'

Τρίτη 20 Νοεμβρίου 2007

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Άδεια απουσίας των Βουλευτών κ. Α. Κόρκα-Κώνστα, Α. Διαμαντοπούλου και Λ. Κατσέλη, σελ. 1568
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν επισκέπτες από το Κ.Α.Π.Η. Λαγκαδά Θεσσαλονίκης και μαθητές από το Εσπερινό Γενικό Λύκειο του Αιγάλεω, σελ. 1538, 1549
3. Ανακοινώνεται ότι ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γ. Αλογοσκούφης καταθέτει:
 - α) τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό του Κράτους οικονομικού έτους 2006, σελ. 1534
 - β) τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2008, σελ. 1534
4. Ειδική Ημερήσια Διάταξη.
Συζήτηση επί της Εκθέσεως της Διακομματικής Επιτροπής: «Για τη μελέτη και αντιμετώπιση του προβλήματος των ναρκωτικών», σελ. 1536, 1572
5. Επί του Κανονισμού, σελ. 1536
6. Επί Διαδικαστικού Θέματος, σελ. 1562, 1563
7. Επί Προσωπικού Θέματος, σελ. 1567

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ. 1523
2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ. 1524
3. Συζήτηση αναφορών και ερωτήσεων:
 - α) Προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης:
 - i. σχετικά με τις ελλείψεις προσωπικού στα εξωτερικά ιατρεία των νοσοκομείων του νομού Ηρακλείου, σελ. 1531
 - ii. σχετικά με την ολοκλήρωση κατασκευής μονάδας υποκατάστασης του Οργανισμού κατά των Ναρκωτικών (Ο.ΚΑ.ΝΑ.) στο Ηράκλειο Κρήτης, σελ. 1533

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης:

ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ Δ.,	σελ. 1548, 1554
ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ Β.,	σελ. 1542
ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ Δ.,	σελ. 1569
ΒΑΓΙΩΝΑΣ Γ.,	σελ. 1545
ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ Δ.,	σελ. 1571, 1572
ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ.,	σελ. 1557
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ.,	σελ. 1553
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ.,	σελ. 1556, 1567
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ.,	σελ. 1544
ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ.,	σελ. 1547, 1548
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β.,	σελ. 1567, 1568
ΚΙΛΤΙΔΗΣ Κ.,	σελ. 1536, 1538
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α.,	σελ. 1558
ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ Ε.,	σελ. 1570
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Γ.,	σελ. 1558, 1564

ΛΑΜΠΙΡΗΣ Η.,	σελ. 1570, 1571
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α.,	σελ. 1540, 1541
ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ Δ.,	σελ. 1546, 1547
ΜΕΛΑΣ Π.,	σελ. 1542
ΜΠΑΝΙΑΣ Ι.,	σελ. 1556
ΝΑΣΙΩΚΑΣ Ε.,	σελ. 1561
ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.,	σελ. 1554
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ. 1552, 1553
ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ Μ.,	σελ. 1565, 1566
ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ.,	σελ. 1567
ΠΛΕΥΡΗΣ Α.,	σελ. 1559
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ. 1563
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ.,	σελ. 1563, 1564
ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ Π.,	σελ. 1557
ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ Ε.,	σελ. 1538, 1539
ΣΚΟΥΛΑΣ Ι.,	σελ. 1565
ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ Μ.,	σελ. 1568
ΣΟΥΡΛΑΣ Γ.,	σελ. 1550
ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ Ε.,	σελ. 1559, 1560
ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ Μ.,	σελ. 1560, 1561
ΧΑΪΔΟΣ Χ.,	σελ. 1555
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ.,	σελ. 1549, 1550
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Χ.,	σελ. 1539
ΨΑΡΙΑΝΟΣ Γ.,	σελ. 1562

Β. Επί του Κανονισμού:

ΑΛΑΒΑΝΟΣ Α.,	σελ. 1536
ΣΙΟΥΦΑΣ Α.,	σελ. 1536

Γ. Επί Διαδικαστικού θέματος:

ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ.,	σελ. 1563
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ. 1562, 1563

Δ. Επί Προσωπικού θέματος:

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ.,	σελ. 1567
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Γ.,	σελ. 1567

Ε. Επί των αναφορών και ερωτήσεων:

ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β.,	σελ. 1534
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Γ.,	σελ. 1531, 1532, 1533, 1534
ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β.,	σελ. 1532
ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ Ε.,	σελ. 1532

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΔ'

Τρίτη 20 Νοεμβρίου 2007

Αθήνα, σήμερα στις 20 Νοεμβρίου 2007, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.00' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΕΛΣΑΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από το Γραμματέα της Βουλής κ. Απόστολο – Ιωάννη Τζιτζικώστα, Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος του Συλλόγου Βιομηχανικής Ντομάτας Επαρχίας Αλμυρού Μαγνησίας ζητεί την επιδότηση των πρώην παραγωγών ντομάτας.

2) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Αγροτική Συνεταιριστική Οργάνωση Μακρινίτσας Νομού Μαγνησίας ζητεί την αποζημίωση των ελαιοπαραγωγών του Πηλίου για τις ζημιές που υπέστησαν εξαιτίας της ανομβρίας.

3) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι υπάλληλοι του Ο.Α.Ε.Δ. με σύμβαση οριστού χρόνου ζητούν τη μονιμοποίησή τους.

4) Ο Βουλευτής Ξάνθης κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Ξάνθης ζητεί τη διατήρηση του Συνεταιριστικού χαρακτήρα των εταιρειών που δραστηριοποιούνται στην περιοχή.

5) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Αθανάσιος Βασιλάκης ζητεί την τροποποίηση του Δημοσιούπαλληλικού Κώδικα.

6) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Μενιδίου Αιτωλ/νίας ζητεί τη διατήρηση και αναβάθμιση του Ταχυδρομικού Γραφείου στο Μενίδι.

7) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Σωματείων

Ταχυδρομικών ζητεί την πρόσληψη μόνιμου προσωπικού στα ΕΛ.ΤΑ..

8) Οι Βουλευτές Λαρίσης και Τρικάλων κύριοι ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ και ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ αντίστοιχα, κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Πολιτιστικός Σύλλογος Δολίχης Ελασσόνας Νομού Λάρισας Η ΤΡΙΠΟΛΙΤΙΔΑ ζητεί οικονομική ενίσχυση.

9) Οι Βουλευτές Λαρίσης και Τρικάλων κύριοι ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ και ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ αντίστοιχα, κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Προοδευτικός - Εκπολιτιστικός και Μορφωτικός Σύλλογος Αντιχασίων Λάρισας ζητεί οικονομική ενίσχυση.

10) Οι Βουλευτές Αχαΐας και Β' Αθηνών κύριοι ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ και ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ αντίστοιχα, κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων Ενιαίου Λυκείου Λεωνιδίου Νομού Αρκαδίας ζητεί την άμεση παράδοση του νέου κτηρίου για τη στέγαση του ΕΠΑ.Λ. Λεωνιδίου.

11) Οι Βουλευτές Α' Θεσσαλονίκης κ. ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ και κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι εργαζόμενοι στην PEPSI-COLA Θεσσαλονίκης διαμαρτύρονται για τη δίωξη συνδικαλιστών του κλάδου.

12) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το 1ο ΕΠΑ.Λ. Αμοργού ζητεί την πλήρη στελέχυσή του.

13) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων 1ου Δημοτικού Σχολείου Μυκόνου ζητεί την κάλυψη των κενών θέσεων διδακτικού προσωπικού του εν λόγω σχολείου.

14) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Έπαρχος Θήρας Νομού Κυκλάδων ζητεί την ίδρυση Γραφείου Ο.Α.Ε.Ε. στη Σαντορίνη.

15) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Οίας Νομού Κυκλάδων ζητεί να καλυφθούν οι ελλείψεις σε διδακτικό προσωπικό, του Γυμνασίου της Θηρασίας.

16) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ κατέθε-

σε αναφορά με την οποία η Π.Α.Ε. Πανηλειακός Α.Ο. Πύργου ζητεί οικονομική ενίσχυση.

17) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Αμοργού Νομού Κυκλάδων ζητεί την αποπεράτωση των εργασιών ανέγερσης του Γυμνασίου – Λυκείου Αμοργού και την κάλυψη των κενών θέσεων σε εκπαιδευτικό προσωπικό.

18) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος της Κοινότητας Σικίνου Νομού Κυκλάδων ζητεί την επίσπευση των εργασιών για την ολοκλήρωση του δρόμου από Ελικοδρόμιο προς Αγ. Γεώργιο.

19) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων Γυμνασίου Πάρου ζητεί τη μεταφορά προκατασκευασμένων σχολικών αιθουσών στην Πάρο.

20) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Έπαρχος Θήρας ζητεί να καθιερωθούν συχνότερα δρομολόγια για την ακτοπλοϊκή σύνδεση της Σαντορίνης με τον Πειραιά και την Κρήτη.

21) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας με το οποίο ζητείται η υποστήριξη των προγραμμάτων Κοινωνικής Μέριμνας.

22) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αγίου Νικολάου Νομού Λασιθίου διαβιβάζει σχεδιαγράμματα των χώρων που παραχωρεί στην Α.Σ.Τ.Ε.Α.Ν..

23) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στο παθητικό κάπνισμα.

24) Ο Βουλευτής Αιτωλίας κ. ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία δικηγόροι της Μονάδας Οργάνωσης της Διαχείρισης Α.Ε. ζητούν τη νομοθετική ρύθμιση της εργασιακής τους σχέσης, με τη Μ.Ο.Δ. Α.Ε..

25) Ο Βουλευτής Αργολίδος κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην καθυστέρηση της δημιουργίας του Πανεπιστημιακού Κάμπους στην Αργολίδα.

26) Ο Βουλευτής Αργολίδος κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην τουριστική αξιοποίηση της αποξηραμένης λίμνης στην Ερμιόνη Αργολίδας.

27) Ο Βουλευτής Αργολίδος κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Παραπληγικών ζητεί την αύξηση των συντάξεων που χορηγούνται στους παραπληγικούς – τετραπληγικούς του Δημοσίου.

28) Ο Βουλευτής Αργολίδος κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Σιδηροδρομικών Πελοποννήσου ζητεί την επίσπευση των εργασιών ανακαίνισης των σιδηροδρομικών γραμμών στην περιοχή της Αργολίδας.

29) Ο Βουλευτής Αργολίδος κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Τίρυνθας Νομού Αργολίδας ζητεί οικονομική ενίσχυση για την κατασκευή αντιπλημμυρικών έργων.

30) Ο Βουλευτής Αργολίδος κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Σαρρής Αριστείδης, κάτοικος Λυγουριού Αργολίδας, ζητεί την αδειοδότηση ποιμνιοστασίου.

31) Ο Βουλευτής Λαρίσης κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων Βιομηχανιών – Βιοτεχνών Ειδών Διατροφής Νομού Λαρίσης ζητεί την ένταξη των εποχιακών εργατών κονσερβοποιίας φρούτων και λαχανικών, στο ν. 1836/89.

32) Ο Βουλευτής Λαρίσης κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Σαρανταπόρου Νομού Λαρίσης ζητεί οικονομική ενίσχυση για την αποκατάσταση της δημοτικής του οδοποιίας.

33) Ο Βουλευτής Λαρίσης κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Θεσσαλικών Βιομηχανιών ζητεί την άμεση έκδοση των δικαστικών αποφάσεων που αφορούν υποθέσεις επιβολής προστίμων σε επιχειρήσεις.

34) Η Βουλευτής Αιτωλίας κ. ΣΟΦΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΑ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Σύλλογοι Γονέων και Κηδεμόνων Γυμνασίου και Λυκείου Βόνιτσας ζητούν τη χρηματοδότηση της μελέτης αποκατάστασης της στατικής επάρκειας, των κτηρίων του σχολικού αυτού συγκροτήματος.

35) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Συντεχνία Αρτοποιών Αθηνών Προαστίων και Περιχώρων ζητεί κατάλογο των μεταλλαγμένων συστατικών που περιέχονται στις πρώτες ύλες της αρτοποιίας και ζαχαροπλαστικής.

36) Οι Βουλευτές Ηρακλείου, Ζακύνθου, Σερρών και Ιωαννίνων κύριοι ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ, ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ και ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ αντίστοιχα, κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο κ. Ανδρέας Κατζηλάκης ζητεί τη χορήγηση αντιγράφων από δημόσια έγγραφα.

37) Η Βουλευτής Ευβοίας κ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΕΡΛΕΠΕ – ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων του 21ου Δημοτικού Σχολείου Χαλκίδας ζητεί την απομάκρυνση κεραίας κινητής τηλεφωνίας από το Δημοτικό αυτό Σχολείο.

38) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ηρακλείου Κρήτης ζητεί τη χορήγηση επιδόματος στις εργαζόμενες μητέρες κ.λπ..

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 1160/25.10.2007 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κων/νου Γέιτονα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 133/14.11.2007 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω σχετικής ερώτησης και σύμφωνα με τα στοιχεία της αρμόδιας Υπηρεσίας, σας ενημερώνουμε για τα εξής:

1. Το ΥΠΕΧΩΔΕ στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του αντιμετωπίζει τα θέματα κυκλοφοριακών διαμορφώσεων, ρυθμίσεων, φωτεινής σηματοδότησης και υποστήριξης των μέσων μαζικής μεταφοράς που εντοπίζονται κατά κύριο λόγο στο οδικό δίκτυο δικαιοδοσίας της ΓΓΔΕ. Παράλληλα προωθεί με γρήγορους ρυθμούς:

α) Το πρόγραμμα επέκτασης του μητροπολιτικού σιδηροδρόμου, ως κύριας παρέμβασης στο κυκλοφοριακό πρόβλημα.

β) Τις κυκλοφοριακές ρυθμίσεις που αφορούν στην επαύξηση και στην επέκταση γενικότερα των μεγάλων οδικών αξόνων της ευρύτερης περιοχής της Αθήνας.

Η υλοποίηση της επέκτασης του Τραμ καθώς και του προαστιακού σιδηροδρόμου είναι αρμοδιότητας του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών.

2. Όσον αφορά το οδικό δίκτυο του Λεκανοπεδίου και της Αττικής γενικότερα βρίσκονται στη διαδικασία δημοπράτησης και ανάθεσης ή τελούν υπό εκπόνηση οι παρακάτω μελέτες:

* Α/Κ Κερατέας στο Διευρωπαϊκό οδικό άξονα Σταυρού-Λαυρίου

* Μελέτη ανισόπεδης διάβασης πεζών στην περιοχή του ισόπεδου κόμβου Λ. Κηφισίας-Ερυθρού Σταυρού-Καρελλά στο Μαρούσι Αττικής

* Μελέτη συνδετήριας οδού Λ. Μεσογείων με Λ. Δουκίσσης Πλακεντίας και με Ελ. Λεωφ. Ελευσίνας-Σταυρού-Α/Δ Σπάτων

Μελέτες προς ανάθεση:

* Μελέτη παράπλευρου οδικού δικτύου και ανισοπεδοποίησης κρισίμων κόμβων στο Διευρωπαϊκό οδικό άξονα Σταυρού-Λαυρίου (τμήμα Μαρκόπουλο-Λαύριο).

* Ολοκλήρωση - επικαιροποίηση μελετών, συμπληρωματικές μελέτες για τη μετατροπή της Εθνικής οδού Αθηνών-Κορίνθου (τμήμα περιοχή Δαφνίου-Α/Κ με Παλαιά Εθνική οδό Ελευσίνας (ΠΕΟ Ε.Θ) σε αυτοκινητόδρομο.

* Κυκλοφοριακές βελτιώσεις στη Λεωφ. Κηφισού στο τμήμα από Τρείς Γέφυρες έως Α/Κ Αττικής οδού.

* Μελέτη επιχειρησιακού σχεδίου οδικής ασφάλειας και διαχείρισης κυκλοφορίας οδικών συνδέσεων αρτηριών του Ε.Ο.Δ και των σταθμών του Μετρό Αθηνών κατά μήκος της Λεωφ. Μεσογείων και της Αγ. Παρασκευής.

* Αναμόρφωση/επικαιροποίηση/σύνταξη οριστικών μελετών στα τμήματα της οδού Αγ. Αννης από την Ιερά οδό έως την οδό Ορφέως και της οδού Αγ. Πολυκάρπου από την οδό Αγ. Αννης έως το ρέμα Προφήτη Δανιήλ.

Ο Υφυπουργός
Θ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ»

2. Στην με αριθμό 1011/23.10.2007 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αθανασίου Πλεύρη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 63702/14.11.2007 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω σχετικής ερώτησης, που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Πλεύρης, σχετικά με το αντικείμενο του θέματος, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Οι αρμοδιότητες και τα καθήκοντα των φυλάκων σχολικών κτηρίων προσδιορίστηκαν από το καθηκοντολόγιο που είχε εκδοθεί με την έναρξη του προγράμματος Απόκτησης Εργασιακής Εμπειρίας Ανέργων στη Φύλαξη Σχολικών Κτηρίων, με τη συνεργασία των συναρμόδιων Υπουργείων, του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού-ΛΑΕΚ, της ΚΕΔΚΕ και της ΕΕΤ/ΑΑ και εξακολουθεί να ισχύει και για όσους σχολικούς φυλάκες τακτοποιήθηκαν σε Δήμους σε οργανικές θέσεις ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου με τις διατάξεις του ν. 3320/2005.

Οι υπάλληλοι με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου στους ΟΤΑ α' βαθμού εκτελούν τα καθήκοντα της ειδικότητας για την οποία προσλήφθηκαν, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 171 του ν. 3584/2007 (ΦΕΚ 143 Α') «κύρωση του Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων».

Η υπηρεσία μας, σε κάθε περίπτωση, γνωστοποιεί στους αρμόδιους ΟΤΑ ότι δεν είναι επιτρεπτή η απασχόληση των σχολικών φυλάκων που τακτοποιήθηκαν σε θέσεις Ι.Δ.Α.Χ. σε άλλα καθήκοντα, παρά μόνο σε εκείνα που ορίζει η ειδικότητά τους ως σχολικοί φυλάκες και τα οποία προσδιορίζονται αναλυτικά στο προαναφερόμενο καθηκοντολόγιο.

Ακολούθως, σας γνωρίζουμε ότι στους ΟΤΑ α' βαθμού της χώρας έχουν συσταθεί συνολικά 2783 θέσεις σχολικών φυλάκων, ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, βάσει των διατάξεων του πδ/64/2004 και εναπόκειται στην αρμοδιότητα του κάθε φορέα η τοποθέτηση τους στα σχολικά κτίρια που διαπιστώνεται ανάγκη φύλαξης, πάντα μέσα στα πλαίσια των καθηκόντων και αρμοδιοτήτων τους.

Πέρα των ανωτέρω, όπως έχουμε γνωρίσει με το Α.Π. 8084/20-2-2003 έγγραφό μας, οι ΟΤΑ α' βαθμού έχουν τη δυνατότητα να τροποποιήσουν τους Οργανισμούς Εσωτερικής Υπηρεσίας τους και να συστήσουν θέσεις Φυλάκων Σχολικών Κτιρίων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 3584/07.

Η κάλυψη των θέσεων αυτών γίνεται με πρωτοβουλία των

ΟΤΑ α' βαθμού, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 του ν. 3584/07. Επισημαίνεται ότι και στην περίπτωση αυτή ισχύει η προσαύξηση του κριτηρίου της εμπειρίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 του ν. 3320/2005 (ΦΕΚ 48/ Α' /23-2-2005).

Ο Υφυπουργός
ΘΑΝΑΣΗΣ ΝΑΚΟΣ»

3. Στην με αριθμό 1177/26.10.2007 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννου Μανιάτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 62609,61827/13.11.2007 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 1177/26-10-2007 ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γ. Μανιάτης, αναφορικά με τη στάθμευση αυτοκινήτων στο λιμάνι του Ναυπλίου, όπως μας ενημέρωσε η Περιφέρεια Πελοποννήσου, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το Δημοτικό Λιμενικό Ταμείο Ναυπλίου με την αριθ. 41/2007 πράξη του αποφάσισε να εξετάσει τη δυνατότητα δημιουργίας χώρου ελεγχόμενης στάθμευσης για τρία χρόνια και συνέστησε επιτροπή για τον καθορισμό των χώρων που προτίθενται να παραχωρήσουν, τη μέριμνα για τη δημοσίευση πρόσκλησης ενδιαφέροντος, την αξιολόγηση των προσφορών και την εισήγηση στο διοικητικό συμβούλιο προκειμένου να λάβει σχετική απόφαση η οποία θα τεθεί υπόψη του Δημοτικού Συμβουλίου Ναυπλίου για γνωμοδότηση.

Στην ίδια απόφαση προβλέπεται ότι μετά την πιο πάνω διαδικασία το θέμα θα επανέλθει στο διοικητικό συμβούλιο του Δημοτικού Λιμενικού Ταμείου Ναυπλίου για οριστική απόφαση η οποία υπόκειται στην έγκριση του Υ.Ε.Ν. Αιγ. & Νησιωτικής Πολιτικής / ΕΣΑΛ και του Γεν. Γραμ. Περιφέρειας Πελοποννήσου.

Επιπλέον με την ενέργεια αυτή είναι σύμφωνο το Δημοτικό Συμβούλιο Ναυπλίου, δεδομένης της απόφασης (με 15 θετικές ψήφους και 6 αρνητικές) που έλαβε για την αναγκαioτητα δημιουργίας χώρου ελεγχόμενης στάθμευσης στο λιμάνι του Ναυπλίου και πρότεινε μια σειρά βελτιωτικών όρων.

Συνεπώς καμία απόφαση για δημιουργία ελεγχόμενου χώρου στάθμευσης δεν έχει ληφθεί από το Λιμενικό Ταμείο Ναυπλίου, ούτε έχει γίνει παραχώρηση, αλλά μόνο διερεύνηση χωρίς δεσμεύσεις, δεδομένου ότι έχουν δημιουργηθεί πολλά προβλήματα από την άναρχη στάθμευση στη χερσαία ζώνη του λιμένα.

Μετά την ολοκλήρωση των διαδικασιών και εφ' όσον το Δημοτικό Συμβούλιο Ναυπλίου και το Διοικητικό Συμβούλιο του Δημοτικού Λιμενικού Ταμείου Ναυπλίου λάβουν τις τελικές αποφάσεις, ο σχετικός φάκελος θα αποσταλεί το Υ.Ε.Ν. Αιγ. & Νησιωτ. Πολιτικής / ΕΣΑΛ για την κατά νόμο προβλεπόμενη έγκριση.

Ο Υφυπουργός
ΘΑΝΑΣΗΣ ΝΑΚΟΣ»

4. Στην με αριθμό 1220/29-10-2007 ερώτηση του Προέδρου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς και Βουλευτή κ. Αλέξανδρου Αλαβάνου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 157/13-11-2007 έγγραφο από τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στη με αρ. πρωτ. 1220/29-10-2007 ερώτηση, που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Α. Αλαβάνο, σχετικά με το ανωτέρω θέμα, σας πληροφορούμε τα εξής:

Η επιδότηση λόγω ανεργίας των μισθωτών επεξεργασίας σταφίδας, μελών της «Συνεργατικής Σταφιδοεργατών Ηρακλείου Κρήτης» ρυθμίζεται από τις διατάξεις του Κανονισμού «Περί Αφασχόλησης Ανεργίας των μισθωτών επεξεργασίας Σταφίδας...» όπως αυτός έχει εγκριθεί με την υπ'αρ. 44151/4661/1956 Απόφαση του Υπουργού Εργασίας και έχει τροποποιηθεί με τις διατάξεις του Π.Δ. 227/29-8-97 (ΦΕΚ 172/τ.α/1997).

Ειδικότερα, με τις διατάξεις του άρθρου 1 του προαναφερόμενου προεδρικού διατάγματος, το επίδομα ανεργίας δεν δύναται να υπερβαίνει τις εβδομήντα πέντε (75) ή εκατό (100) ημέρες κάθε περίοδο επιδότησης, με την πραγματοποίηση εκατόν

είκοσι πέντε (125) ή εκατόν πενήντα (150) τουλάχιστον ημερών εργασίας αντίστοιχα, εντός του προηγούμενου αυτής ημερολογιακού έτους...».

Πρέπει να τονιστεί ότι η αντιμετώπιση ιδιαιτερώσεων περιστάσεων που αφορούν μεμονωμένους ή μικρή ομάδα εργαζομένων δεν μπορεί να γίνεται περιπτώσιολογικά, αλλά στο πλαίσιο μιας ευρύτερης προσπάθειας αναμόρφωσης, εξορθολογισμού και ενιαιοποίησης των επιδοματικών πολιτικών στη χώρα μας.

Γι' αυτόν εξάλλου το λόγο, εξελίσσεται και στη χώρα μας (όπως και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες) ένας ευρύς διάλογος που αφορά στην αναβάθμιση της κοινωνικής προστασίας των ανέργων, αλλά και της ασφάλειας εργαζομένων με επισφαλείς μορφές απασχόλησης, όπως προσωρινή και εποχική απασχόληση.

Στο ίδιο πλαίσιο, το αίτημα για, πρόωγη συνταξιοδότηση μεμονωμένων εργαζομένων, θα έλεγε κανείς ότι καθίσταται «ανεπίκαιρο», καθώς όπως όλοι γνωρίζουμε αρχίζει διάλογος για την ενιαία (και όχι περιπτώσιολογική) αντιμετώπιση ασφαλιστικών ζητημάτων.

Πρέπει να σημειώσουμε επίσης ότι για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν εργαζόμενοι σε παλαιούς κλάδους που αναδιарθρώνονται, η συμβολή της πολιτείας, μέσω των αρμόδιων φορέων απασχόλησης Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (Ο.Α.Ε.Δ.), επικεντρώνεται στην υλοποίηση ενεργητικών προγραμμάτων απασχόλησης για την ταχεία επαναπροώθησή τους στην αγορά εργασίας και κύρια στον ιδιωτικό τομέα που σήμερα δημιουργεί νέες και βιώσιμες θέσεις εργασίας.

Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία για την πλήρη συνταξιοδότηση λόγω γήρατος με τις διατάξεις των βαρέων απαιτείται η συμπλήρωση του 55ου έτους της ηλικίας (προκειμένου περί γυναικών) ή του 60ου (προκειμένου για άνδρες) και η πραγματοποίηση συνολικά 4.500 Η.Ε. εκ των οποίων 3.600 σε βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα και από αυτές τουλάχιστον 1.000 την τελευταία 13ετία πριν από τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας ή την υποβολή της αίτησης για συνταξιοδότηση. Χορήγηση μειωμένης σύνταξης με τις διατάξεις των ΒΑΕ δεν προβλέπεται από την ισχύουσα νομοθεσία.

Δυνατότητα πλήρους συνταξιοδότησης λόγω γήρατος δίνεται και σε όσους έχουν διανύσει μεγάλο μέρος του εργασιακού τους βίου σε βαριές και ανθυγιεινές εργασίες (7.500 Η.Ε.) αλλά σε αυτή την περίπτωση απαιτούνται συνολικά 10.500 Η.Ε. (για τη συμπλήρωση των οποίων κατ' εξαίρεση λαμβάνεται υπόψη και ο αναγνωρισθείς χρόνος στρατιωτικής θητείας). Στην περίπτωση αυτή το όριο ηλικίας είναι το 55ο για άνδρες και γυναίκες.

Τέλος, σας πληροφορούμε ότι για το ίδιο θέμα στις 12-10-2007 ενημερώθηκε η Εθνική

Αντιπροσωπεία, κατά τη συζήτηση της με αριθμ. 40/9-10-2007 Επίκαιρης Ερώτησης, πρακτικά της οποίας σας επισυνάπτουμε προς ενημέρωσής σας.

Ο Υπουργός
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ν. ΜΑΓΓΙΝΑΣ

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

5. Στην με αριθμό 899/18-10-2007 ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΥΠΠΟ/ΓΡ.ΥΠ.ΚΕ/63/12-11-2007 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθμ. πρωτοκόλλου 899/18.10.07 ερώτησης του Βουλευτή κ. Μανόλη Στρατάκη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το ΥΠ.ΠΟ έχει την άμεση ευθύνη για 588 έργα, 271 στο Ε.Π. «Πολιτισμός» και 317 στα Π.Ε.Π και το INTERREG α αριθμός αυξάνεται περαιτέρω, καθώς προγραμματίζονται εντάξεις έργων τόσο στο Ε.Π. «Πολιτισμός», όσο και σε ορισμένα Π.Ε.Π. και το INTERREG.

Τα 588 ενταγμένα έργα αθροίζουν σήμερα ένα συνολικό προϋπολογισμό ύψους 1.152.200.000,00 ευρώ (798.600.000,00 στο Ε.Π. «Πολιτισμός» και 353.600.000,00 ευρώ στα Π.Ε.Π και το INTERREG). Πρόκειται για ένα πρόγραμμα έργων πρωτοφανές για το Υπουργείο Πολιτισμού.

Στην επόμενη Προγραμματική Περίοδο θα δοθεί έμφαση στις εξής κατηγορίες δράσεων:

- Ενίσχυση των πολιτιστικών υποδομών της χώρας.
- Διασύνδεση του τομέα του Πολιτισμού με την Παιδεία.
- Προώθηση του τομέα του Πολιτισμού στην Κοινωνία της Πληροφορίας.
- Ενίσχυση της περιφερειακής ανάπτυξης.
- Διασύνδεση του Πολιτισμού με την προστασία και ανάδειξη του φυσικού περιβάλλοντος.
- Ανάπτυξη της διακρατικής και διασυνοριακής συνεργασίας σε θέματα πολιτισμού.

Ειδικότερα, ο τομέας του Πολιτισμού θα ενισχυθεί:

- Μέσα από την προτεραιότητα της Περιφερειακής Ανάπτυξης, τόσο σε υποδομές όσο και σε θεσμούς.
- Μέσα από την προτεραιότητα Περιβάλλον και Αειφόρος Ανάπτυξη, καθώς η αρχή της αειφορίας, η οποία διέπει τόσο τον δημόσιο όσο και τον ιδιωτικό τομέα, δεν διαχωρίζεται το φυσικό από το πολιτιστικό περιβάλλον, αλλά αναγνωρίζει το πολιτιστικό περιβάλλον ως ισοδύναμη συνιστώσα.
- Μέσα από την προτεραιότητα Επιχειρηματικότητα και Εξωστρέφεια, καθώς, και για πρώτη ίσως φορά, θα αντιμετωπιστεί με τη δέουσα προσοχή η ανάπτυξη πολιτιστικών επενδύσεων στον τομέα του Πολιτισμού.

- Μέσα από την προτεραιότητα Ανάπτυξη Ανθρώπινου Δυναμικού, καθώς ο τομέας του Πολιτισμού έχει άμεση και στενή σχέση με την Παιδεία και τη γενική εκπαίδευση, η οποία αποτελεί τη βάση, πάνω στην οποία μπορεί να οικοδομηθεί η οποιαδήποτε επαγγελματική ή τεχνική εκπαίδευση και εξειδίκευση.

- Μέσα από την προτεραιότητα Ψηφιακή Σύγκλιση και Αναβάθμιση της Δημόσιας Διοίκησης, με την ανάπτυξη του Εθνικού Ιστού Πολιτισμικής Γνώσης. Ο Εθνικός Ιστός Πολιτισμικής Γνώσης θα δίνει τη δυνατότητα της πληροφόρησης, εκπαίδευσης, μετάδοσης της γνώσης, αλλά και παροχής πληθώρας ψηφιακών υπηρεσιών σε όλους ανεξαιρέτως τους πολίτες της χώρας και στη Διεθνή κοινότητα.

- Μέσα από την προτεραιότητα της Διασυνοριακής, Διακρατικής και Διαπεριφερειακής Συνεργασίας, καθώς ο Πολιτισμός αποτελεί παραδοσιακά τη βάση για τη διαμόρφωση διακρατικών και διασυνοριακών συνεργασιών.

Με βάση όλα τα παραπάνω καθίσταται σαφές ότι το Υπουργείο Πολιτισμού, έχοντας ως δεδομένο ότι ο πολιτισμός είναι αναπτυξιακός παράγοντας και ένα από τα κύρια στοιχεία της ευρωπαϊκής οικονομίας, παράγει πολιτιστική πολιτική, η οποία αποσκοπεί στην ανάδειξη, προστασία και φύλαξη των μνημείων. Παράλληλα συνεισφέρει, λαμβάνοντας σοβαρά υπόψη ως βασική συνιστώσα την παραγωγική και αναπτυξιακή διάσταση, στην προσπάθεια που καταβάλλεται με σκοπό την αειφόρο ανάπτυξη του τόπου και την αναβάθμιση περιοχών, κυρίως της Ελληνικής περιφέρειας.

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΗΛΣ ΛΙΑΠΗΣ

6. Στην με αριθμό 695/15-10-2007 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Γεωργίου Μαυρίκου, Νικολάου Καραθανασόπουλου και Νικολάου Μωραΐτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 119/13-11-07 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσαν οι Βουλευτές κύριοι Γ. Μαυρίκος, Ν. Καραθανασόπουλος, Ν. Μωραΐτης, για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής :

Από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων βάσει της ΚΥΑ 281273/2004 (ΦΕΚ 1396/Β') έχουν εκδοθεί 22 προεγκριμένοι τύποι μελετών στεγαστρων ζώων μέχρι 300 τ.μ., με δωρεάν έκδοση έγκρισης κατασκευής αντί οικοδομικής άδειας.

Όσον αφορά την αύξηση των τιμών των ζωοτροφών, είναι παγκόσμιο φαινόμενο που επηρεάζει και τα υπόλοιπα Κράτη - Μέλη, λόγω κλιματικών και άλλων περιβαλλοντικών παραγόντων.

Συγκεκριμένα, στην Ελλάδα η διαμόρφωση των τιμών των ζωοτροφών, οι οποίες επηρεάζουν το κόστος παραγωγής και την ανταγωνιστικότητα των κτηνοτροφικών προϊόντων (γάλα, κρέας κ.λπ.) γίνεται στο πλαίσιο της ελεύθερης αγοράς (προσφοράς και ζήτησης) και δεν υπάρχει δυνατότητα επηρεασμού αυτών.

Συμπληρωματικά των ανωτέρω διαβιβάζονται συνημμένα τα με αριθμ. πρωτ. 21583/19-10-2007 και 3819/31-10-2007 έγγραφα του Προέδρου του Οργανισμού Ελληνικών Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΕΛΓΑ) και του Ειδικού Γραμματέα του Γ' ΚΠΣ αντίστοιχα.

Ο Υπουργός
A. ΚΟΝΤΟΣ

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

7. Στην με αριθμό 544/11-10-2007 ερώτηση του Βουλευτή κ. Θεοδώρου Καραόγλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 81/13-11-2007 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Θ. Καραόγλου, για τα θέματα αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Η περιοχή του κάμπου Θεσσαλονίκης - Πέλλας - Ημαθίας (συμπεριλαμβανομένου και του νομού Κιλκίς) έχουν χαρακτηριστεί ως ευπρόσβλητες από την νιτρορύπανση ζώνες και έχει εκδοθεί Πρόγραμμα Δράσης [αριθμ. 16175/824/12.4.06 ΚΥΑ-(ΦΕΚ Β' 530)], σε εφαρμογή της Οδηγίας 91/676/ΕΟΚ «για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης». Σύμφωνα με την παραπάνω ΚΥΑ η ευπρόσβλητη ζώνη περιλαμβάνει τις λεκάνες των ποταμών Αλιάκμονα, Λουδία, Αξιού, Γαλλικού, τις λίμνες Λαγκαδά και Βόλβη καθώς και την περιοχή του Κιλκίς.

Το Πρόγραμμα Δράσης περιγράφει μέτρα και διαμορφώνει πρακτικές για την προστασία των επιφανειακών και των υπόγειων υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης.

Τέτοια μέτρα είναι:

- Ο περιορισμός της ποσότητας αζωτούχου λιπάσματος που επιτρέπεται να διασπείρεται στο έδαφος, στο πλαίσιο της ορθής γεωργικής πρακτικής καθορίζοντας το μέγιστο επιτρεπτό όριο αζωτούχου λίπανσης κατά κύρια καλλιέργεια.

- Ο προσδιορισμός του τρόπου και χρόνου εφαρμογής των απαραίτητων λιπαντικών μονάδων κατά καλλιέργεια.

- Η προσαρμογή καλλιεργητικών πρακτικών με στόχο τη μείωση της νιτρορύπανσης.

- Ο κατάλληλος χειρισμός γεωργοκτηνοτροφικών αποβλήτων για τη μείωση της ρύπανσης από αζωτούχες ενώσεις.

- Η θέσπιση μηχανισμού παρακολούθησης ελέγχου και κυρώσεων.

Στο άρθρο 3 της παραπάνω ΚΥΑ αναφέρονται οι υποχρεώσεις που έχουν παραγωγοί των οποίων οι εκμεταλλεύσεις βρίσκονται εντός της ευπρόσβλητης ζώνης του κάμπου Θεσσαλονίκης - Πέλλας Ημαθίας, μεταξύ των οποίων είναι και η τήρηση συγκεκριμένης λιπαντικής αγωγής ανάλογα με την καλλιέργεια, τον τύπο του εδάφους και τη μέθοδο άρδευσης. Επιπλέον οι παραγωγοί υποχρεούνται να τηρούν ημερολόγιο καταγραφής λίπανσης (σύμφωνα με υπόδειγμα που περιλαμβάνεται στην ΚΥΑ) παραστατικά αγοράς λιπασμάτων ή κοπριάς κ.α..

Οι έλεγχοι για την τήρηση των διατάξεων του Προγράμματος Δράσης, σύμφωνα με το άρθρο 5, διενεργούνται από υπαλλήλους της οικείας Δ/σης Αγροτικής Ανάπτυξης (Δ.Α.Α.) της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, σε συνεργασία με την Υπηρεσία Εγγείων Βελτιώσεων, κάθε χρόνο και σε ποσοστό 1% των παραγωγών και είναι τόσο επιτόπιοι όσο και διοικητικοί. Σε παραγω-

γούς που από τον έλεγχο βρεθεί ότι δεν έχουν συμμορφωθεί με τα όσα ορίζονται στο Πρόγραμμα Δράσης, επιβάλλονται οι κυρώσεις του άρθρου 6 ανάλογα με το είδος της παράβασης.

Μετά την ψήφιση του Κανονισμού για την αναθεώρηση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής και στο πλαίσιο της Πολλαπλής Συμμόρφωσης, οι παραγωγοί που λαμβάνουν άμεσες ενισχύσεις καλούνται πλέον να συμμορφωθούν με ένα σύνολο από κανόνες στους οποίους περιλαμβάνεται και η εφαρμογή της Οδηγίας 91/676/ΕΟΚ (τήρηση Προγράμματος Δράσης για τις ευπρόσβλητες ζώνες). Έτσι στο πλαίσιο των ελέγχων για την είσπραξη των άμεσων ενισχύσεων, οι οποίοι πραγματοποιούνται από τις Δ.Α.Α των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων με τη συνδρομή του ΟΠΕΚΕΠΕ, ελέγχεται η εφαρμογή της Πολλαπλής Συμμόρφωσης.

Έτσι για το έτος 2007 όπου οι έλεγχοι βρίσκονται σε εξέλιξη οι αρμόδιες Δ.Α.Α των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων ελέγχουν τους παραγωγούς που περιλαμβάνονται στο δείγμα της Πολλαπλής Συμμόρφωσης και για την τήρηση του Προγράμματος Δράσης.

Σε ότι αφορά τη λήψη επιπρόσθετων μέτρων για την προστασία από γεωργική ρύπανση μέσω της μειωμένης λίπανσης, στο πλαίσιο του Καν. (ΕΚ) 1257/99 που ίσχυσε την προηγούμενη Προγραμματική Περίοδο (2000-2006), το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων υλοποιεί 17 Αγροπεριβαλλοντικά μέτρα. Στα μέτρα αυτά, όσοι παραγωγοί επιθυμούν υπογράψουν πενταετούς διάρκειας συμβάσεις και ενισχύονται για την απώλεια εισοδήματος που έχουν ή τις δαπάνες που κάνουν, προκειμένου να τηρήσουν συγκεκριμένες δεσμεύσεις.

Μεταξύ των μέτρων αυτών είναι το μέτρο 3.10 «Διαχείριση παραλίμνιων εκτάσεων της περιοχής του Δικτύου ΦΥΣΗ 2000 Λίμνες Βόλβη & Κορώνεια» και το μέτρο-3.1 «Βιολογική Γεωργία».

Το μέτρο 3.10 έχει ως στόχο την προστασία των υδάτων μέσω της μειωμένης χρήσης εισροών με την εφαρμογή συγκεκριμένων καλλιεργητικών πρακτικών, όπως αγρανάπαυσης ή αμειψισποράς. Παραγωγοί που εντάσσονται στο μέτρο 3.1 «Βιολογική Γεωργία» εφαρμόζουν τον Καν. (ΕΟΚ) 2092/91 για την παραγωγή βιολογικών προϊόντων. Μεταξύ των δεσμεύσεων που αναλαμβάνουν είναι και η απαγόρευση της εφαρμογής φυτοπροστατευτικών προϊόντων και χημικών λιπασμάτων.

Συμπληρωματικά των ανωτέρω διαβιβάζεται συνημμένα το με αριθμ. πρωτ. 3738/24-10-07 έγγραφο του Ειδικού Γραμματέα του Γ' ΚΠΣ.

Ο Υπουργός
A. ΚΟΝΤΟΣ

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

8. Στην με αριθμό 1002/23-10-2007 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ευσταθίου Κουτμερίδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 175/13-11-2007 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Σ. Κουτμερίδης, σας πληροφορούμε τα εξής:

1. Άμεσες ενισχύσεις σε γεωργούς (εισοδηματικές)

Βάσει του Καν(ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου στους γεωργούς που εκτρέφουν προβατίνες ή/και αίγες και σε βοοτρόφους, καταβάλλονται κατ' έτος ενισχύσεις που έχουν ενταχθεί από το 2006 στο σύστημα "ενιαίας ενίσχυσης" στην εκμετάλλευση, με πλήρη αποδέσμευση από την παραγωγή. Τα ποσά αναφοράς της ενιαίας ενίσχυσης είναι ο τριετής μέσος όρος των συνολικών ποσών ενισχύσεων που έχει λάβει ο γεωργός στο πλαίσιο των καθεστώτων στήριξης κατά τη διάρκεια κάθε ημερολογιακού έτους της περιόδου αναφοράς 2000, 2001 και 2002.

Επίσης, επιπλέον της ενιαίας ενίσχυσης, στο πλαίσιο του άρθρου 69 του Καν. (ΕΚ) 1782/03 του Συμβουλίου, από το 2006 χορηγείται ενίσχυση τόσο σε βοοτρόφους όσο και σε αιγοπρο-

βατοτρόφους για τη βελτίωση της ποιότητας των γεωργικών τους προϊόντων (ποιοτικό παρακράτημα).

Σε ότι αφορά ειδικότερα το ποιοτικό παρακράτημα στους τομείς του προβείου και αιγείου γάλακτος και βοείου κρέατος, ισχύουν τα εξής:

α) Ποιοτικό παρακράτημα υπέρ των γεωργών που εκτρέφουν προβατίνες ή / και αίγες

Δικαιούχοι της ενίσχυσης, που χορηγείται με στόχο τη βελτίωση της ποιότητας του παραγόμενου πρόβειου ή/και αίγειου γάλακτος, είναι οι γεωργοί που εκτρέφουν προβατίνες ή/και αίγες και παράγουν και παραδίδουν από 01-01-06 γάλα σε εγκεκριμένες μονάδες μεταποίησης, σύμφωνα με την ΚΥΑ 320679/09.11.2005 (ΦΕΚ 1613/Β'). Το γάλα που παραδίδεται στις ανωτέρω μονάδες πρέπει να έχει συγκεκριμένα ποιοτικά χαρακτηριστικά, δηλαδή Ολική Μικροβιακή Χλωρίδα μικρότερη ή ίση ενός ορίου που καθορίζεται κατ' έτος με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Για το έτος 2006 το όριο αυτό ορίστηκε σε 1.300.000 μικρόβια/ml γάλακτος, ενώ η ελάχιστη επιλέξιμη ποσότητα γάλακτος ορίστηκε για το ίδιο έτος σε 1500 kg για τους γεωργούς (κτηνοτρόφους) όλων των περιοχών προκειμένου να βοηθηθούν και οι μικρότεροι παραγωγοί.

Οι σχετικές ενισχύσεις έχουν καταβληθεί στο σύνολο σχεδόν των δικαιούχων από τις 30-06-2007 (για το έτος 2006).

β) Ποιοτικό παρακράτημα υπέρ των γεωργών που εκτρέφουν βοοειδή Προβλέπεται από το 2006 η καταβολή ενίσχυσης στους γεωργούς, κατόχους βοοτροφικών εκμεταλλεύσεων, στις οποίες έχουν γεννηθεί 15 μοσχάρια. και παράγουν σφάγια ταύρων καλής ποιότητας (ως σφάγιο καλής ποιότητας για το 2006 ορίστηκε αυτό της κατηγορίας τουλάχιστον R3 βάσει της κοινοτικής κλίμακας ταξινόμησης βοοειδών SEUROP και με βάρος τουλάχιστον 240 κιλά, ενώ για το 2007 επίσης αυτό της κατηγορίας R3 βάσει της ανωτέρω κλίμακας και βάρους τουλάχιστον 250 κιλών). Για τα νησιά του Αιγαίου ισχύουν ειδικές ρυθμίσεις από το 2007 (10 γεννήσεις και σφάγια ταύρων καλής ποιότητας ταξινομημένα βάσει της κοινοτικής κλίμακας ταξινόμησης SEUROP τουλάχιστον στην κατηγορία R-3 και με βάρος τουλάχιστον 220 κιλά).

Για το έτος 2006 έχει καταβληθεί ελάχιστο ποσό 450 ευρώ/επιλέξιμο ταύρο ανεξάρτητα του αριθμού των γεννήσεων μοσχαριών της εκμετάλλευσης.

Στόχος της ενίσχυσης είναι η παραγωγή μοσχαριών καλύτερης ποιότητας τα οποία σήμερα είναι σε μεγάλο βαθμό υποβαθμισμένα και με πολύ μικρό βάρος σφάγιου. Οι μονάδες θα βελτιώσουν την ανταγωνιστικότητά τους και τη βιωσιμότητά τους. Επίσης με τη χορήγηση σε μονάδες με ελάχιστο μέγεθος, προωθείται η δημιουργία οργανωμένων μονάδων με καλή διαχείριση και αναβαθμισμένο ζωικό κεφάλαιο.

2. Τιμές κτηνοτροφικών προϊόντων

Όσον αφορά τη διαμόρφωση των τιμών των αγροτικών προϊόντων (π.χ. δημητριακών καρπών, μηδικής κ.λπ.), που προορίζονται για ζωοτροφές και οι οποίες επηρεάζουν το κόστος παραγωγής και την ανταγωνιστικότητα των κτηνοτροφικών προϊόντων (γάλα, κρέας κ.λπ.) γίνεται στα πλαίσια της ελεύθερης αγοράς (προσφοράς και ζήτησης) και το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων δεν έχει τη δυνατότητα επηρεασμού αυτών.

Επίσης η τιμή παραγωγού των κτηνοτροφικών προϊόντων (κρέας, γάλα κ.λπ.) τόσο στην Ελληνική, όσο και στην Ευρωπαϊκή αγορά διαμορφώνεται ελεύθερα με βάση την προσφορά και τη ζήτηση και δεν υπάρχει δυνατότητα κρατικής παρέμβασης στον καθορισμό της τιμής παραγωγού. Ωστόσο, το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, στην προσπάθειά του να στηρίξει την τιμή πώλησης του ελληνικού γάλακτος και κρέατος αλλά και να αντιμετωπίσει τα προβλήματα διάθεσης των παραδοσιακών γαλακτοκομικών προϊόντων, εφαρμόζει συγχρηματοδοτούμενα από την Ε.Ε. προγράμματα προώθησης των παραδοσιακών τυροκομικών προϊόντων, καθώς και ειδικούς ελέγχους για την εξυγίανση της αγοράς γάλακτος και κρέατος.

Το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων συντονίζει τις προσπάθειες δημιουργίας Διεπαγγελματικής Οργάνωσης

στον τομέα του γάλακτος (σύμφωνα με το ν. 2732/1999 (Α'154) «Διεπαγγελματικές Οργανώσεις και ρύθμιση θεμάτων αρμοδιότητας του Υπουργείου Γεωργίας») που σκοπό θα έχει μεταξύ άλλων τη συνεργασία όλων των εμπλεκόμενων επαγγελματικών οργανώσεων, ενώσεων ή φορέων που ασχολούνται με την παραγωγή ή /και τη μεταποίηση ή /και την εμπορία του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων σε θέματα όπως η οργάνωση και η διαχείριση της αγοράς με διαφάνεια και τον καλύτερο συντονισμό της διάθεσης του γάλακτος και στην υποβοήθηση του έργου του Υπουργείου στη χάραξη της πολιτικής στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων.

3. Μέτρα στήριξης της κτηνοτροφίας

Για τη στήριξη, προστασία και προώθηση της εθνικής παραγωγής κτηνοτροφικών προϊόντων, εκτός των ενισχύσεων που χορηγούνται για την ενίσχυση του εισοδήματος των γεωργών (ενιαία ενίσχυση, ποιοτικό παρακράτημα), ενισχύονται και δράσεις για τη βελτίωση εκσυγχρονισμό της πρωτογενούς παραγωγής και της μεταποίησης εμπορίας αντίστοιχα. Επίσης χορηγούνται ενισχύσεις για εγκατάσταση νέων γεωργών, γεωργοεπιβαλλοντικά προγράμματα, εξισωτική αποζημίωση στις ορεινές και μειονεκτικές περιοχές, γενετική βελτίωση ζώων, προγράμματα Ανάπτυξης Αγροτικού Χώρου, μετεγκατάσταση κτηνοτροφικών μονάδων κ.λπ.

Οι παραπάνω δράσεις αναμένεται να συμπεριληφθούν και στην Δ' προγραμματική περίοδο (Δ' ΚΠΣ) για την Αγροτική Ανάπτυξη 2007-2013.

4. Προστασία εγχώριας παραγωγής

Για τον έλεγχο της διάθεσης στην αγορά και της ταυτότητας των προϊόντων ζωικής προέλευσης καθώς και των εισαγωγών και της αποφυγής των ελληνοποιήσεων έχουν ληφθεί τα εξής μέτρα:

α) Με σκοπό την ομαλή διέξοδο της γαλακτοπαραγωγής στην αγορά και την προστασία του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων από τις απομιμήσεις-υποκατάστατα και συνεπώς τη στήριξη του εισοδήματος των γαλακτοπαραγωγών εκδόθηκε και η υπ' αριθ. 278186/2002 (Φ.Ε.Κ. 1097/Β') ΚΥΑ για τα «Συμπληρωματικά μέτρα εφαρμογής του Καν. (ΕΟΚ) 1898/87 του Συμβουλίου "σχετικά με την προστασία της ονομασίας του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων κατά τη διάθεσή τους στο εμπόριο"».

β) Όσον αφορά τις εισαγωγές γάλακτος από Τρίτες Χώρες, θεοπίστηκε η υπ' αριθ. 2039/2006 απόφαση του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων σύμφωνα με την οποία προβλέπονται δειγματοληψίες στα σημεία εισόδου στο γάλακτος στη χώρας μας από Τρίτες Χώρες, με ταυτόχρονη δέσμευση των παρτίδων μέχρι την έκδοση εργαστηριακών αποτελεσμάτων καθώς και παρακολούθηση των εν λόγω παρτίδων σε όλα τα στάδια μεταποίησης και διανομής των έτοιμων προϊόντων. Για τις μη συμμορφούμενες παρτίδες προβλέπεται η απαγόρευση της χρησιμοποίησής τους για την παρασκευή προϊόντων γάλακτος για ανθρώπινη κατανάλωση.

γ) Βάσει της αριθμ. 1905/15-12-05 απόφασης του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων, συγκροτούνται κλιμάκια ελέγχου από υπαλλήλους των Υπουργείων Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων, Ανάπτυξης, της Υπηρεσίας Ειδικών Ελέγχων και του Ενιαίου Φορέα Ελέγχου Τροφίμων και αντίστοιχα κλιμάκια σε Νομαρχιακό επίπεδο για τον έλεγχο των πώσης φυσικών τροφίμων ζωικής προέλευσης, των εγκαταστάσεων τυποποίησης αυτών, καθώς και των σφαγιοτεχνικών εγκαταστάσεων σε όλη την Επικράτεια.

δ) Στην αριθ.296113/19.09.2006 (ΦΕΚ 1414 Β') ΚΥΑ «Μέτρα για τον έλεγχο της παραγωγής, αξιοποίησης, μεταποίησης, διακίνησης και εμπορίας για το γάλα και τα γαλακτοκομικά προϊόντα» προβλέπονται έλεγχοι σε όλες τις μονάδες μεταποίησης ή και εμπορίας γάλακτος και τυποποίησης - συσκευασίας γαλακτοκομικών προϊόντων ως προς:

Τη νόμιμη χρήση όλων των ειδών του γάλακτος ως πρώτη ύλη γαλακτοκομικών προϊόντων.

Την τήρηση της υποχρέωσης μη χρησιμοποίησης πρώτων υλών προέλευσης Τρίτων Χωρών για παραγωγή γαλακτοκομικών προϊόντων σε εγκαταστάσεις που έχουν επιδοτηθεί από

Εθνικά ή Κοινοτικά Προγράμματα.

Την ορθότητα των ισχυρισμών για γεωγραφική προέλευση της πρώτης ύλης που χρησιμοποιήθηκε στην παραγωγή συγκεκριμένων γαλακτοκομικών προϊόντων.

ε) Ειδικότερα όσον αφορά τον έλεγχο των εισαγωγών κτηνοτροφικών προϊόντων στη χώρα μας, έχει συσταθεί με το άρθρο 5 του νόμου 3399/2005 (ΦΕΚ 255 Α') στην κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων αυτοτελής υπηρεσία Ελέγχου Εισαγόμενων Αγροτικών Προϊόντων, με κύριες αρμοδιότητες τη συγκέντρωση στοιχείων και καταγγελιών για τις εισαγωγές αγροτικών προϊόντων, τον πρόσθετο έλεγχο και τη παρακολούθηση των εισαγόμενων αγροτικών πρώτων υλών και Προϊόντων καθώς και τον έλεγχο της τήρησης των όρων και προϋποθέσεων των σχετικών εθνικών και κοινοτικών διατάξεων.

στ) Τέλος με την αριθμ. 322946/16-9-2007 (ΦΕΚ 1874 Β') ΚΥΑ καθιερώνεται η τήρηση και ο έλεγχος των ισοζυγίων χοιρείου Κρέατος στις μονάδες σφαγής, τεμαχισμού, τυποποίησης, μεταποίησης κρέατος και παραγωγής κρεατοσκευασμάτων και 'Καθορίζονται μέτρα για τον έλεγχο της παραγωγής, μεταποίησης, τυποποίησης, διακίνησης και εμπορίας κρεάτων.

ζ) Όσον αφορά στον έλεγχο μονοπωλίων και ολιγοπωλίων και την ίσροστασία του ελεύθερου ανταγωνισμού, η αρμοδιότητα έχει ανατεθεί στην Επιτροπή Ανταγωνισμού, η οποία έχει τη μορφή ανεξάρτητης διοικητικής αρχής με διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια.

Ο Υπουργός
Α. ΚΟΝΤΟΣ»

9. Στην με αριθμό 954/19-10-2007 ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 164/8-11-2007 έγγραφο από τον Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Μ. Στρατάκης, σας πληροφορούμε τα εξής:

1. Τα θέματα που αφορούν την οικονομική και διοικητική υποστήριξη των Περιφερειακών Δασικών Υπηρεσιών μετά την ισχύ του ν.2503/1997 και την υπαγωγή των υπηρεσιών αυτών στις Περιφέρειες του Κράτους, υπάγονται και χρηματοδοτούνται από τον Τακτικό Προϋπολογισμό των οικείων Περιφερειών και ρυθμίζονται σε επίπεδο νομού, τόσο με τον προγραμματισμό των αναγκαίων προσλήψεων μόνιμου προσωπικού και της αναγκαίας υλικοτεχνικής υποδομής, όσο και την προώθηση στα Περιφερειακά Επιχειρησιακά Προγράμματα (ΠΕΠ) και την εν συνεχεία εκτέλεση των απαραίτητων δασικών έργων και εργασιών.

Τα έργα και οι εργασίες που πρέπει να γίνουν σε επίπεδο Νομού περιλαμβάνονται στα ετήσια Δασικά Προγράμματα (ετήσιο νομαρχιακό αναπτυξιακό πρόγραμμα δασοπονίας) που συντάσσονται από τις Δ/σεις Δασών των Νομών με βάση τα διαλαμβανόμενα στην 162115/21.7.1982 εγκύκλιο «Κατάρτιση και υποβολή ετήσιων προγραμμάτων δασικών έργων και εργασιών» και θεωρούνται από τις Δ/σεις Δασών Περιφέρειας. Τα προγράμματα αυτά εγκρίνονται από το Νομαρχιακό Συμβούλιο, το οποίο και καθορίζει τις προτεραιότητες των προβλεπόμενων έργων, σύμφωνα με τις υφιστάμενες δασοπονικές αναπτυξιακές ανάγκες, όπως προβλέπεται στην παρ. 7 του άρθρου 10 του ν. 2503/97 (ΦΕΚ/07/Α').

2. Τα δασικά μέτρα στα οποία συμπεριλαμβάνονται και τα μέτρα πρόληψης και αποκατάστασης των φυσικών καταστροφών (πυρκαγιές) κατά την τρέχουσα προγραμματική περίοδο 2000-2006 (Γ' ΚΠΣ) και μετά την έκδοση του ν. 2503 /97 «Διοίκηση, οργάνωση, στελέχωση της Περιφέρειας, ρύθμιση θεμάτων για την τοπική αυτοδιοίκηση και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 107 Α') υλοποιούνται αποκλειστικά από τις Περιφέρειες μέσω των Περιφερειακών Επιχειρησιακών Προγραμμάτων (ΠΕΠ) και όχι κεντρικά.

Τα δασικά μέτρα σύμφωνα με το Συμπλήρωμα Προγραμματισμού του Περιφερειακού Επιχειρησιακού Προγράμματος Κρήτης 2000-2006, περιλαμβάνονται στο μέτρο 2 «ΔΑΣΙΚΑ ΜΕΤΡΑ»

του άξονα Προτεραιότητας 5 «Ανάπτυξη ορεινών, μειονεκτικών και λοιπών αγροτικών περιοχών».

Στη δημόσια δασοπονία, επιλέξιμα είναι τα έργα και οι μελέτες τα οποία, είτε αποκαθιστούν το δασοκομικό παραγωγικό δυναμικό που έχει πληγεί από φυσικές καταστροφές, είτε προλαμβάνουν τις φυσικές καταστροφές του δασοκομικού παραγωγικού δυναμικού. Επιλέξιμες δράσεις (μελέτες και έργα) στα δημόσια δάση είναι:

*Η πρόληψη των δασικών πυρκαγιών με την κατασκευή και βελτίωση δασικών οδών για λόγους αντιπυρικής προστασίας, αντιπυρικών ζωνών, καθαρισμούς δασών, δεξαμενές αποθήκευσης νερού, έργων συγκράτησης νερού, κατασκευή πυροφυλάκων, τοποθέτηση σύγχρονων αισθητήρων για την ανίχνευση δασικών πυρκαγιών, προμήθεια ελαφρού μηχανολογικού εξοπλισμού, δικύκλων και μικρών οχημάτων κατάλληλα εξοπλισμένων για πρόληψη δασικών πυρκαγιών και γενικά δράσεις που μπορούν να αιτιολογηθούν ως μέσα πρόληψης των δασικών πυρκαγιών.

*Αναδασώσεις για την αποκατάσταση κατεστραμμένων ή υποβαθμισμένων από φυσικά αίτια (πυρκαγιές, επιδημίες κ.λ.π.) δασικών εκτάσεων.

*Αναδασώσεις με λιγότερο εύφλεκτα είδη. Υπογραμμίζεται ότι τα είδη αυτά, θα πρέπει να είναι αυτόχθονα είδη της Κρήτης.

*Καταπολέμηση επιδημιών από ασθένειες στα δάση.

*Προστασία και αποκατάσταση βιοτόπων άγριας πανίδας από φυσικές καταστροφές.

*Αντιπλημμυρικά έργα και έργα αντιδιαβρωτικής προστασίας. Επιλέξιμα θα είναι ειδικά τα έργα τα οποία θα κατασκευαστούν στα ανάντη πόλεων, σημαντικών οικισμών, σημαντικών τεχνικών έργων κ.λ.π. ή τα έργα τα οποία θα συνδυαστούν με τεχνικά αντιπλημμυρικά έργα τα οποία υπάρχουν ή βρίσκονται υπό κατασκευή ή υπό μελέτη στα κατάντη των ιδίων λεκανών απορροής.

*Εκπόνηση και υλοποίηση προγραμμάτων περιβαλλοντικής ευαισθητοποίησης και ενημέρωσης του τοπικού πληθυσμού για προστασία των δασών από πυρκαγιές.

*Δράσεις οι οποίες αποσκοπούν στην βελτίωση της οικολογικής τους και κοινωνικής τους αξίας και οι οποίες δεν παράγουν έσοδα για τους φορείς λειτουργίας τους όπως: οι χώροι αναψυχής, τα μονοπάτια περιήγησης, οι θέσεις θέας, οι ποδηλατόδρομοι, τα δασικά χωριά και έργα υποδομής για τον ορεινό δασοτουρισμό και για την βελτίωση της άγριας χλωρίδας και πανίδας.

3. Σε ότι αφορά τον προγραμματισμό και τη διαδικασία προώθησης και έγκρισης των έργων και των εργασιών που θα προτείνονται για χρηματοδότηση σε βάρος των πιστώσεων του Ειδικού Φορέα Δασών, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 6 του άρθρου 8 του ν. 3208/2003 για να γίνει εκκαθάριση απαιτούνται συγκεκριμένες προϋποθέσεις και διαδικασίες.

Ήδη η Δ/ση Ανάπτυξης Δασικών Πόρων έχει προβεί στις απαραίτητες ενέργειες, προκειμένου να ανοιχθούν από τα Περιφερειακά Ταμεία Ανάπτυξης λογαριασμοί στην Τράπεζα Ελλάδας για να εξυπηρετηθούν οι σκοποί του Ειδικού Φορέα Δασών.

Η Γενική Δ/ση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος, ανάλογα με το ύψος των εγγεγραμμένων πιστώσεων στον προϋπολογισμό εξόδων του Κ.Τ.Γ.Κ & Δασών Ειδικού Φορέα Δασών και τους στόχους της δασικής πολιτικής που προτάσσονται από το Υπουργείο, εισηγείται την έκδοση απόφασης του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με την οποία ιεραρχούνται τα προτεινόμενα για χρηματοδότηση έργα και εργασίες από πλευράς σπουδαιότητας και επείγοντος και εγκρίνεται η χρηματοδότησή τους, στο πλαίσιο των εγκεκριμένων πιστώσεων.

Με βάση την ανωτέρω απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με την οποία εγκρίνονται και ιεραρχούνται τα προτεινόμενα έργα και την υφιστάμενη δυνατότητα χρηματοδότησής τους σε βάρος των πιστώσεων του ετήσιου προϋπολογισμού εξόδων του Ειδικού Φορέα Δασών, η Γενική Δ/ση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος εισηγείται στο Διοικητικό Συμβούλιο του Κ.Τ.Γ.Κ & Δασών την επιχορήγηση του οικείου Περιφερειακού Ταμείου

Ανάπτυξης του άρθρου 53 του ν.2218/1994 (ΦΕΚ 90Α'), για την καταβολή των πάσης φύσεως προβλεπόμενων δαπανών που αφορούν την εκτέλεση συγκεκριμένου έργου ή έργων του προγράμματος.

Για την ενεργοποίηση και ενδεχόμενη εκταμίευση πιστώσεων από τον Ειδικό Φορέα Δασών εντός του 2007, πρόκειται εντός των προσεχών ημερών να εκδοθεί εγκύκλιος για την υποβολή προγραμμάτων από τις Περιφερειακές Δασικές Υπηρεσίες. Προτεραιότητα στην παρούσα φάση και μετά τις πυρκαγιές του

φετινού καλοκαιριού είναι η καταρχήν χρηματοδότηση για την υλοποίηση των επείγοντων αντιδιαβρωτικών και αντιπλημμυρικών έργων στις καμένες περιοχές, των μελετών προγραμμάτων αναδάσωσης και της καλλιέργειας δασικών φυτωρίων και σποροσυλλογής για την παραγωγή του κατάλληλου φυτευτικού υλικού.

Ο Υφυπουργός
Κ. ΚΙΛΤΙΔΗΣ»)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΑΝΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Αναφορές και ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Η πρώτη με αριθμό 405/8.10.2007 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Εμμανουήλ Στρατάκη, προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τις ελλείψεις προσωπικού στα εξωτερικά ιατρεία του νοσοκομείου του Νομού Ηρακλείου και η δεύτερη με αριθμό 551/11.10.2007 ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Βαρβάρας Νικολαΐδου προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τις ελλείψεις προσωπικού στα εξωτερικά ιατρεία των νοσοκομείων του Νομών Ηρακλείου, θα συζητηθούν μαζί, διότι αναφέρονται στο ίδιο θέμα, χωρίς να επηρεαστεί το δικαίωμα των ομιλητών ως προς το χρόνο ομιλίας τους, με ανάλογη εφαρμογή της διάταξης της παραγράφου 4 του άρθρου 131 του Κανονισμού της Βουλής.

Θα διαβάσω και τις δυο ερωτήσεις μαζί, θα απαντήσει ο Υπουργός και κάθε ερωτών συνάδελφος θα έχει τα δικαιώματά του.

Η ερώτηση του κ. Στρατάκη έχει ως εξής:

«Πολύ σοβαρό είναι το πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι πολίτες του Ηρακλείου στην προσπάθειά τους να κλείσουν ραντεβού στα εξωτερικά ιατρεία του Βενιζέλειου και του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου.

Η έλλειψη προσωπικού στο τηλεφωνικό κέντρο αναγκάζει τους πολίτες να κάνουν επανειλημμένες προσπάθειες που μπορεί να φθάσουν και τη μια (1) ώρα! προκειμένου να πιάσουν γραμμή και να μιλήσουν με κάποιον. Το μεγαλύτερο, όμως, πρόβλημα είναι η έλλειψη ιατρικού προσωπικού στα εξωτερικά ιατρεία. Ο χρόνος αναμονής για να κλείσει κάποιος ραντεβού είναι το λιγότερο 30 ημέρες. Για κάποιες ειδικότητες μάλιστα ο χρόνος αναμονής για ένα ραντεβού φθάνει και τους οκτώ (8!) μήνες. Ενδεικτικά αναφέρεται πως στο Διαβητολογικό του Βενιζέλειου Νοσοκομείου δεν κλείνεται ραντεβού πριν τον Απρίλιο του 2008, ενώ το Ενδοκρινολογικό δεν κλείνει πλέον νέα ραντεβού αλλά παρακολουθεί μόνο παλιά περιστατικά λόγω έλλειψης προσωπικού.

Επειδή, όπως επισημαίνει και ο σύμβουλος της Π.Ο.Ε.Δ.Η.Ν. από το Π.Α.Γ.Ν.Η., η κατάσταση στα εξωτερικά ιατρεία του πανεπιστημιακού νοσοκομείου είναι τριτοκοσμική και η μη εξυπηρέτηση οδηγεί τους ασθενείς να στραφούν είτε στα απογευματινά επί αμοιβή ιατρεία είτε σε ιδιωτικά ιατρεία.

Επειδή πολλές φορές έχω επισημάνει το τεράστιο ζήτημα της έλλειψης προσωπικού καθώς και τα άλλα σοβαρά προβλήματα που υπάρχουν στα νοσοκομεία του Νομού Ηρακλείου, χωρίς ωστόσο να υπάρχει η παραμικρή μέριμνα από την πλευρά του Υπουργείου.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

Εάν προτίθεται να προβεί στις απαραίτητες ενέργειες προκειμένου να γίνουν οι αναγκαίες προσλήψεις ιατρικού και λοιπού προσωπικού έτσι ώστε να μπορούν να εξυπηρετηθούν χωρίς πρόβλημα οι πολίτες του νομού Ηρακλείου».

Η ερώτηση της κ. Νικολαΐδου έχει ως εξής:

«Σοβαρά προβλήματα αντιμετωπίζουν οι κάτοικοι του Ηρακλείου στη προσπάθειά τους να κλείσουν κάποιο ραντεβού στα τακτικά εξωτερικά ιατρεία των δυο νοσοκομείων του νομού. Οι λίστες αναμονής είναι μεγάλες με αποτέλεσμα αρκετοί ασθενείς να καταφεύγουν στα απογευματινά ιατρεία και στα ιδιωτικά διαγνωστικά κέντρα για να εξυπηρετηθούν.

Την ώρα που οι λίστες αναμονής για τα πρωινά ιατρεία είναι κλεισμένες μέχρι το τέλος του 2007 (για ορισμένες ειδικότητες), τα ραντεβού στα απογευματινά κλείνονται σε μια εβδομάδα ή και νωρίτερα.

Συγκεκριμένα στο «BENIZEΛΕΙΟ» επικρατεί η εξής κατάσταση:

-Το ενδοκρινολογικό τμήμα δεν κλείνει πλέον νέα ραντεβού και δέχεται μόνο παλιά περιστατικά τα οποία παρακολουθεί.

-Το οφθαλμολογικό είναι κλεισμένο μέχρι το Μάιο του 2008.

-Στο διαβητολογικό δεν υπάρχει διαθέσιμο ραντεβού νωρίτερα από τον Απρίλιο του 2008.

-Στο καρδιολογικό τα ραντεβού κλείνονται μετά από 2 μήνες. Αντίστοιχα προβλήματα παρουσιάζονται και στο «Π.Α.Γ.Ν.Η.»:

-Στο οφθαλμολογικό στις 3/12/2007 ανοίγουν τα νέα ραντεβού που πλέον θα κλείνονται για το 2008.

-Στο ενδοκρινολογικό δεν υπάρχει διαθέσιμο ραντεβού μέχρι το Δεκέμβριο του 2007.

-Για τη μέτρηση οστικής μάζας τα ραντεβού κλείνονται για το 2008.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός, αν σκοπεύει η Κυβέρνηση να προχωρήσει σε προσλήψεις πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης σε δημόσια και δωρεάν Κέντρα Υγείας, για την πλήρη κάλυψη των αναγκών, καθώς και στην κατάργηση των απογευματινών ιατρείων»

Θα απαντήσει ο Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Γεώργιος Κωνσταντόπουλος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ερώτηση των εκλεκτών συναδέλφων με μια διαφορετική ανάγνωση και με νόμους διαφορετικούς απ' αυτούς που ξέρουμε συχνά μεταξύ μας, θα μπορούσε να αποτελέσει και διαφήμιση και για το Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο του Ηρακλείου και για το «BENIZEΛΕΙΟ» Νοσοκομείο. Και θα εξηγήσω γιατί.

Αυτά τα δύο νοσοκομεία δέχονται κυριολεκτικά όχι μόνο Κρητικούς, αλλά και έναν πολύ μεγάλο αριθμό ασθενών από την υπόλοιπη Ελλάδα λόγω των υψηλών προσφερομένων υπηρεσιών, λόγω της φήμης την οποία έχουν αποκτήσει σε συγκεκριμένες κλινικές και συγκεκριμένα εργαστήρια και του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου του Ηρακλείου, αλλά και του «BENIZEΛΕΙΟΥ».

Θα σας πω μόνο ορισμένα στοιχεία. Μόνο για τα έτη 2004, 2005 και 2006 εξυπηρετήθηκαν στα τακτικά εξωτερικά ιατρεία και όχι έκτακτα 219.195 ασθενείς. Συγκριτικά με την προηγούμενη τετραετία υπάρχει μια αύξηση κατά 50%. Ήταν 146.000 αυτοί, οι οποίοι είχαν προσφύγει στα τακτικά εξωτερικά ιατρεία το αμέσως προηγούμενο διάστημα 2001, 2002, 2003. Και φυσικά θα άξιζε τον κόπο να δει κάποιος ποια είναι η λίστα αναμονής στα υπόλοιπα νοσοκομεία της Κρήτης σε αντίστοιχα τμήματα. Φυσικά, σ' αυτά τα νοσοκομεία του Ηρακλείου, ιδιαίτερα στο Πανεπιστημιακό, αλλά και σε ορισμένες κλινικές του «BENIZEΛΕΙΟΥ» και στα εξωτερικά ιατρεία, όπως είναι το ενδοκρινολογικό, το οφθαλμολογικό, το διαβητολογικό και το καρδιολογικό, έχουμε μεγάλες λίστες αναμονής, τις οποίες βελτιώνουμε καθημερινά. Σίγουρα, όμως, με έναν τέτοιο αριθμό ασθενών -που σίγουρα το γνωρίζετε πολύ καλά, ότι αυτά τα δύο νοσοκομεία δεν εξυπηρετούν μόνο τους πολίτες του Νομού Ηρακλείου, αλλά και τους τέσσερις νομούς της Κρήτης, πολλές φορές όταν άλλα τακτικά εξωτερικά ιατρεία όμορων νομών δεν έχουν καμμία απολύτως κίνηση και χωρίς καμμία λίστα, αυθιμερόν κλείνονται τα ραντεβού στα υπόλοιπα νοσοκομεία, ο κόσμος προτιμά τα δύο αυτά νοσοκομεία για τους γνωστούς λόγους- θα υπάρχουν κάποια προβλήματα σε σχέση με τη λίστα αναμονής.

Άρα, λοιπόν, σας είπα ότι με μια διαφορετική ανάγνωση θα μπορούσαμε να πούμε ότι θα ήταν η καλύτερη διαφήμιση σ' όλην τη χώρα για τα δύο αυτά νοσοκομεία. Παρόλα αυτά, όπως σας είπα, σίγουρα υπάρχουν προβλήματα. Και υπάρχουν προβλήματα και με τα λεγόμενα απογευματινά ιατρεία, αλλά και με τα πρωινά. Θα μου πείτε ότι στα απογευματινά ιατρεία ο χρόνος των ραντεβού περιορίζεται στη μία εβδομάδα. Καμμία αντίρρηση. Είναι ευνόητοι οι λόγοι. Το καταλαβαίνετε πάρα πολύ καλά, αλλά μη μου πείτε ότι περίπου 74.427 που εξυπηρετήθηκαν σε ενενήντα επτά συνολικά τακτικά εξωτερικά ιατρεία, μόνο στο Πανεπιστημιακό του Ηρακλείου, είναι αμελητέα ποσότητα και αν μπορεί οποιαδήποτε διοίκηση ενός πανεπιστημιακού νοσοκομείου να μη δεχθεί αυτά τα περιστατικά με οποιαδήποτε δικαιολογία, όταν συρρέουν περιστατικά κυριολε-

κτικά απ' όλη τη χώρα.

Παρ' όλα αυτά, γίνονται φιλότιμες προσπάθειες, τεράστιες προσπάθειες, ώστε να εξυπηρετηθεί ένας ολόκληρος κόσμος, ο οποίος ζητά υψηλού επιπέδου υπηρεσίες και δεν μπορεί να αποκλείσει κανέναν, παραδείγματος χάριν, από το Οφθαλμολογικό τμήμα ή από άλλα εξωτερικά ιατρεία τα οποία έχουν τεράστια ζήτηση. Και αυτή η ζήτηση δεν έγινε τυχαία, με αυτόματο πιλότο. Αυτή η ζήτηση των υπηρεσιών του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου του Ηρακλείου αλλά και του «BENIZEΛΕΙΟΥ» κατά δεύτερο λόγο, έγινε λόγω των υψηλών υπηρεσιών που προσφέρουν και το ΠΕ.ΠΑ.Γ.Ν.Η. και το «Βενιζέλειο». Και αυτές οι υψηλές υπηρεσίες έγιναν με μια στρατηγική, η οποία ξεκίνησε τα προηγούμενα χρόνια και ολοκληρώθηκε τα τελευταία χρόνια με σύγχρονο ιατροτεχνολογικό εξοπλισμό -λείζερ για την αντιμετώπιση της μυωπίας, παραδείγματος χάριν, που είχε ξεκινήσει και συνεχίζεται με μεγάλη επιτυχία- με σύγχρονες ιατροτεχνολογικές μεθόδους σε μια σειρά από άλλες ειδικότητες, που έχουν κάνει πολλά βήματα μπροστά ακόμη και από τον λεγόμενο ιδιωτικό τομέα, ο οποίος ούτε στο όνειρό του δεν μπορεί να δει τις υπηρεσίες αυτές και γι' αυτό και προτιμούν από τον ιδιωτικό τομέα να προσφεύγουν στις υπηρεσίες αυτών των δυο νοσοκομείων. Αξίζει πραγματικά τον κόπο να ζητήσει κάποιος ένα ραντεβού σ' ένα οποιοδήποτε άλλο νοσοκομείο της χώρας και να κάνει σύγκριση μεταξύ αυτών των νοσοκομείων.

Όσον αφορά τώρα το «BENIZEΛΕΙΟ», μόνο στο Ενδοκρινολογικό Τμήμα παρακολουθούνται επτά χιλιάδες ασθενείς που επισκέπτονται το τακτικό εξωτερικό ιατρείο του Ενδοκρινολογικού. Και φυσικά δέχεται και εσωτερικούς και εξωτερικούς ασθενείς. Και εδώ παρ' όλο που έχουμε ζητήσει επικουρικό γιατρό, δεν έχει βρεθεί ενδοκρινολόγος ο οποίος να θέλει να προσφέρει ως επικουρικός γιατρός τις υπηρεσίες του στο αντίστοιχο Ενδοκρινολογικό Τμήμα.

Για το Οφθαλμολογικό, έχω να σας πω ότι στελεχώνεται με έξι γιατρούς, εκτελεί ογδόντα τρεις χιλιάδες πράξεις και τρεις χιλιάδες χειρουργικές επεμβάσεις.

Όλα αυτά όσο και αν φαίνονται απίστευτα, είναι νούμερα κρατικού νοσοκομείου στη χώρα μας. Και φυσικά, όσο αυξάνεται η ζήτηση των προσφερομένων υπηρεσιών τόσο θα αυξάνεται και η λίστα αναμονής. Παρ' όλα αυτά, όλα θα τα βελτιώνουμε. Προσπαθούμε να τα βελτιώσουμε και με ένα σύγχρονο τηλεφωνικό κέντρο αλλά και με επιπλέον γιατρούς οι οποίοι θα προσφέρουν τις υπηρεσίες τους.

Το ίδιο συμβαίνει και με το Διαβητολογικό Ιατρείο, επίσης φημισμένο, στο «BENIZEΛΕΙΟ Νοσοκομείο», ένα από τα καλύτερα οργανωμένα και παραγωγικά τμήματα του νοσοκομείου με έντεκα χιλιάδες ασθενείς που παρακολουθούνται. Επιπλέον, εξετάζει δεκάδες εσωτερικούς ασθενείς που παραπέμπονται μέσα από τις υπόλοιπες κλινικές στο «BENIZEΛΕΙΟ Νοσοκομείο». Και εδώ ο χρόνος αναμονής αναγκαστικά φτάνει μέχρι και τον ενάμιση μήνα, όταν σε άλλες κλινικές και της Κρήτης, σε αντίστοιχα διαβητολογικά τμήματα είναι μόνο μία μέρα και λίγες ώρες.

Και στο Καρδιολογικό, και εδώ λόγω των υψηλών υπηρεσιών, λόγω της μεγάλης ζήτησης που υπάρχει, ο χρόνος έχει φτάσει τον ένα μήνα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριε Υπουργέ, έχετε συμπληρώσει έξι λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Στρατάκη και εσείς, κ. Νικολαΐδου, ελπίζω να είστε υπερήφανοι πραγματικά για το «BENIZEΛΕΙΟ Νοσοκομείο» και το ΠΕ.ΠΑ.Γ.Ν.Η. Κι ως διαφυλάξουμε ως κόρη οφθαλμού τα μεγάλα δημόσια νοσοκομεία και τα πανεπιστημιακά νοσοκομεία της χώρας, για τα οποία οι γιατροί και το νοσηλευτικό προσωπικό «έβαλαν πλάτη» κυριολεκτικά, έχυσαν ιδρώτα και δεν πέτυχαν αυτήν τη φήμη και αυτά τα νούμερα έτσι με αυτόματο πιλότο. Χρειάστηκε πολύς ιδρώτας και πολύς κόπος πραγματικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Κύριοι συνάδελφοι, δυο λεπτά θα μιλήσει ο κ. Στρατάκης και

δυο λεπτά η κ. Νικολαΐδου.

Κύριε Στρατάκη, έχετε το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, εμείς είμαστε υπερήφανοι γι' αυτό που έχει γίνει στο Νομό Ηρακλείου, που έχει αυτά τα δυο μοναδικά ίσως και καλής φήμης νοσοκομεία. Το θέμα όμως είναι τι κάνετε εσείς. Διότι με όλα αυτά που γίνονται το τελευταίο διάστημα, όχι διαφήμιση απλά δεν θα κάνουμε, αλλά αντίθετα φαίνεται στην πράξη ότι γίνεται φοβερή δυσφήμιση, γιατί αυτά που σας περιέγραψα ως πραγματικά περιστατικά και τα οποία δεν έχουν καμμία δόση επαύξησης στα νούμερα ή στον αριθμό των ημερών, δείχνουν ότι πραγματικά υπάρχει ένα τεράστιο πρόβλημα. Και εσείς εδώ αντί να έρθετε σήμερα να μας πείτε ότι θα πάρετε ένα ή δυο μέτρα, όπως είθισται και όπως επιβάλλεται να γίνει από την πλευρά του Υπουργείου, προκειμένου να αντιμετωπιστούν αυτής της μορφής τα προβλήματα, ήρθατε και μας αναλύσατε το πρόβλημα, λες και δεν το ξέρουμε. Το πρόβλημα το ξέρουμε και πιο πολύ το ξέρουν οι πολίτες που το βιώνουν καθημερινά. Διότι όταν πάνε να κλείσουν ραντεβού και τους λένε «του χρόνου», «τον Απρίλιο» ή «δεν κλείνουμε ραντεβού», αντιλαμβάνεστε ποιο είναι το τεράστιο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι πολίτες.

Το θέμα μας, λοιπόν, δεν είναι το Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο ή το «BENIZEΛΕΙΟ» Νοσοκομείο αλλά κυρίως το προσωπικό που είναι γεγονός ότι καταβάλλει υπεράνθρωπες προσπάθειες. Μην ξεχνάτε ότι υπάρχουν γενικές συνελεύσεις του προσωπικού, υπάρχουν διαμαρτυρίες στους δρόμους, συλλαλητήρια, γιατί φοβούνται τις ποινικές ευθύνες που έχουν από την αδυναμία τους να λειτουργήσουν όπως ακριβώς προβλέπουν οι κανονισμοί του προσωπικού και οι διαδικασίες που πρέπει να τηρούνται από πλευράς ιατρικής.

Δεν μπορείτε, λοιπόν, εδώ να έρχεστε, κύριε Υπουργέ, και να μας λέτε ότι έχουμε δύο καλά νοσοκομεία και να διαφυλάξουμε τη φήμη τους. Συμφωνούμε σ' αυτήν τη διαπίστωση, αλλά πώς θα τη διαφυλάξουμε, όταν δεν μας κάνετε καμμία εξαγγελία αν θα πάρετε, ούτε καν διοικητικό, προσωπικό που χρειάζεται για τα τηλεφωνικά κέντρα, καμμία εξαγγελία αν θα πάρετε ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό που είναι αναγκαίο, αλλά απλά μας λέτε ότι έχουμε ένα νοσοκομείο που κάνει πολλές ιατρικές επεμβάσεις ή δέχεται πολλούς ασθενείς; Το πρόβλημα είναι εάν μπορέσουμε πραγματικά να εξυπηρετήσουμε αυτούς τους ασθενείς.

Σε αυτό, λοιπόν, το ζήτημα ειλικρινά δεν μας είπατε, απολύτως, τίποτα και θα ήθελα να παρακαλέσω, επειδή το θέμα είναι τεράστιο και είναι και πάρα πολύ σοβαρό, να μας πείτε στη δευτερολογία σας εάν το Υπουργείο σκοπεύει όντως να πάρει προσωπικό, να καλύψει τα κενά που υπάρχουν, διότι αν, κύριε Υπουργέ, έχετε σε άλλες περιοχές της χώρας νοσοκομεία που κλείνουν αμέσως ραντεβού, γιατί δεν έχουν πελατεία, όπως το είπατε, τότε να πάρετε προσωπικό από εκεί, να το πάτε στο Ηράκλειο, αν υπάρχει τέτοιο ζήτημα. Θέλω, όμως, να πιστεύω ότι το φαινόμενο είναι πανελλαδικό από τη μία πλευρά, αλλά και από την άλλη, εφ' όσον εντοπίζεται σε μία συγκεκριμένη περιοχή, δεν λύνεται μ' αυτόν τον τρόπο που εσείς τουλάχιστον μέχρι στιγμής μας είπατε εδώ. Δεσμευθείτε, λοιπόν, στη δευτερολογία σας ότι με συγκεκριμένες ενέργειες και κινήσεις θα λύσουμε το πρόβλημα.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Το λόγο έχει η κ. Νικολαΐδου για δύο λεπτά.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, με τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν όχι μόνο αυτά τα δύο νοσοκομεία, αλλά γενικότερα τα νοσοκομεία στα εξωτερικά ιατρεία, μόνο περήφανος δεν μπορεί να είναι κάποιος, γιατί πραγματικά αυτήν τη σοβαρή κατάσταση τη ζουν και βασανίζονται στην κυριολεξία οι υγειονομικοί, οι εργαζόμενοι και φυσικά και οι ασθενείς από τις υπηρεσίες που παρέχονται.

Μπορεί τα δύο αυτά νοσοκομεία να είναι τα μεγαλύτερα και ιδιαίτερα το Πανεπιστημιακό νομίζω ότι συγκαταλέγεται μέσα

στα τρία πρώτα της χώρας, αλλά σχετικά με τα νούμερα που μας είπατε σας έδωσαν ίσως κάποια εικόνα οι υπηρεσίες σας, δεν σας έδωσαν όμως. Για παράδειγμα, τα κενά στο προσωπικό με κάποιους οργανισμούς που είναι εδώ και δεκαπέντε χρόνια για το «BENIZEΛΕΙΟ» από το 1989 που καταλαβαίνετε ότι σήμερα δεν εξυπηρετούν τις σημερινές, σύγχρονες ανάγκες των ασθενών και των εργαζομένων με τεράστια ποσά. Για παράδειγμα, αυτήν τη στιγμή στο «BENIZEΛΕΙΟ» λείπουν τετρακόσιοι πενήντα συνολικά εργαζόμενοι συν τριάντα οκτώ, σαράντα γιατροί. Τα ίδια και μεγαλύτερα νούμερα στο Πανεπιστημιακό, που όντως είναι το μεγαλύτερο στην Κρήτη και μέσα στα τρία πρώτα της χώρας.

Δεν έχω χρόνο φυσικά για να σας πω με λεπτομέρεια, γιατί έχουμε επισκεφθεί και τα δύο νοσοκομεία. Το πρόβλημα είναι ότι οι εργαζόμενοι έχουν φθάσει στα όριά τους. Δεν πάει άλλο και βλέπουμε ότι το μοντέλο «επιχείρηση» με το οποίο θέλετε να λειτουργήσετε τα νοσοκομεία δεν μπορεί να συνεχιστεί. Θα κάνετε προσλήψεις; Μη μου πείτε βέβαια τις δεκατέσσερις χιλιάδες προσλήψεις πανελλαδικά που τις έχουμε ακούσει αρκετές φορές να εξαγγέλλονται. Για παράδειγμα, το 2004 ας πούμε στο «BENIZEΛΕΙΟ» μπορεί να προσλήφθηκαν τότε εκατόν τριάντα επτά, έφυγαν όμως εκατόν εβδομήντα συνταξιούχοι-τούμενοι και τα κενά είναι ακόμα περισσότερα.

Τι θα κάνετε, λοιπόν; Θα κάνετε κανονικές προσλήψεις; Γιατί με αυτά τα διάφορα προγράμματα, STAGE κ.λπ. -και δε φτάνει φυσικά οι εργαζόμενοι- μέχρι να εκπαιδευτούν, μέχρι να συνηθίσουν κάποιοι στη δουλειά τους, απολύονται και ξανά πάλι από την αρχή. Δε νοσεί μόνο το σύστημα υγείας, αλλά στο όνομα της ανταγωνιστικότητας που επικαλείστε μετά από τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης βλέπουμε ότι η κατάσταση δεν χειροτερεύει απλά, γίνεται πλέον επικίνδυνη.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ)

Θα θέλαμε στη δευτερολογία σας να απαντήσετε στα συγκεκριμένα ερωτήματα που βάζει η ερώτησή μας. Τι θα κάνετε με τις προσλήψεις; Θα είναι εργαζόμενοι με κανονικές σχέσεις εργασίας και όχι με τις ελαστικές;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ολοκληρώστε.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Έχω ολοκληρώσει, κύριε Πρόεδρε.

Φυσικά αυτό επεκτείνεται και στους γιατρούς με τους επικουρικούς. Συγκεκριμένες απαντήσεις, λοιπόν, θα θέλαμε, γιατί πραγματικά έχει περίπου ενάμιση μήνα που έχουμε καταθέσει την ερώτηση και δεν είχαμε πάρει καμμία απάντηση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Κωνσταντόπουλος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Αν και ήμουν σαφής στην απάντησή μου, κυρία και κύριε Βουλευτή, θέλω να σας πω ότι λόγω της αυξημένης κίνησης δημιουργήθηκε αυτό το θέμα. Το νοσοκομείο έχει ξεπεράσει πλέον τη φήμη του και σας είπα ότι δέχεται ογδόντα χιλιάδες περιστατικά το χρόνο μόνο για τα τακτικά εξωτερικά ιατρεία, όταν ομοειδή νοσοκομεία έχουν μονοψήφιο αριθμό. Σας επαναλαμβάνω και πάλι ότι, παρά το ότι είναι καλυμμένη η πλειονότητα των οργανικών θέσεων του νοσοκομείου, παρά το ότι το οργανόγραμμα του νοσοκομείου είναι καλυμμένο, προχωρούμε σε επιπλέον προσωπικό, σε προκήρυξεις επιπλέον προσωπικού, με επικουρικό προσωπικό είτε διοικητικό προσωπικό, λογιστικό-διοικητικό προσωπικό είτε παραϊατρικό προσωπικό, ώστε να βελτιώσουμε τις λίστες αναμονής που υπάρχουν.

Αυτό το φαινόμενο δημιουργήθηκε κυρίως λόγω των ηυξημένων υπηρεσιών που παρέχουν τα δύο νοσοκομεία. Επειδή το γνωρίζουμε αυτό έχουμε μια στρατηγική για τα συγκεκριμένα δύο νοσοκομεία για προκήρυξη και πλήρωση νέων θέσεων τόσο τηλεφωνητών για τα ραντεβού όσο και διοικητικού αλλά και ιατρικού επικουρικού προσωπικού για την κάλυψη των εξωτερικών ιατρείων.

Αντί να χαίρεστε από τη μια πλευρά γιατί προτιμά αυτά τα νοσοκομεία η πλειονότητα των Κρητών αλλά και όλων των Ελλήνων που προστρέχουν στις υπηρεσίες αυτών των νοσοκο-

μείων από την άλλη παραπονιέστε ότι έχουν ηυξημένες λίστες αναμονής. Δυστυχώς αυτά δεν μπορούν να πηγαίνουν παράλληλα. Θα υπάρχουν νοσοκομεία που για τον ένα ή τον άλλο λόγο έχουν χαμηλές υπηρεσίες και καμμία λίστα αναμονής και άλλα που έχουν πολύ υψηλές υπηρεσίες, είναι άκρως ανταγωνιστικά από τα καλύτερα ιδιωτικά νοσοκομεία της χώρας και έχουν μεγάλες λίστες αναμονής.

Κινούμαστε όμως και προς την κατεύθυνση αυτή με μία στρατηγική που την έχουμε παρουσιάσει και τη γνωρίζετε και από άλλες ερωτήσεις, για κάλυψη των λίγων κενών θέσεων αλλά και επιπλέον θέσεων εκτός του οργανογράμματος του νοσοκομείου ώστε να έχουμε επιπλέον επικουρικό προσωπικό τόσο ιατρικό όσο και παραϊατρικό, νοσηλευτικό και διοικητικό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Αναφορές και ερωτήσεις δεύτερου κύκλου.

Πρώτη είναι η με αριθμό 174/1-10-2007 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος, κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου, προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης σχετικά με την ολοκλήρωση κατασκευής μονάδας υποκατάστασης του Οργανισμού κατά των Ναρκωτικών (Ο.ΚΑ.ΝΑ.) στο Ηράκλειο Κρήτης.

Η ερώτηση του κ. Κεγκέρογλου, έχει ως εξής:

«Μετά από τις συνεχείς ερωτήσεις που έχω καταθέσει στη Βουλή σχετικά με την ίδρυση και λειτουργία μονάδας υποκατάστασης του Ο.ΚΑ.ΝΑ. στο Ηράκλειο, ο Πρόεδρος του Ο.ΚΑ.ΝΑ. ανακοίνωσε, πριν πέντε μήνες περίπου, την ίδρυση της μονάδας και υποσχέθηκε για την άμεση λειτουργία της.

Το τελευταίο διάστημα και παρά τις συνεχείς οχλήσεις μου προς τους υπευθύνους της Υγείας στο Νομό Ηρακλείου δεν ανακοινώνεται τίποτα για την πορεία υλοποίησής του έργου.

Επειδή η άμεση λειτουργία της μονάδας θα ανακουφίσει τους εξαρτημένους συνανθρώπους μας αλλά και τις οικογένειές τους

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός

Σε ποιο στάδιο βρίσκεται η πορεία υλοποίησης της μονάδας υποκατάστασης του Ο.ΚΑ.ΝΑ. στο Ηράκλειο και τότε αυτή θα μπορεί να λειτουργήσει;».

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζετε πολύ καλά ότι η μονάδα του Ο.ΚΑ.ΝΑ. στα Χανιά δεν επαρκεί πλέον για την κάλυψη των τεράστιων αναγκών της Κρήτης στο κομμάτι της πρόληψης και της θεραπείας των εξαρτημένων συμπολιτών μας. Κατόπιν αυτού προγραμματίσαμε εδώ και καιρό τη λειτουργία μιας δεύτερης μονάδας μέσα στο χώρο του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου.

Στον προγραμματισμό του Ο.ΚΑ.ΝΑ. για τον καινούργιο χρόνο έχουμε προϋπολογίσει και το κόστος συντήρησης αυτής της μονάδας. Η κατασκευή της μονάδας προγραμματίζεται να γίνει με δωρεά του Ροταριανού Ομίλου Ηρακλείου. Αυτό γιατί αποδεχθήκαμε αυτή τη δωρεά και είμαστε υπερήφανοι για την αποδοχή της και γιατί θέλουμε η ευρύτερη κοινωνία των πολιτών με τις αστείρευτες δυνάμεις της και με τους εθελοντικούς φορείς να συμβάλλουν με όλα τα μέσα τους στην καταπολέμηση του φαινομένου των ναρκωτικών ώστε όλη η κοινωνία σαν «μία γροθιά» να αντιμετωπίσει αυτή τη μεγάλη μάστιγα.

Επιπλέον, αφού το προγραμματίσαμε πρέπει να σας πω, ότι υπάρχουν συγκεκριμένα προβλήματα τα οποία αφορούν τη διαδικασία κατασκευής η οποία βρίσκεται στο στάδιο της Πολεοδομίας Κρήτης από όπου αναμένεται η έκδοση άδειας κατασκευής. Η άδεια της Πολεοδομίας έχει καθυστερήσει. Και να ξέρετε ότι ενώ η δαπάνη κατασκευής ανέρχεται στο ποσό των 150.000 ευρώ η ετήσια συντήρηση της μονάδας θα φθάσει τις 300.000 ευρώ ετησίως. Άρα δεν είναι τόσο το κόστος κατασκευής αλλά είναι και η βιωσιμότητα της μονάδας η οποία εξασφαλίζεται. Είμαστε υπερήφανοι που θα γίνει μέσα στο πλαίσιο ενός μεγάλου νοσοκομείου, του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Ηρακλείου Κρήτης, φυσικά με τη βοήθεια του ιατρικού και νοσηλευτικού προσωπικού που, ευχαρίστως, αποδέχθηκε αυτό το φορτίο στο πλαίσιο της καταπολέμησης της μάστιγας των ναρκωτικών.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει, ο ερωτών Βουλευτής Ηρακλείου Κρήτης, κ. Κεγκερογλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, είναι τραγικό το Ηράκλειο, μία από τις μεγαλύτερες πόλεις, με σημαντικό αριθμό τοξικοεξαρτώμενων, να μη διαθέτει Μονάδα Υποκατάστασης. Πιο τραγικό όμως είναι να έρχεται η Κυβέρνηση, δια του Υφυπουργού από τον οποίο εκπροσωπείται, να μας λέει μετά από τέσσερα ακριβώς χρόνια ότι τώρα προπαθεί να εκδώσει την άδεια οικοδομής προκειμένου να γίνει αυτή η Μονάδα.

Η Μονάδα Υποκατάστασης, κύριε Υπουργέ, εντάχθηκε το 2004 στο προγραμματισμό του Ο.ΚΑ.Ν.Α., ούτε το 2005 ούτε το 2006 ούτε το 2007 έγινε τίποτα. Οι προσπάθειες που κάναμε εμείς, ως Αντιπολίτευση –όλα τα κόμματα θα έλεγα– προκειμένου να ευαισθητοποιήσουμε την Κυβέρνηση για να προχωρήσει στην υλοποίηση αυτής της Μονάδας ήταν πάρα πολλές. Λιγότερες πάντως ήταν οι προσπάθειες που έκανε η Κυβέρνησή σας. Λιγότερες ήταν οι προσπάθειες που έκανε το Υπουργείο Υγείας και ο Ο.ΚΑ.Ν.Α..

Σήμερα τα πράγματα έχουν φτάσει στο απροχώρητο. Η Μονάδα στα Χανιά όχι μόνο δεν μπορεί να καλύψει τις ανάγκες, όχι μόνο υπάρχουν ογδόντα άνθρωποι που περιμένουν στη λίστα, αλλά και η απόσταση αποτρέπει τους ασθενείς από το Ηράκλειο και το Λασιθί να κάνουν αίτηση. Από τους διακόσιους ογδόντα ένα που έκαναν αίτηση το 2007, οι σαράντα μόνο είναι από το Ηράκλειο και οι πέντε από το Λασιθί. Δεν κάνουν καν αίτηση.

Όταν ένας άνθρωπος αναγκάζεται να πάει στο πρόγραμμα υποκατάστασης έχει φτάσει στα όρια του σε σχέση με την εργασία και την οικονομική του δυνατότητα. Όταν χρειάζονται τέσσερις ως έξι ώρες, προκειμένου να φτάσει στον τόπο που θα γίνει η θεραπεία και να χρειαστεί να επιστρέψει από αυτήν, τότε καταλαβαίνετε ότι δεν μπορεί να ανταπεξέλθει ένας υγιής άνθρωπος, όχι ένας άνθρωπος που είναι ασθενής.

Πρέπει λοιπόν, σήμερα να απαντήσετε ευθέως, όχι σε μένα αλλά στους γονείς, στις μανάδες και στους πατεράδες των ασθενών ανθρώπων που θέλουν να μπουν σ' ένα πρόγραμμα, τότε συγκεκριμένα θα λειτουργήσει αυτή η Μονάδα στο Ηράκλειο προκειμένου η πολιτεία να επιτελέσει το χρέος της και να μη δίνουμε υποσχέσεις επί υποσχέσεων, γιατί πραγματικά δεν πάει άλλο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εγώ, ως Βουλευτής της Αντιπολίτευσης, ειλικρινά ντρέπομαι να μεταφέρω ξανά υποσχέσεις, οι οποίες θα αποδειχθούν ψεύτικες. Θέλω λοιπόν από εσάς συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο Υφυπουργός κ. Κωνσταντόπουλος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε συνάδελφε, δεν πρόκειται για υπόσχεση αλλά για συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα.

Εντός του 2008 έχει ενταχθεί η υλοποίηση της Μονάδας Υποκατάστασης στον προγραμματισμό του Ο.ΚΑ.Ν.Α. στο Ηράκλειο Κρήτης. Εφόσον έχουμε τελειώσει με την άδεια της Πολεοδομίας του Ηρακλείου, προχωρούμε με ταχύτερους ρυθμούς, γιατί και το κονδύλιο υπάρχει και ο χώρος υπάρχει και όλες οι συνθήκες είναι ευνοϊκές για την ανάπτυξη της Μονάδας. Επίσης, είναι ενταγμένα στον Προϋπολογισμό του 2008 τα απαιτούμενα ποσά τα οποία χρειάζονται για την βιωσιμότητα και την ομαλή λειτουργία της Μονάδας Υποκατάστασης του Ηρακλείου.

Ο προγραμματισμός και η εθνική στρατηγική για τις νέες μονάδες έγινε από την παρούσα Κυβέρνηση και υλοποιείται από την παρούσα Κυβέρνηση. Εσείς είχατε αφήσει για ολόκληρες δεκαετίες την Κρήτη με μία μόνο Μονάδα Υποκατάστασης στα Χανιά. Εντάξαμε τη νέα Μονάδα Υποκατάστασης του Ηρακλείου Κρήτης στο νέο Οργανισμό του Ο.ΚΑ.Ν.Α. και προχωρούμε με ταχύτερες διαδικασίες.

Σας δίνω ένα συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα, ότι εντός του

2008 θα έχουν αποπερατωθεί οι εργασίες –υπάρχουν και τα αναγκαία κονδύλια– για την ομαλή λειτουργία της Μονάδας Υποκατάστασης. Φυσικά υπάρχει και το καλό εργασιακό στάτους, με όλους τους εργαζόμενους που έχουν αγκαλιάσει αυτή μας την προσπάθεια στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο του Ηρακλείου Κρήτης, δηλαδή το ιατρικό, το νοσηλευτικό, αλλά και το παραϊατρικό προσωπικό.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επανερχόμαστε στις αναφορές-ερωτήσεις πρώτου κύκλου και η τρίτη με αριθμό 504/10-10-2007 ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ηλία Πολατιδή προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με αποστολές χρημάτων στο εξωτερικό διαγράφεται λόγω κωλύματος του Υπουργού και ύστερα από σχετική ενημέρωση που έγινε στο συνάδελφο Βουλευτή.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής)

(Ορθοί οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό έχω την τιμή να ανακοινώσω προς το Σώμα ότι ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης θα καταθέσει τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό του Κράτους οικονομικού έτους 2006 και τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2008.

Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κύριε Πρωθυπουργέ, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την ιδιαίτερη τιμή να καταθέσω στο Σώμα τον Προϋπολογισμό του Κράτους για το οικονομικό έτος 2008, ο οποίος για πρώτη φορά συνοδεύεται από την ειδική έκδοση: «Προϋπολογισμός Προγραμμάτων 2008», καθώς και τον: «Απολογισμό και Ισολογισμό του οικονομικού έτους 2006».

Θα σας παρακαλέσω, κύριε Πρόεδρε, να οριστούν ημερομηνίες για τη συζήτηση τόσο στη Διάρκη Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων όσο και στην Ολομέλεια του Σώματος.

Επίσης, καταθέτω τον τόμο που αναφέρεται στους Προϋπολογισμούς των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, τον τόμο που αναφέρεται στις φορολογικές δαπάνες και τις εκθέσεις των Γενικών Διευθυντών Φορολογίας και Φορολογικών Ελέγχων Τελωνείων και Ειδικών Φόρων Κατανάλωσης, Διοίκησης και Δημοσιονομικών Ελέγχων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, όπως προβλέπεται από τις διατάξεις των άρθρων 8, 10 και 13 του ν. 2362/1995.

Σας ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών καταθέτει τον Γενικό Προϋπολογισμό του Κράτους για το οικονομικό έτος 2008, την ειδική έκδοση «Προϋπολογισμός Προγραμμάτων 2008», καθώς και τον «Απολογισμό και τον Ισολογισμό του οικονομικού έτους 2006», καθώς και τους τόμους φορολογικών δαπανών και των Προϋπολογισμών των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων)

(Ζωηρά χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση του κρατικού Προϋπολογισμού στην Ολομέλεια της Βουλής θα αρχίσει στις 16 Δεκεμβρίου 2007, ημέρα Κυριακή και, σύμφωνα με το άρθρο 123, παράγραφος 1 του Κανονισμού της Βουλής, θα ολοκληρωθεί σε πέντε συνεχείς συνεδριάσεις, δηλαδή την Πέμπτη 20 Δεκεμβρίου στις 12 τα μεσάνυχτα.

(Ζωηρά χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αντιλαμβάνομαι τη χαρά σας, γιατί θα έχετε χρόνο να επισκεφθείτε τις περιφέρειές σας.

Ο Πρόεδρος της Διάρκους Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων θα συγκαλέσει την επιτροπή για εξέταση του κρατικού Προϋπολογισμού σε πρώτη συνεδρίαση την Τρίτη 27 Νοεμβρίου 2007. Υπενθυμίζω ότι οι γενικοί και οι ειδικοί εισηγητές θα πρέπει να υποβάλουν τις εισηγήσεις τους εντός οκτώ ημερών από την πρώτη συνεδρίαση της Επιτροπής, όπως προβλέπει ο Κανονισμός.

νισμός, ώστε να διανεμηθούν μέσα στις προβλεπόμενες προθεσμίες, πριν από την έναρξη της συζήτησης στην Ολομέλεια.

Όσον αφορά στη συζήτηση του Απολογισμού και του Ισολογισμού του Κράτους η συζήτηση αυτή πλέον διαχωρίζεται από

τη συζήτηση του Κρατικού Προϋπολογισμού. Η Ειδική Επιτροπή επί του Απολογισμού και του Γενικού Ισολογισμού του Κράτους θα ενημερωθεί εγκαίρως για τον προσδιορισμό των σχετικών ημερομηνιών.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση, σύμφωνα με τα άρθρα 45, 51 παράγραφος 4 και 137 του Κανονισμού της Βουλής επί της Εκθέσεως της Διακομματικής Επιτροπής, της συσταθείσης με ομόφωνη απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, «Για τη μελέτη και αντιμετώπιση του προβλήματος των ναρκωτικών».

Η συζήτηση θα διεξαχθεί με ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 137 του Κανονισμού της Βουλής. Όσον αφορά στην οργάνωση της συζήτησης, προτείνω, όπως συμφωνήσαμε στη Διάσκεψη των Προέδρων, να τηρήσουμε τη διαδικασία που ακολουθείται στις ανάλογες συζητήσεις, δηλαδή κατ' εφαρμογή της διάταξης της παραγράφου 5 του άρθρου 65 του Κανονισμού της Βουλής να υπάρξει κατάλογος προτεραιότητας ομιλητών που θα ορισθούν από τα κόμματα ως εξής: τρεις Βουλευτές από τη Νέα Δημοκρατία, τρεις Βουλευτές από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα και ένας συνάδελφος από το κάθε ένα από τα άλλα τρία κόμματα, εκτός από τους Προέδρους των Κοινοβουλευτικών Ομάδων και τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους.

Όποιος άλλος συνάδελφος θέλει να μιλήσει, θα εγγραφεί με το ηλεκτρονικό σύστημα μέχρι το τέλος της ομιλίας του δευτέρου ομιλητή. Οι πέντε πρώτοι ομιλητές, ένας από κάθε κόμμα, προτείνω να μιλήσουν μέχρι δέκα λεπτά και οι άλλοι τέσσερις ομιλητές, δύο από τη Νέα Δημοκρατία και δύο από το Π.Α.Σ.Ο.Κ., μέχρι οκτώ λεπτά.

Σύμφωνα με τον Κανονισμό, οι συνάδελφοι, οι οποίοι θα εγγραφούν στον κατάλογο με το ηλεκτρονικό σύστημα, θα μιλήσουν πέντε λεπτά. Οι ομιλητές θα λάβουν το λόγο εναλλάξ και δεν θα υπάρξουν δευτερολογίες.

Οι αναπληρωτές Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων θα μιλήσουν μέχρι δέκα λεπτά. Εάν όμως προηγηθεί ομιλία Προέδρου Κοινοβουλευτικής Ομάδας, ο αναπληρωτής του θα μετασχει στη συζήτηση σύμφωνα με τους ορισμούς του άρθρου 167 παράγραφος 2 του Κανονισμού.

Οι Υπουργοί μπορούν να συμμετάσχουν στη συζήτηση και να μιλήσουν για είκοσι λεπτά.

Εφόσον η Βουλή αποδεχθεί αυτή την πρόταση, τα κόμματα έχουν υποδείξει τους εξής συναδέλφους: από τη Νέα Δημοκρατία τους συναδέλφους κ. Κώστα Κιλτίδη, κ. Παναγιώτη Μελά και κ. Γεώργιο Βαγιωνά, από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα τους συναδέλφους κ. Εμμανουήλ Σκουλάκη, κ. Λεωνίδα Γρηγοράκο και κ. Δημήτριο Λιντζέρη, από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας το συνάδελφο κ. Χαράλαμπο Χαράλαμπος, από το Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς το συνάδελφο κ. Αθανάσιο Λεβέντη και από το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό το συνάδελφο κ. Βαίτση Αποστολάτο.

Τέλος, προτείνω η συνεδρίαση να λήξει το αργότερο τη 12η νυκτερινή.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το Σώμα συνεφώνησε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κύριε Πρόεδρε, πριν μπούμε στη συζήτηση, ζήτησα το λόγο επί του Κανονισμού και συγκεκριμένα με βάση το άρθρο 14δ', επειδή έχει υπάρξει ένα σοβαρό πολιτικό ζήτημα και νομίζω ότι πρέπει να υπάρξει μια διασαφήνιση εκ μέρους του Προεδρείου της Βουλής. Το θέμα αυτό αφορά στην παραίτηση της Αρχής Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων.

Με βάση το άρθρο 14 περίπτωση δ', αυτό συνδέεται με τη Βουλή, όχι τόσο γιατί η Διάσκεψη των Προέδρων ορίζει τα μέλη της Αρχής Προστασίας, αλλά γιατί το άρθρο 14 περίπτωση δ'

γράφει ότι η Διάσκεψη των Προέδρων έχει μια σειρά αρμοδιότητες σχετικά με τις διάφορες ανεξάρτητες αρχές, αρμοδιότητες τις οποίες λύνει με πλειοψηφία 4/5 των μελών της, ανάμεσα στις οποίες και την αποδοχή της παραίτησής τους. Δηλαδή, το άρθρο 14δ' λέει ότι η Διάσκεψη των Προέδρων έχει την αρμοδιότητα να αποδεχθεί την παραίτηση των μελών μιας ανεξάρτητης αρχής με πλειοψηφία 4/5.

Πιστεύω ότι αυτό πρέπει να διασαφηνισθεί ότι, ναι, έχουν υποβάλει την παραίτησή τους τα μέλη της Αρχής Προστασίας, όμως αυτή δεν ισχύει, αν δεν γίνει δεκτή με πλειοψηφία 4/5 από τη Διάσκεψη των Προέδρων.

Με αυτή την έννοια θέλω να πω ότι εμείς ως Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς –συμμετέχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας ή ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος– δεν κάνουμε δεκτή την παραίτηση και καλούμε και τους άλλους Εκπροσώπους–Προέδρους των Κομμάτων της Αντιπολίτευσης να μην κάνουν δεκτή την παραίτηση της Αρχής Προστασίας, γιατί πιστεύουμε ότι έχουν ασκήσει με τεράστια ευθύνη την υποχρέωσή τους για την προστασία των προσωπικών δεδομένων και –τελειώνω, κύριε Πρόεδρε– αντίθετα, εν πλήρει αδίκω –και πρέπει να φανεί από τη Βουλή– βρίσκεται ο Εισαγγελέας Σανιδάς, ο οποίος υπερέβη τις αρμοδιότητές του...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Πρόεδρε, μπαίνετε στην ουσία του θέματος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς): ...και προσέβαλε και το Συμβούλιο της Επικρατείας που χειρίζεται αυτή τη λεπτή υπόθεση. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Πρόεδρε, και ο Πρόεδρος του Σώματος, αλλά και το Προεδρείο γνωρίζει πάρα πολύ καλά τις πρόνοιες του Κανονισμού της Βουλής. Χθες, όταν με επισκέφθηκε ο κ. Γουργουράκης και μου ενέχειρσε την παραίτηση και τη δική του, αλλά και άλλων μελών της Αρχής αυτής, έδωσα στη δημοσιότητα μια ανακοίνωση ότι έγινε αυτή η επίσκεψη και υποβολή των παραίτησεων. Μάλιστα, στην ανακοίνωση την οποία έκανα, έγραφα ότι όλα τα σχετικά με τις παραίτησεις και την εκλογή νέου Προέδρου θα γίνουν σύμφωνα με τις πρόνοιες του Συντάγματος και του Κανονισμού της Βουλής. Αυτό είναι σαφές.

Ευχαριστώ για τη δημόσια υπόμνηση την οποία κάνατε, αλλά το Προεδρείο γνωρίζει εξίσου καλά τις ευθύνες τις οποίες έχει απέναντι των Ανεξάρτητων Αρχών. Ορισμένες από αυτές, όπως γνωρίζετε, εδώ και δεκαοκτώ μήνες δεν έχουν ανανέωση της θητείας τους. Όμως, επειδή αυτό είναι ένα άλλο θέμα και δεν είναι της σημερινής συνεδρίασης, κράτησα καλή σημείωση των όσων είπατε και παρακαλώ πολύ να σταματήσει εδώ το θέμα.

Επανερχόμεθα στην ειδική ημερήσια διάταξη. Το Σώμα συνεφώνησε για να ακολουθηθεί η διαδικασία και παρακαλώ το συνάδελφο, τον κ. Κιλτίδη να λάβει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, ειλικρινά θα προσπαθήσω μέσα στα δέκα λεπτά να καταθέσω προσωπικούς αγώνες δεκαετιών, αλλά πάνω από όλα, την αγωνία, την προσπάθεια και τον μεγάλο κόπο που κατέβαλαν οι συνάδελφοι της Διακομματικής Επιτροπής, όχι μόνο αυτής της περιόδου, η οποία και συστάθηκε και λειτούργησε την 3η Ιουνίου του 2004, μετά από την αίτηση λειτουργίας του τότε Υπουργού Υγείας, του κ. Νικήτα Κακλαμάνη και λειτούργησε μέχρι την 21η Δεκεμβρίου του 2006 με σαράντα επτά συνεδριάσεις, αλλά και τον κόπο και τον μόχθο της προηγούμενης Διακομματικής Επιτροπής, η οποία τότε συστάθηκε κάτω από την αίτηση και επίκληση του τότε Πρωθυπουργού κ. Κώστα Σημίτη και λειτούργησε με το ίδιο πνεύμα, στην κυριολεξία διακομματικό, συνθετικό και συνενωτικό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΛΣΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**.)

Αγαπητοί συνάδελφοι, η ζωή και ο θάνατος είναι δεδομένο ότι δεν έχουν χρώμα. Όμως, είναι βέβαιο ότι οι πολιτικές που οδηγούν στο θάνατο ή δίνουν ζωή, έχουν ευθύνη. Έτσι, λοιπόν, πιστεύω ότι ευτυχής συγκυρία σήμερα με φέρνει εμένα σ' αυτό το Βήμα, χωρίς να έχω την ιδιότητα του Προέδρου της Διακομ-

ματικής Επιτροπής για τη μελέτη και αντιμετώπιση του προβλήματος των ναρκωτικών και μπορώ ειλικρινά, με άνεση λόγου και από θέση διαφορετική, να τονίσω ότι χρόνια ολόκληρα με διακαίχε μια μεγάλη αγωνία, τότε θα μου δοθεί η δυνατότητα να διακηρύξω, μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, προς πάσα κατεύθυνση, αλλά και σε ολόκληρη την ελληνική κοινωνία ότι το μέγιστο πρόβλημα αυτής της κοινωνίας είναι το πρόβλημα των ναρκωτικών.

Κανένα άλλο πρόβλημα δεν αγγίζει σε διάσταση θανάτου τη νεολαία, όπως το πρόβλημα των ναρκωτικών, αγαπητοί μου συνάδελφοι. Δεν είναι μόνον αυτά τα οποία βλέπουμε και διαπιστώνονται. Ως γιατρός, είχα την ατυχία -πολλές φορές, αν το θέλετε- να μπω και εγώ στον πειρασμό να οδηγήσω σε γνωματεύσεις διαφορετικές, γιατί έτσι θέλει η συμβατικότητα σ' αυτή την κοινωνία.

Δεν είναι πραγματικά τα νούμερα των νεκρών και των θανάτων, τα οποία καταγράφονται κάθε φορά διαχρονικά, ιστορικά και διακομματικά -αν το θέλετε- στις κυβερνήσεις. Είναι μέγιστος ο αριθμός. Τουλάχιστον είναι τριπλάσιος ο αριθμός.

Δεν συνυπολογίζονται ποτέ δε οι θάνατοι οι οποίοι προέρχονται από τα τροχαία και που στην πλειονότητα τους υφίσταται θέμα ναρκωτικών και αλκοόλ, κάτι που, βεβαίως, το ξέρουμε όλοι και η πολιτεία έλαβε τα μέτρα που ήταν να λάβει.

Αγαπητοί μου συνάδελφοι, χρειάζεται -και αυτό είναι ομόφωνη μαρτυρία της Διακομματικής Επιτροπής- συσσωρευμένη πολιτική δράση, για να ξεπεραστεί κάποια στιγμή το πρόβλημα, για να βγει η ελληνική πολιτεία μπροστά από το πρόβλημα. Λυπούμαι που το καταθέτω ως Έλληνας πολιτικός, με διακομματικής -αν το θέλετε- συνειδηση, ότι η ελληνική πολιτεία σύρεται πίσω από το πρόβλημα διαχρονικά και διακομματικά. Χρειάζεται συσσωρευμένη παρέμβαση και προς τούτο νομίζω ότι πρέπει να συμφωνήσουν όλες οι πτέρυγες του Κοινοβουλίου να δώσουμε τον καλύτερό μας εαυτό, να δηλώσουμε δημόσια ότι είμαστε αποφασισμένοι να δώσουμε εκείνα τα υλικά μέσα στην εκάστοτε κυβέρνηση, στην όποια κυβέρνηση βρίσκεται μετά από την επιλογή αυτού του λαού, για να αποφασίσει αυτή τη συσσωρευμένη πολιτική δράση.

Το πρόβλημα είναι πολυπαραγοντικό, είναι μεταβαλλόμενο. Χρειάζεται εγρήγορση, ευελιξία, επιστημονική ενημέρωση και διαφάνεια, αλλά πάνω απ' όλα, αγαπητοί μου συνάδελφοι, χρειάζεται αποφασιστικότητα. Η κατάσταση έχει λάβει διαστάσεις χαοτικές. Η κοκκίνη βρίσκεται πρώτη στη ζήτηση όχι μόνο στη χώρα μας, αλλά διεθνώς. Η κάνναβις είναι το πρώτο εξαρτησιογόνο που χρησιμοποιείται. Η πολυτοξικομανία έχει «τρυπήσει», στην κυριολεξία, τη νεολαία, μαζί με νόμιμα ψυχοτρόπα φάρμακα και με το νόμιμο, βεβαίως, αλκοόλ.

Τα δε συνθετικά ναρκωτικά, αγαπητοί μου συνάδελφοι, δεν παρασκευάζονται πλέον σε τρίτες χώρες για να προσπαθούν οι δυνάμεις της καταστολής να απαγορεύσουν την είσοδο αυτών. Παρασκευάζονται μέσα στην «καρδιά» της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και εκεί υφίσταται το μέγα ζήτημα, ότι δηλαδή πλέον έχουμε γίνει μέρος του προβλήματος εμείς, οι ευνομούμενες πολιτείες, της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η συννοσηρότητα πριν και μετά τη χρήση έλαβε διαστάσεις απρόβλεπτες. Πράγματα που κατά το παρελθόν πολιτικές, κοινωνικές ή και επιστημονικές ομάδες δεν διανοούνταν να τα συζητήσουν, σήμερα είναι παγκοσμίως αποδεκτά από όλες τις οπτικές γωνίες, από όλες τις ιδεολογικές θεωρήσεις. Η συννοσηρότητα υφίσταται πριν και μετά τη χρήση των ναρκωτικών ουσιών.

Αγαπητοί μου συνάδελφοι, είμαι βέβαιος ότι δεν θα μπορέσω να καταγράψω αυτά που στην κυριολεξία έχουμε καταθέσει σε τούτη εδώ την έκθεση της Διακομματικής Επιτροπής. Ένα όμως θέλω να δηλώσω, ότι ήρθε η ώρα να αναλάβουμε, αν το θέλετε, τις όποιες πολιτικές αμέλειες, αβλεπίες, παραλήψεις ή λανθασμένες επιλογές. Και πρέπει να οδηγηθούμε εκεί που η χώρα οδηγήθηκε το 1993 -αλλά, δυστυχώς, ακυρώθηκε μετέπειτα- στην ίδρυση δηλαδή ενός διυπουργικού οργάνου, ενός διυπουργικού οργανισμού, όπως είχε σχεδιαστεί τότε από τον παριστάμενο -και δεν το κάνω για να του δώσω εύφημη μνεία- Πρόεδρο και τότε Υπουργό κ. Σούρλα ως στρατηγικό διυπουργ-

γικό όργανο. Αγαπητοί μου συνάδελφοι, για έναν οργανισμό, τον Ο.ΚΑ.Ν.Α. τότε, ας αποφασίσουμε τι όνομα θα φέρει τώρα.

Χρειάζεται, απαραίτητα, η προπτυχιακή και μεταπτυχιακή εκπαίδευση, πράγματα τα οποία έχουν λυθεί σε άλλες χώρες. Δυστυχώς, αυτό που ακούτε είναι γεγονός, δεν υπάρχει δηλαδή μέριμνα προπτυχιακής ή μεταπτυχιακής εκπαίδευσης στους επαγγελματίες υγείας και των ανθρωπιστικών επιστημών. Τούτοι δε οι ψυχίατροι -και μιλάω ως γιατρός- δεν έχουν εξάμηνο ή διμήνο ή τρίμηνο κατά των εξαρτήσεων. Για να αντιληφθούμε τη γύμνια του εκπαιδευτικού μας συστήματος, όσον αφορά στην αντιμετώπιση των εξαρτησιογόνων ουσιών και των εξαρτήσεων, γιατί πλέον περί εξαρτήσεων πρέπει να μιλάμε και όχι για ουσίες.

Και θα στατήσω με ιδιαίτερη προσοχή σ' ένα θέμα που τόσο πολύ πίκρανε τα μέλη της Διακομματικής Επιτροπής -όχι γιατί υστερείτε εσείς σε ευαισθησία ή υστερούν άλλοι πολίτες σε αυτόν τον τόπο σε ευαισθησία- και έχει να κάνει με την απονομή της δικαιοσύνης. Μιλάμε γι' αυτό το γνωστό ρηθέν υπό του Ελευθερίου Βενιζέλου ότι «τα μεγάλα έντομα διατρύχουν τον ιστό της αράχνης και τα μικρά μόνο συλλαμβάνονται».

Δυστυχώς, η συνισταμένη αντίληψη της ελληνικής κοινωνίας είναι αυτή, δηλαδή ότι σήμερα μόνο οι «μικροί» συλλαμβάνονται, οι μικροκάτοχοι ή στιδήποτε άλλο, ενώ ίσως έχουμε το πλέον επεικές νομοθετικό πλαίσιο που μπορεί να υπάρχει σε μία χώρα, όπου προβλέπεται η ατιμωρησία του χρήστη. Δυστυχώς, αυτό για να υπάρχει, δεν δημιουργήθηκε έτσι εύκολα.

Και όσον αφορά γι' αυτό που θα σας καταθέσω, ειλικρινά θα ήθελα να είναι εδώ ο Υπουργός Δικαιοσύνης για να επιληφθεί αμέσως του ζητήματος. Και επειδή είχα το θάρρος να το πράξω με τον κ. Σκουλάκη επανειλημμένως με παραστάσεις στην ανωτάτη ηγεσία του Αρείου Πάγου και της Εισαγγελίας, αυτό ας είναι σήμερα το μεγαλύτερο μήνυμα, η μεγαλύτερη κραυγή που μπορεί ποτέ να έβγαλα σ' αυτήν τη ζωή, στην πολιτική μου διαδρομή. Δεν είναι δυνατόν από το 1987, από το θεμελιώδη νόμο κατά των ναρκωτικών, τον ν.1729, να μη γίνονται οι πραγματογνωμοσύνες και οι τοξικολογικές εξετάσεις, αγαπητοί μου συνάδελφοι.

Πάσχιζα με άλλους συναδέλφους -που τώρα δεν θέλησε ο λαός να είναι σ' αυτή τη Βουλή- χρόνια ολόκληρα στη βόρεια Ελλάδα να ικανοποιήσουμε το αίτημα του Τοξικολογικού Εργαστηρίου του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης για να μπορεί να κάνει τις τοξικολογικές εξετάσεις, όπως προβλέπει ρητώς ο νόμος. Και ξαφνικά, στις συσκέψεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης ομολογούνταν από τους πραγματογνώμονες της επισήμου υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης το εξής: «Ματαιοπονείτε, κύριε Κιλτίδη, εδώ δεν γίνονται πουθενά εξετάσεις». Δεν γίνεται η πλέον αντικειμενική εξέταση, αγαπητοί μου συνάδελφοι, που είναι η τοξικολογική εξέταση, η εξέταση που δείχνει το αν κάποιος που συλλαμβάνεται φέρει εις το αίμα του ή στο σώμα του ή στα υγρά του σώματός του ναρκωτική ουσία, εξαρτησιογόνο ουσία. Κι εμείς, αγαπητοί μου συνάδελφοι, προσπαθούμε να λύσουμε ζητήματα άλλης μορφής και άλλης, αν το θέλετε, πολιτικής συμπεριφοράς;

Είναι βαρύτατη η καταγγελία, γνωρίζω ότι φεύγει από το στόμα μου, αλλά νομίζω ότι είναι η τελευταία μεγάλη υπηρεσία που μπορώ να προσφέρω. Εάν δεν συνέλθουν οι αρχές της δικαιοσύνης -και το λέω πάνω απ' όλα με σεβασμό και αγάπη και με υπακοή στους νόμους του κράτους- να εφαρμόσουν την κείμενη νομοθεσία, νομίζω ότι ματαιοπονούμε, αγαπητοί μου συνάδελφοι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δύο λεπτά ακόμα, σας παρακαλώ, κυρία Πρόεδρε.

Και ξέρετε και το επακόλουθο των πραγματογνωμοσυνών; Ο ν. 1729 προβλέπει ότι πρώτη επιλογή είναι ο εκ της δικαστικής εξουσίας προερχόμενος πραγματογνώμων, δηλαδή αυτός που έχει η δικαιοσύνη. Μετά πηγαίνουμε στον πανεπιστημιακό και μετά πηγαίνουμε στον ετήσιο ανηρτημένο πίνακα των πραγματογνωμόνων. Ε, λοιπόν, αγαπητοί μου συνάδελφοι, πώς γίνεται και όλες οι πραγματογνωμοσύνες γίνονται κατευθειάν από τον τρίτο πίνακα; Είναι δυνατόν να μην εγείρομεθα; Είναι δυνατόν,

αγαπητοί μου συνάδελφοι, αυτή η Ελληνική Βουλή, μετά την όποια συζήτηση γι' αυτό το πόρισμα, μ' αυτές τις συγκεκριμένες, αν το θέλετε, καταγραφές και μαρτυρίες να πορευθεί διαφορετικά, εκτός από την επιβολή του νόμου που επιβάλλει η κοινωνία;

Και επειδή ξέρω ότι θα μακρηγορήσω, νομίζω ότι πολύ απλά και επιγραμματικά θα αναφέρω ότι πρέπει να συσταθούν Υποδιευθύνσεις Ασφαλείας και Τμήματα Δίωξης, τα οποία ακούγονται εδώ και δεκαπέντε χρόνια. Πρέπει επιτέλους να γίνουν, διότι απαραίτητη προϋπόθεση από το Οργανόγραμμα της Αστυνομίας για να υπάρξει Τμήμα Δίωξης Ναρκωτικών είναι να υπάρχει Υποδιεύθυνση Ασφαλείας. Ε, λοιπόν, αυτό το πράγμα δεν υφίσταται στην πατρίδα μας σε όλους τους νομούς.

Αγαπητοί μου συνάδελφοι, επειδή είχα μακρόχρονη παρουσία, θα ήθελα να πω ότι όλοι μιλάμε με όμορφα λόγια. Πρόληψη, καταστολή, θεραπεία, επανένταξη. Μάθαμε όλοι απ' έξω τους τέσσερις πυλώνες! Εγώ λοιπόν σας καταθέτω τη δική μου άποψη. Το πρώτο μέλημα αυτού του τόπου είναι η θεραπεία πάσης θυσία. Να φύγει η ντροπή του δρόμου. Να δράσει και προληπτικά η φυγή αυτών των αναξιοπαθούντων και κατόπιν να έχουμε την πολυτέλεια του χρόνου για προληπτικές, κατασταλτικές και διαδικασίες άλλου μεγέθους και για επανένταξη.

Αν αυτοί οι άνθρωποι, οι απεξαρτημένοι, αγαπητοί μου συνάδελφοι, δεν βρουν το δρόμο κάτω από μία στέγη και ένα εργασιακό καθεστώς, να είστε βέβαιoi ότι πολύ γρήγορα θα γυρίσουν εκεί απ' όπου ξεκίνησαν.

Και τελευταίο και κλείνω -σας είπα ότι μπορώ να μιλάω πολλή ώρα γι' αυτό το θέμα- είναι ότι απαραίτητη προϋπόθεση για μας εκεί που φτάσαμε πλέον -δεν είμαι ευτυχής ως πολιτικός για εκεί που έφτασε το ζήτημα των ναρκωτικών- κυρία Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι, είναι ότι χρειάζεται σύσταση Ειδικής Μόνιμης Διακομματικής Επιτροπής κατά των εξαρτήσεων, συμπεριλαμβανομένου βεβαίως του αλκοόλ και του ντόπινγκ. Διότι αν μιλήσω για το αλκοόλ, αυτά που θα ακουστούν -βεβαίως, θέλω να μιλήσουν και άλλοι συνάδελφοι για να δώσουμε ολοκληρωμένη εικόνα- θα μας κάνουν να φύγουμε απ' αυτήν την Αίθουσα.

Υπάρχουν κλινικές που έχουν κρεβάτια και δεν έχουν θεραπεία. Υπάρχουν άλλες που έχουν θεραπεία και δεν έχουν κρεβάτια. Δύο είναι: Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Αττικής και Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Επομένως, κλείνοντας, θέλω να καταθέσω αυτήν την ομόφωνη απόφαση της Διακομματικής Επιτροπής. Θεωρείται απαραίτητη η σύσταση της Διακομματικής Επιτροπής ως μόνιμης και ειδικής και μάλιστα με ελεγκτικές παρεμβάσεις, αγαπητοί συνάδελφοι.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Κιλτίδη.

Πριν καλέσω στο Βήμα τον κ. Σκουλάκη από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., θέλω να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, καθώς και στις εκθέσεις της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» με θέματα: «Οι Έλληνες στη Διασπορά 15ος - 21ος αι.» και «Πρωθυπουργοί και Πρόεδροι της Βουλής των Ελλήνων της Μεταπολίτευσης» εξήντα πέντε -όχι μαθητές και μαθήτριες αυτήν τη φορά- νέες και νέοι άνθρωποι από το Κ.Α.Π.Η. Λαγκαδά Θεσσαλονίκης. Τους καλοδεχόμαστε και τους χειροκροτούμε.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ορίστε, κύριε Σκουλάκη, έχετε το λόγο για δέκα λεπτά.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, θα σας εξομολογηθώ ότι έχω ασχοληθεί πάρα πολλά χρόνια με το τεράστιο πρόβλημα των ναρκωτικών και ερχόμενος στο Κοινοβούλιο σήμερα συνειδητά δεν μπόρεσα να ετοιμάσω εισήγηση. Μου τηλεφωνούσαν

οι συνάδελφοι και με ρωτούσαν αν έχω εισήγηση. Δεν είχα εισήγηση. Αν είχα ακούσει τον κύριο Κιλτίδη στην τοποθέτησή του, θα έκανα εισήγηση.

Γιατί τα λέω αυτά; Κανονικά δεν θα έπρεπε να πω τίποτα παραπάνω απ' αυτά που είπε ο συνάδελφός μου κ. Κιλτίδης. Τα προσέγραψα στην έκθεση. Είναι κοινά συμπεράσματα όλων μας.

Εγώ, κύριοι συνάδελφοι, κύριε Κιλτίδη και κύριοι Υπουργοί, αναφωνώ το εξής: Έχει νόημα ύπαρξης η Διακομματική Επιτροπή; Δεν έχει. Σας λέω ότι δεν έχει! Έχει μετατραπεί σε διακομματικό άλλοθι της πλήρους κυβερνητικής απραξίας μόνο απ' αυτό που είπε ο συνάδελφος κ. Κιλτίδης. Δεν τα είπε όλα. Είναι ντροπή για την Επιτροπή μας, για το Κοινοβούλιο και για το ελληνικό Γκουβέρνο!

Ολόκληρη Διακομματική Επιτροπή παλεύουμε ενάμισι χρόνια. Έχουμε απευθυνθεί, κύριε Κιλτίδη, στον Υπουργό Δικαιοσύνης, ο οποίος έπρεπε να είναι παρών, άσχετα αν είναι άλλος. Μακάρι να κάθιζαν όλοι οι συναρμόδιοι Υπουργοί και ο Πρωθυπουργός -γιατί κακό θα ήταν, αφού η συγκυρία ήταν μεγάλη- για να ακούσουν για το τεράστιο πρόβλημα των ναρκωτικών. Να ακούσει ο κ. Αλογοσκούφης, μήπως και εισακούσει τους συναρμόδιους Υπουργούς, όταν ζητούν πιστώσεις. Δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να λείπουν οι συναρμόδιοι Υπουργοί! Αν ήταν εδώ ο Υπουργός Δικαιοσύνης, θα έδινε λύσεις σε αυτά που είπε ο κ. Κιλτίδης.

Εγώ, αγαπητέ Κώστα, επειδή δεν είδα ενσωματωμένη την επιστολή του ιατροδικαστή και καθηγητού του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Ματθαίου Τσουγκά, θα την καταθέσω στα Πρακτικά, γιατί είναι σημαντική.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Εμμανουήλ Σκουλάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η επιστολή αυτή μας λέει ότι από το έτος 2003 δεν γίνονται τοξικολογικές εξετάσεις στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, γιατί το Υπουργείο δεν χρηματοδοτεί το εργαστήριο. Πόσα είναι αυτά τα «έρημα» τα χρήματα; Εκατόν πενήντα χιλιάδες ευρώ είναι όλα κι όλα! Και είκοσι δύο νομοί είναι ακάλυπτοι. Εκπέμπει κραυγή αγωνίας ο άνθρωπος και λέει: «Εμπορί μπορεί να διαφεύγουν ως χρήστες και τανάπαλιν, δηλαδή χρήστες να βαπτίζονται έμποροι».

Ο άνθρωπος μας έκανε έκκληση. Τον φέραμε τρεις φορές στην Επιτροπή, πήραμε «αναμάσχαλα», όπως λένε στην πατρίδα μου, τα Πρακτικά της επιτροπής, πήγαμε προσωπικά στον κ. Λινό και του χειρίσαμε τα Πρακτικά.

Και του είπαμε, κύριε εισαγγελέα αυτά συμβαίνουν. Εμείς δεν έχουμε τίποτα να κάνουμε, διότι λόγω αρμοδιότητας δεν έχουμε εκτελεστικές εξουσίες, έχουμε εισηγητική αρμοδιότητα, πάρτε τα και περιμένουμε ενέργειες. Καμμία ενέργεια.

Ενημερώσαμε τον Υπουργό Δικαιοσύνης και δεν έκανε καμμία ενέργεια, τους συναρμόδιους Υπουργούς Υγείας και Παιδείας και δεν έκαναν κι αυτοί καμμία ενέργεια.

Μήπως, κύριοι συνάδελφοι, το μυστικό των Ζωνιανών κρύβει κάποιες ιστορίες από αυτές; Βεβαίως. Για σκεφτείτε κάποιους έμπορους με την ανοχή των οποίων εμπλεκόμενων αρχών να έχουν συνεργήσει στο να βαπτιστούν μεγάλεμποροι ως χρήστες. Γιατί αυτή είναι η ουσία, αυτό συζητάμε τώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα την απάντηση που έδινε ο κ. Κωνσταντόπουλος στον κ. Κεγκερόγλου -αν άκουσα καλά- και του έλεγε ότι θα κάνουμε, θα δείξουμε κ.λπ..

Δεν θα κάνετε τίποτα, κύριε Υπουργέ. Δεν κάνετε απολύτως τίποτα. Έχετε τεράστιες ευθύνες. Δεν υπάρχει καμμία δράση που να μην είναι χειρότερη από το έτος 2004. Και στην πρόληψη και στη θεραπεία και στην επανένταξη και στην καταστολή, παντού είστε χειρότερα. Πώς να μην είστε!

Τον Ο.ΚΑ.Ν.Α. τον διαλύσατε. Αλλάξατε τρεις προέδρους και από αυτό και μόνο συμπεραίνει κανείς ότι δεν έχετε καμμία προτεραιότητα στα ναρκωτικά.

Δεύτερον, τον υποχρηματοδοτείτε συνειδητά. Έχω απάντηση, κύριε Υπουργέ, φρέσκια. Το Κέντρο Πρόληψης του Ο.ΚΑ.Ν.Α. των Χανίων κινδυνεύει να κλείσει, γιατί 92.000 ευρώ χρωστά ο Ο.ΚΑ.Ν.Α. στο Κέντρο Πρόληψης. Πόσα χρωστάει

Πανελλαδικά; Οκτώ εκατομμύρια ευρώ. Είναι απλήρωτοι οι εργαζόμενοι, εκπέμπουν γραμμή αγωνίας. Ψάχνουν αλλού δουλειά.

Μου λέτε για εθνικά σχέδια δράσης. Ποια εθνικά σχέδια δράσης; Ο Γιαννάκης, ο πρώτος Πρόεδρος, στην τελευταία συνεδρίαση εξέπεμψε κραυγή αγωνίας στην επιτροπή και είπε ότι πρέπει να καλυφθεί ο Ο.ΚΑ.ΝΑ. οικονομικά. Και είπε τότε ότι έχει έλλειμμα 10.000.000 ευρώ. Παρατήθηκε ο Γιαννάκης, ήλθε ο Μπάλας, έφυγε και άφησε 10.000.000 ευρώ κ.ο.κ..

Αυτά όσον αφορά τα κέντρα πρόληψης. Πόσα σας παραδώσαμε; Εξήντα τρία. Πόσα έχετε φτάσει; Εβδομήντα ένα. Πόσα χρειάζονταν; Ογδόντα οκτώ. Αυτό ήταν το εθνικό σχέδιο δράσης το δικό μας.

Στήσατε επτά κέντρα πρόληψης. Αυτή είναι η προσφορά σας στα τέσσερα χρόνια. Έχετε παρελθόν, κύριοι Υπουργοί της Υγείας. Έχετε τεράστια ευθύνη. Ωραιοποιείτε την κατάσταση. Δεν πάτε στον Πρωθυπουργό να του πείτε, τι έλεγε προεκλογικά και για τα κέντρα πρόληψης και για τη λίστα της ντροπής; Όταν ήταν δυόμισι χιλιάδες στα προγράμματα υποκατάστατων και τώρα έχει φτάσει τέσσερις χιλιάδες. Έχετε τεράστιες ευθύνες. Σας τα έχω πει, κύριε Υπουργέ. Αυτά όσον αφορά στα θεραπευτικά.

Παγώσατε το εθνικό σχέδιο δράσης το δικό μας και δεν κάνετε τίποτα. Θα φέρετε, όπως λέτε, εθνικό σχέδιο δράσης. Παρουσιάσατε κάτι εκθέσεις ιδεών, αλλά εθνικό σχέδιο δράσης δεν βλέπω. Και εν αναμονή του εθνικού σχεδίου δράσης δεν κάνετε τίποτα.

Αυτές είναι μεγάλες αλήθειες, αγαπητοί κύριοι Υπουργοί.

Θυμάμαι που σας είχα πει, κύριε Αβραμόπουλε, στην πρώτη μου επίκαιρη ερώτηση ότι «πίτα ολάκερη και σκύλος χορτάτος» δεν γίνεται. Και για τα ναρκωτικά πρέπει να δώσετε μάχη. Να σας στηρίξουμε εμείς, να πάρετε χρήματα. Δεν μπορεί να μην υποκαταστήτε το εθνικό σχέδιο δράσης για οικονομικούς λόγους.

Καταθέτω αυτά τα έγγραφα για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο κ. Σκουλάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής).

Εγώ είχα πει τότε δύο φορές ότι παραιτούμαι. Ναι, να παραιτηθεί ένας από σας για το έγκλημα που γίνεται καθημερινά. Και πού δεν γίνεται; Τα ίδια γίνονται παντού.

Επειδή μας ρωτάτε, «εσείς τι κάνατε» -κι ας τολμήσετε να το πείτε απόψε- θα σας πω ότι εμείς κάναμε πολλά. Βάλαμε σε ένα δρόμο την πολιτική μας. Και ήρθε η Ευρώπη να μας πει «μπράβο σας». Και ήρθε ο Ο.Η.Ε. να μας πει ότι καλά το πάτε.

Το έτος 2001 η έκθεση του Ο.Η.Ε. αναφέρεται στην Ελλάδα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και λέει, «η επιτροπή επαινεί την Ελληνική Κυβέρνηση για την προσφορά ευρέως φάσματος προγραμμάτων θεραπείας και αποκατάστασης, τα οποία δεν προσφέρουν στους χρήστες ουσιών μόνο τη συνηθισμένη φροντίδα, αλλά παράλληλα παρέχουν εκτενή συμβουλευτική, ψυχολογική υποστήριξη και επαγγελματικές δεξιότητες». Αυτά από τον Ο.Η.Ε..

Τι γίνεται σήμερα με τα προγράμματα; Υπό διάλυση είναι όλα. Μόνο χορήγηση υποκατάστατων δίνουν. Ότι πάνε να κάνουν, το κάνουν μόνο για να περάσει ο κόσμος να πάρει τη δόση του και τίποτα άλλο. Ψυχολογική υποστήριξη, ψυχοκοινωνική στήριξη, αλλιώς θα πάνε στην παράλληλη χρήση και θα πεθαίνουν σαν τα κοτόπουλα. Αυτό σχεδιάζουν τα νοσοκομεία χωρίς ψυχοκοινωνική υποστήριξη. Αυτή είναι η αλήθεια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εμείς αυτοσχεδιάζαμε τότε. Ναι, αυτοσχεδιάσαμε, αφού μελετήσαμε ό,τι γίνεται στην Ευρώπη. Πήγαμε και εγώ και οι συνεργάτες μου και σχεδιάσαμε και μελετήσαμε και φτιάξαμε τα κέντρα πρόληψης. Να σας πω τι έλεγε το Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο το έτος 2004 για τα προγράμματα της χώρας μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, συντομεύετε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

«Η πρόληψη είναι τα πάντα. Πρόληψη στο σχολείο. Η Ελλάδα

αποτελεί ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό παράδειγμα της μετατόπισης των πολιτικών πρόληψης από τις παραδοσιακές βασισμένες στην πληροφόρηση και ατομικές συμβουλευτικές προσεγγίσεις, στην υλοποίηση μιας πραγματικής στρατηγικής για τη δημόσια υγεία, η κάλυψη της οποίας μπορεί να μεγιστοποιηθεί μέσω προσεγγίσεων πρόληψης στα πλαίσια προγραμμάτων». Και συνεχίζει το Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο να επαινεί την Ελλάδα.

Εσείς ποτέ δεν δεχθήκατε την πολιτική μας. Πάντα κάνατε αντιπολίτευση. Και όταν ήρθε η ημέρα της υλοποίησης της δικής σας πολιτικής δεν κάνατε απολύτως τίποτα. Απραξία παντού και στην καταστολή και στην πρόληψη και στη θεραπεία και στην επανένταξη. Ίσως, η σημερινή ημέρα με τη συγκυρία που υπάρχει στο πανελλήνιο να αφυπνίσει την Κυβέρνηση, να την ευαισθητοποιήσει.

Εσείς παίρνετε επιχειρήματα απόψε, κύριοι Υπουργοί. Ναι, χτυπήστε γροθιά να ενισχυθεί ο Ο.ΚΑ.Ν.Α., να σταματήσει η υποχρηματοδότηση και του Ο.ΚΑ.Ν.Α. και του ΚΕ.Θ.Ε.Α., να γίνουν τα Κέντρα Πρόληψης που προβλέπονταν, να γίνουν τα στεγνά προγράμματα. Από εκεί και πέρα να έχουμε και εμείς τη συνειδησή μας σαν μέλη του Ελληνικού Κοινοβουλίου ότι κάνουμε στη χώρα μας ό,τι μπορούμε και ό,τι κάνουν και οι άλλοι ευρωπαίοι. Τώρα δεν κάνουμε τίποτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Σας ευχαριστώ.

Ο κ. Χαράλαμπος Χαράλαμπος από το Κ.Κ.Ε. έχει το λόγο για δέκα λεπτά.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι βέβαια αλήθεια ότι η απόφαση της Διακομματικής Επιτροπής ήταν ομόφωνη. Το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας διαφώνησε σε πάρα πολλά σημεία και έτσι όπως όσοι είδατε την έκθεση υπάρχει ξεχωριστό υπόμνημα με τις θέσεις και τις απόψεις μας και τις προτάσεις μας.

Στην έκθεση αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναφέρεται ότι μπροστά στο τεράστιο πρόβλημα της τοξικομανίας, η επιτροπή, οι Βουλευτές που την αποτελούσαν έβγαλαν τον κομματικό τους μανδύα. Βέβαια, αυτό δεν είναι σωστό, γιατί όλοι ξέρουμε ότι οι Βουλευτές ανήκουν σε συγκεκριμένα κόμματα, με συγκεκριμένη ιδεολογία και άρα με συγκεκριμένη πολιτική και για τα ναρκωτικά.

Εμείς, κύριοι συνάδελφοι, πιστεύουμε ότι οι αιτίες της τοξικομανίας παράγονται και αναπτύσσονται από συγκεκριμένες πολιτικές εξυπηρέτησης του κοινωνικοπολιτικού συστήματος που ζούμε, του καπιταλισμού. Για τους κομμουνιστές η εξάρτηση είναι ένα κοινωνικό φαινόμενο κρίσης με πολλές αιτίες (κοινωνικές, οικονομικές, πολιτιστικές αιτίες, που είναι αποτέλεσμα του συστήματος, όπως είπα, που ζούμε και κατά συνέπεια φαινόμενο που παρατηρείται περίπου τους τελευταίους δύο αιώνες. Αυτές οι κοινωνικοοικονομικές αιτίες, η ανεργία, η πολιτιστική και οικονομική φτώχεια, οι ταξικοί φραγμοί στη μόρφωση και στη ζωή, η αγωνία, το στρες κ.λπ., δημιουργούν την ανάπτυξη μιας κουλτούρας της παρακμής που διδάσκει την ανάγκη της φυγής από μία κοινωνία που είναι έτοιμη να συνθλίψει το νέο άνθρωπο σαν μέσο και τρόπο ζωής. Καθορίζουν σε τελική ανάλυση και το χαρακτήρα της τραγωδίας των ναρκωτικών που έχει πάρει επιδημικές διαστάσεις και ο χαρακτήρας αυτός των ναρκωτικών είναι, κύριοι συνάδελφοι, βαθιά ταξικός. Ταυτόχρονα, η διακίνηση των ναρκωτικών έχει γίνει μία τεράστια παροικονομική επιχείρηση με αμύθητα κέρδη και αποτελεί την άλλη όψη της καπιταλιστικής οικονομίας.

Κύριοι συνάδελφοι, στο ερώτημα που μπαίνει, αν η τοξικομανία είναι αντιμετωπίσιμη, εμείς απαντούμε αβίαστα ότι η τοξικομανία σαν κοινωνικό φαινόμενο με τις αιτίες που προανέφερα μπορεί να αντιμετωπιστεί ριζικά μόνο με την ανατροπή του καπιταλιστικού συστήματος. Πιστεύουμε όμως ότι ο τοξικομανής σαν μεμονωμένη περίπτωση μπορεί να αντιμετωπιστεί σωστά και να γίνει καλά μέσα στα πλαίσια του κοινωνικού

συστήματος που ζούμε. Η τοξικομανία όμως θα αντιμετωπίζεται ανάλογα με το βαθμό που θα αναπτύσσεται το λαϊκό κίνημα και θα αγωνίζεται για μία άλλη κοινωνία, για μία κοινωνία σοσιαλιστική. Επειδή την αλήθεια αυτή τη γνωρίζει πολύ καλά η αστική τάξη και στην προσπάθειά της ουσιαστικά να θολώσει τα νερά, κατά καιρούς προτείνει διάφορες «λύσεις», όπως είναι η νομιμοποίηση των ναρκωτικών, η καταστολή, ο περιορισμός της βλάβης, τα υποκατάστατα, το διαχωρισμό των ναρκωτικών σε μαλακά και σε σκληρά, «λύσεις» που ουσιαστικά διαιωνίζουν και αναπαράγουν το πρόβλημα. Και είναι πασίγνωστο ότι για πολλές απ' αυτές τις λύσεις είναι ένθερμο υποστηρικτές πολλοί πολιτικοί που ανήκουν τόσο στο Συνασπισμό, στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., όσο και στη Νέα Δημοκρατία. Τα ναρκωτικά χρησιμοποιούνται επίσης από την άρχουσα τάξη σαν ένα ισχυρότατο όπλο καταστολής και κοινωνικού ελέγχου.

Κύριοι συνάδελφοι, μετά απ' όλα αυτά είναι φανερό, νομίζω, πως το αστικό κράτος δεν θέλει να αντιμετωπίσει ουσιαστικά και ριζικά το πρόβλημα. Η έλλειψη και από τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και από τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας κεντρικής στρατηγικής σε ζητήματα ουσιαστικής πρόληψης, θεραπείας και κοινωνικής επανένταξης, επιβεβαιώνουν πανηγυρικά τη διαπίστωση αυτή.

Για πάρα πολλά χρόνια τώρα τόσο οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. όσο και οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας εξαπλώνουν την πολιτική τους σε «παχιά» λόγια και ευχολόγια, αλλά τίποτα επί της ουσίας. Ακόμα και οργανισμοί που αναφέρθηκαν από τους προλαλήσαντες, όπως είναι ο Ο.ΚΑ.ΝΑ. -που το ίδιο το όνομά του λέει ότι είναι ένας οργανισμός κατά των ναρκωτικών- στο τέλος έφτασαν να είναι απλά οργανισμοί που να έχουν μόνο τις θεραπείες υποκατάστασης. Τα «στεγνά» προγράμματα υποχρηματοδοτούνται και ενώ στις θεραπευτικές κοινότητες κάθε χρόνο δίνονται όλο και λιγότερα χρήματα, την ίδια στιγμή από χρόνο σε χρόνο τα προγράμματα υποκατάστασης υπερχρηματοδοτούνται. Οι μονάδες πρόληψης, δημόσιες κλπ., ουσιαστικά εγκαταλείφθηκαν. Παρά την υποχρέωση του Ο.ΚΑ.ΝΑ. να καταβάλλει το 50% των δαπανών του προϋπολογισμού του, ουσιαστικά ο Ο.ΚΑ.ΝΑ. -ακούστηκε και από τον προηγούμενο ομιλητή- δεν εκτελεί το καθήκον αυτό, με αποτέλεσμα βέβαια να παραπαίουν αυτές οι μονάδες πρόληψης, να έχουν εργαζόμενους πολλών «ταχυτήτων», εργαζόμενους κακοπληρωμένους και πολλές φορές απλήρωτους.

Τέλος, ούτε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ούτε η Νέα Δημοκρατία τόλμησαν ποτέ ναβάλουν «χέρι» ουσιαστικά και όχι επικοινωνιακά, όπως γίνεται τώρα με τα Ζωνιανά, στο τεράστιο δίκτυο ανακύκλωσης του «ναρκοχρήματος».

Κύριοι συνάδελφοι, το Κ.Κ.Ε. διαφωνεί κάθετα με όσους ισχυρίζονται ότι οι νέοι οδηγούνται στα ναρκωτικά επειδή αυτά είναι απαγορευμένα και επομένως ότι αν γίνει νομιμοποίησή τους θα περιοριστεί το πρόβλημα. Τα ναρκωτικά, κύριοι συνάδελφοι, είναι απαγορευμένα επειδή είναι επικίνδυνα και είναι επικίνδυνα και τα «σκληρά» και τα «μαλακά». Οι αιτίες που οδηγούν στα ναρκωτικά είναι κοινές, ανεξάρτητα με την ουσία χρήσης. Το 70% των χρηστών ηρωίνης δηλώνει ότι σαν πρώτη ουσία χρήσης είχε το χασίς. Επίσης μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι αυτά που λένε ότι τα «μαλακά» δεν δημιουργούν προβλήματα αντοχής ή εξάρτησης, ακόμα και ψυχωσικά σύνδρομα, είναι βέβαια λάθος.

Επίσης διαφωνούμε με την άποψη ότι τα ναρκωτικά αντιμετωπίζονται μόνο με την καταστολή, ιδιαίτερα με την καταστολή που ουσιαστικά αφορά το χρήστη και αφήνει στο απυρόβλητο τον μεγάλεμπορο ο οποίος συνήθως διαμέσου ισχυρών διασυνδέσεων με τους κρατικούς μηχανισμούς δεν συλλαμβάνεται ή αν συλληφθεί, αφήνεται πολύ γρήγορα ελεύθερος.

Η αποτυχία της κατασταλτικής πολιτικής φαίνεται βέβαια ότι καθόλου δεν περιορίσε την εγκληματικότητα από το παράνομο εμπόριο, ούτε το παράνομο εμπόριο, ούτε τους θανάτους από τα ναρκωτικά και βέβαια ούτε τη διαφθορά που υπάρχει μέσα στους κρατικούς μηχανισμούς.

Κύριοι συνάδελφοι, το Κ.Κ.Ε. διαφωνεί, εκτός ίσως από ελάχιστες και απόλυτα συγκεκριμένες περιπτώσεις με τα λεγόμενα προγράμματα χορήγησης υποκατάστατων. Η εμπειρία μου από

τα προγράμματα αποκατάστασης είναι αρνητική. Ας μην ξεχνάμε ότι και η ηρωίνη σαν υποκατάστατο της μορφίνης ξεκίνησε.

Κύριοι συνάδελφοι, το Κ.Κ.Ε. πιστεύει πως το πρόβλημα των ναρκωτικών στη διάσταση που έχει και που συνεχώς διευρύνεται πρέπει να αντιμετωπιστεί με έναν φορέα πανελλαδικό και δημόσιο, με παροχή υπηρεσιών σε όλα τα πλαίσια και στα πλαίσια του Υπουργείου Υγείας, με επαρκή χρηματοδότηση και επιστημονικό προσωπικό χωρίς καμμία εμπλοκή ιδιωτών σε καμμία δομή του. Σε κάθε γωνιά της πατρίδας μας και στον τελευταίο και στον πιο μικρό νομό πρέπει να λειτουργήσει όλο το φάσμα πρόληψης-θεραπείας-επανένταξης με ενιαία φιλοσοφία και συγκεκριμένη κατεύθυνση και να συγκρουστεί με το πρόβλημα, ώστε να καταπολεμηθούν τα ναρκωτικά.

Στο Διοικητικό Συμβούλιο αυτού του πανελλαδικού φορέα, αλλά και στις δομές ανά δήμους θα πρέπει να συμμετάσχουν όλοι οι εργαζόμενοι (εργάτες, ΕΒΕΕ, γονείς, εκπαιδευτικοί, Τοπική Αυτοδιοίκηση, πανεπιστήμια). Η χρηματοδότηση να γίνεται αποκλειστικά από το κράτος και οι εργαζόμενοι στις δομές αυτές να είναι μόνιμοι και με πλήρη απασχόληση.

Κυρία Πρόεδρε, δεν θέλω να καταχραστό το χρόνο, αλλά πρέπει να πω στους συναδέλφους, επειδή πολλές φορές μας κατηγορούν, εμάς του Κ.Κ.Ε., ότι μόνο διαμαρτυρίες κάνουμε και όχι προτάσεις, ότι στο τέλος του πορίσματος της Διακομματικής Επιτροπής αναφέρονται με λεπτομέρεια όλες οι προτάσεις μας, που αφορούν την καταπολέμηση των ναρκωτικών.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Αθανάσιος Λεβέντης από το ΣΥ.ΠΙ.Ζ.Α. έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σοβαρότατο θέμα αυτό που συζητάμε, τα ναρκωτικά. Και βέβαια τα ναρκωτικά είναι επικίνδυνα, όπως ελέγχθη από το μόλις κατελθόντα από το Βήμα και γι' αυτό είναι και απαγορευμένα.

Τι σημαίνει, όμως, ναρκωτικό; Αυτή τη στιγμή, όπως χαρακτηρίζουμε συλλήβδην όλες τις ουσίες ως ναρκωτικά, κάνουμε μεγάλο λάθος. Ναρκωτικό σημαίνει μία ουσία, ένα φάρμακο, το οποίο δημιουργεί νάρκωση, σε αναισθητοποιεί. Τα περισσότερα, όμως, από αυτά τα φάρμακα, από αυτές τις ουσίες, δεν είναι ναρκωτικά με αυτήν την έννοια. Δεν είναι ναρκωτικό ούτε το χασίς ούτε η κοκαΐνη ούτε το LSD ούτε οι αμφεταμίνες. Και όμως είναι εξαρτησιογόνες, προκαλούν εθισμό. Είναι επικίνδυνα και γι' αυτό και απαγορεύονται.

Ποιο όμως είναι το πιο επικίνδυνο από τις εξαρτησιογόνες ουσίες; Κάθε χρόνο χάνονται στη χώρα μας γύρω στους τετρακόσιους με πεντακόσιους ανθρώπους, κυρίως νέοι. Κάθε χρόνο όμως στην Ελλάδα χάνονται είκοσι χιλιάδες άνθρωποι από το τσιγάρο. Είναι ή δεν είναι επικίνδυνο; Να απαγορευτεί; Να φυλακίζονται όσοι καπνίζουν; Ας το σκεφθούμε σ' αυτήν τη διάσταση.

Μια άλλη εξαρτησιογόνος ουσία είναι το οινόπνευμα. Το οινόπνευμα είναι τροφή, είναι ευφραντικό. Σε μικρές ποσότητες ασφαλώς δεν υπάρχει καμμία αντίρρηση ότι «ευφραίνει την καρδιά του ανθρώπου». Πλην όμως, όταν περάσουμε σε άλλα στάδια και πάμε στον αλκοολισμό, τότε έχουμε σοβαρότατες επιπτώσεις. Να το απαγορεύσουμε; Υπήρξε η ποτοαπαγόρευση και τα αποτελέσματα τα ξέρετε. Επομένως, κάπως αλλιώς πρέπει να σκεφθούμε τα πράγματα, πριν φθάσουμε σε υπεραπλουστεύσεις.

Το πόρισμα της Διακομματικής Επιτροπής της Βουλής έχει μία σειρά στοιχεία πολύτιμα, που ο κ. Κιτζίδης πολύ емπεριστατωμένα ανέπτυξε. Βέβαια εμείς δεν θα θέλαμε να προσθέσουμε τίποτα περισσότερο, αλλά να επισημάνω δύο-τρία σημεία. Λέτε ότι επισημαίνετε την καθυστερημένη ανταπόκριση σε εθνικό επίπεδο σε σχεδιασμό και υλοποίηση ευρωπαϊκών σχεδίων δράσης, όπως και αυτού ακόμα του Εθνικού Σχεδίου Δράσης. Δεν είναι τυχαίο ότι ενώ οι θάνατοι κατά το Συντονιστικό Όργανο Δίωξης Ναρκωτικών καταγράφονται αυξανόμενοι τα τελευταία χρόνια με χαρακτηριστικά επικίνδυνο τρόπο το έτος 2005, δεν έχει ολοκληρωθεί ακόμα το Εθνικό Σχέδιο Δράσης 2005-2008.

Αναφέρεται στην πρόληψη ότι τα στελέχη των κέντρων πρό-

ληψης στην αναζήτηση μόνιμης εργασίας επιλέγουν πολλές φορές κάτι διαφορετικό, με αποτέλεσμα έμπειρα στελέχη να αποχωρούν. Γι' αυτό, λοιπόν, δεν έχουμε πρόληψη, δεν έχουμε αυτά που θα έπρεπε και όφειλε να κάνει η πολιτεία για να προλάβουμε, πριν αρχίσουμε να τρέχουμε για να θεραπεύουμε, που είναι πολύ δυσκολότερο.

Από αυτήν την άποψη επισημαίνει, επίσης, την παντελή απουσία προπτυχιακής και μεταπτυχιακής εκπαίδευσης των εμπλεκόμενων επαγγελματιών υγείας και ανθρωπιστικών επιστημών κ.λπ.

Δεν θα ήθελα να αναφερθώ περισσότερο, γιατί έχουν όλοι το πόρισμα, εγώ όμως θα ήθελα να σημειώσω ότι κάποιες έννοιες θα πρέπει να τις ξεκαθαρίσουμε. Πρώτα και κύρια αυτό που θεωρώ μειονέκτημα του πορίσματος, κύριε Κυτζίδη, είναι ότι δεν αναφέρεται στις αιτίες που οδηγούνται τόσες χιλιάδες άνθρωποι προς τα ναρκωτικά κάθε μέρα, στις κοινωνικές συνθήκες που είναι η κύρια αιτία.

Βρισκόμαστε σε μία κοινωνία ατομοκεντρική, σε μία κοινωνία που έχει θεοποιηθεί το κέρδος, σε μία κοινωνία όπου δεν υπάρχει η αλληλεγγύη, η ανθρώπινη ζεστασιά, σε μία κοινωνία όπου χιλιάδες νέων αγωνίζονται για μία δουλειά είτε έχουν τελειώσει ανώτατες σχολές και έχουν μεταπτυχιακούς τίτλους είτε δεν έχουν πάει στα πανεπιστήμια. Αυτοί οι νέοι άνθρωποι, που είναι ολοζώντανοι, που σφύζουν από ζωή, που κλείνονται μέσα στους τέσσερις τοίχους και κοιτούν τα ταβάνια, που δεν έχουν άλλη διέξοδο παρά να βρουν τους φίλους τους τα βράδια και μάλιστα -κατά το συρμό- μετά τα μεσάνυχτα σε αυτά τα μπαράκια που έχουν τόσο πολύ πολλαπλασιαστεί, αυτοί οι νέοι άνθρωποι τι διεξόδους έχουν; Αυτό πρέπει να σκεφθούμε.

Από εκεί και πέρα, είναι εύκολο κάτω από αυτές τις συνθήκες μερικές ευάλωτες ομάδες του πληθυσμού, όπως είναι οι νέοι - όπως είναι ανώριμοι άνθρωποι- ή άνθρωποι που έχουν μία κατάσταση κατάθλιψης να τραπούν σ' αυτές τις εύκολες, όπως τις νομίζουν, οδούς. Και μην ξεχνάμε ότι στις σημερινές συνθήκες η κατάθλιψη ήταν τέταρτη σε συχνότητα παγκόσμια νόσος και πάει να γίνει δεύτερη. Αυτό πρέπει να μας προβληματίσει, δηλαδή το τι κόσμο δημιουργούμε ιδιαίτερα για τους νέους, αλλά και για όλους μας.

Ύστερα από αυτό με τα ναρκωτικά -χρησιμοποιώ τον όρο «ναρκωτικά», μια και χρησιμοποιείται έτσι, αλλά εξαρτησιογόνες ουσίες είναι- έχουμε μία σταδιακή παγίδευση σε μία ονειρική κατάσταση, ευχάριστη στην αρχή, αλλά πολύ δυσάρεστη στη συνέχεια. Η καταπράνιση και η ηρεμία που φέρνουν τα κατασταλτικά του κεντρικού νευρικού συστήματος, η αυξημένη αυτοπεποίθηση και η ευφορία που προκαλούν τα διεγερτικά του κεντρικού νευρικού συστήματος, η μείωση των αναστολών, οι ψευδαισθήσεις, το ονειρικό ταξίδι κάτω από την επίδραση του LSD ή του χασίς, η πλήρης απομόνωση από το περιβάλλον και η απορρόφηση με εσωτερικά συναισθήματα, που υποτίθεται ότι προσφέρουν η ηρωίνη και η μορφίνη, όλα αυτά συνιστούν ένα πλατύ φάσμα συνταγών αυτοκαταστροφής της νεολαίας.

Επειδή ελέγχθη προηγουμένως ότι σχεδόν όλοι όσοι πάνε στην ηρωίνη περνούν προηγουμένως από το χασίς, θα έλεγα ότι και όσοι πάνε στο χασίς σχεδόν όλοι προηγουμένως έχουν καπνίσει τσιγάρο. Δεν πρέπει να τα εξισώνουμε αυτά, δεν πρέπει να τα απλουστεύουμε έτσι, γιατί θα οδηγηθούμε σε λάθος συμπεράσματα.

Οι τοξικομανείς σε μερικές περιπτώσεις είναι ψυχοπαθητικές προσωπικότητες. Δεν είναι, όμως, όλοι έτσι. Πολλοί έχουν έντονα ψυχολογικά προβλήματα από τις συνθήκες της ζωής και του περιβάλλοντος και καθοριστικοί είναι οι κοινωνικοί συντελεστές, που με τη σειρά τους διαμορφώνουν την κατάλληλη ψυχολογία για τη λήψη ναρκωτικών.

Πέρυσι έγινε μία προσπάθεια για κωδικοποίηση των νόμων της καταστολής, αλλά θα πρέπει να μας απασχολήσουν, όπως είπαμε προηγουμένως, και όλα τα άλλα προβλήματα, όπως είναι η ανεργία, η εντελώς απογοητευτική κοινωνία για τους νέους.

Η κατηγοριοποίηση αυτών των εξαρτησιογόνων ουσιών σε ομάδες είναι συζητήσιμη. Στο περσινό νομοσχέδιο υπήρξε μία κατηγοριοποίηση σε τέσσερις ομάδες. Βέβαια, αυτά είναι θέμα-

τα πιο πολύ ιατρικής φύσεως και δεν θα είχε νόημα εδώ να επιμείνουμε.

Αυτό που θα έπρεπε, όμως, να μας απασχολήσει είναι ότι η επικινδυνότητά τους είναι διαφορετική. Υπάρχουν βαθμολογίες στην εξαρτησιογόνο δράση, ξεκινώντας από το απλό «εξαρτησιογόνο», που είναι ο καφές και παίρνει βαθμό 1, και φθάνοντας στο κρακ που παίρνει το άριστα, το 10. Ανάμεσα εκεί υπάρχουν και όλες οι άλλες εξαρτησιογόνες ουσίες που αναφέραμε.

Βέβαια, αυτό δεν σημαίνει ότι όλες οι εξαρτησιογόνες ουσίες δεν προκαλούν εθισμό και δεν δημιουργούν κινδύνους. Γι' αυτό ακριβώς αυτό που πρέπει να προσπαθήσουμε είναι να μην φθάσουν στις εξαρτησιογόνες ουσίες, προπαντός οι νέοι.

Απ' αυτήν την άποψη υπάρχει ανάγκη να παρθούν πρωτοβουλίες από την ελληνική πολιτεία και όχι μόνο να λυθούν τα κοινωνικά προβλήματα, αλλά να δοθούν και διέξοδοι ιδιαίτερα στους νέους.

Δεν έχουμε κάνει αυτό που οφείλουμε, δεν έχουμε δημιουργήσει μία συλλογική συναντίληψη στον τομέα της πρόληψης που να πείθει ότι το αλκοόλ, η νικοτίνη, οι εθιστικές ουσίες και τα ναρκωτικά είναι εξάρτηση επικίνδυνη, μία εικονική φυγή, ένας ολέθριος δρόμος για τη ζωή.

Η παρατηρημένη ραγδαία αύξηση των ναρκωτικών και μάλιστα της χρήσης σε όλο και πιο μικρές ηλικίες, καθώς και η χρήση διαφόρων φαρμακευτικών ή χημικών παρασκευασμάτων αναδεικνύει την έλλειψη πολιτικής πρόληψης και την αδυναμία πολιτικής αντιμετώπισης. Λείπει σήμερα η γενναία χρηματοδότηση από την πολιτεία για τον τομέα της πρόληψης, της θεραπείας και της κοινωνικής επανένταξης. Τα κονδύλια από τον κρατικό προϋπολογισμό είναι πολύ πενιχρά.

Πώς θα εξασφαλιστεί όμως η σταθερή λειτουργία των θεραπευτικών προγραμμάτων τόσο σε χρηματοδότηση όσο και σε πρόσληψη εξειδικευμένου προσωπικού; Πώς θα εξασφαλιστεί η θεραπευτική πολυμορφία, καθώς και η υιοθέτηση όλων των σύγχρονων μεθόδων αντιμετώπισης; Τι μέτρα θα παρθούν ώστε να διασφαλιστεί η εξέλιξη των προγραμμάτων μεθαδόνης, τα οποία για ορισμένες κατηγορίες τοξικομανών είναι απαραίτητα; Δεν λέμε ότι λύνουν όλα τα προβλήματα, ούτε η μεθαδόνη είναι λύση σε όλα τα προβλήματα...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Σε ορισμένες κατηγορίες όμως είναι απαραίτητη, προκειμένου να περάσουν σε ένα άλλο στάδιο, για να περάσουν στην πλήρη απεξάρτηση. Και ασφαλώς είναι και τα «στεγνά» προγράμματα, τα οποία θα έπρεπε να ενισχύονται. Δυστυχώς, τα κονδύλια που διατίθενται είναι πάρα πολύ φτωχά.

Επίσης, θα πρέπει να τονίσουμε και κάτι άλλο: Τη ρατσιστική αντιμετώπιση που υπάρχει σε πολλές περιπτώσεις απέναντι στα κέντρα αυτά απεξάρτησης. Και έχουμε δει τέτοια φαινόμενα. Νομίζουμε ότι σαν πολιτεία είμαστε υποχρεωμένοι να καταβάλουμε προσπάθεια αυτά τα φαινόμενα να ξεπεραστούν.

Ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς προτείνει συγκεκριμένα πράγματα. Θα πρέπει η δράση μας για τα ναρκωτικά να εστιαστεί σε τέσσερις βασικές αρχές. Η πρώτη θα στραφεί στην πρόληψη, που πρέπει να υπερβεί ξεπερασμένες εκκλήσεις ηθικολογίας.

Η δεύτερη να στραφεί στην αποποινικοποίηση της χρήσης, δηλαδή την αντιμετώπιση των χρηστών με όρους υγειονομικούς και όχι αστυνομικούς, παράλληλα με την ταυτόχρονη σκληρή δίωξη των εμπόρων. Σε καμιά περίπτωση, όμως, ένας νέος άνθρωπος, ο οποίος χρησιμοποίησε μία ή δύο φορές χασίς, να φυλακίζεται, να μη φτάνουμε εκεί. Γιατί τις συνέπειες μετά τις ιιώσουμε, τις ξέρουμε όλοι και έχουμε πού έχουν οδηγήσει. Από αυτήν την άποψη, λοιπόν, η αποποινικοποίηση θα πρέπει να είναι πρωταρχικός στόχος μας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κύριε Λεβέντη, καθυστερείτε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ναι, τελειώνω αμέσως, κυρία Πρόεδρε.

Και θα πρέπει οι χρήστες να θεωρούνται ως «δυνάμει ασθενείς», οι οποίοι θα πρέπει να αντιμετωπιστούν ανάλογα από

τους ειδικούς και στα ειδικά και ανάλογα κέντρα.

Επίσης, θα πρέπει να υπάρξει θεραπευτικός πλουραλισμός με «στεγνά» προγράμματα και μονάδες υποκατάστατου και επίσης καθοριστική είναι η κοινωνική επανένταξη των ανθρώπων, οι οποίοι πέρασαν όλη αυτή τη διαδικασία, απεξαρτήθηκαν και μετά δεν έχουν στον ήλιο μοίρα. Να εξασφαλίσουμε τη δυνατότητα εργασίας και κοινωνικής επανένταξης, ώστε να μην οδηγηθούν ξανά στην υποτροπή, γιατί τότε είναι ακόμα πιο δύσκολη η αντιμετώπιση του προβλήματος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ο κ. Βαϊτσης Αποστολάτος από τον ΛΑ.Ο.Σ. έχει το λόγο.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, «habemus bellum», έχουμε πόλεμο με το θέμα των ναρκωτικών παγκοσμίως. Είναι ολόσωστα όλα όσα άκουσα από το συνάδελφο τον κ. Κιλτίδη. Είναι καταπληκτικός ο αγώνας που έχει κάνει το κόμμα σας. Είναι σωστά όλα όσα άκουσα από το συνάδελφο στην ιατρική από το ΣΥ.ΡΙΖ.Α. που μίλησε.

Θέλω όμως να πω, πάρα την παράκληση που μου έκανε ένας συνάδελφος να μη μιλήσω γυναικολογικά, δηλαδή τρυφερά για το θέμα, ότι προσεγγίζουμε αυτό τον πόλεμο, που είπα, αυτή τη γενοκτονία που έχουμε παραδεχτεί όλοι ότι συμβαίνει, αυτά τα τεράστια οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα που υποστηρίζουν αυτό τον πόλεμο και την ανθρώπινη τραγωδία, ειδικά για τους νέους, όλο αυτό το αντιμετωπίζουμε με μία προσέγγιση όχι σωστή, τουλάχιστον από επιστημονική θεώρηση.

Ως προς την πολιτική θεώρηση και πρακτική νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι πραγματικά έχουμε να κάνουμε πάρα πολλά πράγματα σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές και την πρωτοβουλία που η Ευρώπη ως παρατηρητής, μας δίνει.

Ο Ο.ΚΑ.ΝΑ. πράγματι χρειάζεται πολύ περισσότερα χρήματα. Είναι σίγουρο ότι υπάρχουν θεραπείες, όπως είναι σίγουρο και βέβαιο ότι οι άνθρωποι οι οποίοι μπαίνουν σε αυτή την τραγωδία θανάτου που είναι τα ναρκωτικά –επιμένω να τα λέω έτσι και όχι απλώς «ουσίες εξάρτησης» και υπάρχει λόγος- πραγματικά νεκρώνουν κάθε ανθρώπινη διάσταση ικανότητας να μπορεί κάποιος να λειτουργήσει πρώτα απ' όλα ως άνθρωπος και ως πολίτης μαζί.

Θέλω να πω λοιπόν, ότι πρέπει να υπάρχει η πυξίδα, ο μπουσουλός της παιδείας πρώτα απ' όλα σαν πρόληψη, όσο και εάν χρειάζεται χρόνος γι' αυτό να καταλάβουν αυτά τα νέα παιδιά ότι όποιος μπλέκει με τα ναρκωτικά είναι «βλάκας». Δηλαδή εγώ προσωπικά και το Κόμμα μου, δεν συμφωνούμε με αυτή τη δαιμονοποίηση του θανάτου με νεκροκεφαλές και κόκαλα, όπως και στα τσιγάρα, που έλεγαν οι άλλοι συνάδελφοι, γιατί ο θάνατος, ως γνωστόν, τους νέους τους βοηθάει. Είναι το γνωστό δίπολο «έρως-θάνατος». Είναι το «viva la muerte», που έτσι και πεις σε κάποιον πιτσιρικά ή ένας πιτσιρικάς σε έναν άλλον «φοβάσαι ρε, να το πάρεις», δεν φοβάται ο άλλος και το παίρνει.

Οι νέοι πεθαίνουν όπως πεθαίνουν και για τη μέγιστη εξάρτηση, την υπέροχη, την μέθεξη τη φυσιολογική του έρωτα. Στα ναρκωτικά όμως πεθαίνουν από βλακεία και νομίζω ότι αυτό που πρώτα απ' όλα πρέπει να κάνουμε είναι να αποδαιμονοποιήσουμε τον θάνατο και κυριολεκτικά να απαξιώσουμε τα ναρκωτικά. Πιστεύω ότι εάν υπήρχε αφισοκόλληση στην Ελλάδα, στην Αθήνα που να έλεγε: «Παίρνεις ναρκωτικά; Είσαι βλάκας!» και ακόμη χειρότερα, αυτό σε καθημερινή βάση θα μπορούσε κυριολεκτικά όσο λαϊκό και εάν ακούγεται να είναι λυτρωτικό και πρακτικό.

Για τις θεραπείες που είπα πριν ότι πράγματι ο Ο.ΚΑ.ΝΑ. χρειάζεται χρήματα και θεραπείες υπάρχουν, από την εμπειρία μου σαν γιατρός, γνωρίζω ότι δεν θα θεραπευθούν όλοι. Όσο και εάν ακούγεται ως άλλοθι ότι τα ναρκωτικά όπως η ινδική κάνναβη ως πούμε στην ιατρική χρησιμοποιούνται από τη νόσο του Κρον σε ειδική δόση, όπως όλα τα φάρμακα, ειδικά για καθέναν ξεχωριστά, όπως σήμερα στις εφημερίδες υπάρχει η ενημέρωση από Πανεπιστήμιο στην Αμερική ότι μία ουσία της ινδικής κάνναβης μπορεί να αποκοιμίσει τον καρκίνο του στή-

θους, αυτά είναι πραγματικά έτσι, είναι φάρμακα, λειτουργούν έτσι, αλλά δεν δίνουν και δεν πρέπει να δίνουν το κουλτουριάρικο άλλοθι ότι πρέπει να νομιμοποιηθούν οι ουσίες αυτές. Μιλάω για νομιμοποίηση, γιατί η θέση του Κόμματός μας είναι ότι ως προς την καταστολή οι έμποροι ναρκωτικών πρέπει να τυγχάνουν των αυστηρότερων των ποινών που η δικαιοσύνη στο κράτος αυτό επιβάλλει. Παρενθετικά θα πω –δεν το υιοθετούμε- ότι ήδη στην Ευρώπη είναι τόσο ακραίο το φαινόμενο, που υπάρχουν φωνές που μιλούν για την επιστροφή της θανατικής καταδίκης των εμπόρων ναρκωτικών, τη στιγμή που ξέρουμε ότι στον Ο.Η.Ε. υπάρχει ψήφισμα για την μη εφαρμογή του ποτέ πια πλέον.

Θέλω λοιπόν να πω, πριν φτάσουμε σε αυτόν τον μεσαίωνα από τη δαιμονοποίηση, είναι πολύ φρόνιμο με πολιτικές που αφορούν την παιδεία, την οικονομία, το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, πολιτικές στην κυριολεξία που θα κάνουν το νέο Έλληνα πάλι υπεύθυνο άνθρωπο, σκεπτόμενο και υπέροχο. Οι άνθρωποι να ξαναγυρίσουν σε αυτό που είναι η ζωή: Όμορφη! Γιατί η ζωή είναι ωραία και αυτοί που πραγματικά γλυτώνουν από τα ναρκωτικά με θεραπείες απεξάρτησης, ξαναβρίσκουν τη ζωή καλύτερη.

Όπως πάλι η σημερινή ειδησεογραφία λέει, οι άνθρωποι της τρίτης ηλικίας, οι γέροντες, οι γερόντισσες, ερωτεύονται καλύτερα στις μέρες μας πια, γιατί οι μεγάλοι άνθρωποι ερωτεύονται για το καλό του άλλου, για την ευτυχία του άλλου. Ενώ όταν είσαι νέος ερωτεύεσαι για πάρτι σου, για σένα, εγωιστικά. Όταν μπορείς να βγεις από αυτό το θανατικό φαύλο κύκλο των ναρκωτικών είναι σίγουρο ότι βλέπεις τη ζωή καλύτερα, είναι σίγουρο ότι γίνεσαι χρήσιμος για τους άλλους, γίνεσαι πολίτης πάλι, προσφέρεις, είσαι ένας αλληλέγγυος φιλόανθρωπος μεν, φιλαλήθης δε.

Η δική μου προσέγγιση και του Κόμματος είναι ότι πρέπει –επιμένω για δεύτερη, ίσως και τρίτη φορά- να διατεθούν περισσότερα χρήματα για τη φροντίδα όλων αυτών των ασθενών, γιατί είναι ασθενείς και δεν είναι άλλοθι, είναι επιστημονική γνώση αυτή και είναι η καλύτερη προσέγγιση όταν ανοίξουμε την αγκαλιά μας, την πιο μεγάλη πλατιά αγκαλιά που μπορούμε να έχουμε, για να τους πούμε ότι θα τους βοηθήσουμε –και να το κάνουμε- να λύσουν το πρόβλημα αυτής της ασθένειας. Μένει να ακολουθηθούν όλες αυτές οι προτάσεις, να υλοποιηθούν όλα αυτά που διάβασα, της Διακομματικής Επιτροπής, που ουσιαστικά τα έχουν πει όλα και γι' αυτό δεν ξαναγυρίζω σε αυτά, γι' αυτό και δεν χρησιμοποιώ τον απλό ξύλινο πολιτικό λόγο που όλοι ξέρουμε, γιατί πιστεύω ότι το καλύτερο φάρμακο είναι η γνώση, που οδηγεί στην κατανόηση και η κατανόηση αυτή με τη γνώση οδηγούν στο καλύτερο φάρμακο που είναι κυριολεκτικά, όσο κι αν ακούγεται ρομαντικό, η αγάπη. Γιατί αν το θέμα, το πρόβλημα το αντιμετωπίσουμε με αυτήν την πρακτική της αγάπης, που θα πει να δοθούν κυριολεκτικά, με οποιοδήποτε τρόπο για τη λύση αυτού του προβλήματος, τοπικά εμείς, παγκόσμια όλες οι κυβερνήσεις, τότε πραγματικά θα έχουμε μία λύση ή θα μάθουμε να ζούμε με μικρές λύσεις με αυτό το πρόβλημα, αυτή τη νόσο που είναι μία παγκόσμια μάστιγα, έχει πολλές παραμέτρους, είναι μωσαϊκό, όπως ειπώθηκε –δεν θα τα επαναλάβω αυτά- αλλά αντιμετωπίζεται και αντιμετωπίζεται με ανθρωπιά και αγάπη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε, κύριε Αποστολάτο.

Το λόγο έχει ο κ. Παναγιώτης Μελάς από τη Νέα Δημοκρατία για οκτώ λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Συζητάμε σήμερα ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας, αλλά και της Διεθνούς Κοινότητας που αφορά κυρίως τους νέους ανθρώπους και είναι η εξάπλωση της μαστίγας των ναρκωτικών.

Η εξάπλωση των ναρκωτικών μπορεί να χαρακτηριστεί και ως «πόλεμος» που γίνεται εναντίον της κοινωνίας, εναντίον των νέων ανθρώπων. Ο πόλεμος αυτός μπορεί να μην γίνεται με τις

συνηθισμένες σφαίρες που φέρνουν τον άμεσο και ακαριαίο θάνατο, γίνονται όμως με τις σφαίρες που περιέχουν τη δόση της ηρωίνης και προκαλούν τον έμμεσο, τον αργό θάνατο, με σύγχρονη οικονομική, ψυχική και κοινωνική εξαθλίωση του χρήστη και της οικογένειάς του.

Σε αυτόν τον πόλεμο έχουμε χρέος όλοι να αφυπνιστούμε, όλοι να αντιδράσουμε. Πρώτα φυσικά η συντεταγμένη πολιτεία, αλλά και όλοι οι φορείς και ο καθένας μας ξεχωριστά, ώστε να συμβάλλουμε αποτελεσματικά στην καλύτερη αντιμετώπισή του.

Η εξάπλωση των ναρκωτικών μαζί με την υπογεννητικότητα μπορεί να θεωρηθεί ως βόμβα στα θεμέλια του κοινωνικού ιστού. Δυστυχώς, είμαστε από τις πρώτες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη χρήση ναρκωτικών, καθώς και στους θανάτους από ηρωίνη.

Κάθε χρόνο όλο και περισσότερα άτομα, όλο και μικρότερης ηλικίας άτομα εμπλέκονται στα δίκτυα του λευκού θανάτου. Λόγω της πληθώρας των χρηστών υπάρχει μεγάλη λίστα αναμονής στα ειδικά προγράμματα απεξάρτησης για τη θεραπευτική αντιμετώπισή τους. Μπορεί να περιμένουν μέχρι τρία και τέσσερα χρόνια για την ένταξή τους με φοβερές συνέπειες για τους ίδιους και την οικογένειά τους. Γι' αυτό είναι ανάγκη να δημιουργηθούν περισσότερα Κέντρα Απεξάρτησης είτε με στεγνά προγράμματα, είτε με προγράμματα χορήγησης υποκαταστάτων δοκιμασμένα και αξιολογημένα. Αυτά μπορούν να αναπτυχθούν μέσα σε ένα ολοκληρωμένο σύστημα κρατικών και ιδιωτικών δομών με γνωμοδότηση και αυστηρό έλεγχο των κρατικών λειτουργιών, δηλαδή του Ο.ΚΑ.ΝΑ. και του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Επίσης, θα βοηθήσει να δημιουργηθούν Κέντρα Απεξάρτησης και στην περιφέρεια, ώστε να καλυφθούν τα κενά που υφίστανται εκεί και να μην αναγκάζονται οι γονείς να μετακομίζουν στα αστικά κέντρα για να βοηθήσουν τα παιδιά τους. Συγχρόνως θα πρέπει να γίνεται επιστημονική κατάταξη των χρηστών και να εντάσσονται σε ένα ανάλογο θεραπευτικό πρόγραμμα.

Με αυτούς τους τρόπους θα έχουμε σε ένα μεγάλο βαθμό ελάττωση της λίστας αναμονής. Έτσι, θα μπορέσουμε να δώσουμε ελπίδα ζωής στα παιδιά που έχουν εμπλακεί στα δίκτυα του λευκού θανάτου.

Ο δεύτερος πυλώνας της προσπάθειας για να διατηρηθούν τα απεξαρτημένα άτομα στη ζωή και να μη κυλήσουν και πάλι στο δρόμο της εξάρτησης είναι η κοινωνική επανένταξή τους. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί με προεπαγγελματική και επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση. Υπάρχει το λεγόμενο μεταβατικό σχολείο, του οποίου η προσπάθεια καλό είναι να ενισχυθεί.

Πρέπει να υπάρξει κοινωνική στήριξη και να ελαττωθούν τα φαινόμενα του κοινωνικού αποκλεισμού και της γενικότερης φοβίας που αφορά την προσέγγιση και την αξιοποίηση των εξαρτημένων ατόμων.

Έχουν γίνει και γίνονται προσπάθειες προς αυτήν την κατεύθυνση, αλλά πρέπει περισσότερο να ευαισθητοποιηθεί η κοινωνία, ο ιδιωτικός τομέας, η τοπική και Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και γενικά ο ευρύτερος δημόσιος τομέας ώστε να υπάρξουν θέσεις απασχόλησης για θεραπευμένους πρώην χρήστες και να έχουμε τα επιθυμητά αποτελέσματα.

Πέραν των δύο πυλώνων που σας ανέφερα της απεξάρτησης και της κοινωνικής επανένταξης, πιστεύω ότι το βάρος πρέπει να το ρίξουμε στους δύο πρώτους πυλώνες, την πρόληψη και τη καταστολή, διότι –και ως γιατρός θα το πω– το «προλαμβάνειν είναι καλύτερο του θεραπεύειν».

Είναι ανάγκη, λοιπόν, να λάβουμε όλα τα κατάλληλα μέτρα, ώστε να αποτρέψουμε τα νέα παιδιά από τα δίκτυα των ναρκωτικών. Απαιτείται συσσωρευμένη και συντονισμένη δράση της πολιτείας για να υπάρξει ελπίδα ότι το μεγάλο αυτό πρόβλημα σταδιακά θα βελτιώνεται.

Θα πρέπει να υπάρξει ουσιαστική και πλέον αποτελεσματική ανάπτυξη των κέντρων πρόληψης σε όλη την επικράτεια, ώστε να έχουμε τα καλύτερα αποτελέσματα. Να υπάρξει προληπτική εκπαιδευτική διαδικασία σε πρωτοβάθμια, δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια εκπαίδευση, αλλά και πρόληψη στις Ένοπλες

Δυνάμεις. Θα βοηθήσει να λάβει σάρκα και οστά ο θεσμός του ψυχολόγου σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης και στις Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας.

Τα ηλεκτρονικά μέσα μαζικής ενημέρωσης, κρατικά και ιδιωτικά να διαθέσουν χρόνο για τη σωστή ενημέρωση του πολίτη πάνω στο μεγάλο αυτό πρόβλημα της κοινωνίας.

Θα σας αναφέρω ότι όταν είχε έρθει ο Πρόεδρος της ΕΣΗΕΑ στην επιτροπή μας, διότι ήμουν μέλος της επιτροπής, τον ρώτησα:

«Δεν μπορεί όλα τα κανάλια, κρατικά και ιδιωτικά, κάθε δύο τρεις μήνες το καθένα να κάνουν μία ημίωρη εκπομπή με ειδικούς επικοινωνιολόγους και να στέλνουν ένα μήνυμα, ότι η χρήση των ναρκωτικών οδηγεί σε οικονομική και κοινωνική εξαθλίωση και θάνατο;» Η απάντησή του, αγαπητέ και αγαπητοί συνάδελφοι, ομολογώ ότι με εξέπληξε. Μου είπε ότι αυτό μπορούν να το κάνουν μόνο τα κρατικά κανάλια και όχι τα ιδιωτικά, γιατί δεν έχει τηλεθέαση. Ερμηνευόμενο φυσικά ότι δεν υπάρχει το αντίστοιχο οικονομικό κίνητρο. Είλικρινά σας το λέω, δεν θέλω να πιστέψω ότι τα κανάλια βάζουν το χρήμα πάνω από τη ζωή των νέων ανθρώπων. Επιβάλλεται λοιπόν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης να παίξουν στο θέμα αυτό τον κοινωνικό ρόλο που τους αναλογεί.

Είναι ανάγκη να ελεγχθεί και η διακίνηση ναρκωτικών ουσιών από το διαδίκτυο, όπου μέσω μηνυμάτων ερεθίζονται ευαίσθητα άτομα και οδηγούνται στη χρήση ναρκωτικών.

Τέλος, επιβάλλεται να δώσουμε ιδιαίτερη βαρύτητα στο θέμα της καταστολής. Χρέος μας είναι όσο είναι δυνατόν να εμποδίσουμε την είσοδο, την εξάπλωση, αλλά και την παραγωγή των ναρκωτικών στη χώρα μας. Και επειδή οι έμποροι ναρκωτικών κινούνται με σύγχρονα μέσα για να επιτύχουν το σκοπό τους, θα πρέπει και η πολιτεία να έχει την ανάλογη υποδομή για την αντιμετώπισή τους. Πρέπει οι λιμενικές, οι τελωνειακές, οι αστυνομικές και λοιπές αρχές που έχουν ευθύνη για την καταπολέμηση της εισόδου και την εξάπλωση των ναρκωτικών να στηριχθούν κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο, να υπάρξει επαρκές ανθρώπινο δυναμικό με ειδική εκπαίδευση, κατάλληλο εξοπλισμό και γενικά υποδομή με σύγχρονα μέσα για όσο το δυνατόν καλύτερα αποτελέσματα. Είναι ανάγκη δημιουργίας Υποδιευθύνσεων ασφαλείας σε όλους τους νομούς της χώρας, ιδιαίτερα στις ευαίσθητες περιοχές εισαγωγής, παραγωγής εξαρτησιογόνων ουσιών και να δημιουργηθούν τα αντίστοιχα τμήματα διώξης ναρκωτικών. Πρέπει να υπάρξει επαγρύπνηση της Αστυνομίας στους χώρους διασκέδασης των νέων για την προστασία τους από τα συνθετικά ναρκωτικά. Να γίνεται σωστή και αυστηρή απονομή της δικαιοσύνης και αν χρειασθεί, να γίνεται και εκπαίδευση των δικαστικών λειτουργιών. Να στηρίζονται τα άτομα που είναι μόνο χρήστες, να τιμωρούνται όμως παραδειγματικά οι έμποροι ναρκωτικών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Είναι γεγονός ότι από τα ναρκωτικά πηγάει πολύ χρήμα, εκατοντάδες δισεκατομμύρια ευρώ. Και η δύναμη του χρήματος που πηγάει από την εξάπλωση και την εμπορία ναρκωτικών είναι γεγονός ότι ελαττώνει τις όποιες αντιστάσεις και δαμάζει συνειδήσεις. Δεν επιτρέπεται όμως με τίποτα αυτό το βρώμικο χρήμα να μπαίνει, όπως σας είπα, πάνω από τη ζωή των ανθρώπων και κυρίως των νέων.

Είναι επιτακτική ανάγκη να δράσουμε με πολυκλαδική συνεργασία και συντονισμό μεταξύ όλων των εμπλεκόμενων φορέων σε εθνικό και διεθνές επίπεδο. Έτσι θα πετύχουμε τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα στην πρόληψη και στην καταστολή. Έτσι θα φανεϊ στο άμεσο μέλλον η μείωση των ατόμων που εμπλέκονται στις εξαρτησιογόνες ουσίες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Εδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**)

Έχει πει ο Πρόεδρός μας και Πρωθυπουργός κατ' επανάληψη –και συμφωνώ απόλυτα– ότι χρειάζονται τομές, αλλαγές και μεταρρυθμίσεις, για να πάει η κοινωνία μπροστά, για να υπάρξει ένα καλύτερο μέλλον για εμάς και τα παιδιά μας. Πρέπει λοιπόν και στον τομέα αυτόν της εξάπλωσης των ναρκωτικών να

γίνουν το ταχύτερο δυνατόν οι αναγκαίες αλλαγές, τομές και μεταρρυθμίσεις για να προσφέρουμε ουσιαστική βοήθεια στους νέους ανθρώπους. Για να στηρίξουμε ουσιαστικά το «όχι» των νέων στην πρόκληση του θανάτου και να τονώσουμε το «ναι» στην ομορφιά της ζωής.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε και εμείς, κύριε Μελά.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Λεωνίδας Γρηγοράκος.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, θα ήθελα να εκφράσω τις ευχαριστίες μου για την τοποθέτησή μου στη διακομματική επιτροπή της Βουλής για την καταπολέμηση του προβλήματος των ναρκωτικών, διότι ήταν μια άλλη εμπειρία απ' αυτή που έχω ζήσει ως γιατρός τα προηγούμενα χρόνια, όταν στις μονάδες εντατικής θεραπείας τη δεκαετία του '80 προσπαθούσαμε με τη μηχανική αναπνοή και με τα αντίδοτα να σώσουμε τα παιδιά που συχνά δεν είχαν καλή κατάληξη, όταν έκαναν υπερδοσολογία από ναρκωτικά και ιδιαίτερα από ηρωίνη και από κοκαΐνη.

Πιστεύω ότι τέτοιες θεσμοθετημένες διαδικασίες, όπως σήμερα, διακομματικού χαρακτήρα, αλλά και η επιτροπή αυτή, κύριε Υπουργέ, απ' ενός μεν προσέφερε πολλά στο ελληνικό Κοινοβούλιο και στην ελληνική κοινωνία και απ' ετέρου βέβαια δεν πρέπει να μείνει εδώ η συζήτηση που κάνουμε, δεν πρέπει να μείνει στα πλαίσια του Κοινοβουλίου, πρέπει να βγει έξω στην κοινωνία, να την ακούσει η κοινωνία, να τη δει η κοινωνία, να συζητήσουμε με την κοινωνία μαζί, όπως κάναμε βέβαια και τα ταξίδια σαν επιτροπή στο εξωτερικό και πάντα είχαμε να προσθέσουμε ένα «και» σ' αυτά που ξέραμε σαν Ελλάδα στην αντιμετώπιση του μεγάλου προβλήματος των ναρκωτικών.

Θα προσπαθήσω στα λίγα λεπτά της ομιλίας μου να κάνω μια συστηματική προσέγγιση και στο ρόλο του διεθνούς παράγοντα στο θέμα των ναρκωτικών. Θα μπω βέβαια πρώτα στα δικά μας και επειδή ζούμε στον «αστερισμό των Ζωνιανών», θα ήθελα βέβαια να καταδικάσω την κατάκριση της τοπωνυμίας από τους διαμορφωτές της περιρρέουσας ατμόσφαιρας και την κατασκευή στερεοτύπων εις βάρος μιας περιοχής μέσω της ταύτισής της με κάτι απόλυτα έγκλημα και έξω από εμάς. Το πρόβλημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι δικό μας και το να επιρρίπτουμε σε παράγοντες μιας συγκεκριμένης περιοχής, να το φορτώνουμε σ' αυτούς, δεν μας απαλλάσσει των ευθυνών μας. Με την ίδια λογική αύριο μπορεί να γίνεται το ίδιο στη γειτονιά μας και να είμαστε και εμείς σαν τα Ζωνιανά.

Στο θέμα μας, η ευρωπαϊκή στρατηγική για τα ναρκωτικά 2005-2012, η ετήσια έκθεση του Ευρωπαϊκού Παρατηρητηρίου, οι εκθέσεις του Ο.Η.Ε. συγκλίνουν στη διαπίστωση ότι το πρόβλημα των ναρκωτικών καταγράφεται διαρκώς διογκούμενο και σε προσφορά και σε διαθεσιμότητα και σε ζήτηση και σε χρήση. Άρα το πρόβλημα κάθε μέρα γίνεται και μεγαλύτερο. Στο ευρωπαϊκό σχέδιο δράσης, σαν ενημέρωση, δεν σημειώθηκε μείωση της επικράτησης της χρήσης, δεν σημειώθηκε μείωση της διαθεσιμότητας των ναρκωτικών. Η διακίνηση, το ξέπλυμα χρήματος, η εγκληματικότητα παραμένουν σταθερά σε υψηλά επίπεδα. Δεν έγινε καμμία πρόοδος στη διαδικασία επίτευξης των στόχων. Σημειώθηκε σταδιακή εφαρμογή των δράσεων στις ευρωπαϊκές χώρες. Σταθεροποιήθηκαν ή και μειώθηκαν σε ορισμένες χώρες οι θάνατοι από ναρκωτικά.

«Ποια όμως είναι η σημερινή πραγματικότητα των ναρκωτικών;» είναι το ερώτημα. Τα ναρκωτικά τα τελευταία χρόνια έχουν εισέλθει σε μια νέα εποχή. Οι δυσκολίες της αντιμετώπισης όλου του συστήματος των ναρκωτικών πολλαπλασιάζεται. Βρισκόμαστε σε μια παγκοσμιοποιημένη πραγματικότητα των ναρκωτικών ουσιών, όπου πυξίδα μας σε επίπεδο αντιμετώπισης πρέπει να είναι μία γεωπολιτική των παράνομων ναρκωτικών. Ήδη γίνεται λόγος σε διεθνές επίπεδο για την κρίσιμη περιοχή του χρυσού τριγώνου: Μπούρμα-Βιρμανία-Λάος-Ταϊλάνδη και τη χρυσή ημισέληνο: Αφγανιστάν-Ιράν-Πακιστάν. Είναι γεωγραφικές περιοχές πολυεθνικού χαρακτήρα που διαπερνούν τα εθνικά σύνορα, είναι δύσκολα προσβάσιμες και έχουν ως κοινό γνώρισμα την καλλιέργεια και την παραγωγή

του οπίου.

Αυτές οι περιοχές συνδέονται με την Ευρώπη χάρη στους δρόμους του οπίου, οι οποίοι είναι γνωστοί, οι οποίοι μεταξύ των άλλων συντηρούν πολεμικές οικονομίες και συχνά ταυτίζονται με την εξάπλωση του AIDS. Η ναρκωτρομοκρατία –narcoterrorism- που ήρθε στο φως στη χώρα μας τις τελευταίες ημέρες με τα Ζωνιανά φυσικά δεν είναι καινοφανής όρος, επινοήθηκε το 1983 από τον Πρόεδρο του Περού, τον Τέρι, για να περιγράψει όλες αυτές τις δράσεις τρομοκρατικού τύπου, τις επιθέσεις που δέχονταν οι αστυνομικοί και όλοι οι υπάλληλοι της δίωξης ναρκωτικών της χώρας από εμπόρους ναρκωτικών, οι οποίοι με απειλές, βία και ζεστό χρήμα, απέτρεπαν την επιβολή του νόμου, δημιουργώντας ένα άτυπο καθεστώς ισχύος μέσα στο Περού.

Θέλω να πω, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι δεν πρέπει να μας κάνει εντύπωση το δράμα που εκτυλίσσεται τον τελευταίο καιρό διαμέσου των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης της Ελλάδας. Δεν πέρασε από τον ουρανό. Ο πλανήτης μας βριθεί τέτοιων παραδειγμάτων και ακόμη χειρότερων. Η βία, η πολιτική διαφθορά, ο φόβος, είναι το καθένα και όλα μαζί μια καλή τροφός για την ομερτά σε κάθε κοινωνία, αυτή η ομερτά που είδαμε αυτές τις μέρες στην Κρήτη, αυτή η ομερτά που διασφαλίζει το ξεσάλωμα των εμπορών ναρκωτικών. Ίσως πιο δόκιμος όρος ιστορικά είναι η ναρκωκλεπτοκρατία, που επινοήθηκε για να περιγράψει το καθεστώς Νοριέγκα στον Παναμά.

Τέίνει σήμερα να πάρει μορφή υποεθνικών περιοχών που έχουν κατακλείσει de facto ή ακόμη χειρότερα de jure τη χώρα σε ένα καθεστώς κλεπτοναρκωτικών. Έχουμε και το παράδειγμα του Αφγανιστάν. Θα καταθέσω τα στοιχεία.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Λεωνίδας Γρηγοράκος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Απ' αυτά τα στοιχεία, βλέπουμε κανείς ότι από την ημέρα της εισβολής των Αμερικανών στο Αφγανιστάν από δεκαπέντε χιλιάδες τριακόσια εκτάρια καλλιερειών παπαρούνας σήμερα καλλιεργούνται πενήντα χιλιάδες εκτάρια. Βλέπουμε ότι τετρακόσιες πενήντα χιλιάδες νοικοκυριά ασχολούνται με την καλλιέργεια της παπαρούνας. Η εξαγωγική αξία των ναρκωτικών που παράγονται στο Αφγανιστάν φτάνει τα 3,1 δισεκατομμύρια δολάρια, δηλαδή το 46% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος. Και, βέβαια, δεν μπορούμε να καταθέσουμε μόνο στοιχεία. Θα πρέπει να κάνουμε μία συστηματική προσέγγιση του προβλήματος και παράλληλες προσπάθειες.

Έτσι, λοιπόν, σε διεθνές επίπεδο η διεθνής συνεργασία με όλες αυτές τις υπηρεσίες που δουλεύουν εναντίον των ναρκωτικών πρέπει να αποτελεί κοινό σκοπό για όλους μας. Μια άλλη διάσταση έχει να κάνει με τη χρήση του διαδικτύου και των νέων τεχνολογιών για τη διακίνηση των ναρκωτικών. Πιστεύω ότι πρέπει να αναπτυχθούν και στη χώρα μας κοινωνικές δυνάμεις για τη δημιουργία και τη συντήρηση μπλοκς που θα αντιστέκονται στην πανσπερμία νέων και μοδάρων ναρκωτικών που διαφημίζονται ανεξέλεγκτα με διάφορους έμμεσους τρόπους.

Η Εκκλησία, οι Ένοπλες Δυνάμεις, το εκπαιδευτικό μας σύστημα πρέπει να πάρουν μέρος σε όλη αυτήν τη διαδικασία καταπολέμησης των ναρκωτικών. Εμείς στην επιτροπή καταγράψαμε όλα αυτά τα προβλήματα. Νομίζω ότι κάναμε μια καλή δουλειά. Θα σας αναφέρω τώρα την εξομολόγηση ενός τοξικομανούς στην εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ». Ένας άνθρωπος με τη στήριξη της οικογένειάς του και των κέντρων απεξάρτησης κατόρθωσε να ξαναγεννηθεί. Δεν μπόρεσε, όμως, ακόμα αυτός ο Έλληνας πολίτης να ξαναφτιάξει τη ζωή του, γιατί του έχουν κολλήσει τη στάμπα από την κοινωνία ότι είναι ναρκομανής. Εκεί ξεκινά ο νέος γολγοθάς αυτών των ανθρώπων. Γι' αυτό θα πρέπει να δώσουμε μεγαλύτερη βάση στα προγράμματα κοινωνικής στήριξης για την εξάλειψη του κοινωνικού αποκλεισμού και για την επαγγελματική αποκατάσταση.

Εξαιρετική δουλειά γίνεται στα «18 ΑΝΩ». Κάθε μήνα εκατόν είκοσι έξι άνθρωποι κατά μέσο όρο βρίσκουν στήριξη στα προγράμματα προαγωγής αυτοβοήθειας του Τμήματος Ψυχολογίας στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Το πρό-

γραμμα λειτουργεί από το 2001.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω ότι όλοι έχουμε συνειδητοποιήσει ότι πρέπει να αναθεωρήσουμε τη στρατηγική μας και να οικοδομήσουμε μια γνήσια και όχι κατακερματισμένη κοινότητα καταπολέμησης της μάστιγας των ναρκωτικών. Αυτό το βλέπαμε συνέχεια στην επιτροπή μας. Μαγαζί και παραμάγαζο, υπηρεσία και παραυπηρεσία. Στο τέλος ζητούσαμε να δούμε πού πήγαν τα λεφτά και δεν μπορούσαμε να τα βρούμε. Δεν πρέπει να γίνεται κατακερματισμός όλων αυτών των δράσεων. Το πρόβλημα είναι παραγοντικό. Γι' αυτό απαιτείται και σχετική ευελιξία. Απαιτείται αποτελεσματική χρήση των διαθέσιμων πόρων. Δεν μπορούσαμε να βρούμε πόσους πόρους διαθέσαμε. Ο κόσμος βαρέθηκε να ακούει από εμάς τους πολιτικούς να τα λέμε κάθε μέρα στη Βουλή, αλλά την άλλη μέρα να μην έχει αλλάξει απολύτως τίποτα και να μας συσχετίζουν μάλιστα με διάφορες καταστάσεις που βοηθούν να αποκρουθούν κάποια γεγονότα που έχουν σχέση με τα ναρκωτικά.

Οι επιστήμονες της συμπεριφοράς και οι επιστήμες της συμπεριφοράς έχουν να κάνουν με το φαινόμενο των ναρκωτικών, αλλά δεν έχουν επιτύχει σε επιθυμητό βαθμό τη διάχυση αυτών των δομών στην ελληνική κοινωνία. Το πρόβλημα των ναρκωτικών στην Ελλάδα είναι πρόβλημα υποχρηματοδότησης, έλλειψης διυπουργικού συντονισμού που εκκινούν από την αδυναμία εντοπισμού και παρακολούθησης των επερχόμενων κινδύνων και από την έλλειψη πολιτικής βούλησης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ο κ. Βαγιωνάς έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από τόσους ομιλητές γι' αυτό το μεγάλο θέμα, πρέπει να πω κάτι που δεν ελέγχθη. Έχει δίκιο ο Πρωθυπουργός που παρενέβη στον Υπουργό Δικαιοσύνης για τον παιδραστή της μικρούλας προ ολίγων ημερών και ζήτησε αυστηρότερες ποινές.

Εγώ θα σας πω την εμπειρία μου, την οποία κατέθεσα στη διακομματική επιτροπή της Βουλής, ως γιατρός σαράντα ετών, αλλά και ως επισκέπτης στην Ιαπωνία, στο Τόκιο, σε ένα παγκόσμιο ιατρικό συνέδριο το 1990. Κατεβαίνοντας στο αεροδρόμιο στο Τόκιο είδα μία τεράστια πινακίδα, περίπου είκοσι πέντε μέτρων, που έλεγε στην αγγλική «Προσέξτε, μήπως στις αποσκευές σας από λάθος μεταφέρετε ναρκωτικά. Επισείεται η ποινή του θανάτου». Είλικρινά με ταρακούνησε.

Ρώτησα μαζί με συναδέλφους ποιο είναι το επίπεδο των τοξικομανών από εξαρτησιογόνες ουσίες. «Εδώ δεν έχουμε πολλά ναρκωτικά. Λίγο παρακάτω στη Σιγκαπούρη δεν έχουν καθόλου, διότι εκεί για τους εμπόρους, διακινητές, κατόχους ναρκωτικών, αν συλληφθούν, δεν υπάρχουν φυλακές. Υπάρχει μόνο ένα κελί για τον έμπορο, διακινητή, κάτοχο ναρκωτικών κάποιας ποσότητας. Αποκεφαλίζουν αυτόν και βάζουν τον επόμενο». Δεν συμφωνώ μ' αυτό, αλλά με την ασυδοσία του δυτικού κόσμου και ιδιαίτερα της πατρίδας μου δεν μπορώ να συμφωνήσω.

Στην πατρίδα μου λένε το ρητό «ο φόβος φυλάει τα έρμα». Γιατί λοιπόν ο Υπουργός Δικαιοσύνης να μην κάνει μία ρύθμιση ποιος είναι ο έμπορος, ο διακινητής, ο κάτοχος πενήντα, εκατό γραμμαρίων, ενός κιλού; Διότι από εκεί και πέρα υπάρχει τουλάχιστον δεκαετής μέχρι ισόβιου κάθειρξης, να μην το πάμε στην ποινή του θανάτου.

Δεν ξέρω πόσοι από εσάς τύχατε ένορκους σε Κακουργιοδικία, που διαδίδονται περιπτώσεις ναρκωτικών. Εγώ ήμουν ένορκος δύο φορές. Άκουσα για πρόεδρο που βρήκε ένα κιλό ηρωίνης, ότι για ατομική χρήση, το πήρε. Έλεος! Όχι άλλη υποκρισία!

Σέβομαι τους δικαστικούς, σέβομαι τους αστυνομικούς, αλλά το χρήμα από τα ναρκωτικά είναι πολύ. Φτάνουμε από 1.000.000 έως 60.000.000 δραχμές, διότι η ινδική κάνναβη, είτε φύλλο είτε φούντα είτε επεξεργασμένη, έχει διαφορετική τιμή. Άρα, είναι ικανό χρήμα για να εκμαυλίσει πολλές συνειδήσεις κρατικών και μη λειτουργών.

Τώρα θα αναφερθώ στους τοξικομανείς. Στην επιτροπή δεν άκουγα για πρώτη φορά -μετά από σαράντα χρόνια διακονίας στην ιατρική- τοξικομανείς να λένε: «Αφήστε εμάς, είμαστε

κατεστραμμένοι από όλες τις πλευρές. Φροντίστε τους νέους ανθρώπους, διότι πειραματίζονται με τα ναρκωτικά. Είναι δρόμος χωρίς επιστροφή». Σε ερώτηση φίλου της επιτροπής «πόσο εύκολα βρίσκετε τα ναρκωτικά στις φυλακές;», απάντησαν «ίσως λίγο ευκολότερα απ' ό,τι έξω». Αυτή είναι η αλήθεια.

Τώρα όσον αφορά τη «στάμπα» που είπε ο συνάδελφος κ. Γρηγοράκος, αυτή είναι η πραγματικότητα. Είχαμε ακρόαση του Προέδρου του Ο.Α.Ε.Δ.. Μόνο το 20%-25% από τις γενναίες επιδοτήσεις είναι για να προσλαμβάνουν οι επιχειρήσεις και οι οργανισμοί άτομα τα οποία επανεντάχθηκαν στην κοινωνία. Δεν τους προσλαμβάνουν. Είναι αυτός ο κοινωνικός ρατσισμός, η «στάμπα».

Εκείνο το οποίο ήθελα να επαναλάβω -το οποίο άκουσα, αλλά δεν ελέγχθη απόλυτα σωστά, κατά την άποψή μου- είναι για τα μαλακά και σκληρά ναρκωτικά, μπράβο στους Ολλανδούς που έχουν ελεύθερα διακίνηση ναρκωτικών. Μεγαλύτερος μύθος από αυτόν και μεγαλύτερη αναλήθεια δεν υπάρχει. Υπάρχουν αυστηροί νόμοι.

Όμως, υπήρχαν οι «καπνοσακούλακδες», αυτοί που είχαν δίκην χαμαλιού μία ουγκιά χασίς. Αυτό όμως τι συνέπεια έχει; Σήμερα ο μεγαλύτερος αριθμός τοξικομανών στον κόσμο, ανάλογα με τον πληθυσμό, υπάρχει στην Ολλανδία. Δυστυχώς υπάρχουν και πολιτικοί που ισχυρίζονται ότι πρέπει να γίνει ο διαχωρισμός. Μάλιστα μερικοί λαλίστατοι βγαίνουν στις τηλεοράσεις και λένε «προτιμώ η κόρη μου να παίρνει χασίς παρά να καπνίζει». Έλεος!

Θα συμφωνήσω με πολλούς συναδέλφους ότι τα ναρκωτικά αποδιοργανώνουν τον εγκέφαλο. Η νικοτίνη μπορεί να κάνει καρκίνο πνεύμονος, να κάνει καρδιαγγειακές παθήσεις, δεν είναι όμως εξαρτησιογόνος ουσία. Είναι εθισμός. Άλλο εξάρτησης άλλο εθισμός.

Εκείνο το οποίο ακόμη θέλω να πω είναι για τα κέντρα μεθαδόνης. Υπάρχουν λίστες ανθρώπων. Δεν θα συμφωνήσω καθόλου με την υπάρχουσα κατάσταση, γιατί υπάρχουν και χώρες που έχουν αναπτύξει άλλους δρόμους. Είναι πάρα πολύ εύκολο, λοιπόν, να διαθέσουμε 150.000 ευρώ το χρόνο για όλη την επικράτεια της χώρας και να γίνονται τοξικολογικές εξετάσεις. Είναι ντροπή να μπαίνει, κλινικά, διάγνωση τοξικομανούς. Αυτό ενέχει χιλιάδες διαφθορές, χιλιάδες διαπλοκές, εκατομμύρια ευρώ. Αυτή είναι η αλήθεια.

Άρα, λοιπόν, γιατί να μην υπάρχει η κάρτα του τοξικομανούς, ο οποίος θα πηγαίνει σ' όλες τις ψυχιατρικές κλινικές και να θέλτε για ένα κέντρο απεξάρτησης τουλάχιστον οκτώ άτομα; Τι κάνουν οι ψυχιατρικές κλινικές; Δεν είναι ένας τρόπος διαφυγής ασφαλέστερος, ολιγοδάπανος και με καλύτερα αποτελέσματα;

Για τα κέντρα πρόληψης ακούστηκαν πολλά. Εγώ θα συμπληρώσω μόνο ότι τα συμβεβλημένα μέρη στα κέντρα πρόληψης είναι δύο: Ο Ο.ΚΑ.ΝΑ., που σαφέστατα υποχρηματοδοτείται και από την άλλη πλευρά η Τοπική Αυτοδιοίκηση Α' και Β' βαθμού. Δεν λέω ότι δεν υπάρχουν και άλλες κοινωνικές ομάδες. Όμως αυτοί πρέπει να έχουν έναν μπουσούλα από το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και από το Υπουργείο Υγείας για πρωτοβάθμια, δευτεροβάθμια, τριτοβάθμια, μεταπτυχιακή εκπαίδευση, αν θέλετε.

Θα συμφωνήσω με το στόχο των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Όμως ποιοι θα πηγαίνουν εκεί; Πρέπει να είναι γνώστες του αντικειμένου και να μη λέει καθένας ό,τι του κατέβει, σαν κι αυτό που σας είπα πριν από λίγο: «Προτιμώ η κόρη μου να παίρνει χασίς κι όχι να καπνίζει».

Δεν λέω ότι δεν χρειάζονται σχολίατροι, ψυχολόγοι, η οικογένεια, η Εκκλησία και όλα τα άλλα. Εκείνο το οποίο θα πω εγώ κι αυτό που γράφουμε και στην έκθεση ως επιτροπή είναι το εξής: Σύσταση στρατηγικού συντονιστικού οργάνου παρά τω Πρωθυπουργώ με ηυξημένες και καθοριστικές αρμοδιότητες και δράσεις κατά των ναρκωτικών και ιδιαίτερα για την πρόληψη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε Βαγιωνά.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Δημήτριος Λιντζέρης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα την έκθεση της διακομματικής επιτροπής που συστάθηκε το 2004 και συνέχισε τη δραστηριότητα της προηγούμενης, που είχε δημιουργηθεί το 2000, τότε που με αίτημα του τότε Πρωθυπουργού κ. Κωνσταντίνου Σημίτη μπήκε το θέμα στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Και οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι όλο αυτόν το χρόνο η διακομματική επιτροπή λειτούργησε υπερκομματικά και ανέλυσε με επιστημονικό, κοινωνικό και πολιτικό τρόπο όλο το εύρος του προβλήματος των ναρκωτικών. Κατέληξε σε προτάσεις, όσον αφορά την πρόληψη, την αποτοξίνωση και απεξάρτηση, την κοινωνική επανένταξη.

Επίσης, πήρε θέσεις για την κατασταλτική παρέμβαση του νόμου στα πλαίσια της δίωξης των εμπόρων και της προστασίας των εξαρτημένων. Και θα ήταν μεγάλη παράλειψή μου αν δεν αναφερόμουν απ' αυτό το Βήμα στον πρόεδρο της διακομματικής επιτροπής κ. Κιλιτζί, ο οποίος στάθηκε αντάξιος, στο ύψος των περιστάσεων, αντάξιος στο ύψος της αποστολής του. Μόχθησε, επεδίωξε, πρότεινε. Το απέδειξε σήμερα και με το λόγο του.

Το πρώτο θέμα που τίθεται, κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η λειτουργία του πολιτικού μας συστήματος, κατά πόσο δηλαδή η εκτελεστική εξουσία, η εκάστοτε κυβέρνηση λαμβάνει υπ' όψιν και κάνει πράξη τις εισηγήσεις των κοινοβουλευτικών επιτροπών.

Γιατί έχω την αίσθηση –και θα συμφωνήσετε απόλυτα μαζί μου– ότι εδώ δεν είναι ένα απλό κέντρο διαλόγου, δεν είμαστε εδώ για να επισημαίνουμε, είμαστε εδώ, κυρίως η Κυβέρνηση για να πράττει. Και είναι αλήθεια ότι και στο παρελθόν σημαντικό κοινοβουλευτικό έργο είχε μείνει ανεκπληρωτό, στα χαρτιά.

Όμως, σήμερα δυστυχώς το φαινόμενο αυτό επαναλαμβάνεται οξύτερα, με μεγαλύτερη διάσταση και με πιο δραματικό τρόπο. Η σημερινή Κυβέρνηση κωφεύει ή άλλως περί άλλα τυρβάζει στο πολύ σημαντικό πόρισμα της διακομματικής επιτροπής. Στα χρόνια της προηγούμενης θητείας της δεν έκανε πράξη ούτε ένα από όσα πρότεινε η διακομματική επιτροπή. Δεν πρόσθεσε καμμία καινούργια δομή, καμμία δράση ή έστω ένα νόμο που να βελτίωνε την πολιτική της πολιτείας ενάντια στα ναρκωτικά.

Η μόνη παρέμβαση της προηγούμενης κυβέρνησης ήταν η κωδικοποίηση των νόμων για το πρόβλημα των ναρκωτικών στη χώρα μας. Έγινε το Μάρτιο του 2006. Και σήμερα πια όλοι συμφωνούν ότι η κωδικοποίηση αυτή όχι μόνο δεν βοήθησε, αλλά προκάλεσε οπισθοδρόμηση σε όλες τις εκφάνσεις του προβλήματος. Γιατί πώς είναι δυνατόν το 2007 να εφαρμόζονται διατάξεις και νόμοι του 1930; Γι' αυτό και υπάρχει επείγουσα ανάγκη να υπάρξει συνεργασία των συναρμοδίων Υπουργείων για τον εκσυγχρονισμό της νομοθεσίας.

Κυρίες και κύριοι, το πρόβλημα των ναρκωτικών είναι εθνικό αλλά και πανανθρώπινο. Είναι πρόβλημα ιατρικό, γι' αυτό και χαρακτηρίζεται ως χρόνια αυτοπροκαλούμενη νόσος. Είναι πρόβλημα κοινωνικό και πολιτικό. Είναι όμως και οικονομικό, αφού ο τζίρος για τα ναρκωτικά αποτελεί το 8%-10% του παγκόσμιου εμπορίου. Κυρίως, όμως, είναι πρόβλημα πολιτισμικό. Αντανάκλα την αποξένωση, την αλλοτρίωση, την έλλειψη πολιτιστικής ταυτότητας ιδιαίτερα ανάμεσα στους νέους ανθρώπους.

Η κατάσταση αυτή επιδεινώνεται από την αναποτελεσματικότητα των πολιτικών σε σχέση με τη διακίνηση των ναρκωτικών. Επιδεινώνεται από την ανεπάρκεια των εθνικών πολιτικών και από την έλλειψη συντονισμού σε διεθνές επίπεδο.

Επίσης, θα ήταν παράλειψή αν από αυτό το Βήμα δεν αναφέρω το όνομα του κ. Σούρλα, του Αντιπροέδρου της Βουλής, ο οποίος με μία επιστολή προς την Επιτροπή Καταπολέμησης Ναρκωτικών αλλά και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο προσπάθησε να προκαλέσει ένα διακοινοβουλευτικό συντονισμό στην αντιμετώπιση του προβλήματος.

Εγώ έτσι, μόνο και μόνο για την καταγραφή του προβλήματος και για την ενημέρωση των νέων συναδέλφων, θα ήθελα να

πω το εξής: Το 2005 παρήχθησαν στο Αφγανιστάν τέσσερις χιλιάδες διακόσιοι τόνοι οπίου. Η ποσότητα αυτή αποτελεί το 87% της παγκόσμιας κατανάλωσης που οδηγεί χιλιάδες νέους σε εξαθλίωση και στο θάνατο. Αυτό, λοιπόν, που συμβαίνει στην παγκόσμια κοινότητα είναι μία υποκρισία, ναι ή όχι;

Κυρίες και κύριοι, ας επιστρέψουμε εν τάχει στα καθ' ημάς. Σήμερα η χώρα μας δυστυχώς στερείται μιας οργανωμένης πολιτικής στο θέμα της αντιμετώπισης του προβλήματος των ναρκωτικών. Στερείται ενός ολοκληρωμένου εθνικού σχεδίου δράσης. Τα προγράμματα πρόληψης που είχαν θεσμοθετηθεί στο πενταετές σχέδιο δράσης 2002-2006 όχι μόνο δεν επεκτείνονται, αλλά υποχρηματοδοτούνται και φυτοζωούν. Το ίδιο συμβαίνει και για τα προγράμματα επανένταξης.

Η θεραπευτική προσέγγιση των εξαρτημένων ανθρώπων που αποσκοπεί στη σωματική και ψυχολογική απεξάρτηση έχει αφεθεί στην τύχη της. Και σήμερα ακόμη στην Ήπειρο, ανατολικά της Θεσσαλονίκης, στα Ιόνια Νησιά δεν υπάρχει ούτε μία θεραπευτική μονάδα.

Κυρίες και κύριοι, πριν τέσσερα χρόνια –και αξίζει τον κόπο να το θυμηθούμε– ο κ. Καραμανλής μίλησε για λίστα ντροπής και υποσχέθηκε ότι σε έξι μήνες θα έχει μηδενίσει τη λίστα αναμονής. Την ίδια εξαγγελία πριν από ενάμιση χρόνο την έκανε και ο παραιτούμενος Υπουργός Υγείας κ. Αβραμόπουλος.

Ξέρετε ποια είναι η σημερινή πραγματικότητα; Οι αναμειγνύοντες έχουν υπερδιπλασιαστεί σε σχέση με το 2004. Σήμερα η λίστα της ντροπής ανέρχεται σε τεσσαρεσίζμισι χιλιάδες ανθρώπους! Η αναμονή ξεπερνά τα τρία χρόνια και από αυτούς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 80% δεν θα αξιωθεί ποτέ να μπει σε πρόγραμμα! Θα τους προλάβει η φυλακή ή ο θάνατος! Και έχει μετατραπεί η λίστα της ντροπής σε ντροπή για τους κυβερνώντες που κωφεύουν σε αυτό το θέμα!

Και σας ερωτώ, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε όλες τις πτέρυγες, ποιος είναι ο ρόλος της πολιτικής; Ποιος είναι ο ρόλος ο δικός σας, ο δικός μου, ο δικός μας, όλων μας, αν δεν μπορούμε να παρέμβουμε, αν έχουμε μετατραπεί σε παθητικούς θεατές της δυστυχίας, όταν δεν γίνεται τίποτα, προκειμένου να αντιμετωπιστεί η μάστιγα των ναρκωτικών, η μάστιγα που θερίζει ζωές, κλέβει νιάτα, συντρίβει τους χρήστες και τις οικογένειές τους;

Είναι λυπηρό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Η Κυβέρνηση δεν έχει εμπλουτίσει ούτε κατά ένα βέλος τη φαρέτρα της πολιτείας στον πόλεμο ενάντια στα ναρκωτικά. Ασχολείται μόνο με τα υποκατάστατα, αλλά και αυτά δεν τα αντιμετωπίζει ως θεραπεία, αλλά ως ένα χαλί, κάτω από το οποίο θα κρύψει το πρόβλημα. Γιατί η χορήγηση των υποκαταστάτων πρέπει να συνοδεύεται από ψυχοκοινωνική υποστήριξη και να περατώνεται με την κοινωνική και επαγγελματική αποκατάσταση. Άλλως, ο κίνδυνος υποτροπής είναι αναπότρεπτος.

Κυρίες και κύριοι, σήμερα η αναλογία των θεραπειών προς τους θεραπευόμενους στις μονάδες αυτές είναι ένας προς πενήντα. Συνωθούνται πάνω από εξακόσιοι άνθρωποι, οι οποίοι προσπαθούν να εξασφαλίσουν αυτόν τον τρόπο αντιμετώπισης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εν τω μεταξύ –και κλείνω, κυρία Πρόεδρε– ο Ο.ΚΑ.ΝΑ. βρίσκεται για δεύτερη φορά σε τριάμισι χρόνια ακέφαλος. Για να χρησιμοποιήσω τη φράση του ιδίου του κυρίου Υπουργού, θα έλεγα ότι έχει μετατραπεί ο Ο.ΚΑ.ΝΑ. σε προβληματική Δ.Ε.Κ.Ο. Ελπίζω να μην ακολουθήσει τη συνταγή του κ. Αλογοσκούφη και να την οδηγήσει σε ιδιωτικοποίηση. Ίσως γι' αυτό παραιτήθηκε ο καθηγητής κ. Μπάλας, ο οποίος αποτελεί μια παγκόσμια προσωπικότητα από τους πλέον ειδικούς στο ζήτημα της αντιμετώπισης των ναρκωτικών, το έργο του οποίου είχε επαινεθεί από όλες τις πτέρυγες της Βουλής. Φαίνεται πως η παντελής αδιαφορία του Υπουργείου οδήγησε τον κ. Μπάλα, ώστε να πάρει των ομμάτων του. Κρίμα, όμως, γιατί θα μπορούσε να προσφέρει πολλά.

Τέλος, κυρία Πρόεδρε, θέλω να πιστεύω –και είναι αληθές– ότι η επιτροπή της Βουλής έπραξε στο αθέμιτο το καθήκον της και η Κυβέρνηση, έστω και τώρα, οφείλει να αξιοποιήσει τα πορίσματα της επιτροπής, να ανασκουμπωθεί και να υλοποιήσει

αυτές τις προτάσεις. Δική μας βούληση είναι να συμπορευτούμε με θετικά προς αυτήν την κατεύθυνση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε Λιντζέρη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Χρέος της Κυβέρνησης είναι επίτελους να πράξει το αυτόνοτο.

Τέλος, κυρία Πρόεδρε, θέλω και εγώ να συμφωνήσω με τους συναδέλφους της επιτροπής ότι κρίνεται αναγκαία η σύσταση ειδικής μόνιμης επιτροπής κατά των εξαρτήσεων και υπέρ της ποιότητας ζωής, για να μπορεί να ασκείται κοινοβουλευτικός έλεγχος έναντι όλων των φορέων που συνδέονται με το πρόβλημα των εξαρτήσεων, πρόβλημα που δυστυχώς διογκούται καθημερινά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Καστανίδης Χαράλαμπος.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Ζήτησα το λόγο πριν από τον παριστάμενο Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, ο οποίος έδειξε την κατανόησή του, εξαιτίας πρόσθετης πολιτικής υποχρέωσης που έχω. Ζητώ και την κατανόηση των συναδέλφων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε τεράστιας κοινωνικής σημασίας θέμα. Κανονικά θα έπρεπε η συζήτησή μας αυτή να συγκεντρώνει τα φώτα της δημοσιότητας. Δεν είμαι σίγουρος αν θα το πετύχουμε, γιατί όσοι ενδιαφέρονται για τη διαμόρφωση της ημερήσιας διάταξης, εστιάζουν περισσότερο στο αν θα ανταλλαγούν, περιστασιακά, επιχειρήματα υψηλών τόνων μεταξύ των Βουλευτών, αλλά καθόλου σε τόσο μεγάλης σημασίας θέματα.

Ακόμη θα έπρεπε η συζήτηση να διεξάγεται ενώπιον όλων των πολιτικών Αρχηγών, γιατί είναι πόρισμα διατυπωμένο διακομματικά. Είναι συμπέρασμα που διατυπώνεται με υψηλό αίσημα ευθύνης. Είναι συμπέρασμα, του οποίου προηγήθηκε συστηματική μελέτη επιστημονικών δεδομένων, πρόσκληση ειδημόνων, θεσμικών εκπροσώπων φορέων και άλλων που έχουν πολλά να συνεισφέρουν.

Συνεπώς, το πόρισμα μιας οποιασδήποτε διακομματικής επιτροπής –πολύ περισσότερες όταν είναι διακομματική επιτροπή για τα ναρκωτικά– θα έπρεπε να είναι αντικείμενο προσοχής όλου του ελληνικού λαού, όλων των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και πρωτίστως των πολιτικών Αρχηγών.

Το ορθό είναι οι θέσεις μιας διακομματικής επιτροπής να γίνονται σεβαστές από τις εκάστοτε κυβερνήσεις. Το συνήθως συμβαίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι οι κυβερνήσεις αγνοούν τα πορίσματα που καταθέτουν οι διακομματικές επιτροπές της Βουλής. Έχουν συνταχθεί και άλλες εκθέσεις για τα ναρκωτικά. Αφού προηγουμένως μελετήθηκε σοβαρά το πρόβλημα των οδικών ατυχημάτων στον τόπο μας, έχουν συνταχθεί εκθέσεις για τα τροχαία ατυχήματα. Έχουν συνταχθεί πορίσματα για άλλα μείζονος σημασίας κοινωνικά ή οικονομικά προβλήματα. Όμως, η τύχη ήταν πάντοτε ίδια. Ουδείς από την εκτελεστική ή τη δικαστική εξουσία –με ενδιαφέρει στην προκειμένη περίπτωση η εκτελεστική εξουσία– συναινούσε στο να δοθεί μια μικρή ώθηση, με εφαρμογή των συμπερασμάτων των διακομματικών επιτροπών.

Συνήθως οι διακομματικές επιτροπές της Βουλής συνιστώνται όταν οξύνεται ένα κοινωνικό πρόβλημα και οι κυβερνήσεις παραπέμπουν το θέμα για συζήτηση σ' αυτές ως άλλοθι για την προαναγγελθείσα αδράνειά τους. Επειδή δεν θα πράξουν κάτι, αλλά πρέπει να δείξουν ότι κάτι κάνουν, παραπέμπουν στη διακομματική επιτροπή. Τελικά, η διακομματική επιτροπή διατυπώνει απολύτως ωφέλιμα συμπεράσματα, τα οποία βεβαίως δεν εφαρμόζονται εκτός από ελάχιστες εξαιρέσεις.

Είναι η ώρα, κυρία Πρόεδρε, να σκεφθούμε –και αυτό δεν αποτελεί παραβίαση της συνταγματικής διακρίσεως των εξουσιών– τον τρόπο, καθώς και το βαθμό δέσμευσης της Κυβέρνησης, για την εφαρμογή πορισμάτων διακομματικών επιτροπών. Σε άλλες χώρες είτε γιατί αυτό επιβάλλει ο πολιτικός πολιτισμός τους, είτε γιατί υπάρχουν νομικά καταναγκαστικές

δεσμεύσεις, τα πορίσματα εφαρμόζονται, γίνονται δεκτά και μετατρέπονται σε εφαρμοσμένες πολιτικές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για λόγους ιστορικούς θέλω να υπενθυμίσω ότι όλες οι θεραπευτικές δομές της χώρας σχετικά με το πρόβλημα των ναρκωτικών, όλες οι δομές ψυχολογικής στήριξης των ατόμων που έχουν περιπέσει στη δίνη αυτού του προβλήματος, καθώς και όλες οι δομές επανένταξης, ουσιαστικά είναι δομές και συστήματα που ανακαλύφθηκαν, εφαρμόστηκαν, υπήρξαν μετά τη δεκαετία του 1980. Δεν θα βρείτε πιο μπροστά σοβαρές παρεμβάσεις αυτού του είδους. Οι παρεμβάσεις έγιναν από τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Κυρίως τη δεκαετία του 1980. Σας θυμίζω πως όλο το δίκτυο των θεραπευτικών κοινοτήτων που υπάγεται στο ΚΕ.ΘΕ.Α. είναι έργο των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Ο Ο.ΚΑ.ΝΑ. είναι έργο των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Υπήρχαν πολλά ακόμα που έπρεπε να γίνουν.

Το πρόβλημα είναι ότι όχι μόνο δεν επιλύθηκαν άλλα προβλήματα αλλά προστέθηκαν νεότερα, κυρίως γιατί τα τελευταία χρόνια –και μιλώ τώρα για την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας– δεν υπήρξαν πρωτοβουλίες. Από την υποχρηματοδότηση, μέχρι την έλλειψη οποιασδήποτε μέριμνας για τα Κέντρα Χορήγησης Υποκαταστάτων, όπως είναι τα Κέντρα Χορήγησης Μεθαδόνης, τα προβλήματα μεγαλώνουν..

Αυτό πρέπει να σταματήσει. Δεν πρέπει να υποκριθούμε για άλλη μία φορά σήμερα ότι ακούμε με ευαισθησία τα πορίσματα της επιτροπής, αλλά όταν γυρίσουμε στην καθημερινή δράση μας δεν θα θυμόμαστε τίποτα.

Υπάρχουν δε ορισμένα προβλήματα τα οποία είναι απλά στην επίλυσή τους, δεν χρειάζεται κανείς να κουραστεί, αρκεί να έχει το ελάχιστο μεράκι και τη φροντίδα των ανθρώπων που πράγματι καθημερινά αγωνιούν για τις ζωές των ανθρώπων των νέων.

Λέει, για παράδειγμα, η έκθεση της διακομματικής επιτροπής ότι το 40% περίπου των φυλακισμένων είναι τοξικομανείς. Και όμως, δεν υπάρχει ένας χώρος επιτήρησης, παρακολούθησης και προστασίας αυτών των ανθρώπων μέσα στα σωφρονιστικά ιδρύματα, μέσα στις φυλακές. Δεν φαντάζομαι ότι είναι θέμα οικονομίας και δαπάνης. Είναι θέμα έλλειψης οποιασδήποτε προσοχής, έντασης, επικέντρωσης της προσοχής μας στο συγκεκριμένο πρόβλημα.

Εάν επισημαίνεται εδώ και πάρα πολύ καιρό ότι το 40% των φυλακισμένων που είναι τοξικομανείς χρειάζεται μία αίσθηση και λίγη επιστημονική υποστήριξη, μακριά από τους υπολόγους, για να μπορέσουν επιτηρούμενοι κάτι να σώσουν από τα συντρίμια της ζωής τους, και παρ' όλα αυτά δεν γίνεται, τότε κάτι συμβαίνει με την ετοιμότητα και το ενδιαφέρον των Υπουργών Δικαιοσύνης και Υγείας.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το χειρότερο πρόβλημα το οποίο δεν έχουμε θίξει είναι η πιο σημαντική, κατά την άποψή μου, παράμετρος, που δυσκολεύει τις όποιες προσπάθειες αναλαμβάνονται για την αντιμετώπιση του προβλήματος των ναρκωτικών. Είναι οι κοινωνικές προκαταλήψεις, αυτό που χαρακτηρίζω ως πυκνό κοινωνικό συντηρητισμό, που αποτρέπει τις θετικές πρωτοβουλίες.

Είναι απαράδεκτο όταν μεγεθύνεται το πρόβλημα, όταν έχουμε ανάγκη από κέντρα χορήγησης μεθαδόνης, να υπάρχουν παράγοντες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, οι οποίοι κάνουν ό,τι είναι δυνατόν για να οξύνουν τα πιο συντηρητικά κοινωνικά ανακλαστικά, ώστε να μην είναι δυνατή η δημιουργία ενός κέντρου στήριξης, ενός κέντρου χορήγησης μεθαδόνης. Κλασική είναι η περίπτωση της Θεσσαλονίκης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Όταν ο Ο.ΚΑ.ΝΑ. επεχείρησε να στήσει συγκεκριμένο κέντρο σε κτήριο της οδού Αναγεννήσεως, υπήρξε αντίδραση κατοίκων της περιοχής –που μπορεί να είχαν σε ορισμένα δίκιο και σε άλλα άδικο– και ο Δήμαρχος Θεσσαλονίκης ήταν ο πρώτος ο οποίος τους είπε «εγώ θα το καταργήσω». Ο δε Νομάρχης Θεσσαλονίκης έλεγε: «όποιος θέλει Ο.ΚΑ.ΝΑ., ας πάει να κάνει το

σπίτι του Ο.ΚΑ.ΝΑ.». Και αυξάνονται οι λίστες.

Άρα το πρόβλημά μας δεν είναι, κύριε Υπουργέ, μόνο εσείς τι θα αποφασίσετε, αλλά και πόσο ο καθένας από εμάς μέσα στον πολιτικό του χώρο θα εντείνει την ιδεολογική, συναισθηματική και ηθική διαμάχη απέναντι σε παράγοντες που παίζουν χυδαίο ρόλο στην εξύψωση των πιο συντηρητικών ανακλαστικών της κοινωνίας. Η κοινωνία μας μπορεί να έχει προκαταλήψεις, ή για ορισμένα πράγματα μπορεί να έχει δίκιο. Εάν πρέπει να στήσουμε δόκιμες πολιτικές, εφαρμόσιμες, που αποδίδουν, πρέπει αυτήν την παράμετρο να την πάρουμε σοβαρά υπ' όψιν μας. Να εναντιωθούμε στους μηχανισμούς αλόγιστης χρήσης των εκλογικών πελατειών.

Δεν πιστεύω ότι ο κοινωνικά προοδευτικός άνθρωπος βρίσκεται σε έναν πολιτικό χώρο. Διακρίνω κοινωνικά συντηρητικές αντιλήψεις από κοινωνικά προοδευτικές αντιλήψεις.

Μπορεί να βρει κανείς ανθρώπους με κοινωνικά προοδευτικές αντιλήψεις σε όλους τους πολιτικούς χώρους και με αυτούς πρέπει να δώσουμε μάχη, να καταπολεμήσουμε, τον κοινωνικό συντηρητισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε Καστανίδη.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Με αυτές τις σκέψεις, κύριε Υπουργέ, ξαναγυρίζω στην αρχική μου θέση- πως τα συμπεράσματα και οι προτάσεις των διακομματικών επιτροπών πρέπει να γίνονται σεβαστά από την πολιτεία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε Καστανίδη.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Δημήτριος Αβραμόπουλος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ θα ξεκινήσω από την τελευταία παρατήρηση του κ. Καστανίδη. Πολύ ορθά επεσήμανε πως αυτού του είδους οι σημαντικές εκθέσεις θα ενσωματώνονται στις πολιτικές των κυβερνήσεων.

Γι' αυτό είμαστε εδώ, κύριε Καστανίδη. Γι' αυτό προκαλέσαμε αυτή τη συζήτηση, παίρνοντας αφορμή από τα γεγονότα των ημερών -οφείλουμε να το παραδεχθούμε αυτό- αλλά και από αυτήν την τόσο σημαντική έκθεση, για την οποία θα ήθελα από βήματος της Βουλής να εκφράσω τα συγχαρητήρια της Κυβέρνησης προς τον πρόεδρο και τα μέλη αυτής της επιτροπής.

Οι συζητήσεις που έγιναν όλα αυτά τα χρόνια φώτισαν ακόμη περισσότερο το πρόβλημα. Και αναφερόμενος στην επιτροπή, θα ήθελα, επίσης, να κάνω μια αναφορά τιμής στην πρώτη επιτροπή που είχε συγκροτηθεί επί πρωθυπουργίας κυρίου Σημίτη -αν δεν κάνω λάθος- πολλά δε μέλη της επιτροπής εκείνης συνέχισαν σε αυτήν την επιτροπή. Αυτό δηλώνει, κατά τη γνώμη μου, το ειλικρινές ενδιαφέρον όσο και την υποχρέωση της Βουλής, εξ ονόματος του ελληνικού πολιτικού κόσμου, να ορθώσει το ανάστημά της μπροστά σε αυτό το μεγάλο πρόβλημα, που είναι κοινωνικό, βεβαίως εθνικό, συνάμα δε και παγκόσμιο.

Θα αφήσω στην άκρη -και δεν θα κάνω κανένα σχολιασμό- όσα ελέγχθηκαν πρωτίτερα στο όνομα της αντιπολιτευτικής τακτικής που ακολουθείται. Θα μείνω στην ουσία, γιατί αυτό είναι που μας ενδιαφέρει. Γιατί πιστεύω ότι ο πολιτικός κόσμος είναι αποφασισμένος να ορθώσει το ανάστημά του, να αναλάβει τις ευθύνες που του αναλογούν και να αναδείξει αυτήν την πολιτική στην εθνική της διάσταση.

Η συζήτηση που γίνεται σήμερα εδώ στη Βουλή ανοίγει για μια ακόμη φορά το κορυφαίο σε κοινωνική σημασία ζήτημα των ναρκωτικών. Συνιστά δε και μια μοναδική ευκαιρία για να υπογραμμίσουμε για μια ακόμη φορά το γεγονός ότι η μάχη κατά των ναρκωτικών δεν δίνεται στο στίβο των εντυπώσεων και στο πεδίο των τηλεοπτικών παραθύρων και της μικροπολιτικής, αλλά σε αυτόν εδώ το χώρο που εκφράζει κατά τον γνησιότερο τρόπο τη λαϊκή κυριαρχία και τη δημοκρατική νομιμότητα.

Την έκανα αυτή την επισημάνση για όσα ακολούθησαν και συνεχίζουν μέσα από τα τηλεοπτικά παράθυρα, τις αναφορές και τις εύκολες εξηγήσεις για όσα συνέβησαν στην Κρήτη,

περιορίζοντας το πρόβλημα σε μια γωνιά της πατρίδας μας.

Ο αγώνας κατά των ναρκωτικών είναι μια εθνική, όπως είπα πρωτίτερα, και κοινωνική υπόθεση. Όλοι συμφωνούμε σε αυτό. Οι προλαλήσαντες δε απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής το τόνισαν. Είναι μια μακροχρόνια και διαρκής παρέμβαση, που έχει αναφορά στις διεθνείς σχέσεις της εποχής μας και στις βαθύτερες τάσεις που προσδιορίζουν την εξέλιξη της ελληνικής κοινωνίας. Είναι ένα πρόβλημα υπαρκτό που καθημερινά διαπιστώνουμε ότι παίρνει ανεξέλεγκτες διαστάσεις.

Ας είναι, λοιπόν, η σημερινή συζήτηση στην ελληνική Βουλή η απαρχή μιας ουσιαστικά γόνιμης συνεργασίας ανάμεσα σε όλες τις πολιτικές, παραγωγικές και επιστημονικές δυνάμεις του τόπου γι' αυτό το τόσο σημαντικό θέμα μέσα από διάλογο που βάζει τα θεμέλια για μια εθνική και, βέβαια, βιώσιμη πολιτική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μάχη κατά των ναρκωτικών δεν κρίνεται και ούτε θα κριθεί από την επιτυχία των μεμονωμένων προσπαθειών για την εξάρθρωση εγκληματικών εστιών.

Η μάχη κατά των ναρκωτικών δίνεται στην οικογένεια, όπου ως γονείς πλάθουμε συνειδήσεις, δίνεται στα σχολεία, εκεί όπου μεταδίδουμε γνώση και αξίες στα παιδιά μας, δίνεται στις θεραπευτικές κοινότητες και μονάδες, εκεί όπου καταπολεμούμε το κοινωνικό φαινόμενο της εξάρτησης, δίνεται σε συνεργασία με την κοινωνία των πολιτών με στόχο την ακύρωση του κοινωνικού στιγματισμού, δίνεται και κρίνεται από τη συνολική λειτουργία του κοινωνικού μας κράτους και την πραγμάτωση της κοινωνίας των ίσων ευκαιριών.

Η μάχη κατά των ναρκωτικών αφορά πρωτίστως την πρόληψη, την ανταλλαγή αντιλήψεων, τη συστηματική και στοχευμένη προληπτική παρέμβαση από τα πρώτα σχολικά βήματα, την υιοθέτηση μιας διάφανης, ξεκάθαρης και μακροχρόνιας πολιτικής, που θα μας καταστήσει όλους συμμετέχοντες και πρωταγωνιστές σε έναν αγώνα που μπορεί να κερδηθεί. Γιατί αυτός ο αγώνας μπορεί να κερδηθεί και τελικά θα κερδηθεί.

Αγαπητοί συνάδελφοι, πρέπει να ξαναδοούμε συνολικά την εθνική μας πολιτική για τα ναρκωτικά. Η πραγματικότητα είναι ότι το μοντέλο που οικοδομήθηκε στη δεκαετία του '80 χρειάζεται αλλαγές με νέες μεθόδους και φάρμακα νέας γενιάς και όχι απλά ανεξέλεγκτη χορήγηση μεθαδόνης.

Πρέπει επιτέλους να συνειδητοποιήσουμε ότι η αντιμετώπιση των ναρκωτικών δεν αφορά μονάχα την προμήθεια και διακίνηση μεθαδόνης.

Πρέπει να κατανοήσουμε ότι η λίστα αναμονής του ΟΚΑΝΑ δεν είναι η αιτία του προβλήματος αλλά το αποτέλεσμα μιας πολιτικής που στοχεύει στη διαχείριση του προβλήματος και όχι στην ενεργητική καταπολέμηση των αιτίων που το προκαλούν. Μιας πολιτικής που στην ουσία πίστευε ότι το καλύτερο που μπορούμε να κάνουμε ως σύγχρονο κοινωνικό κράτος είναι να συντηρούμε με μεθαδόνη ανθρώπινα φαντάσματα στις γειτονιές και στους δρόμους. Μιας πολιτικής χωρίς όραμα και στόχους για το κοινωνικό φαινόμενο της εξάρτησης συνολικά. Μιας πολιτικής που δεν αναπτύσσει ένα ισχυρό πρόγραμμα για την απεξάρτηση και αφήνει το έργο αυτό να γίνεται ανεξέλεγκτα από ιδιωτικές κλινικές.

Εμείς, αγαπητοί συνάδελφοι, τολμάμε να αντικρίσουμε το πρόβλημα κατάματα και να αλλάξουμε σελίδα, να βάλουμε στο επίκεντρο της πολιτικής μας το ζήτημα της εξάρτησης -της εξάρτησης ακόμη και από αυτή την ίδια τη μεθαδόνη- να αποκτήσουμε επιτέλους ως σύγχρονο κοινωνικό κράτος μια ολιστική πολιτική για την εξάρτηση, τα νέα ναρκωτικά αλλά και το αλκοόλ. Να αγωνιστούμε με σχεδιασμό και σε βάθος χρόνου για να αντιμετωπίσουμε ένα ζήτημα, που, όπως είπα στην αρχή, είναι πάνω απ' όλα κοινωνικό και εθνικό.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το εθνικό σχέδιο δράσης κατά των ναρκωτικών, που, όπως γνωρίζετε, βρίσκεται αυτή τη στιγμή σε διαδικασία δημόσιας διαβούλευσης, δεν είναι μια ακόμη μελέτη απ' αυτές που συνηθίζουν να κοσμούν τις βιβλιοθήκες των δημόσιων φορέων. Αποτελείται από έξι συγκεκριμένες δράσεις-τομές και έχει τριετή κατ' αρχάς ορίζοντα υλοποίησης.

Εδώ θα ήθελα να σημειωθεί ότι οι συζητήσεις που συνόδευσαν την επιτροπή μέχρι την έκδοση της τελικής αυτής έκθεσης,

μας βοήθησαν σημαντικά.

Πρώτα απ' όλα αναφερόμενος στις δράσεις-τομές θα ήθελα να σημειώσω ότι αυτό που κατ' αρχάς μας ενδιαφέρει και προ-άγουμε είναι ο αγώνας της πρόληψης. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο προτείνουμε την μετεξέλιξη του Ο.ΚΑ.ΝΑ. σε Εθνικό Κέντρο Απεξάρτησης, τον τερματισμό δηλαδή των θεραπευτικών δράσεων και την ολοκληρωτική αφοσίωση του οργανισμού στην καταστατική του αποστολή που είναι η πρόληψη, η έρευνα και η εκπαίδευση.

Η μεταρρύθμιση αυτή βάζει τέρμα στον υδροκεφαλισμό του οργανισμού. Και βέβαια οδηγεί στη θεμελίωση ενός οργανισμού που θα αναλάβει σε εθνικό επίπεδο το συντονισμό του αγώνα πρόληψης σώζοντας παράλληλα τον οργανισμό από την οικονομική του χρεοκοπία.

Η δεύτερη τομή αφορά την ενσωμάτωση των μονάδων υποκατάστατων του Ο.ΚΑ.ΝΑ. σε επιλεγμένα δημόσια νοσοκομεία του Ε.Σ.Υ.. Μια παρέμβαση που φιλοδοξεί να βάλει τέλος -πράγματι φιλοδοξεί να βάλει τέλος- στις λύσεις ντροπής, επιτυγχάνοντας οικονομίες κλίμακας και δημιουργώντας μονάδες υποκατάστατων σε όλες τις γεωγραφικές περιφέρειες της χώρας.

Η τρίτη τομή είναι ο συνδυασμός των προγραμμάτων μεθαδόνης με τα στεγνά προγράμματα καθώς και η εφαρμογή ποιοτικών όρων στη χορήγηση της μεθαδόνης με αρχή και τέλος στο θεραπευτικό κύκλο. Η τομή αυτή μας επιτρέπει να έχουμε ως στρατηγικό στόχο της θεραπείας την απεξάρτηση και να βάλουμε τέρμα στο τραγικό φαινόμενο της παράλληλης χρήσης μεθαδόνης και ναρκωτικών ουσιών. Η τομή αυτή μας επιτρέπει να θέσουμε ως εθνικό και στρατηγικό στόχο την απεξάρτηση να δώσουμε διέξοδο στο δράμα που αντιμετωπίζουν καθημερινά χιλιάδες συνάνθρωποί μας.

Η τέταρτη τομή είναι η ανάπτυξη ετήσιων εθνικών εκστρατειών πρόληψης, η ενίσχυση των προγραμμάτων δρόμου, η υπογραφή συμφωνιών συνεργασίας με τα συναρμόδια Υπουργεία για τη σταθερή εξέλιξη προγραμμάτων πρόληψης στα σχολεία και στο στρατό καθώς και η ένταξη των κέντρων πρόληψης στο υπό κατάρτιση δίκτυο της πρωτοβάθμιας φροντίδας.

Η πέμπτη τομή αφορά στην καταπολέμηση των βλαβερών συνεπειών της χρήσης του αλκοόλ καθώς και στη δημιουργία δημόσιων κλινικών για την αποτοξίνωση από το αλκοόλ, την κοκαΐνη και τα νέα ναρκωτικά.

Τέλος, η έκτη τομή αφορά στην ενίσχυση των στεγνών προγραμμάτων, ενώ ταυτόχρονα αναπτύσσουμε καινοτόμα προγράμματα κοινωνικής επανένταξης, όπως είναι αυτό που προωθούμε σε συνεργασία με το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης για τη δημιουργία κέντρου καλλιέργειας βιολογικών προϊόντων από πρώην χρήστες.

Παράλληλα, κωδικοποιούμε τη νομοθεσία που αφορά στα δικαιώματα των χρηστών, καταρτίζουμε τη χάρτα των δικαιωμάτων του χρήστη. Εξασφαλίζουμε την οικονομική βιωσιμότητα του προγράμματος για την παροχή δωρεάν νομικών υπηρεσιών στους χρήστες ναρκωτικών ουσιών που αντιμετωπίζουν νομικά προβλήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απ' αυτό το Βήμα θα ήθελα να σας απευθύνω μια πρόσκληση: να στηρίξουμε όλοι με όλες μας τις δυνάμεις το εθνικό σχέδιο δράσης κατά των ναρκωτικών και τη νέα εθνική στρατηγική που προωθούμε. Η σημερινή συζήτηση αναδεικνύει πράγματι τις ευθύνες της πολιτείας για το πολύπλοκο θέμα των ναρκωτικών και τις διασυνδέσεις του. Είναι καιρός επιτέλους η χώρα μας να αποκτήσει πολιτική με σχεδιασμό και βάθος χρόνου που δεν θα εξαρτάται από την όποια κυβέρνηση, αλλά να έχει στρατηγικό ορίζοντα.

Το πρόβλημα παίρνει ανεξέλεγκτες διαστάσεις. Απειλείται ο κοινωνικός μας ιστός. Εξουθενώνονται οι νέοι. Προκαλείται ένα μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα του οποίου τις προεκτάσεις ακόμη και τώρα δεν μπορούμε να συλλάβουμε. Η ευθύνη είναι πολιτική. Είναι, όμως, πάνω απ' όλα ιστορική, γιατί έχει να κάνει με το μέλλον της ελληνικής κοινωνίας. Από τα όσα ακούστηκαν σήμερα και ακούγονται, αλλά και από το δημόσιο διάλογο που είναι σε εξέλιξη, διαπιστώνει κανείς ότι διαφορές δεν υπάρχουν.

Θεωρώ ότι αυτή η συζήτηση, όπως επεσήμανα στην αρχή,

είναι μια ευκαιρία όχι απλά να ανοίξουμε αυτό το θέμα, αλλά να καταλήξουμε σε μια σειρά από συμπεράσματα. Να ακολουθήσουμε το δρόμο που με επιτυχία ακολούθησε η επιτροπή που για όλα αυτά τα χρόνια λειτούργησε κατά τρόπο κοινωνικά και ανθρώπινα υπεύθυνο. Είναι η ώρα της πολιτικής ευθύνης του πολιτικού κόσμου. Δεν θα πρέπει να αγόμεθα και να φερόμεθα από τα επικοινωνιακά ή, αν θέλετε, από τα προβαλλόμενα μέσω των τηλεοράσεων θέματα. Να βγούμε μπροστά από τις εξελίξεις, να δούμε μακρύτερα στο χρόνο και να αναλάβουμε τις ευθύνες μας. Αξίζει πράγματι να δώσουμε πλέον ως πολιτικό σύστημα -νομίζω εθίγη από κάποιον εκ των ομιλητών πρωτίτερα εδώ στη Βουλή- αυτή τη μάχη κατά των εύκολων εντυπώσεων και του εύκολου πανικού. Ο αγώνας κατά των ναρκωτικών χρειάζεται τη δημιουργική συστράτευση συνολικά ολόκληρης της ελληνικής κοινωνίας, τη συνεργασία των πολιτικών δυνάμεων και την ενεργοποίηση του συνόλου του κρατικού μηχανισμού.

Η χώρα μας διαθέτει -και πρέπει να το τονίσουμε για μια ακόμη φορά- ένα εξαιρετικό επιστημονικό δυναμικό και ένα ενεργητικό εθελοντικό κίνημα που δίνει καθημερινά τη μάχη κατά των ναρκωτικών. Δική μας ευθύνη είναι να τιμήσουμε αυτόν τον αγώνα και να δώσουμε ελπίδα εκεί που μέχρι τώρα δεν υπάρχει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε Αβραμόπουλε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξαναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων και στις εκθέσεις της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» με θέματα: «Οι Έλληνες στη διασπορά 15ος-21ος αιώνας» και «Πρωθυπουργοί και Πρόεδροι της Βουλής των Ελλήνων της Μεταπολίτευσης», δεκαπέντε μαθήτριες και μαθητές και τρεις συνοδοί-καθηγητές από το Εσπερινό Γενικό Λύκειο του Αιγάλεω.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Καλούμε στο Βήμα τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κ.Κ.Ε. κ. Σπύρο Χαλβατζή.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειπώθηκαν πάρα πολλά και εντυπωσιακά. Έγιναν γενικές εκκλήσεις με τρόπο που έδειχνε ότι τα ναρκωτικά είναι μια επιλογή, μία διαδικασία λίγο πολύ τυχαία. Οι βασικές αιτίες που οδηγούν στα ναρκωτικά δεν αναφέρθηκαν ή αναφέρθηκαν ελάχιστα. Έχει δημοσιευτεί τελευταία πολλές φορές ότι ως εμπόριο τα ναρκωτικά έχουν τζίρο που προσεγγίζουν ή ξεπερνούν τα 150.000.000.000 ευρώ. Είναι ποσά ιλιγγιώδη. Και τα τεράστια κέρδη από το εμπόριο ναρκωτικών είναι αυτά που δημιουργούν τις χαραμάδες, τα μικροπαράθυρα, από τα οποία μπορούν να διαφύγουν οι μεγάλες εταιρείες. Αυτό, σε συνδυασμό με τη μεγάλη διαφθορά στον κρατικό μηχανισμό. Οι χαραμάδες έτσι διευρύνονται.

Πριν μερικά χρόνια κάποιος εισαγγελέας του Αρείου Πάγου κάλεσε τους εισαγγελείς της χώρας να πάνε στα λύκεια για να μεριμνήσουν, γιατί οι μαθητές ήταν σε κατάληψη. Τις ίδιες μέρες κάποιος δικαστικός έδινε άδεια σε ένα μεγαλέμπορο ναρκωτικών, ο οποίος είχε τζίρους πολλών δεκάδων δισεκατομμυρίων παλαιών ελληνικών δραχμών και ο οποίος μεγαλέμπορος ναρκωτικών, μετά την άδεια, δεν επανήλθε. Ελέγχθηκε κανένας γι' αυτό; Λέει ο Υπουργός Δικαιοσύνης. Προχθές, την Παρασκευή, απευθυνόμενος στο Βουλευτή του Κ.Κ.Ε., σύντροφό μου, κ. Καραθανασόπουλο χρησιμοποίησε τρεις φορές τη διατύπωση: «σας συμβουλεύω», «σας συμβουλεύω», «σας συμβουλεύω». Εγώ δεν θέλω να συμβουλευτώ κανέναν, αλλά θέλω να καλέσω τον κύριο Υπουργό Δικαιοσύνης να μη δίνει συμβουλές, τουλάχιστον στο Κ.Κ.Ε.. Έχουμε δικαίωμα να κρίνουμε τους πάντες και τα πάντα και τους δικαστές. Γιατί δεν θα κρίνουμε, δηλαδή το γεγονός ότι οι περισσότερες απαργίες κρίνονται παράνομες και καταχρηστικές; Και αυτό διαχρονικά. Σε μια ταξική κοινωνία και η δικαιοσύνη είναι ταξική.

Δεν θα είναι, κύριοι Βουλευτές, πλεονασμός να τονίσουμε ότι τα ναρκωτικά είναι κοινωνικό πρόβλημα. Πολλοί είναι οι παράγοντες και οι αιτίες που το προκαλούν: κοινωνικές, οικονομικές, πολιτιστικές, ιστορικές και άλλες. Ο κ. Κιλτίδης που ξεκίνησε τη συζήτηση ανέφερε κάτι για τους άρρωστους χρήστες που έχουν προβλήματα. Και μίλησαν πάρα πολλοί γιατροί εδώ. Αυτή καθεαυτή η τοξικομανία δημιουργεί τα προβλήματα στην υγεία των χρηστών. Δεν είναι στο DNA των χρηστών η ασθένεια. Στη σημερινή εποχή, στην καπιταλιστική κρίση, όπου οξύνονται όλα τα λαϊκά προβλήματα, παίρνει ασφαλώς πολύ μεγάλες διαστάσεις και το πρόβλημα της χρήσης ναρκωτικών ουσιών. Ο φόβος, η ανασφάλεια, η αποξένωση, ο απομονωτισμός, το ότι οι νέοι μας βρίσκουν κλειστές τις πόρτες της ζωής -και κλείνουν οι πόρτες της ζωής με συγκεκριμένες πολιτικές που εφαρμόζονται και που είναι αντιλαϊκές όλα αυτά τα χρόνια- είναι από τις αιτίες που οδηγούν πολλούς, και ειδικά νέους, ανθρώπους στη «διέξοδο» των ναρκωτικών.

Το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα ευθύνεται για το πρόβλημα και την όξυνσή του και δεν είναι τυχαία η όξυνση του προβλήματος. Η σημερινή κατάσταση στη δημόσια παιδεία, που συνεχώς υποβαθμίζεται, η συνεχής αύξηση της ανεργίας των νέων, η ανασφάλεια που νιώθουν οι νέοι για το αύριο είναι αιτίες που σπρώχνουν σε αυτήν την δίεξοδο.

Η χρήση ναρκωτικών ουσιών είναι καταστρεπτική. Αυτοί που νιώθουν ότι η σημερινή κοινωνία τους συνθλίβει και πράγματι τους συνθλίβει, γίνονται πιο ευάλωτοι και όταν βρίσκουν τα ναρκωτικά στο δρόμο, τα αποτελέσματα ασφαλώς είναι ολέθρια.

Μία άλλη παράμετρος πολύ σημαντική είναι οι μπερλιαριστικοί πόλεμοι, είναι οι επεμβάσεις, είναι η βαρβαρότητα που κυριαρχεί που αποτελεί μία ακόμα παράμετρο, μία πολύ σοβαρή αιτία που οδηγεί στη χρήση ναρκωτικών αλλά και στην άναπτυξη της εμπορίας.

Πήγαν οι Αμερικανοί πριν από έξι χρόνια να απελευθερώσουν το Αφγανιστάν. Από τότε μέχρι σήμερα -μέσα στα έξι χρόνια- όχι απλά αυξήθηκε αλλά πολλαπλασιάστηκε η παραγωγή ναρκωτικών. Και βέβαια αυτή η παραγωγή δεν μένει εκεί, παίρνει τους δρόμους και περνάει και από την Ελλάδα για να φτάσει παντού.

Ήθελα να σημειώσω ορισμένα πράγματα για την υποκατάσταση.

Ο Ο.ΚΑ.ΝΑ. όταν ξεκίνησε πριν από δεκατρία-δεκατέσσερα χρόνια, όταν ψηφίστηκε το νομοσχέδιο, ξεκίνησε με έναν άλλο σχεδιασμό, ένα άλλο πρόγραμμα. Αλλού οδηγήθηκε και άλλη είναι η σημερινή πρακτική του. Έλεγε, δίνω υποκατάστατο με προοπτική να σταματήσει ο χρήστης τη χρήση ναρκωτικών ουσιών.

Ήμασταν κατά των προγραμμάτων εκείνων εκτός από κάποιες εξαιρέσεις και είμαστε υπέρ της οποιας μεθόδου οδηγεί στη θεραπεία.

Προηγουμένως συζητήθηκε επίκαιρη ερώτηση για μονάδα Ο.ΚΑ.ΝΑ. στο Ηράκλειο. Βασικός στόχος ήταν εκείνα τα υποκατάστατα μεθαδόνης να οδηγούσαν στο δρόμο της απεξάρτησης. Όλοι σήμερα αναγνωρίζουν πως αυτοί που άρχισαν τότε να παίρνουν μεθαδόνη, συνεχίζουν να παίρνουν μεθαδόνη και δεν έχουν απομακρυνθεί καθόλου από την εξάρτηση. Εμείς ήμασταν αντίθετοι με αυτό και δυστυχώς επιβεβαιωνόμαστε σήμερα γιατί επιδεινώνεται η κατάσταση, έχουμε διεύρυνση του αριθμού των ανθρώπων οι οποίοι αναζητούν μία θέση στον Ο.ΚΑ.ΝΑ. και φυσικά όλα δείχνουν ότι δεν κάνουν άλλο τι από το να χρησιμοποιούνται ως ουσίες. Υπάρχει πρόθεση να αλλάξουν κάποια πράγματα;

Υπάρχει μία πρόθεση να μπει στο Ε.Σ.Υ. ο Ο.ΚΑ.ΝΑ., να μπει εκεί το πρόβλημα. Είμαστε κατηγορηματικά αντίθετοι με αυτήν τη λογική. Εμείς δεν θεωρούμε ότι είναι αρρώστια για να ενταχθούν οι τοξικομανείς στο Ε.Σ.Υ.. Νομίζουμε ότι χρειάζεται συνολικός προγραμματισμός σε βαθύτερη και πιο ολοκληρωμένη επιστημονική βάση, να παρακολουθούνται συστηματικά οι εξελίξεις και βεβαίως τα όποια υποβοηθητικά μέτρα που παίρνονται, να είναι συμπληρωματικά.

Επιμείναμε και επιμένουμε στην πρωτογενή πρόληψη. Αλλά

ας ψάξουμε λίγο ένα δύο πράγματα. Τα παιδιά στην εφηβεία πως αντιμετωπίζονται; Πόσοι ψυχολόγοι υπάρχουν σήμερα στα σχολεία; Πόσοι εκπαιδευτικοί έχουν τη δυνατότητα να παρακολουθήσουν εκτός από τα μαθησιακά προβλήματα και τη συμπεριφορά των μαθητών, των εφήβων; Πόσα παιδιά εγκαταλείπουν το σχολείο;

Ποιος μηχανισμός, ποια κρατική υπηρεσία παρακολουθεί αυτήν την εξέλιξη; Έπρεπε να υπάρχουν τέτοιες υπηρεσίες, να παρακολουθούν, να βγάζουν συμπεράσματα, να λαμβάνονται μέτρα, να βελτιώνεται η κατάσταση.

Με την ευκαιρία των πολλών συζητήσεων που έγιναν για τα Ζωνιανά, ειπώθηκε ότι οι μαθητές σ' αυτό το χωριό εγκαταλείπουν το γυμνάσιο αφού πάνε στον πρώτο χρόνο. Ποια αρχή, ποιος δήμος, ποια νομαρχία, ποιος περιφερειάρχης, ποιο Υπουργείο αναρωτήθηκε γιατί τα παιδιά των Ζωνιανών εγκαταλείπουν τη μόρφωση; Ας μην κυνηγάμε φαντάσματα, ας δούμε τα πραγματικά προβλήματα. Είναι η εφαρμοζόμενη αντιλαϊκή πολιτική η οποία δεν έχει καμμία διάθεση να λύσει κοινωνικά προβλήματα.

Είμαστε κατηγορηματικά αντίθετοι με την αποπαινωποίηση. Τα αίτια της εξάρτησης είναι κοινά σε ό,τι αφορά τις ουσίες. Το ερώτημα είναι γιατί αναζητά ο νέος τα ναρκωτικά. Ασφαλώς και διαφέρουν οι ουσίες μεταξύ τους, ωστόσο το καταστρεπτικό αποτέλεσμα είναι στην πορεία κοινό.

Το τελευταίο διάστημα υπήρξε ανάδειξη του προβλήματος στα Ζωνιανά και υπάρχουν και προηγούμενες δημοσιεύσεις για μεγάλες φυτείες χασίς στην Ηλεία, στη Μεσσηνία και σε άλλες περιοχές. Πολλές από τις συζητήσεις που γίνονται κατά την άποψή μας, επιδιώκουν να δημιουργήσουν ένα θετικό κλίμα, μία αντίληψη ότι το χασίς δεν είναι κάτι κακό, ότι δηλαδή μπορεί να φτάνει να πουλιέται και στις λαϊκές αγορές, να διαδίδεται όχι μόνο στις καφετέριες.

Αυτές οι απόψεις κατά τη γνώμη μας είναι πολλαπλά επικίνδυνες. Η λογική της ανοχής, του συμβιβασμού, μαζί με το φαινόμενο και τη λογική του περιορισμού της βλάβης, η ανοχή στα «μαλακά», η ανοχή στη λεγόμενη λογική του ρεαλισμού μας βρίσκει κατηγορηματικά αντίθετους. Καμμία ανοχή απέναντι σ' αυτήν την πολιτική, σ' αυτές τις λογικές. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας είναι αντίθετο τόσο με την ισχύουσα κατασταλτική πολιτική που φυλακίζει τους χρήστες και αφήνει ελεύθερους τους εμπόρους, όσο και με τις πολιτικές της διαχείρισης του προβλήματος.

Νομίζουμε ότι πρέπει να προταχθεί η πολιτική πρακτική των «στεγνών» προγραμμάτων, να αναπτυχθούν σε όλους τους νομούς της χώρας, να δημιουργηθούν αυτά τα «στεγνά» θεραπευτικά προγράμματα για εφήβους και ενήλικες για να υπάρξουν αποτελέσματα. Φυσικά χρειάζεται να διατεθούν πόροι και οι πόροι αυτοί μέχρι σήμερα -απ' ό,τι φαίνεται- δεν υπάρχει διάθεση να διατεθούν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε Χαλβατζή.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Ας μη μένουμε σε γενικές και αόριστες αναφορές. Ας προσπαθήσουμε έστω και σ' αυτές τις συνθήκες να πάρουμε κάποια πρακτικά μέτρα. Θα είναι μία δικαίωση των παιδιών, θα σώσουμε νέα παιδιά.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Συνεχίζουμε με τον Αντιπρόεδρο της Βουλής κ. Σούρλα με τη συναίνεση των υπολοίπων Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων των κομμάτων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ (Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολύ φοβάμαι -και βάσιμα- ότι στις πρωτοβουλίες που ανακοίνωσε ο Υπουργός ότι θα πάρει για την αντιμετώπιση του προβλήματος των ναρκωτικών και για το αλκοόλ θα χρειαστούν επίσης και μονάδες απεξάρτησης από την αλόγιστη χρήση των υπολογιστών και του διαδικτύου. Απλά το αναφέρω και το επισημαίνω για να αφυπνιστούμε γιατί τούτη

η μάστιγα που έρχεται είναι ακόμα χειρότερη από τα ναρκωτικά.

Εγώ δεν θα αναφερθώ στην έκταση του προβλήματος. Αναπτύχθηκε διεξοδικά και είναι γνωστό. Θα μεταφέρω όμως στην Αίθουσα ερωτηματικά και προβληματισμούς όπως τα εισπράττω κάθε μέρα ως Βουλευτής αλλά ιδιαίτερα ως Πρόεδρος Αντιναρκωτικού Μετώπου, ερωτήματα σε εθνικό και σε διεθνές επίπεδο.

Ερώτημα πρώτο: Πώς είναι δυνατό να προμηθεύονται τριακόσιες χιλιάδες και πλέον άτομα την ημέρα τη δόση τους –ηρωίνη, κοκαΐνη, κάνναβη- χωρίς να έχουμε εντοπίσει τους προμηθευτές και τα κυκλώματα διακίνησης των ναρκωτικών;

Είναι ανικανότητα του κράτους; Εάν αυτό το δεχτούμε, τότε δεν στεκόμαστε καλά ή υπάρχουν άλλες σκοπιμότητες.

Ερώτημα δεύτερον: Πώς είναι δυνατόν να διακινείται ένας, ίσως και δύο, τόνοι χασίς την ημέρα στην Ελλάδα, να εξαγεται, να διαφημίζεται στην Ολλανδία, να εισάγεται από άλλες χώρες και εμείς να μην μπορούμε να γνωρίζουμε από πού ξεκινάει και πού καταλήγει;

Ερώτημα τρίτον: Πώς είναι δυνατόν να υπάρχουν στη λίστα τεσεσράμισι χιλιάδες άτομα, να περιμένουν να ενταχθούν σε προγράμματα βουπρενορφίνης, μεθαδόνης και να μην αναπτύσσονται οι μονάδες; Είναι δυνατόν να σταθεί ποτέ ότι και οι οικονομικοί λόγοι είναι εκείνοι που εμποδίζουν αυτή την αντιμετώπιση; Αυτά τα άτομα, από έναν πρόχειρο λογαριασμό που έκανα, σημαίνει ότι δαπανούν το χρόνο 80.000.000 ευρώ. Διατίθενται 27.000.000.000 ευρώ από τα άτομα που είναι στη λίστα.

Έτσι, λοιπόν, μπορεί κανείς να βγάλει συμπέρασμα για το πώς εξασφαλίζουν πελατεία στους εμποδίζον από τους διακινητές των ναρκωτικών ή με αυτούς που περιμένουν στη λίστα για υποκατάστατα ή με αυτούς που περιμένουν να μπουν σε μονάδες απεξάρτησης.

Ερώτημα τέταρτον: Γιατί επιτέλους δεν υλοποιείται ένα πρόγραμμα εθνικής δράσης ή σταματά στη μέση ή δεν αρχίζει καθόλου ή το αλλάζει η επόμενη κυβέρνηση; Και επιτίθεται η Βουλή και όλοι μας ότι εμείς έχουμε μια ενιαία πολιτική και βλέπουμε το θέμα μακριά από πολιτικές αντιπαραθέσεις.

Ερώτημα πέμπτον: Γιατί δεν έγινε καμμία συζήτηση προεκλογικά για τα ναρκωτικά; Γιατί δεν υποβλήθηκε έστω και μία ερώτηση από τους δημοσιογράφους στους Αρχηγούς των κομμάτων; Γιατί δεν τοποθετήθηκε κανένας Αρχηγός κόμματος; Γιατί;

Ερώτημα έκτον: Γιατί κατά την τριήμερη συζήτηση των προγραμματικών δηλώσεων δεν έγινε απολύτως καμμία αναφορά από αυτό το Βήμα της Βουλής για τα ναρκωτικά; Για όλα τα άλλα ελέγχθηκαν πολλά. Τρεις μέρες συζητούσαμε. Τίποτα και γι' αυτό. Καμμία αναφορά. Ούτε λέξη. Έλεγα μήπως δεν το πρόσεξα, μήπως δεν ήμουν στην Έδρα ή στα έδρανα, αλλά δεν ειπώθηκε ούτε μία κουβέντα από κανέναν.

Τα ερωτήματα είναι αμελικά και για τη διεθνή κοινότητα. Βεβαίως στην οικογένεια, στην κοινωνία, στο σχολείο, υπάρχουν ευθύνες, αλλά έχουμε και μια τη διεθνή κοινότητα. Ποια στάση τηρεί η διεθνής κοινότητα απέναντι στο πρόβλημα των ναρκωτικών με κέντρο αναφοράς το Αφγανιστάν, το οποίο παράγει το 93% της ηρωίνης που διακινείται στον κόσμο; Δέκα εκατομμύρια νέοι απ' όλο τον κόσμο προμηθεύονται την ηρωίνη από το Αφγανιστάν. Οι εννιά στους δέκα Έλληνες που παίρνουν ηρωίνη είναι προέλευσης Αφγανιστάν.

Πώς εξηγείται το γεγονός ότι εκεί υπάρχουν δυνάμεις του ΝΑΤΟ, των Η.Π.Α., της Ευρώπης και η παραγωγή όχι μόνο δεν μειώνεται, αλλά αυξάνει; Το 2001 με Ταλιμπάν αρχηγό τον Μουλά Ομάρ η παραγωγή του οπίου ήταν εκατόν ογδόντα πέντε τόνοι. Ανατρέπονται οι Ταλιμπάν. Είχε γίνει μία συμφωνία τότε με τον Ο.Η.Ε.. Σήμερα ξέρετε πού έχει φθάσει η ηρωίνη; Στους οκτώ χιλιάδες διακόσιους τόνους από εκατόν ογδόντα πέντε τόνους.

Αυτός ο λόγος με έκανε να πάω στο Αφγανιστάν μαζί με τον κ. Κιλτίδη και τον κ. Μουσιώνη. Το πρώτο που είδαμε ήταν το Υπουργείο κατά των ναρκωτικών με Υπουργό και Υφυπουργό. Δεν το φανταζόμουν, δεν το ήξερα. Όταν προσεγγίστηκε το αεροσκάφος και μας υποδέχτηκε και μας προστάτευσε ο επικε-

φαλής των Ειρηνευτικών Δυνάμεων, μας είπε: «Δεν βρήκατε άλλο μέρος να αυτοκτονήσετε; Στο Αφγανιστάν ήρθατε;»

Εμείς προχωρήσαμε, όμως, και είδαμε και τους πολιτικούς ηγέτες και ιδιαίτερα τον Υπουργό κατά των ναρκωτικών κ. Σάμι. Ζήτησα εγγράφως και μου έδωσε μια απάντηση για την έκταση του προβλήματος, αλλά τα πράγματα από τότε έχουν αλλάξει ακόμη περισσότερο.

(Στο σημείο αυτό ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Γεώργιος Σούρλας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Χθες έλαβα μια δεύτερη απάντηση από τον Υπουργό κατά των ναρκωτικών, ο οποίος μεταξύ των άλλων αναφέρει ότι η καλλιέργεια της παπαρούνας αυξήθηκε το 2007 κατά διακόσιες ογδόντα χιλιάδες στρέμματα σε σχέση με το 2006.

Αναφέρει ότι καλύπτει το 93% της παραγωγής παγκόσμια. Ήταν 92% πέρυσι και είναι 93% φέτος. Δηλαδή από έξι χιλιάδες εκατό τόνους φέτος στο Αφγανιστάν, το 2007, έχουμε παραγωγή οκτώ χιλιάδες διακόσιοι τόνοι.

Αναφέρει, επίσης, ότι τα άτομα που εμπλέκονται στην καλλιέργεια του οπίου αυξήθηκαν κατά τετρακόσιες χιλιάδες. Πέρυσι ασχολούνταν δύο εκατομμύρια εννιάκοσιες χιλιάδες και φέτος είναι τρία εκατομμύρια τετρακόσιες χιλιάδες. Η συνολική αξία του οπίου ανέρχεται στο ένα εκατομμύριο δολάρια.

Όλα αυτά συμβαίνουν με την παρουσία σαράντα ένα χιλιάδες στρατιωτών από τριάντα οκτώ χώρες, είκοσι έξι του ΝΑΤΟ και δώδεκα εκτός ΝΑΤΟ. Και το ερώτημα εύλογα προβάλλεται: Γιατί πήγε αυτός ο στρατός εκεί; Πήγε για να ξεριζώσει την οπιοπαρούνα ή, όπως λένε τώρα μερικοί, πήγε για να προστατεύσει την παπαρούνα; Εγώ το μεταφέρω όπως το ακούω έξω και θέλω απάντηση σε αυτά τα θέματα σαν πολίτης.

Τώρα είναι και το οικονομικό θέμα. Συζήτησα με τον Υπουργό τους. Εμάς, εάν μας δώσετε 700.000.000.000 δολάρια το χρόνο, μπορούμε να ξεριζώσουμε τη οπιοπαρούνα, να καλύψουμε ένα εισόδημα των καλλιεργητών και να κάνουμε εναλλακτικές καλλιέργειες όπως το σιτάρι. Και το δραματικό ερώτημα είναι: Δεν έχει η διεθνής κοινότητα να διαθέσει τα χρήματα αυτά, τα 700.000.000.000 δολάρια, για να ξεριζωθεί η παπαρούνα και να γλιτώσουμε από τη συμφορά, αφού δέκα εκατομμύρια από εκεί προμηθεύονται την ηρωίνη;

Θα είχα πάρα πολλά να πω. Όμως, ο πίνακας τον οποίο καταθέτω για τα Πρακτικά της Βουλής είναι πολύ διαφωτιστικός για το τι συμβαίνει στο Αφγανιστάν, όπου εισήλθαν οι δυνάμεις της πολιτισμένης Δύσης, της Αμερικής, για ανατροπή των Ταλιμπάν και να εξαλείψουμε ή να περιορίσουμε την καλλιέργεια της οπιοπαρούνας.

(Στο σημείο αυτό ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Γεώργιος Σούρλας καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κύριοι Υπουργοί, εγώ προτείνω να λειτουργήσουν άμεσα μονάδες όχι μόνο στο δημόσιο τομέα αλλά και στον ιδιωτικό τομέα. Άμεσα. Πρέπει να χαρακτηριστεί πάθηση η εξάρτηση και να δοθούν τα χρήματα που χρειάζονται από τα ασφαλιστικά ταμεία για τη νοσηλεία των εξαρτημένων ατόμων. Καλό είναι το ΚΕ.Θ.Ε.Α., το «18 ΑΝΩ», η «ΔΙΑΒΑΣΗ» η «ΕΞΟΔΟ», και άλλες μονάδες, αλλά δεν μπορεί να παραμένουμε με αυτούς τους βραδύτατους ρυθμούς. Το λέω, έχοντας συναίσθηση των ευθυνών.

Βέβαια, μπορεί κάποιοι να πουν ότι ιδιωτικοποιούμε. Όχι, είναι κραυγές αγωνίας των παιδιών που περιμένουν και δεν μπορούν να μπουν σε μονάδες απεξάρτησης. Πρέπει να τελειώσει αυτή η ιστορία και οι επιφυλάξεις της Κυβέρνησής μας, εάν θα προωθήσει το προεδρικό διάταγμα για την ίδρυση ιδιωτικών μονάδων. Εγώ θα κρίνω, εάν θα πάω και πού να απεξαρτησω το παιδί μου, δεν θα το κρίνει αυτό η Νέα Δημοκρατία, το Κ.Κ.Ε., το ΛΑ.Ο.Σ. ή η Αριστερά. Είναι δικό μου πρόβλημα να επιλέξω πού θα πάω να εμπιστευτώ το γιο μου, για να τελειώσει αυτό το δράμα και το μαρτύριο. Και εάν κάποιοι έχουν άλλη άποψη, ας αναλάβουν τα κόμματά τους να υποδεχθούν αυτούς τους νέους.

Θα ήθελα να πω κάτι τελευταίο. Ας πάρουμε πρωτοβουλία για παρέμβαση στη διεθνή κοινότητα. Καλέστε τον αρμόδιο για τα ναρκωτικά Υπουργό του Αφγανιστάν στην Ελλάδα, δεν είναι κακό. Δεν είναι υποτιμητικό. Καλέστε τον εδώ στη Βουλή. Εγώ τον ρώτησα: «Μπορείτε να έρθετε, κύριε Υπουργέ;». «Βεβαίως», απάντησε, «αλλά κάποιος να με καλέσει». Ας τον καλέσει η Βουλή, μια επιτροπή ή εσείς, κύριε Υπουργέ, τον κ. Σάμι, για να μιλήσετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε, κύριε Πρόεδρε.

Συνεχίζουμε με τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας κ. Πάνο Παναγιωτόπουλο.

Κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διεξάγεται σήμερα στην ολομέλεια της Εθνικής μας Αντιπροσωπείας μία πολύ σοβαρή συζήτηση για ένα πολύ σοβαρό θέμα.

Θέλω, λοιπόν, κατ' αρχάς και με την ιδιότητα του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας να ευχαριστήσω και να συγχαρώ τους συναδέλφους όλων των παρατάξεων και όλων των πλευρών του Εθνικού Κοινοβουλίου που λαμβάνουν μέρος σε αυτήν τη συζήτηση, ακόμη και αυτούς που με την κριτική τους αισθάνθηκαν –θα μου το συγχωρέσετε– ότι αδικούν την Κυβέρνηση, ότι αδικούν την πολιτική της βούληση, το έργο το οποίο παράγεται, τον Πρωθυπουργό, την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας.

Είναι αλήθεια ότι συζητούμε για τη μεγαλύτερη απειλή που αντιμετωπίζει σήμερα η ελληνική κοινωνία, για τον κίνδυνο από τις εξαρτησιογόνες ουσίες. Δικαιολογημένα ρίχνουμε την προσοχή μας και το βάρος μας περισσότερο στο θέμα των ναρκωτικών ουσιών, αλλά θα ανοίξω μια παρένθεση κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί πρέπει εξίσου να εστιάσουμε την προσοχή μας στο πρόβλημα της εξάρτησης από το αλκοόλ. Και το λέω γιατί στην Ελλάδα η κατάσταση έχει παρεκκλίνει, έχει εκτραχηλιστεί. Σας θυμίζω ότι σε χώρες, όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες, όπου τα ήθη είναι τελείως διαφορετικά, εάν τολμήσει να σερβίρει σε ανήλικο αλκοολούχο ποτό σε κέντρο διασκέδασης ο ιδιοκτήτης, προσάγεται αμέσως από την αστυνομία στο δικαστήριο και οι ποινές είναι βαρύτερες.

Φοβάμαι, ότι στην Ελλάδα η κατάσταση που αφορά τα αλκοολούχα ποτά και τη διάθεσή τους στην νεολαία και μάλιστα στους ανήλικους, η κατάσταση αυτή εδώ και πολλά χρόνια μας έχει ξεφύγει. Σας θυμίζω, ότι ακόμη και από τα περίπτερα –ναί, από τα περίπτερα– υπάρχει η δυνατότητα και γίνεται στην πράξη η διάθεση ποτών ή αναψυκτικών που περιέχουν αλκοόλ. Κλείνω την παρένθεση και θα επανέλθω με μια άλλη ευκαιρία.

Το πρόβλημα των ναρκωτικών ουσιών, είναι πρόβλημα με διάσταση εθνική, περιφερειακή και υπερεθνική. Για την ελληνική κοινωνία έχει τις δικές του τραγικές διαστάσεις. Δεν είναι πια το πρόβλημα της διπλανής μας πόρτας, είναι το πρόβλημα του δικού μας σπιτιού.

Έπρεπε να έρθει στην επιφάνεια αυτή η πολύ σκοτεινή για τη σημερινή νεοελληνική πραγματικότητα, ιστορία των Ζωνιανών, για να αρχίσουμε να συζητούμε πολύ πιο σοβαρά από το παρελθόν για την πραγματική κατάσταση στη σημερινή Ελλάδα. Γιατί θεωρώ κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι έχουν γίνει προσπάθειες και στο παρελθόν και σήμερα γίνονται σημαντικότερες προσπάθειες. Έχει συνειδηση η Κυβέρνηση. Έχει την πολιτική βούληση και ο Πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής και η σημερινή ηγεσία του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας και τα συναρμόδια Υπουργεία. Αλλά το πολιτικό μας σύστημα και οι λειτουργοί του, δηλαδή όλοι μας, είμαστε εγκλωβισμένοι σε στερεότυπα και σε διαδικασίες αντιμετώπισης που εφαρμόζουμε εδώ και δεκαετίες χωρίς να έχουμε το αναμενόμενο αποτέλεσμα.

Θεωρώ ότι την πολιτική μας πρέπει να την αναδιατάξουμε από την αρχή μέχρι το τέλος, να ακούσουμε όλες τις πλευρές, να μην πετάξουμε τίποτε, να μην εμπλακούμε σε συζητήσεις και σε διαδικασίες που πολώνουν την κοινή γνώμη χωρίς να πηγαίνουμε σε αποτέλεσμα, γιατί σήμερα, δεν γίνεται δίκη προθέσε-

ων. Κρινόμεθα όλοι για το αποτέλεσμα και τα αποτελέσματα είναι πολύ λίγα.

Γνωρίζουμε όλοι ότι η Ελλάδα είναι διάδρομος διακίνησης και μεταφοράς, αλλά και τόπος προορισμού πολύ μεγάλων ποσοτήτων ναρκωτικών. Επίσης, έχουμε και εσωτερικές εστίες καλλιέργειας και εμπορίας. Γνωρίζουμε επίσης ότι δεν είναι μακριά μας οι περιφερειακές εστίες –στον Αντιπρόεδρο κ. Σούρλα, πρέπει να αναγνωρίσουμε έναν προσωπικό αγώνα εδώ και πολλά χρόνια και με μοναχικές διαδρομές, κύριε Σούρλα, και πρέπει να έχουμε το θάρρος να το λέμε, για την αντιμετώπιση του προβλήματος– το Αφγανιστάν δεν είναι μακριά και εγώ αναρωτιέμαι οι συμμαχικές δυνάμεις, στις οποίες συμμετέχουμε και εμείς –και καλά κάνουμε και συμμετέχουμε, η Ελλάδα πρέπει να είναι παρούσα στον αγώνα κατά της διεθνούς τρομοκρατίας– τι τοπικό αποτέλεσμα έχουν, όταν διαβάζω στον διεθνή τύπο ότι η έχουσα και ασκούσα τη νομιμότητα κυβέρνηση του Χαμίτ Καζάι, ελέγχει μόνο την περιοχή γύρω από την Καμπούλ, ενώ στις υπόλοιπες περιοχές επανέρχεται το καθεστώς των Ταλιμπάν και βεβαίως επανέρχεται η συστηματική καλλιέργεια και η εξαγωγή ναρκωτικών ουσιών.

Το πρόβλημα όμως το έχουμε και δίπλα στην πόρτα μας. Το Κόσσοβο, του οποίου οι διαδικασίες ανεξαρτητοποίησης βρίσκονται στην πρώτη γραμμή της διεθνούς ατζέντας και της ατζέντας των ισχυρών που ασχολούνται με τα περιφερειακά προβλήματα της Βαλκανικής, υπήρξε και φοβάμαι ότι εξακολουθεί να είναι προνομακός χώρος και καλλιέργειας και διακίνησης και εμπορίας ναρκωτικών.

Τα Σκόπια, τα γειτονικά μας Σκόπια, επίσης είναι κάτι αντίστοιχο.

Έχουμε το πρόβλημα της Τουρκίας που είναι επίσης κοντά μας και βεβαίως το πρόβλημα της Αλβανίας. Η Ελλάδα και το ελληνικό πρόβλημα αποτελεί μέρος του ευρωπαϊκού και του διεθνούς προβλήματος, αλλά δεν μπορούμε να παραπέμπουμε ότι η Ελλάδα έχει τη δική της ξεχωριστή αγωνία λόγω της γεωγραφικής θέσης στην οποία βρίσκεται και λόγω του ότι περιβάλλεται από χώρες στις οποίες η δημοκρατική νομιμότητα και το κράτος δικαίου δεν έχουν εμπεδώσει μια κατάσταση αντιπαραβατικής και αντιναρκωτικής πολιτικής σε τέτοιο βαθμό, όπως στην υπόλοιπη Ευρώπη.

Πρόβλημα μεγάλα επίσης έχουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το σωφρονιστικό σύστημα. Υπολογίζεται ότι αμέσως ή εμμέσως το 50% με 60%, για 40% ξεκινούμε να μιλάμε για άμεση εμπλοκή, αλλά αν λάβουμε υπ' όψιν και την έμμεση εμπλοκή, περίπου το 60% των εγκλεισμένων στα ελληνικά σωφρονιστικά ιδρύματα, η εγκληματική, η παραβατική τους συμπεριφορά είχε άμεση ή έμμεση σχέση με την διακίνηση ναρκωτικών.

Σήμερα αρκετοί ανακάλυψαν τα Ζωνιανά. Μα, το σύμπλεγμα των Ζωνιανών είναι πανταχού παρών και εδώ στην Αττική. Δεν θα κουραστώ να καταγγέλλω την περίπτωση του σούπερ μάρκετ ναρκωτικών, το οποίο έχει εγκατασταθεί εδώ και πολλά χρόνια στη δυτική Αθήνα και τη δυτική Αττική με επίκεντρο την περιοχή του Ζεφυρίου. Από εκεί διαχέεται σε όλο το λεκανοπέδιο. Μας το καταγγέλλουν τοπικοί φορείς, κοινωνικοί φορείς, πολιτιστικοί φορείς, Τοπική Αυτοδιοίκηση, άνθρωποι από διαφορετικά κόμματα, πνίγονται, ασφυκτούν. Έχουμε καθήκον να παρέμβουμε και προληπτικά, αλλά κυρίως κατασταλτικά, γιατί το φαινόμενο καλπάζει.

Από εκεί και πέρα υπάρχουν ακόμη πολλά κακώς κείμενα στις δομές της ελληνικής διοίκησης και των αρμοδίων δικαστικών υπηρεσιών και πρέπει να έχουμε το θάρρος να το λέμε. Τα Ζωνιανά μας παρέχουν τη δυνατότητα μιας αξονικής τομογραφίας. Και τι δεν ακούμε, και τι δεν έρχεται στο φως. Δικογραφίες οι οποίες φέρεται ότι έχουν καεί από τους αρμοδίους λειτουργούς, προκειμένου να αποφευχθεί η ομηρεία κάποιου άλλου λειτουργού από τοπικούς πρωταγωνιστές της παρανομίας.

Σήμερα κακά τα ψέματα τα πινάκια των ελληνικών ποινικών δικαστηρίων είναι γεμάτα από υποθέσεις ναρκωτικών. Πέφτουν οι ποινές τις περισσότερες φορές σαν χαλάζι. Έχουμε ερευνήσει να δούμε ποιοι από τους καταδικασθέντες για βαρύτατες

πράξεις και βαρύτερες παραβατικές συμπεριφορές διακίνησης και εμπορίας ναρκωτικών τυγχάνουν αδειών για να φύγουν από τη φυλακή και δεν γυρίζουν ποτέ; Έχουμε προχωρήσει στη σχετική έρευνα για να δούμε ποιοι βγαίνουν με διακοπή εκτέλεσης ποινής ή με ανήκεστο βλάβη της υγείας για λόγους υγείας; Ή έχουμε καθίσει να δούμε αποφάσεις δικαστηρίων, όπου αναγνωρίζεται ότι κάποιος είναι ο ίδιος μη δυνάμενος και ότι είχε ποσότητα ενός ή δύο κιλών για προσωπική χρήση;

Τα λέω όλα αυτά όχι για να σας καταπλήξω με περιπτώσεις αντίστοιχες που έχουμε αντιμετωπίσει όλοι όσοι κάναμε ποινική δικηγορία. Τα λέω για να δείξω ότι κάτι είναι σάπιο σε ολόκληρο το σύστημα της ελληνικής πολιτείας. Και αφού το συνειδητοποιούμε πρέπει να κινηθούμε όλοι μαζί για την εντόπιση, την εστίαση της προσοχής μας σ' αυτό και την αποκοπή του εδώ και τώρα. Όπως επίσης ακούστηκαν πολλά για τις πολιτικές απεξάρτησης και ξέρω ότι τόσο ο κ. Αβραμόπουλος όσο και οι Υφυπουργοί του σημερινού Υπουργείου έχουν εξαιρετική ευαισθησία σ' αυτά τα ζητήματα και στις πολιτικές που προτείνονται και στο διεθνές στερέωμα. Αλλά θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι πολιτικές απεξάρτησης που δεν ακολουθούνται από πολιτικές επανένταξης στον κοινωνικό ιστό είναι πολιτικές που δεν οδηγούν πουθενά.

Σ' αυτές τις σκέψεις προσθέστε και κάτι ακόμα, κάτι που αφορά τα είδωλα που προβάλλονται από τον τηλεοπτικό μας πολιτισμό και την τηλεοπτική μας δημοκρατία. Τον τελευταίο χρόνο συζητείται πάρα πολύ και στο διεθνές τηλεοπτικό στερέωμα, αλλά και στο διεθνές δημοσιογραφικό στερέωμα η προβολή στα πλαίσια του τηλεοπτικού και όχι μόνο life style προσωπικτήτων του διεθνούς star system που έχουν παραδεχθεί ότι έχουν κάνει χρήση ναρκωτικών.

Η περίπτωση της Κέιτ Μος έχει τροφοδοτήσει με πολλά άρθρα και πολλά ρεπορτάζ όλα τα διεθνή Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας. Τι προκύπτει από όλα αυτά; Προκύπτει ότι το θέμα των προτύπων από όπου και αν προβάλλονται -Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας, εκπαιδευτικό σύστημα, δημόσια ζωή, είδωλα του δημοσίου βίου- θα πρέπει να μας απασχολήσει πάρα πολύ διότι πολλές φορές αιχμαλωτίζει την προσοχή των νέων, υπεισέρχεται στη συνείδηση και στο υποσυνείδητό τους και δημιουργεί γι' αυτούς καλώς ή κακώς αρνητικά πρότυπα ζωής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Και κάτι ακόμα. Κλείνω, κυρία Πρόεδρε. Με την άδειά σας. Ευχαριστώ πολύ.

Δεν βλέπω γιατί πρέπει να φοβούμεθα να συνεργαστούμε όλοι μαζί. Δεν βλέπω γιατί πρέπει να φοβούμεθα να συγκλίνουμε όλοι μαζί. Και δεν βλέπω γιατί πρέπει να φοβούμεθα να ζητήσουμε τη συνδρομή και άλλων φορέων από οπουδήποτε και αν προέρχεται. Δεν βλέπω γιατί πρέπει να έχουμε αγκύλωση ή αρνητική διάθεση -και απευθύνομαι προς αυτήν την πτέρυγα- να συνεργαστούμε με την Εκκλησία της Ελλάδος. Μπορεί ο καθένας να έχει τις όποιες επιφυλάξεις του -εγώ δεν τις έχω, κάποιος άλλος συνάδελφος μπορεί να τις έχουν- αλλά θα παραδεχθούμε ότι η Εκκλησία της Ελλάδος μπορεί να μας είναι πολύτιμη, να μας δώσει μια πολύτιμη συνεργασία, μια πολύτιμη χείρα βοήθειας σε αυτόν τον αγώνα ο οποίος -και το λέω με επίγνωση των στερεοτύπων και των υπερβολών, υπάρχει αυτός ο κίνδυνος- πρέπει να αναχθεί στην εθνική σταυροφορία του παρόντος και του μέλλοντος.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε και εμείς κύριε Παναγιωτόπουλε.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Μαυρουδής Βορίδης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη συζήτηση για το θέμα των ναρκωτικών υπάρχουν δυο μέρη. Υπάρχει η προσφορά τους και η ζήτησή τους. Ας ξεκινήσουμε την απόπειρα αντιμετώπισης αυτού του εξαιρετικά περίπλοκου θέματος προσπαθώντας να δούμε τι είναι εκείνο που πρωτίστως και κυρίως γεννά τη ζήτηση και αν αυτό καταρχήν μπορεί να καμφθεί.

Είναι προφανές ότι εκεί υπάρχει μια παράνομη αγορά. Είναι μια αγορά μεγάλη, είναι μια αγορά με πολλά χρήματα και επομένως υπάρχει ένα πολύ πραγματικό ζήτημα. Τι είναι εκείνο που γεννά την αγορά; Θα ισχυριστεί κάποιος ενδεχομένως ότι υπάρχει μια έλλειψη ενημέρωσης στα παιδιά. Θα σας πω ότι εγώ πια αυτό δεν το πιστεύω. Και θα σας το πω και καταθέτοντας προσωπική μαρτυρία, υπό την έννοια ότι ζούμε παραβατικούς εφήβους και εξ αυτών οι περισσότεροι έχουν αρκετά καλή γνώση του τι σημαίνει χρήση ναρκωτικών ουσιών και του όλου αυτού ζητήματος και του όλου αυτού προβλήματος. Δεν βρισκόμαστε πια προ είκοσι ή είκοσι πέντε ετών.

Είναι σαφές ότι έχουν ειπωθεί πολλά, έχουν ακουστεί πολλά. Τι είναι εκείνο όμως που παρά αυτήν την πληροφόρηση εξακολουθεί να διατηρεί αμείωτη τη ζήτηση; Αυτό είναι ένα μεγάλο ερώτημα. Και θα σας πω, ότι κατά την άποψή μου, είναι η απόλυτη κατάρρευση των συγκροτητικών αξιών του εαυτού.

Γιατί είναι πρωτίστως ένα πρόβλημα της νεολαίας τα ναρκωτικά; Ξεκίνησε κανείς τα ναρκωτικά στα πενήντα του, στα σαράντα πέντε του; Μπορεί να υπάρχουν λίγες τέτοιες περιπτώσεις, είναι όμως ελάχιστες. Η συντριπτική πλειοψηφία των χρηστών ναρκωτικών ξεκινούν σε νεαρή ηλικία και μπλέκονται στο κύκλωμα των ναρκωτικών και βεβαίως πολύ συχνά πεθαίνουν, καταλήγουν στη φυλακή, δεν βγαίνουν ποτέ από αυτόν το φαύλο κύκλο. Γιατί λοιπόν στη νεολαία; Διότι τα ναρκωτικά είναι ένα πρόβλημα που επηρεάζει την ανθρώπινη βούληση.

Και θα μου επιτρέψετε εδώ να αντιμετωπίσω το κατ' εξοχήν επιχείρημα υπέρ της νομιμοποίησης των ναρκωτικών. Δεν ακούστηκε σε αυτήν την Αίθουσα αλλά για να τελειώνουμε με αυτού του είδους τα επιχειρήματα, να πούμε ποιο είναι το ζήτημα.

Το κατ' εξοχήν επιχείρημα υπέρ της νομιμοποίησης των ναρκωτικών δεν είναι το ότι τα ναρκωτικά δεν δημιουργούν εξάρτηση. Αυτό δεν το λέει πια κανείς. Και το χασίς δημιουργεί εξάρτηση και μάλιστα το επιχείρημα των επιστημόνων του Ο.ΚΑ.ΝΑ. σε συλληφθέντες για χασίς είναι ακριβώς να τους αναγνωριστεί η τοξικομανία, γιατί έχει δημιουργηθεί αυτή η εξάρτηση. Άρα, μην τα λέμε και έτσι και αλλιώς. Ή δημιουργεί εξάρτηση, οπότε πρέπει να αντιμετωπιστεί ως ναρκωτικό το χασίς ή δεν δημιουργεί εξάρτηση, οπότε δεν έχουν το δικαίωμα του ελαφρυντικού της τοξικομανίας. Το παίρνουν όμως και το διεκδικούν και το αναγνωρίζουν και οι επιστήμονες τους το δίνουν, ακριβώς γιατί το χασίς δημιουργεί εξάρτηση.

Δεν είναι εκεί το επιχείρημα υπέρ της αποποινικοποίησης. Το επιχείρημα υπέρ της αποποινικοποίησης βρίσκεται στην αυτοβλάβη: «Γιατί να μην μπορεί κάποιος να κάνει κακό στον εαυτό του;». Αυτό είναι όλο κι όλο. «Ποιον άλλον πειράζει;». Στα πλαίσια, λοιπόν, της ελευθερίας, μιας -κατά την άποψή μου- κακώς νοουμένης αντίληψης για την ελευθερία, προσκομίζεται αυτό το επιχείρημα για να νομιμοποιηθούν τα ναρκωτικά. Η απάντηση σ' αυτό είναι το εξής: Θα μπορούσε να γίνει δεκτό ένα τέτοιο επιχείρημα, τότε; Εάν κάποιος είχε τη δυνατότητα ελεύθερα να διακρίνει τη χρήση. Όταν όμως επηρεάζεται η βούληση, γιατί αυτό κάνουν τα ναρκωτικά, ουσιαστικά κάποιος λαμβάνει μία πρώτη απόφαση να τα χρησιμοποιήσει, από την οποία εν συνεχεία δεν μπορεί σχεδόν ποτέ να απεμπλακει, γιατί ακριβώς επηρεάζεται η βούλησή του. Εκεί έρχεται ο προστατευτικός ρόλος της πολιτείας, εκεί είναι η επικινδυνότητα της συγκεκριμένης ατομικής κρίσεως. Εδώ, λοιπόν, να ξεκαθαρίσουμε κάτι εμείς: Όχι, καμμία αποποινικοποίηση σε κανένα επίπεδο. Αυτή είναι η πολιτική μας θέση. Δεν πιστεύουμε ότι οποιαδήποτε άλλη πολιτική θα αποδώσει οτιδήποτε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

Δεύτερον, αυτό το ελάττωμα της βούλησης είναι εκείνο ακριβώς που πρέπει να αναγνωρίσουμε ως πρόβλημα στη νεολαία. Η νεολαία και κυρίως αυτό που λέμε η ανηλικότητα προστατεύεται από την έννομη τάξη. Γιατί προστατεύεται από την έννομη τάξη; Γιατί ακριβώς οι ανήλικοι δεν έχουν διαμορφώσει έναν ώριμο εαυτό, ώστε να μπορούν να λαμβάνουν μόνοι τους όλες τις αποφάσεις. Εξ ου, λοιπόν και βλέπετε ότι η παρέμβαση κυρίως γίνεται στο επίπεδο των ανηλικών χρηστών. Γιατί έχει σημασία όλο αυτό; Διότι, σε τελευταία ανάλυση, ποιο είναι το

πρόβλημα που υπάρχει στην ανηλικότητα; Εκεί γυρνάμε στις αξίες συγκρότησης του εαυτού, στο ότι, όταν δεν υπάρχει ένα συγκεκριμένο αξιακό πρότυπο να ενσωματωθεί μέσα στον εαυτό, μέσα στον ανήλικο που εκείνη τη στιγμή αναζητά να διαμορφώσει την ταυτότητά του, αυτή είναι η αποτυχία της κοινωνίας.

Ποιοι ήταν οι συγκροτητικοί θεσμοί της κοινωνίας; Η οικογένεια. Τη χλευάσαμε, την κοροϊδέψαμε, την ακυρώσαμε, κάναμε ό,τι μπορούσαμε για να χτυπήσουμε το θεσμό της οικογένειας. Γιατί; «Γιατί είναι εναντίον της ελευθερίας». Ποιος άλλος συγκροτητικός θεσμός υπήρχε του εαυτού; Το σχολείο. Το σχολείο ως ένας μηχανισμός παραγωγής όχι μόνο γνώσης, αλλά όπως μας έλεγαν οι παλιοί δάσκαλοι: «Να γίνεις και άνθρωπος, όχι μόνο να μάθεις γράμματα», δηλαδή η ενσωμάτωση ηθικών επιταγών. Τέλος, η Εκκλησία. Και αυτήν την ακυρώσαμε και αυτή τη χτυπήσαμε, αν και τη χρειαζόμαστε για να μπορέσουμε ακριβώς να ζήσουμε με ένα ηθικό πρότυπο. Αυτό το ονομάσαμε όλο: «η συντηρητική κοινωνία», από την οποία έπρεπε να απαλλαγούμε, από την οποία έπρεπε να φύγουμε, από την οποία έπρεπε να κάνουμε κάτι άλλο, γιατί δήθεν απειλούσε τις ελευθερίες.

Όταν, όμως, σήμερα ακυρώσαμε όλο αυτό το συγκροτητικό σύστημα, γεννιέται το ερώτημα: Τι αξίες, λοιπόν, έχει ένας νέος σήμερα; Τι θα κάνει; Τι θα του υποσχεθούμε; Άκουσα την τοποθέτηση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου, της Ν.Δ.. Ξέρετε τι του υπόσχεται η σημερινή πλουτοκρατική κοινωνία; Του υπόσχεται, αν δήθεν πετύχει, ότι θα αποκτήσει ωραίο αυτοκίνητο, ότι ενδεχομένως θα βγει με το μοντέλο το οποίο προβάλλεται στην τηλεόραση και ότι θα ζήσει μια ηδονοθηρική ζωή. Όταν απέτυχε αυτή η ηδονοθηρική προσέγγιση, τότε στην πραγματικότητα ο νέος οδηγείται στην εύκολη ηδονοθηρία των ναρκωτικών. Η εξάρση των ναρκωτικών είναι η χρεοκοπία ενός ολόκληρου συστήματος αξιών, γιατί ακριβώς δεν υπερασπιστήκαμε τις παραδοσιακές αξίες, δεν υπερασπιστήκαμε τις παραδοσιακές δομές. Αυτό είναι και δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να υποκατασταθεί –το τονίζω– από την καταστολή.

Όσο επιμένουμε στην καταστολή και δεν επιστρέφουμε στην ανοικοδόμηση αυτών των αξιακών μηχανισμών, αυτών των συγκροτητικών μηχανισμών τόσο θα αποτυγχάνουμε και τόσο στο επίπεδο της πρόληψης θα κάνουμε πάρα πολύ λίγα πράγματα. Αυτό είναι το ένα κομμάτι, της ζήτησης.

Έρχομαι στο κομμάτι της προσφοράς. Να πάρουμε μία απόφαση. Υπάρχουν κάποιοι που πουλάνε τα ναρκωτικά. Η απόφαση που απαιτείται είναι να κηρύξουμε πόλεμο σε αυτούς που εμπορεύονται τα ναρκωτικά. Να κηρύξουμε πόλεμο εναντίον της προσφοράς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

Αυτό μπορεί να γίνει με μία σειρά από μέτρα. Ακούγονται πολλά για την επαύξηση του αξιοποιήσιμου ή και για άλλους τρόπους ποινικής μεταχείρισης. Κατ' αρχάς, είναι κακό ότι σ' αυτή τη συζήτηση δεν είναι ο Υπουργός Δικαιοσύνης ούτε ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης αλλά μόνο ο Υπουργός Υγείας. Θα έπρεπε να είναι κοντά μας για να τα συζητήσουμε γιατί υπάρχει και αυτή η διάσταση.

Δεύτερον, το μεγάλο κομμάτι δεν βρίσκεται, αν θέλουμε να μιλάμε για πόλεμο, δεν βρίσκεται στην επαύξηση του αξιοποιήσιμου. Βάλτε ισόβια. Εάν δεν έχετε τρόπο να τους συλλάβετε θα ρισκάρουν τα ισόβια. Το σημαντικό είναι να τους ελέγξετε. Να ελεγχθεί αποτελεσματικά το έγκλημα. Αυτό σημαίνει αύξηση της αστυνομικής δουλειάς, αυτό σημαίνει να μπορείτε να τους πιάνετε, να μπορεί το Κράτος να συλλαμβάνει τους διακινητές. Εν συνεχεία, γεννιέται το ζήτημα της ποινικής μεταχείρισης. Εάν όμως –να το πω σχηματικά πραγματοποιούνται– ένα εκατομμύριο πράξεις συναλλαγών ναρκωτικών και πιάσουμε τη μία, ακόμα κι αν αυτός ο ένας τιμωρηθεί με δεκαπέντε χρόνια φυλάκιση πάλι έχουν γίνει εννιάκοσις ενενήντα εννέα χιλιάδες πράξεις ατιμώρητες. Άρα, αυτό δεν μπορεί να σταματήσει εκτός κι αν αυξηθεί η αστυνομική δουλειά και αν δοθούν σοβαρά ποσά για να διεξαχθεί αυτός ο πόλεμος.

Στο επίπεδο της ποινικής καταστολής έχουμε ζήσει πολλά. Το μείζον το είπε ο κ. Κιλιτζής και είναι απολύτως σωστό. Δεν είναι

ορθό να μην υπάρχουν έλεγχοι τοξικομανίας με αιματολογικές εξετάσεις για να διαπιστώνεται το τι πραγματικά συμβαίνει. Βρισκόμαστε ακόμα και σήμερα στο υποκειμενικό επίπεδο. Βρισκόμαστε στην κρίση με υποκειμενικά κριτήρια ανάλογα με το πώς το βλέπει ο γιατρός ή ο πραγματογνώμονας, ο οποίος και μπορεί να σφάλλει, αλλά εν πάση περιπτώσει μπορεί να συμβαίνουν και άλλα πράγματα.

Και κάτι ακόμα. Έχουμε ευεργετήματα κυρίως στην έκτιση της ποινής. Οι ποινές είναι αυστηρές. Τα δέκα με είκοσι χρόνια φυλακή και τα ισόβια στην περίπτωση που υπάρχει υποτροπή είναι κατ' αρχάς αυστηρό τιμωρητικό πλαίσιο. Όμως, στο επίπεδο της εκτίσεως δεν είναι επαρκώς αυστηρό. Εκεί είναι που θα έπρεπε να επαυξηθεί, στο ζήτημα του τρόπου εκτίσεως των ποινών, η αυστηροποίηση ώστε να ξέρουν ότι όταν ακούν δεκαπέντε χρόνια φυλακή δεν θα είναι πέντε ή επτά αλλά θα είναι δεκαπέντε χρόνια. Αυτό προκειμένου να υπάρχει αποτελεσματικότερη καταστολή.

Τέλος, μην παριστάνουμε και τους ανήξερους για το τι συμβαίνει στον τόπο μας. Δεν είναι μόνον το Αφγανιστάν. Είναι και τα Ζωνιανά. Δεν είναι μόνον η εξωτερική διακίνηση. Είναι και το Ζεφύρι. Τις ξέρουμε τις εστίες αλλά για κάποιο λόγο η πολιτεία μέχρι τώρα τις έχει ανεχθεί.

Δύο, λοιπόν, είναι τα κεντρικά θέματα. Επιστροφή στις παραδοσιακές αξίες και δεύτερον, πόλεμος στην εμπορία των ναρκωτικών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ο κύριος Υπουργός έχει ζητήσει το λόγο για μία παρέμβαση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Επειδή καθ' όλη τη διάρκεια της συζήτησης τέθηκε πολλές φορές το ερώτημα για ποιο λόγο δεν βρίσκονται εδώ οι συναρμόδιοι Υπουργοί Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης, θα ήθελα να θυμίσω ότι αυτή η συζήτηση δεν είναι Προ Ημερησίας Διατάξεως. Είναι μια συζήτηση επί της εκθέσεως που είναι το πόρισμα των εργασιών της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

Θα έλεγα, λοιπόν, γιατί να μην προκαλέσουμε μια συζήτηση Προ Ημερησίας Διατάξεως με την παρουσία όλων των συναρμόδιων Υπουργών έτσι ώστε να μην αρκεστούμε στην επιστημονική ή πολιτική προσέγγιση του θέματος αλλά και να προχωρήσουμε στην αντιμετώπιση της εγκληματικής διαστάσεως αυτής της παραβατικής συμπεριφοράς;

Είναι μία πρόταση που υποβάλλω, έτσι ώστε και να εξηγήσουμε...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ (Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Υπουργέ, να γίνει σε επίπεδο αρχηγών. Ας έρθουν οι αρχηγοί να ακούσουν τους Βουλευτές, ο Πρωθυπουργός και οι Αρχηγοί των Κομμάτων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Αυτό πρότεινε ο κύριος Υπουργός.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Αυτό εννοούσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεχίζουμε τον κατάλογο των Βουλευτών. Το λόγο έχει ο κ. Αργύρης Ντινόπουλος, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε μια πιο προσωπική και λιγότερο πολιτική προσέγγιση στο θέμα των ναρκωτικών.

Παίρνω το λόγο για να σας μεταφέρω μια εμπειρία μου από τον κόσμο ακριβώς που βρίσκεται μέσα στη χρήση. Στις αρχές Αυγούστου αυτού του έτους, δηλαδή λίγες ημέρες πριν από την προκήρυξη των εκλογών, η τελευταία επαγγελματική μου εμπειρία ως δημοσιογράφου της κρατικής τηλεόρασης ήταν να πάω μαζί μ' ένα τηλεοπτικό συνεργείο και να μείνουμε τέσσερις ημέρες μαζί με τα μέλη της θεραπευτικής κοινότητας «ΝΟΣΤΟΣ».

Η δημοσιογραφική αυτή αποστολή έγινε ύστερα από μακρές συνεννοήσεις με τον υπεύθυνο της κοινότητας κ. Ηλία Λυκούδη, που τελικά ενέκρινε την παρουσία μιας τηλεοπτικής κάμερας, η οποία θα συμβίωνε με τα μέλη αυτής της θεραπευτικής κοινότητας για να καταγράψει ένα ντοκιμαντέρ το οποίο μέσα

στις επόμενες εβδομάδες ή στις αρχές του επόμενου χρόνου θα προβληθεί από την κρατική τηλεόραση.

Να σας πω ότι το θεραπευτικό πρόγραμμα «ΝΟΣΤΟΣ» είναι ένα «στεγνό» πρόγραμμα. Εντάσσεται στα προγράμματα του ΚΕ.Θ.Ε.Α.. Η συμμετοχή σε αυτό είναι δωρεάν, είναι εθελοντική και όπως το πρόγραμμα «ΝΟΣΤΟΣ» υπάρχουν άλλα εβδομήντα περίπου κέντρα παρομοίων, αν το θέλετε, θεραπευτικών προγραμμάτων σ' όλη την επικράτεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχα μία δαιμονιοποιημένη εικόνα για τους χρήστες των ναρκωτικών. Όταν πήγα να ζήσω μαζί τους, διαπίστωσα ότι είναι παιδιά σαν τα δικά σας και τα δικά μου. Και επειδή οι έφηβοι έχουν περάσει πια από τη χρήση του χασίς και ύστερα από πολύ σύντομο χρονικό διάστημα περνούν στην ηρωίνη, πολλά από αυτά τα παιδιά που βρίσκονταν στο θεραπευτικό πρόγραμμα «ΝΟΣΤΟΣ», τα είχαν μαζέψει κυριολεκτικά από το δρόμο και τα είχαν πάει σ' αυτήν τη θεραπευτική κοινότητα.

Θα σας μεταφέρω επίσης μόνο μία εικόνα από αυτές που κατέγραψε η τηλεοπτική κάμερα. Όταν σηκώνονται τα μέλη της κοινότητας το πρωί, μόλις ξεκινούν το καθημερινό τους πρόγραμμα, μαζεύονται όλοι και αγκαλιάζονται και σχηματίζουν έναν κύκλο αγκαλιασμένοι. Κάθε ένας από αυτούς πηγαίνει στη μέση του κύκλου και φωνάζει μ' όλη τη δύναμη των πνευμόνων και της ψυχής του το όνομά του, π.χ. ο Αργύρης, ο Γιώργος, ο Δημήτρης, η Μαρία. Τότε όλοι οι άλλοι μαζί απαντούν με την ίδια στεντορεία φωνή «Ο Γιώργος μπορεί, ο Αργύρης μπορεί, ο Δημήτρης μπορεί».

Στη μακρόχρονη επαγγελματική μου εμπειρία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχω ξανασυναντήσει τέτοια ατμόσφαιρα αλληλεγγύης, συντροφικότητας, ανθρωπιάς και –θα χρησιμοποιήσω και μία ακόμη λέξη– αγάπης. Βεβαίως, δεν πετυχαίνουν όλοι. Πολλοί από αυτούς φεύγουν, ορισμένοι ξανάρχονται, οι περισσότεροι όμως τελικά καταφέρνουν να κερδίσουν αυτό τον αγώνα μέσα στους δώδεκα μήνες που διαρκεί η παραμονή τους στη θεραπευτική κοινότητα.

Μετά έρχεται το πιο δύσκολο. Είναι τα πρώτα πολύ σημαντικά, αλλά ίσως δυσκολότερα βήματα στον αγώνα της επανένταξης, όταν θα βγουν στην κοινωνία, όταν δεν θα έχουν το «κουκούλι» της κοινότητας να τους προστατεύει. Εδώ είναι που πρέπει να υπάρχει κυρίως η συμμετοχή και η βοήθεια της πολιτείας, ώστε σ' αυτά τα πρώτα τους βήματα να μπορούμε να βοηθήσουμε αυτούς τους πρώην πλέον χρήστες, μ' ένα και μοναδικό που ζητούν, την εξεύρεση εργασίας.

Επειδή ο χρόνος είναι λίγος, να πω ότι αυτές οι κοινότητες είναι αυτοδιοικούμενες και να σας καλέσω να πάτε στο σπίτι της κοινότητας «ΝΟΣΤΟΣ» στα Σελήνια της Σαλαμίνας. Ήταν ένα ερείπιο. Όταν το είδα σε φωτογραφίες, δεν πίστευα στα μάτια μου, ότι εκείνο το ερείπιο μπορούσε να γίνει μια υποδειγματική βίλα, στην οποία μένουν τα μέλη αυτής της κοινότητας που δίνουν τον αγώνα της απεξάρτησης. Οι επικεφαλής της κοινότητας, οι περισσότεροι μάλιστα απ' αυτούς, είναι πρώην χρήστες, είναι απόφοιτοι του προγράμματος και αυτό δείχνει, αν θέλετε, την όλη φιλοσοφία των στεγνών αυτών προγραμμάτων.

Θα μπορούσαμε πολλά να πούμε. Επειδή όμως ο χρόνος είναι, ειδικά για μας τους νεότερους, εξαιρετικά σύντομος, θέλω μόνο να σας μεταφέρω το σύνθημα που κυριαρχεί σ' αυτήν τη θεραπευτική κοινότητα και σ' όλες τις άλλες κοινότητες του ΚΕ.Θ.Ε.Α.: «Όταν κανείς δεν είναι μόνος, μπορεί και υπάρχει ελπίδα».

Πιστεύω, λοιπόν, ότι όλοι εμείς, ως πολιτικό σύστημα, πρέπει να μην αφήσουμε μόνους τους όλους αυτούς τους νέους ανθρώπους που δίνουν τον αγώνα της απεξάρτησης.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε, κυρίες Ντινόπουλε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Χρήστος Χαΐδος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΪΔΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, το ζήτημα των ναρκωτικών είναι ένα τεράστιο πρόβλημα για την κοινωνία. Χαρακτηρίζεται από πολλούς –και δεν αποτελεί υπερβολή– σαν κοινωνική μάστιγα, ιδιαίτερα για τους νέους ανθρώπους. Επισημαίνω ότι

ένας στους δέκα εφήβους, ηλικίας δεκατεσσάρων έως δεκαεπτά ετών, έχει κάνει χρήση παράνομης ουσίας.

Δύο έννοιες, εφηβεία και ναρκωτικά, που με την ευρεία φιλοσοφική τους θεώρηση είναι πέρα για πέρα αντίθετες και διαφορετικές, συναντιούνται, με δραματικές επιπτώσεις για τους χρήστες. Ελπιδοφόρα η πρώτη, η εφηβεία, ζοφερή η δεύτερη, τα ναρκωτικά. Εφηβεία σημαίνει δύναμη, αισιοδοξία, ζωντάνια, ενώ ναρκωτικά σημαίνει μαρασμός, φυγή από τη ζωή και θάνατος.

Το 50% των συνανθρώπων μας που βαδίζουν το Γολγοθά των ναρκωτικών, προσδοκούν την Ανάσταση ζητώντας επίσημα θεραπευτική βοήθεια και είναι βέβαιο ότι τη θέλει η συντριπτική πλειοψηφία τόσο των ίδιων όσο και των γονέων τους.

Είναι, λοιπόν, το ζήτημα των ναρκωτικών ένα μεγάλο και σύνθετο πρόβλημα. Μας αγγίζει και μας αφορά όλους: πολίτες, φορείς και πολιτεία. Για την αντιμετώπισή του χρειάζεται σωστός σχεδιασμός, περιορισμός των αιτιών που το δημιουργούν –όπως η ανεργία των νέων και η φτώχεια– και συνεργασία όλων των εμπλεκόμενων, με ειλικρίνεια και συνέπεια.

Δυστυχώς, όμως, η Νέα Δημοκρατία παρασύρθηκε και ενέταξε και αυτό το ευαίσθητο ζήτημα στην προεκλογική δημαγωγία για προσπορισμό εκλογικού οφέλους. «Απαράδεκτη και απάνθρωπη», χαρακτήριζε τη λίστα ο σημερινός Πρωθυπουργός, τότε Αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης. «Λίστες ντροπής», τις ονόμαζε. Όμως οι λίστες αναμονής για ένταξη στα θεραπευτικά προγράμματα, αντί να μειωθούν, αυξήθηκαν από δύομιση χιλιάδες, που ήταν το 2003, σε πέντε χιλιάδες σήμερα. Αυτό δεν είναι μεγαλύτερη ντροπή, κύριοι συνάδελφοι; Δεν είναι όνειδος;

Οι εντάξεις των χρηστών σε προγράμματα υποκατάστασης μειώθηκαν στην περιφέρεια κατά 60%. Αλλά κι όλοι οι άλλοι δείκτες, που έχουν σχέση με τα ναρκωτικά και τις συνέπειές τους, επιδεινώθηκαν. Χαρακτηριστικά αναφέρω ότι οι θάνατοι αυξήθηκαν.

Ταυτόχρονα, όμως, οι δομές του Ο.ΚΑ.ΝΑ. και του ΚΕ.Θ.Ε.Α. δοκιμάζονται, ενώ οι υπηρεσίες τους διαρκώς υποβαθμίζονται λόγω της υποχρηματοδότησης και της έλλειψης προσωπικού. Για τους λόγους αυτούς οι πολίτες αγωνιούν, η κοινωνία κινητοποιείται και ζητά μέτρα, τολμηρές πολιτικές και δημιουργία νέων μονάδων, κυρίως στην περιφέρεια.

Στα Τρίκαλα, δεκαπέντε αγωνίστριες –μάνες χρηστών, ξεπερνώντας τα κοινωνικά ταμπού της επαρχίας, δημοσιοποίησαν το πρόβλημά τους και ζητούν τη λειτουργία θεραπευτικής μονάδας με υποκατάστατα στην πόλη για όλη τη δυτική Θεσσαλία.

Καταθέτω για τα Πρακτικά το δραματικό υπόμνημα, που αποτελεί και κραυγή αγωνίας απ' αυτές τις ηρωίδες μητέρες.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Χαΐδος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν υπόμνημα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σημειώνω ότι με τη μεταφορά του Νοσοκομείου Τρικάλων στις νέες εγκαταστάσεις, υπάρχει χώρος για να λειτουργήσει αυτή η μονάδα. Απηύθυνα ερώτηση στον αρμόδιο Υπουργό, ο οποίος μου απάντησε ότι θα περιλάβει και τα Τρίκαλα στο εθνικό πρόγραμμα κατά των ναρκωτικών, στο Εθνικό Σχέδιο Δράσης.

Καταθέτω για τα Πρακτικά την ερώτηση και την απάντηση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Χαΐδος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δυστυχώς, μετά τη δημοσιοποίηση του Εθνικού Σχεδίου Δράσης, διαπιστώνουμε ότι δεν περιλαμβάνονται σ' αυτό τα Τρίκαλα. Αυτή είναι η συνέπεια και η σοβαρότητα; Έτσι θα πείσει η Κυβέρνηση ότι προσπαθεί ειλικρινά για την αντιμετώπιση των ναρκωτικών;

Δυστυχώς, τα τέσσερα τελευταία χρόνια η Κυβέρνηση δεν έκανε τίποτα. Μένει μόνο σε ανέξοδες διακηρύξεις και εξαγγελίες, που συνοδεύονται από απογοητευτική απραξία επί της ουσίας. Και μ' αυτήν την απραξία, οι παραγωγοί και οι έμποροι ναρκωτικών κάνουν δουλειές με φούντες –το διαπιστώνουμε

τελευταία απ' αυτά που βλέπουν το φως της δημοσιότητας- ενώ στις φυλακές της ναρκωμένης πολιτείας στήνεται πάρτι με ναρκωτικά.

Κύριοι συνάδελφοι, το πρόβλημα με τα ναρκωτικά, το πρόβλημα της πρόληψης, της απεξάρτησης και της κοινωνικής επανένταξης των χρηστών, δεν αντιμετωπίζεται με επικοινωνιακό τρόπο. «Για να γίνει η επαύριο της ζωής... πάλι ζωή» γι' αυτούς τους δοκιμαζόμενους συνανθρώπους μας, όπως είπε και ο Ελύτης, χρειάζεται συνείδηση, έργο και σχέδιο. Χρειάζονται νέες θεραπευτικές μονάδες.

Εσείς, με την πολιτική σας και τη στάση σας σ' αυτό το ζήτημα, θυμίζετε αυτούς που περιγράφει ο Βάρναλης σε ποίημά του σαν «δειλούς, μοιραίους και άβουλους αντάμα που προσμένουν ίσως κάποιο θάμα». Όμως, οι άνθρωποι δεν συμβιβάζονται με τα μοιραία. Οι χρήστες δεν είναι δειλοί, αλλά θύματα. Οι πολίτες δεν είναι άβουλοι και η κοινωνία δεν προσδύει με θαύματα.

Γι' αυτό αντιδρούν και απαιτούν προτάσεις, αποφάσεις και έργα. Μόνο με επαρκή χρηματοδότηση και με έργα και όχι μόνο με διαπιστωτικές εκθέσεις και σωστές προτάσεις επιτροπών, σαν αυτή που συζητούμε σήμερα, θα αντιμετωπισθεί αποτελεσματικά το πρόβλημα των ναρκωτικών, που έχει πάρει τεράστιες διαστάσεις στην πατρίδα μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Γιάννης Μπανιάς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΝΙΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρόβλημα των ναρκωτικών είναι ένα κατ' εξοχήν κοινωνικό πρόβλημα, που προκαλείται και αναπαράγεται συνεχώς από βαθύτερες αιτίες.

Κατά συνέπεια, αντίστοιχος θα πρέπει να είναι και ο τρόπος που πρέπει να αντιμετωπίσουμε αυτό το πρόβλημα, να αντιμετωπίσουμε, δηλαδή, τις πραγματικές αιτίες που το προκαλούν και το αναπαράγουν, κάτι που δεν συμβαίνει από την πλευρά των μέχρι σήμερα κυβερνήσεων, όχι λόγω αμέλειας και παραλείψεων—όπως ακούσαμε προηγούμενα σ' αυτήν την Αίθουσα—αλλά λόγω της συνολικής πολιτικής τους απέναντι στο πρόβλημα, λόγω συγκεκριμένων συνειδητών επιλογών.

Ο πόλεμος κατά των ναρκωτικών δεν μπορεί να εξαντλείται υποκριτικά σε κραυγαλέες καταδίκες και αφορισμούς. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, οι Ηνωμένες Πολιτείες. Πρωτοστατούν σ' αυτόν τον πόλεμο διεθνώς, όμως ο πόλεμος που έχουν εξαπολύσει οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι υποκριτικός, παραπλανητικός και εξυπηρετεί άλλους σκοπούς. Λειτουργεί ως ένα από τα μέσα επιβολής της αμερικανικής κυριαρχίας και ηγεμονίας σε παγκόσμιο επίπεδο.

Αυτός ο -εντός εισαγωγικών- «πόλεμος» επιδεινώνει και δεν αντιμετωπίζει το πρόβλημα. Σκεφτείτε τι έγινε στο Αφγανιστάν μετά από τη στρατιωτική επέμβαση των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και των συμμάχων τους. Προς τι, λοιπόν, οι αυταπάτες για τις προθέσεις και τις αιτίες; Προς τι οι απορίες για το ρόλο των δυνάμεων κατοχής σ' αυτήν τη χώρα; Ούτε όμως πιστεύουμε ότι η αντιμετώπιση του προβλήματος των ναρκωτικών πρέπει να παραπέμπεται στις λύσεις που θα προσφέρει μια μελλοντική σοσιαλιστική, απελευθερωτική πράγματι για τον άνθρωπο, κοινωνία.

Εμείς πιστεύουμε ότι απαιτούνται -και είναι δυνατές και σήμερα- παρεμβάσεις με συγκεκριμένα μέτρα, που ασφαλώς δεν θα λύσουν το πρόβλημα οριστικά, αλλά θα βελτιώσουν την υπάρχουσα κατάσταση. Γι' αυτά τα μέτρα θα έπρεπε να συζητάμε και όχι να αναλωνόμαστε στη διακήρυξη καλών προθέσεων.

Μπορούμε να προσεγγίσουμε το θέμα με βάση δύο ενότητες. Η πρώτη ενότητα περιλαμβάνει δύο κατηγορίες: τη χρήση και τους χρήστες, την εμπορία και τους εμπόρους. Η δεύτερη ενότητα περιλαμβάνει τα ζητήματα της πρόληψης, της καταστολής, της θεραπείας και απεξάρτησης και την επανένταξη.

Σε ό,τι αφορά τους χρήστες και τη χρήση, πράγματι, η χρήση διαδίδεται με πολύ γοργούς ρυθμούς, ιδιαίτερα σήμερα στο χώρο της νεολαίας. Οι αιτίες είναι ιδεολογικού, κοινωνικού και

ψυχολογικού χαρακτήρα. Υπάρχει κρίση αξιών, υπάρχει ανεργία, υπάρχουν κοινωνικά αδιέξοδα, υπάρχει από την πλευρά, ιδιαίτερα των νέων, αναζήτηση μιας ιδεατής πραγματικότητας.

Η καταστολή παροξύνει το πρόβλημα. Οι φυλακίσεις, με το καθεστώς μάλιστα που υπάρχει σήμερα στις ελληνικές φυλακές, τροφοδοτούν και κλιμακώνουν το φαινόμενο, αντί να το αντιμετωπίζουν.

Οι φυλακές δεν σωφρονίζουν. Αντίθετα, καταστρέφουν τα σώματα και τις ψυχές των νέων ανθρώπων. Αποτελούν θερμοκήπια κακού και αύξησης της εγκληματικότητας.

Σε ό,τι αφορά το εμπόριο και τους εμπόρους, πρέπει να πούμε ότι αποτελούν εξαιρετικά προσοδοφόρα ενασχόληση. Αποτελούν επάγγελμα με πολύ υψηλά κέρδη. Υπάρχει ένα δίκτυο και ένα κύκλωμα με παγκόσμια διάσταση και εμβέλεια, με εκμετάλλευση αποκλεισμένων και περιθωριοποιημένων ανθρώπων. Όλα αυτά μπορούμε να τα δούμε, εάν συζητήσουμε σε βάθος και σοβαρά, βέβαια, όσα συμβαίνουν σήμερα στα Ζωνιανά.

Οι εκάστοτε κυβερνήσεις για οικονομικούς -πιστεύω και πελατειακούς- λόγους κλείνουν τα μάτια σ' αυτήν την πραγματικότητα. Αφήνουν ανενόχλητα, ενθαρρύνουν τα κυκλώματα των ναρκωτικών. Βλέπετε, είναι πολλά τα λεφτά και μεγάλα τα συμφέροντα. Οι έμποροι ναρκωτικών σχεδόν πάντα πέφτουν στα μαλακά, ενώ αντίθετα, είναι αυστηρότατη η συμπεριφορά της δικαστικής εξουσίας απέναντι στους νέους ανθρώπους, απέναντι στους χρήστες.

Η δεύτερη ενότητα περιλαμβάνει τα ζητήματα της πρόληψης που, κατά τη γνώμη μας, αποτελεί προτεραιότητα. Σήμερα, νομίζουμε ότι χρειάζεται αλλαγή της νομοθεσίας και της στάσης της πολιτείας, αλλαγές στο χώρο της παιδείας, καταπολέμηση της ανεργίας. Πρέπει να δούμε τι κάνουμε με την ασυδοσία όσων Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης προσεγγίζουν με δημιουργικό τρόπο το θέμα, όσων προσεγγίζουν με δαιμονολογικό τρόπο το θέμα, διαπομπεύουν τους χρήστες, αποπροσανατολίζουν από την αναζήτηση των βαθύτερων αιτιών και τροφοδοτούν τον κοινωνικό ρατσισμό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Έχει αποδειχθεί σε όλες τις χώρες, διεθνώς και στην Ελλάδα, ότι η καταστολή δεν μπορεί να αντιμετωπίσει το πρόβλημα. Στην Ελλάδα έχουμε από τις αυστηρότερες νομοθεσίες καταστολής. Και όμως, το πρόβλημα δεν το αντιμετωπίσαμε. Ο αείμνηστος εισαγγελέας Κωστάκος, Πρόεδρος της Ένωσης Εισαγγελέων και Δικαστών, μου έλεγε τότε: «Δίνουμε εντολή να κάνουν έφοδο οι αστυνομικές δυνάμεις στην πλατεία Εξαρχείων και πριν ξεκινήσουν από τα αστυνομικά τμήματα, έχουν ειδοποιηθεί οι έμποροι και οι διακινητές και έχουν απομακρυνθεί».

Πρέπει να δούμε και τα ζητήματα της θεραπείας και απεξάρτησης μ' ένα γενναίο τρόπο, να ενισχύσουμε τον ΟΚΑΝΑ και τις άλλες θεραπευτικές κοινότητες και οργανώσεις που βοηθούν τους νέους να απεξαρτηθούν και να δούμε το θέμα της επανένταξης, με σωστή ενημέρωση της κοινής γνώμης ότι οι χρήστες δεν είναι παρίες, οι χρήστες δεν είναι εχθροί της κοινωνίας, οι χρήστες δεν είναι απόβλητοι. Η κοινωνία πρέπει να τους αγκαλιάσει για να μπορέσουν να επανενταχθούν.

Συμπερασματικά και συνοψίζοντας, λέμε ότι απαιτείται μια εναλλακτική αντιμετώπιση του προβλήματος με μέτρα. Κατά προτεραιότητα, πρέπει να αποποινικοποιηθεί η ίδια χρήση ουσιών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε Μπανιά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΝΙΑΣ: Ολοκληρώνω. Δύο λέξεις ακόμα μόνο θέλω να πω, κυρία Πρόεδρε.

Δεύτερον, να προχωρήσει η χορήγηση υποκατάστατων σε όλους τους χρήστες με ιατρικό έλεγχο.

Τρίτον, να γίνει ο διαχωρισμός των ουσιών με βάση την επικινδυνότητα και τέταρτον, να προωθηθούν πολλαπλά και ποικίλα προγράμματα απεξάρτησης και θεραπείας, πρόνοιας και επανένταξης, πρόληψης και επιστημονικής πληροφόρησης.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε και εμείς.

Συνεχίζουμε με τον κ. Βελόπουλο Κυριάκο, Βουλευτή του ΛΑ.Ο.Σ. και υπενθυμίζω, για όλους τους συναδέλφους, ότι ο χρόνος είναι ακριβώς πέντε λεπτά.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ναρκωτικά. Δυστυχώς, κανείς δεν τόλμησε σήμερα στη Βουλή να πει την αλήθεια. Κανείς δεν είπε την ουσιαστική, την πραγματική αλήθεια. Ποιος φταίει; Τις πταίει επιτέλους;

Ξέρετε, αν βγούμε στην κοινωνία -βγαίνουμε όλοι στην κοινωνία λίγο ή πολύ, αλλά ζούμε και σε μια γυάλα οι περισσότεροι από εμάς- θα δούμε ότι φτιάξαμε μια κοινωνία, η οποία είναι δομημένη μ' ένα φιλοτομαρισμό, δίχως οράματα, δίχως αξίες, δίχως ιδανικά.

Τα παιδιά μας τα μεγαλώνουμε σαν να είναι μηχανάκια, σαν να είναι ρομπότ. Δεν τους δίνουμε εκείνες τις αξίες, τα ιδανικά -και δεν θα μιλήσω μόνο για την πατρίδα, για την ορθοδοξία κ.λπ., όλα τα τετριμμένα- την ανθρωπιά. Δεν τους μιλήσαμε για τον άνθρωπο. Δεν τους μιλήσαμε ποτέ για το καλό.

«Τι σε νοιάζει εσένα; Εσύ θα σώσεις τον κόσμο»; Αυτό δεν έλεγαν πάντοτε οι γονείς οι δικοί μας, κυρίως τα τελευταία τριάντα έτη; Αυτό δεν λένε σήμερα οι γονείς στα παιδιά τους;

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Όχι, όχι. Δεν έλεγαν αυτό.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε συνάδελφε, μη με διακόπτετε, ακούστε με λίγο.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Ναι, αλλά μη μηδενίζουμε τα πάντα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριοι συνάδελφοι, αν μην κάνουμε διαλογική συζήτηση.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Το «τι σε νοιάζει εσένα», το λέμε σήμερα οι περισσότεροι γονείς. Μπορεί να είστε εξαίρεση και χαίρομαι γι' αυτό.

Εν πάση περιπτώσει, εγώ θα πω την αλήθεια. Γιατί βγαίνουν οι έμποροι ναρκωτικών, κύριοι συνάδελφοι, από τις φυλακές; Ποιοι συναινούν σ' αυτό; Δεν φταίνει οι ιατροδικαστές που δίνουν «χαρτάκια»; Δεν φταίνει οι μεγαλοδικηγόροι που τα «αρπάζουν», κυριολεκτικά, για να μπορούν να τους αθώσουν;

Γιατί δεν τολμήσαμε να το πούμε σήμερα αυτό; Ίσως γιατί πολλοί εδώ μέσα συνάδελφοι είναι δικηγόροι. Δεν με ενδιαφέρει καν. Θα πω, όμως, το εξής: Πεθαίνουν νέα παιδιά! Πεθαίνει καθημερινά ο ανθός της ελληνικής κοινωνίας! Υπάρχουν έμποροι γιατί υπάρχουν πελάτες, κύριοι! Τα 10.000.000.000 είναι πολλά! Είναι πολλά τα λεφτά! Υπάρχουν έμποροι, γιατί κάποιος θέλουν τα ναρκωτικά. Και οι ποινές δεν είναι τόσο αποτρεπτικές, γιατί υπάρχουν τα παράθυρα των νόμων.

Αυτά τα παράθυρα πρέπει να κλείσουμε από εδώ μέσα, όλους αυτούς τους λίγους. Θέλετε λίγους, για μένα δεν είναι λίγοι, αλλά αρκετοί για να κάνουν τη μεγάλη ζημιά στην ελληνική κοινωνία. Ομόνοια, Ζεφύρι, Δενδροπόταμος! Είναι δίπλα! Πάμε μαζί τώρα, το βράδυ. Μπορούμε να πάμε να δούμε τα άρρωστα παιδιά;

Έχουμε πόλεμο, συνάδελφοι! Έχουμε πόλεμο καθημερινά! Πεθαίνουν νέοι άνθρωποι! Αυτή είναι η αλήθεια! Από πού έρχονται τα ναρκωτικά, κύριοι; Αλβανία, Σκόπια, Βουλγαρία, Τουρκία! Δεν τόλμησε κανείς να το πει αυτό! Συζητάμε για τα Σκόπια, να τα βάλουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Βάλαμε τη Βουλγαρία. Θέσαμε το θέμα των τριών εργοστασίων κοκαΐνης που έχουν τα Σκόπια; Όχι, δυστυχώς!

Έχω μπροστά μου -και τους καταθέτω στα Πρακτικά- πίνακες από το Υπουργείο Εσωτερικών. Ακούστε συμπτώσεις: Το 2004 που είχαμε εδώ τους Αμερικανούς που παρακολουθούσαν τους Ολυμπιακούς Αγώνες, είχαμε τη μεγαλύτερη επιχείρηση και κατάχρηση ναρκωτικών και κοκαΐνης. Από κει και πέρα, κοιτάξετε τα γραφήματα. Να, ποιοι είμαστε το 2004! Το ίδιο συμβαίνει και με το χασίς. Το ίδιο συμβαίνει και με τις συλλήψεις. Για να καταλάβετε τι σημαίνει αστυνόμευση και καταστολή!

Τα καταθέτω προς γνώση και συμμόρφωση!

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κυριάκος Βελόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τους προαναφερθέντες πίνακες, οι οποίοι βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κλείνω -και είμαι εκνευρισμένος- με μία μικρή ιστορία. Είναι

μία πραγματική ιστορία και θέλω να την ακούσετε, γιατί σας μιλάει ένας νέος άνθρωπος.

Πριν από πολλά χρόνια, όταν ήμουν είκοσι ετών, αλλά και πολύ νωρίτερα, από τα έντεκα χρόνια μου, κάναμε διακοπές στη Χαλκιδική. Κάθε καλοκαίρι, πέντε άνθρωποι, πέντε φίλοι, πέντε μικρά παιδιά -έναν εξ αυτών και εγώ- πηγαίναμε ανέμελα και παίζαμε. Ήμασταν χαρούμενοι. Πηγαίναμε κάθε καλοκαίρι. Μαζί μας ήταν και ο Άρης. Ο Άρης ήταν ένα παιδί εντεκάχρονο, φίλος όλων μας. Και στα δεκαεπτά του ξεκίνησε το χασίς. Προσπαθήσαμε να το νοθεύσουμε. Παλέψαμε γι' αυτό. Το φθινόπωρο έφυγε και το επόμενο καλοκαίρι δεν ξαναγύρισε.

Από εκείνη την ημέρα αισθάνομαι -και ειλικρινά σας το λέω αυτό- υποχρεωμένους να πολεμήσω τα ναρκωτικά, υποχρεωμένους να δώσω αγώνα.

Και το χειρότερο απ' όλα, είναι ότι τον επόμενο χρόνο συνελήφθη ο έμπορος και αποφυλακίστηκε ως χρήστης.

Ο Άρης έφυγε. Εμείς, οι υπόλοιποι τέσσερις, στη μνήμη του Άρη, έχουμε να πούμε πολλά, πετυχημένοι οι περισσότεροι εξ ημών. Και θεωρώ μεγάλη τιμή που είμαι εδώ και το λέω αυτό, γιατί η απώλεια του Άρη για μένα ήταν ό,τι συγκλονιστικότερο γεύτηκα. Λύση δεν είναι ούτε το Υπουργείο Δικαιοσύνης ούτε το Υπουργείο Δημόσιας Τάξεως, κύριοι. Λύση είναι η παιδεία μας. Από εκεί πρέπει να ξεκινήσουμε. Μόνο ο Υπουργός Παιδείας, ο καθ' ύλην αρμόδιος, μπορεί να δώσει εκείνα τα στοιχεία, ώστε να έχουν τα παιδιά ιδανικά και αξίες, να τους μιλήσουμε από το σχολείο.

Για να μην έχουμε άλλο Άρη, ας στείλουμε ένα μήνυμα ζωής. Όχι άλλους νεκρούς! Όχι άλλα θύματα! Σας παρακαλώ πάρα πολύ. Αν δεν γευτείτε απώλεια φίλου -εύχομαι να μην το γευτεί κανένας αυτό- δεν μπορείτε να το καταλάβετε. Όχι νεκρά όνειρα! Ας δώσουμε τη μάχη!

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε, κύριε Βελόπουλε.

Συνεχίζουμε με το Βουλευτή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Σγουρίδη Παναγιώτη.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Δεν θα φεισθώ καλών λόγων για την Επιτροπή. Πραγματικά, έκανε μία πολύ σημαντική δουλειά, αλλά έκανε και μία επίπονη εργασία, την οποία μας έχει καταθέσει και την οποία συζητούμε.

Θεωρώ ότι δεν θα πρέπει να τσιγκουνευόμαστε να απευθύνουμε επαίνους σ' αυτούς που εργάζονται, σ' αυτούς που κάνουν τέτοιες προσπάθειες μέσα στη Βουλή. Πρέπει να χειροκροτούμε την υπευθυνότητα και τον επαγγελματισμό. Και πραγματικά, προσέγγισαν το θέμα των ναρκωτικών. Και στο θέμα της πρόληψης, αφού πρώτα έκαναν διαπιστώσεις, είχαν και προτάσεις. Και στο θέμα της καταστολής και της δικαιοσύνης, αφού έκαναν τη διαπίστωση, έκαναν προτάσεις. Το ίδιο και στο θέμα της θεραπείας, το ίδιο και στο θέμα της επανένταξης.

Πολλές φορές απ' αυτό το Βήμα επαναλάβαμε πράγματα που υπάρχουν μέσα στο πόρισμα. Άρα, λοιπόν, εδώ σήμερα, σ' αυτήν τη συζήτηση, θεωρώ ότι αν δεν λάβουμε μια απόφαση για δραστηνότερη παρέμβαση της πολιτείας στο θέμα της πρόληψης των ναρκωτικών, απλώς θα λέμε καλά λόγια και η συζήτησή μας αποκτά ένα συμβολικό, αν θέλετε, χαρακτήρα. Δεν προσθέτουμε τίποτα περισσότερο ή τίποτα λιγότερο απ' αυτά τα οποία γράφονται στην έκθεση.

Θέλω να σας θυμίσω ότι κάποτε οι δημοσιογράφοι ανέφεραν το τριακοστό πρώτο θύμα, το ογδοηκοστό πέμπτο, το εκατοστό πρώτο. Σήμερα οι εφημερίδες δεν γράφουν τίποτα. Δεν αναφέρουν ποιος είναι ο αριθμός των θυμάτων από τα ναρκωτικά. Άρα, ή ουκ έστιν αριθμός ή για το όλο θέμα κάπου έχει πια εξαντιστεί το ενδιαφέρον της ελληνικής κοινωνίας. Πάντως, το φαινόμενο αυξάνεται, δεν μειώνεται. Και θα επαναλάβω ότι με όσα λέμε εδώ και αν δεν πάρουμε σοβαρές αποφάσεις, απλώς κάνουμε ένα «μνημόσυνο».

Το ζήτημα των ναρκωτικών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

είναι πρωτίστως οικονομικό, κατά την άποψή μου. Η πολιτεία έχει να αντιπαλέψει, απέναντί της, το μαύρο χρήμα, το ξέπλυμα του μαύρου χρήματος, τον εύκολο πλουτισμό. Όλα αυτά εκμεταλλεύονται τα ψυχικά ευάλωτα άτομα. Εκεί «χτυπούν» και εκεί που μυρίζουν ότι υπάρχει χρήμα. Στα σχολεία, πηγαίνουν στα παιδιά που έχουν πράγματι να πληρώσουν ή στα παιδιά που είναι ευάλωτα, για να κάνουν τα «βαποράκια». Έτσι τους εθίζουν κατόπιν στη χρήση των ναρκωτικών.

Απέναντι, λοιπόν, σ' αυτό το φαινόμενο, εμείς δεν διαθέτουμε τον κατάλληλο προϋπολογισμό. Καμμία από τις προτάσεις που αναφέρονται εδώ από την Επιτροπή δεν είναι άνευ οικονομικού αντικειμένου. Για όλες τις προτάσεις χρειάζεται να δοθούν χρήματα. Ακόμα και η κύρια πρόταση -αναφέρεται στις βασικές διαπιστώσεις- λέει ότι οι δράσεις είναι εν πολλοίς περιτσιακές και ενίοτε επιχειρούνται κατά το δοκούν, χωρίς μεθοδολογία αξιολόγησης. Η απουσία στρατηγικού οργάνου για ολοκληρωμένη δράση κατά των ναρκωτικών, είναι πασιφανής.

Ο Ο.ΚΑ.ΝΑ. συστάθηκε ως τέτοιος και γρήγορα εκφυλίστηκε, απομακρύνθηκε από αυτήν την ουσιαστική του αποστολή και αυτό, το παραδέχονται και τα τέσσερα κόμματα που συμμετείχαν στην Επιτροπή. Άρα, πρόκειται για μια διακομματική διαπίστωση. Ο Ο.ΚΑ.ΝΑ. εκφυλίστηκε, γιατί τα άτομα που δουλεύουν σ' αυτόν, οι υπηρεσίες, οι διορισμένοι, δεν θέλουν να δουλέψουν ή γιατί δεν έχουν τις αντίστοιχες πιστώσεις; Μάλλον το δεύτερο συμβαίνει.

Θα τελειώσω με δύο παραδείγματα. Διάβασα μια μελέτη στο «AMERICAN JOURNAL OF PUBLIC HEALTH» για το πώς με μια στοχευμένη διαφήμιση μείωσαν την εξάρτηση από τη μαριχουάνα των εφήβων στην Αμερική κατά 26,7%. Αυτή η μελέτη στοίχισε χρήματα. Αναφέρεται ποιο ήταν το κόστος της μελέτης. Τι απλό είχε αυτή η μελέτη; Μελετούσε το ποιο έφηβο ρέπουν στη μαριχουάνα και ποια είναι τα χαρακτηριστικά τους στοιχεία. Ήταν η αναζήτηση του εντυπωσιασμού, στο χαρακτήρα τους και η ανάγκη αυτών των νέων για αισθησιακά έντονους ερεθισμούς.

Πώς το πολέμησαν; Το πολέμησαν με τον εξής απλό τρόπο: Βρήκαν για ποιες εκπομπές από την τηλεόραση αυτοί οι έφηβοι έχουν έντονο ενδιαφέρον και μέσα σ' αυτές τις εκπομπές εξέπεμπαν στοχευμένα μηνύματα, τρία ή τέσσερα μέσα στην κάθε εκπομπή. Το αποτέλεσμα ήταν να αγγίζουν το 70% αυτών των εφήβων και να μειώσουν την εξάρτησή τους από τα ναρκωτικά κατά 26,7%. Όμως, πλήρωσαν για να το κάνουν αυτό. Πλήρωσαν για μια τέτοια στοχευμένη πολιτική.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Θα σας αναφέρω και ένα δεύτερο παράδειγμα και μ' αυτό θα κλείσω. Πρόσφατα κάποιον ΕΠΟΠ επταετούς υποχρέωσης τον έπιασαν με φούντα. Αυτόματα πέρασε από το Πειθαρχικό και τον πήγαν για απόταξη. Η μητέρα του, ανάτηρη. Είναι βέβαιο ότι το παιδί αυτό, άμα φύγει και πάψει να είναι Ε.Π.Ο.Π., θα μπλεχτεί τελείως μέσα στα ναρκωτικά. Έκανε ένσταση και πηγαίνει στο Β' Πειθαρχικό. Έκανα κάποια προσπάθεια και μέσω του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας. Ξέρετε τι μου είπαν; Πώς είναι πάγια η διαταγή ότι όσοι ΕΠΟΠ εμπλέκονται με ναρκωτικά, αποτάσσονται.

Ε, λοιπόν, από εδώ και πέρα, αυτή η περίπτωση του συγκεκριμένου Ε.Π.Ο.Π. -που δεν είναι ένας, αλλά είναι πολλοί- δείχνει πως είναι βέβαιο ότι τους στέλνουμε στα ναρκωτικά. Τα είπα αυτά με την ελπίδα ότι και εγώ, μ' αυτήν την τοποθέτησή μου, θα συμβάλλω στην καταπολέμηση των ναρκωτικών.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε τον κ. Σγουρίδη.

Όμως, κύριοι συνάδελφοι, έχω να κάνω μια παράκληση. Επειδή είναι ακόμη εγγεγραμμένοι είκοσι συνάδελφοι, σας παρακαλώ να τηρείτε το χρόνο.

Ορίστε, κύριε Κουράκη, έχετε το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από λίγη ώρα μάς μοιράστηκε ο προϋπολογισμός της επόμενης χρονιάς. Γνωρίζετε

πάρα πολύ καλά ότι ο προϋπολογισμός δεν είναι ένα οικονομικό μέγεθος. Πρωτίστως, θα έλεγα ότι βλέπει κάποιος την πρόθεση της εκάστοτε κυβέρνησης να υλοποιήσει προγραμματικές δηλώσεις και υποσχέσεις.

Αυτό το λέω, γιατί πριν από λίγο ακούσαμε τον Υπουργό Υγείας να δηλώνει, σε όλους τους τόνους και μάλιστα με πάρα πολύ ωραίες εκφράσεις, ότι θα πρέπει να κηρυχθεί πόλεμος ενάντια σ' αυτό το φαινόμενο της εξάρτησης και των εξαρτησιογόνων ουσιών. Δεν μου αρέσει ο όρος «ναρκωτικά» ούτε «τοξικομανία». Νομίζω πως και οι όροι έχουν την αξία τους. Πλην, όμως, θα ήθελα να ρωτήσω τον κύριο Υπουργό κατά πόσο όλες αυτές οι εξαγγελίες συνάδουν με τα κονδύλια που έχουν γραφτεί στον προϋπολογισμό της Βουλής.

Πληροφορώ, λοιπόν, το Σώμα και μέσω αυτού και τον ελληνικό λαό, ότι η πρόθεση της Κυβέρνησης είναι να συνεχίσει να διαιωνίζεται το πρόβλημα. Όταν το 2007 αναφέρεται κονδύλιο για την ενίσχυση του Ο.ΚΑ.Ν.Α. ύψους 30.790.000 -ευρώ και αυτό μάλιστα μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου- και το 2008 έχουμε μείωση στα 29.000.000, καταλαβαίνετε ότι η συζήτηση, κύριε Υπουργέ, δεν έχει αντικείμενο.

Όπως δεν έχει αντικείμενο και η συζήτηση, όταν η επιχορήγηση σε μονάδες ψυχικής υγείας, που βεβαίως σχετίζονται με το πρόβλημα για το οποίο συζητούμε, το 2007 -και αυτό πάντα μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου- ήταν 45.000.000 ευρώ, ενώ το 2008 προϋπολογίζονται 38.000.000 ευρώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε συνάδελφε, αν μου επιτρέπεται ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Όμως, κύριε Υπουργέ, αν έχετε την καλοσύνη ...

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Ας το θέσει τώρα, κύριε Πρόεδρε. Δεν έχω απολύτως κανένα πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Είναι πρόβλημα χρόνου, κύριε Κουράκη. Αν αρχίσουμε τις διακοπές και τις παρεμβάσεις, δεν πρόκειται να μιλήσουν αρκετοί από τους συναδέλφους που έχουν εγγραφεί. Σας παρακαλώ, λοιπόν, ας σεβαστούμε το χρόνο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Το θέμα, όπως καταλαβαίνετε, κύριε Πρόεδρε, είναι κομβικό. Σας διαβάζω τη σελίδα 136 του τόμου Α', η επιχορήγηση στον Ο.ΚΑ.ΝΑ. το 2007 είναι 30.000.000 και το 2008 είναι 29.000.000. Να αναφέρουμε και το ΚΕ.Θ.Ε.Α.. Το 2007, με διαμόρφωση που έγινε στις 30 Σεπτεμβρίου, είναι 22.100.000 και το 2008 είναι 23.000.000.

Καταλαβαίνετε ότι υπάρχει ένα μείζον πρόβλημα και έτσι μπορεί να εξηγηθεί το ότι αυξάνεται η λίστα ντροπής των ανθρώπων που περιμένουν για τα υποκατάστατα, που έχουν ξεπεράσει τις τέσσερις χιλιάδες, ότι οι μονάδες Ο.ΚΑ.ΝΑ. δεν μπορούν να λειτουργήσουν, δηλώνοντας χρέη συνολικά πάνω από 10.000.000 δραχμές, ότι η λίστα ντροπής στη Θεσσαλονίκη είναι χίλια εκατό άτομα, ότι στις φυλακές σχεδόν δεν λαμβάνεται κανένα μέτρο για τα άτομα που είναι εξαρτημένα και καταλαμβάνουν περίπου το 50% του πληθυσμού που υπάρχει σ' αυτές.

Θα ήθελα να κλείσω, λέγοντας ότι ο πολιτισμός μιας κοινωνίας κρίνεται από το πώς συμπεριφέρεται στις μη παραγωγικές ομάδες του πληθυσμού. Η κατηγορία αυτή που μας αφορά, κατά την άποψη της Κυβέρνησης, είναι μη παραγωγική και κατά συνέπεια η πολιτική που ακολουθεί, είναι τέτοια που είναι τελείως αντίθετη με τις εξαγγελίες, τις πολύ ωραίες, που μόλις ακούσαμε.

Σας ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ορίστε, έχετε το λόγο για δύο λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Σήμερα είχαμε τους εργαζόμενους στις ιδιωτικές δομές ψυχιατρικής μεταρρύθμισης και θα ήθελα να σας πω ότι οι δαπάνες γι' αυτές στον προϋπολογισμό του 2007 ήταν 23.000.000. Ήταν οι έκτακτες επιχορηγήσεις, οι οποίες έφθασαν τις συνολικές δαπάνες στα 45.000.000. Και

από τα 23.000.000 φθάσαμε στα 38.000.000. Δηλαδή, αν κοιτάξετε τον αντίστοιχο προϋπολογισμό του 2007, θα δείτε ότι ήταν 23.000.000 και φέτος ενεγράφησαν 38.000.000.

Τα προηγούμενα χρόνια ήταν αντίστοιχα 21.000.000, 22.000.000, 23.000.000 και με τις έκτακτες επιχορηγήσεις που παίρναμε, φθάσαμε το 2005 στα 38.000.000, το 2007 στα 45.000.000 από τα 23.000.000 που ήταν εγγεγραμμένα στον προϋπολογισμό του 2007. Φέτος, όμως, είχαμε μια αύξηση της τάξεως του 65% λόγω των αυξημένων απαιτήσεων που έχουμε στις ιδιωτικές μονάδες, Ε.Ψ.Υ.Κ.Α., κ.λπ. και από τα 23.000.000, πήγαμε στα 38.000.000. Και στον Ο.ΚΑ.ΝΑ. συμβαίνει κάτι αντίστοιχο.

Πέρυσι, στον τακτικό προϋπολογισμό, ήταν εγγεγραμμένα 25,5 εκατομμύρια και με τις έκτακτες επιχορηγήσεις φθάσαμε στο ποσό το οποίο είπατε. Έτσι έχουμε και φέτος αύξηση και ελπίζουμε να έχουμε και έκτακτες επιχορηγήσεις, ώστε να συμπληρώσουμε τις ανάγκες μας.

Αυτά, για την αποκατάσταση της αλήθειας. Θα σας στείλω και εγγράφως κιόλας όλα αυτά που αναφέρονται στον τακτικό προϋπολογισμό, τις εγγεγραμμένες δαπάνες από το 2004 μέχρι σήμερα. Και ειδικά για τις μονάδες αποκατάστασης, για τις ιδιωτικές μονάδες ψυχιατρικής μεταρρύθμισης, έχουμε μια τεράστια αύξηση από πέρυσι έως φέτος στις εγγεγραμμένες δαπάνες στον τακτικό προϋπολογισμό. Αυτό πρέπει να μας το αναγνωρίσετε. Και θα γίνει και ευρύτατη συζήτηση εξάλλου με αφορμή τη συζήτηση του προϋπολογισμού εδώ στη Βουλή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο συνάδελφος Βουλευτής κ. Αθανάσιος Πλεύρης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το θέμα των ναρκωτικών βέβαια δεν μπορεί να λυθεί με μια συζήτηση εδώ μέσα, στο άδειο αυτήν την ώρα Κοινοβούλιο. Είναι κάτι που θα πρέπει να το αντιμετωπίσει οπωσδήποτε η κοινωνία, διότι μπορεί φαινομενικά να πρόκειται για ένα αδίκημα αυτοβλάβης, όπως λέμε, δηλαδή ο χρήστης ουσιαστικά προκαλεί βλάβη μόνο στον εαυτό του, αλλά στην πραγματικότητα είναι ένα αδίκημα το οποίο έχει άμεση επίπτωση στην κοινωνική συνοχή και ουσιαστικά δυναμίζει τα θεμέλια μιας υγιούς κοινωνίας. Διότι είναι βέβαιο ότι κάποιοι, που ουσιαστικά οδηγούνται στην αποβλάκωση από τη συνεχή εξάρτηση και χρήση των ναρκωτικών, δεν είναι δυνατόν να είναι και παραγωγικός μέσα στην κοινωνία.

Από τη μια πλευρά έχουμε τη χρήση, ο οποίος πράγματι δεν είναι απλώς ένας άρρωστος, αλλά είναι ένας τραυματίας πολέμου, ενός πολέμου που έχει κηρύξει στη χώρα μας το εμπόριο ναρκωτικών. Διότι η Ελλάδα είναι πρώτη σε θανάτους από ναρκωτικά, έχει τη μεγαλύτερη κυκλοφορία ναρκωτικών. Καθημερινά διαβάσουμε στις σελίδες των εφημερίδων ότι κάποιοι πεθαίνουν και το βλέπουμε αδιάφορα, σαν να βλέπουμε μια αγγελία.

Από την άλλη πλευρά, υπάρχει το εμπόριο ναρκωτικών, το οποίο ανθεί στη χώρα μας για έναν και μοναδικό λόγο: Διότι υπάρχει η πολιτική συγκάλυψη. Ουδέποτε μέχρι σήμερα υπήρξε πραγματική πολιτική βούληση, ώστε να αντιμετωπιστεί το εμπόριο των ναρκωτικών. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και πώς αποδεικνύεται αυτό; Δεν είναι τα Ζωνιανά και όλα όσα έχουμε ακούσει αυτές τις μέρες. Το θέμα είναι ότι όλες τις εστίες του εμπορίου ναρκωτικών τις γνωρίζουμε. Γνωρίζουμε τους καταυλισμούς στο Βοτανικό, γνωρίζουμε τα Εξάρχεια, γνωρίζουμε τον Ασπρόπυργο, γνωρίζουμε το Ζεφύρι, γνωρίζουμε το Μενίδι. Όμως, δεν κάνουμε τίποτα.

Όλοι ξέρουμε εδώ, άμα βγούμε από το Κοινοβούλιο, πού θα πάμε να δούμε ότι γίνεται διακίνηση ναρκωτικών. Και δεν είναι δυνατόν να το γνωρίζει αυτό το Νομοθετικό Σώμα και να μην επιβάλλει, δια του κοινοβουλευτικού ελέγχου στην εκτελεστική εξουσία και κατ' επέκταση στα αστυνομικά όργανα, την τήρηση της νομιμότητας.

Πράγματι υπάρχει ένα αυστηρό πλαίσιο. Ειπώθηκε ότι το ελληνικό πλαίσιο κατά των ναρκωτικών είναι αυστηρό. Δεν έχει όμως καμμία ουσία όταν δεν τηρείται, όταν μπορεί κάποιος εύκολα να εξαγοράζει ένα χαρτί τοξικομανούς και ενώ είναι έμπορος ναρκωτικών, να βγαίνει έξω. Η πολιτική βούληση, λοιπόν, απουσιάζει. Εάν κάποτε θέλουμε να αντιμετωπίσουμε το

πρόβλημα των ναρκωτικών, ξέρουμε ποιες είναι οι εστίες και πιστέψτε με, εάν χτυπηθούν αυτές οι εστίες, τότε θα δοθεί ένα πραγματικό μήνυμα προς τους εμπόρους.

Δε σημαίνει βέβαια ότι η καταστολή πρέπει να είναι το πρώτο μέλημα. Ειπώθηκαν πάρα πολλά άλλα, είναι σωστά, αλλά τα θεωρώ τέλος πάντων λίγο ανεδαφικά, γιατί τα είχα ακούσει και παλαιότερα, να οδηγήσουμε τη νεολαία στο να έχει χόμπι, να κάνει συλλογή γραμματοσήμων και πεταλούδων και έτσι δεν θα οδηγηθεί στα ναρκωτικά.

Πράγματι, υπάρχει μία κατάρρευση των ηθικών αξιών, των πνευματικών αξιών, των ιδανικών, που δεν υπάρχουν στη νεολαία. Ο υλιστικός τρόπος ζωής που προαναφέρθηκε, αυτός ο καπιταλιστικός τρόπος ζωής, οδηγεί αναπόφευκτα στα ναρκωτικά. Με την παιδεία, με την επιμόρφωση και με όλους αυτούς τους τρόπους, αντιμετωπίζουμε το πρόβλημα, αλλά μακροπρόθεσμα. Αυτήν τη στιγμή το πρόβλημα υπάρχει στην πόρτα μας. Να τα κάνουμε όλα αυτά, στοχεύοντας στην επόμενη δεκαετία, δεκαπενταετία, για να έχουμε αποτελέσματα. Σήμερα, όμως, θέλοντας και μη, πρέπει να υπάρξει καταστολή για τους εμπόρους ναρκωτικών.

Πολλές φορές βρίσκουμε την εύκολη λύση και λέμε -και έχει ακουστεί- ότι «Για όλα φταίει η Αστυνομία», ότι η Αστυνομία δεν συλλαμβάνει. Με συγχωρείτε, αλλά ο αστυνομικός βλέπει την πολιτική συγκάλυψη που υπάρχει, βλέπει τι δικογραφίες πηγαίνουν στα δικαστήρια και πώς αθλώνονται οι έμποροι ναρκωτικών. Βλέπει, όπως ειπώθηκε και στις τηλεοράσεις αυτήν τη φορά, πολιτικούς να σηκώνουν το τηλέφωνο και να λένε σε συναδέλφους τους: «Μην πάτε να καταθέσετε σε δίκες εμπόρων ναρκωτικών». Ε, δεν μπορούμε από αυτούς τους ανθρώπους να ζητάμε τις ευθύνες. Οι ευθύνες βρίσκονται εδώ μέσα, εδώ που είμαστε όλοι. Και όλοι είμαστε συνυπεύθυνοι.

Ακούστηκε και το θέμα της αποπαινοποίησης της χρήσης ναρκωτικών ουσιών. Η αποπαινοποίηση οπωσδήποτε είναι κάτι πάρα πολύ επικίνδυνο. Σε όσες χώρες εφαρμόστηκε, με παράδειγμα την Ολλανδία, που ενδεχομένως πολλοί από αυτούς που την αναφέρουν δεν την έχουν επισκεφθεί, υπήρξε φοβερή αύξηση στα σκληρά ναρκωτικά. Είμαστε κατά της αποπαινοποίησης οποιασδήποτε μορφής ναρκωτικών, είμαστε κατά του οποιουδήποτε διαχωρισμού των ναρκωτικών σε «μαλακά» και «βαριά».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώστε, παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Και τελειώνοντας, γιατί δεν θέλω να κάνω κατάχρηση του χρόνου, επειδή άκουσα αυτό το παράδειγμα που αναφέρθηκε με τον Ε.Π.Ο.Π., εάν ένας στρατιωτικός παίρνει ναρκωτικά, βέβαια, πρέπει να αποταχθεί από το Σώμα. Δεν μπορεί να κινδυνεύουν οι θεσμοί και να κινδυνεύει η κοινωνία, επειδή πρέπει να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα κάποιου. Ναι, στην πρόληψη, αλλά είναι απαραίτητη και η καταστολή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ο κ. Στρατάκης έχει το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι πρέπει να επαινέσουμε την Επιτροπή για τη δουλειά που έκανε. Είναι μια επιτροπή που λειτουργεί από το 2000 και μόνο τα δύο μισά τελευταία χρόνια έχει κάνει σαράντα επτά συνεδριάσεις, δηλαδή κάθε είκοσι μέρες έκανε μια συνεδρίαση.

Πρέπει να την επαινέσουμε και για έναν επιπλέον λόγο, διότι διαπιστώνει κάποιος ότι σε όλες τις διαπιστώσεις που κάνουν για τα αίτια, υπάρχει ταύτιση απόψεων, ακόμη και στις προτάσεις. Και θα έλεγα ότι και η διαφοροποιημένη πρόταση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας έχει κοινές προτάσεις με αυτές της Επιτροπής, που σημαίνει ότι όντως δούλεψε στην κατεύθυνση του πώς μπορούμε πραγματικά να αντιμετωπίσουμε αυτό το τεράστιο πρόβλημα.

Θα έλεγα ότι είναι επίσης ενθαρρυντικό που ο Υπουργός διαπίστωσε, με την ομιλία του εδώ, ότι υπάρχει ανάγκη αλλαγών

στο σύστημα που εφαρμόστηκε τη δεκαετία του 1980, γιατί μέχρι τότε δεν υπήρχε ενδεχομένης τίποτα. Θέλω, όμως, να τονίσω ότι δεν έχουμε ανάγκη αλλαγών, αν γκρεμίσουμε το υφιστάμενο σύστημα, γιατί αυτό δυστυχώς κάνετε. Γκρεμίζετε το υφιστάμενο σύστημα και θα μας πείτε ότι θα εφαρμόσετε ένα νέο εθνικό πρόγραμμα δράσης, προκειμένου να έχουμε αποτέλεσμα.

Όχι. Θα πρέπει να ολοκληρώσουμε και το Εθνικό Σχέδιο, που υπάρχει, του 2005-2008, για να δούμε πώς πραγματικά μπορούμε να ξεπεράσουμε προβλήματα υπαρκτά, σημερινά.

Δεν θα ξεχάσω ποτέ, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι πριν από τρία χρόνια δύο παιδιά αγωνιούσαν τα ίδια και οι οικογένειές τους για πώς θα ενταχθούν στο πρόγραμμα του Ο.ΚΑ.ΝΑ. στα Χανιά και δεν μπόρεσαν να πάνε στο πρόγραμμα του Ο.ΚΑ.ΝΑ. στα Χανιά, γιατί δεν υπήρχε το απαιτούμενο προσωπικό, ώστε να καλύψει την ανάγκη αυτή και μέσα σε λίγο διάστημα έσβησαν αγκαλιασμένα. Αυτό δείχνει ότι υπάρχει πραγματικά μία μεγάλη ανάγκη να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα που υπάρχουν.

Το πρόβλημα -το λέει και η έκθεση, το λέμε όλοι μας εδώ- είναι πράγματι πολυπαραγοντικό και συνεχώς μεταβαλλόμενο. Αυτό δεν το αμφισβητεί κανείς. Αποτελεί μία σύγχρονη μάστιγα και αυτό επίσης είναι μία πραγματικότητα. Είναι ένα κοινωνικό πρόβλημα, αλλά είναι κυρίως και πολιτικό πρόβλημα, έτσι όπως εξελίχθηκε και αυτό πρέπει να το παραδεχθούμε. Γιατί αν δεν το παραδεχθούμε, δεν μπορούμε να το αντιμετωπίσουμε. Και αφού είναι και πολιτικό πρόβλημα, υπάρχουν και τεράστιες πολιτικές ευθύνες και για τα κυκλώματα που δυστυχώς καλύπτονται σε διάφορα επίπεδα, αλλά και γιατί υπάρχουν ζητήματα που εμείς μπορούμε να τα λύσουμε.

Βέβαια αναδείχθηκε από τους συναδέλφους -και δεν θα σταματήσω σ' αυτό- το τι κρύβεται πίσω από όλη αυτήν την ιστορία: Κυρίως τα τεράστια οικονομικά συμφέροντα, που αυτή είναι η βασική αιτία που το πρόβλημα μεγεθύνεται, αντί να ελαχιστοποιείται.

Η έκθεση της Επιτροπής αναφέρεται και σταματάει σε τρία καίρια σημεία, τα οποία είναι: η πρόληψη, η καταστολή και η απονομή της δικαιοσύνης, η θεραπεία και η επανένταξη. Θα έλεγα ότι για την πρόληψη γράφονται πολλά. Εγώ θέλω να σταματήσω σε δύο ουσιαστικά θέματα, που θεωρώ ότι είναι κυρίαρχα: στη γνώση και στην πολιτικοποίηση, σε ό,τι αφορά κυρίως τους νέους. Δεν ειπώθηκε από κανέναν εδώ κάτι που αναγράφεται στην έκθεση, ότι μία έρευνα που έγινε στο εξωτερικό, απέδειξε ότι άνθρωποι που ασχολούνταν με τα κόμματα, που ήταν πολιτικοποιημένοι δηλαδή, ήταν οι λιγότερο επιρρεπείς στη χρήση των ναρκωτικών. Αυτό τι δείχνει; Αν οι νέοι καταλάβουν πώς λειτουργεί το σύστημα, ποια είναι τα συμφέροντα, τι κινείται και πώς λειτουργεί μία κατάσταση σήμερα στην παγκόσμια κοινότητα και στη χώρα μας, ασφαλώς έχοντας τη γνώση αυτή, θα αποφυγούν τη χρήση των ναρκωτικών, αφού γνωρίζουν τις συνέπειες και τις αιτίες που επιβάλλουν αυτήν τη χρήση των ναρκωτικών. Άρα, λοιπόν, υπάρχουν ζητήματα, που πρέπει να τα αντιμετωπίσουμε κυρίως μέσα από τη γνώση και κυρίως αυτά έχουν να κάνουν με την πρόληψη.

Στο θέμα της καταστολής και της απονομής της δικαιοσύνης: Το ότι ο ν. 1729/1987 δεν έχει τύχει ακόμη της πλήρους εφαρμογής του, αυτό τα λέει όλα. Αν έχουμε, δηλαδή, ένα νόμο που χρονολογείται εδώ και είκοσι χρόνια και μετά από είκοσι χρόνια δεν έχουμε καταφέρει καν να τον εφαρμόσουμε ή εν πάση περιπτώσει να μην τον εφαρμόζουμε στο μεγαλύτερό του ποσοστό, καταλαβαίνετε ότι αυτό δημιουργεί τεράστια προβλήματα.

Όσον αφορά τη θεραπεία, θέλω να πιστεύω ότι η πρώτη πρόταση που κάνει η Επιτροπή προς αυτή την κατεύθυνση, ότι θα πρέπει ο Ο.ΚΑ.ΝΑ. να κάνει προγραμματικές συμφωνίες με νοσοκομεία, ώστε να απορροφηθούν άμεσα οι έχοντες ανάγκη θεραπείας, είναι το πρώτο ζήτημα που πρέπει να αντιμετωπιστεί. Το πώς πάμε, όμως, σ' αυτό, είναι ένα άλλο ζήτημα που θα το αναφέρω στη συνέχεια.

Για το θέμα της επανένταξης, που είναι το τέταρτο σημείο, που είναι συνδεδεμένη η επανένταξη με την υποτροπή, θέλω να πω ότι η κοινωνική στήριξη, η εξάλειψη του κοινωνικού αποκλεισμού και η επαγγελματική αποκατάσταση, είναι ζητούμενα

που θα πρέπει να τα δρομολογήσουμε, αν θέλουμε πραγματικά να έχουμε αποτέλεσμα.

Η Βουλή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να δείξει με μία προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση σε επίπεδο Αρχηγών ότι ασχολείται με το πρόβλημα και θέλει να το λύσει. Δεν φθάνει αυτό που κάνουμε εδώ, στα πλαίσια μίας υποτιθέμενης γενικευμένης επερώτησης στη Βουλή. Νομίζω ότι πρέπει να πάμε σε αυτή τη διαδικασία και η Κυβέρνηση, αν πραγματικά θέλει να αντιμετωπίσει το πρόβλημα -γιατί ποτέ δεν είναι αργά- πρέπει κάποια στιγμή να ξεκινήσουμε ουσιαστικά.....

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, μισό λεπτό.

...ένα Εθνικό Σχέδιο Δράσης, με βάση και την έκθεση της Διακομματικής Επιτροπής, να διαθέσει τους πόρους -γιατί είναι γεγονός ότι δεν διατίθενται οι αναγκαίοι πόροι- και να προχωρήσουμε, ώστε να λύσουμε το πρόβλημα, γιατί δεν είναι δυνατόν να εθελουφλούμε. Στις φυλακές πεθαίνει κάθε μέρα ένας άνθρωπος από ναρκωτικά, σ' ένα χώρο, δηλαδή, κλεισμένο και η πολιτεία εθελουφλεί.

Αν φύγουμε από την Ομόνοια και πάμε στην Πλατεία Βάθης, βλέπουμε εκατοντάδες χρήστες και η πολιτεία προς αυτήν την κατεύθυνση, δηλαδή στο πώς θα σταματήσει αυτό το φαινόμενο, δεν κάνει τίποτα. Πρέπει να το ξεπεράσουμε το συντομότερο δυνατό, αν πραγματικά θέλουμε να το λύσουμε στην ουσία το πρόβλημα και νομίζω ότι όλοι μας θέλουμε -αλλά πρέπει να ξεκινήσουμε τις δράσεις και τις ενέργειες εκείνες που απαιτούνται -και κυρίως από αυτούς που έχουν την ευθύνη- ώστε πραγματικά να φθάσουμε σ' ένα τέλος.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε τον κ. Στρατάκη.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος του ΠΑΣΟΚ κ. Μιχαήλ Τιμοσίδης.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι Βουλευτές, Εγώ Υπουργέ, θέλησα να ξεκινήσω την πρώτη ομιλία μου από το Βήμα της Βουλής μ' ένα θέμα για το οποίο νομίζω ότι όλοι μας μπορούμε να καταλήξουμε σε μία κοινή συμφωνία -και λέω ότι δεν φθάνει μόνο αυτό- αλλά και σε μία κοινή δράση.

Διάβασα με πάρα πολύ μεγάλη προσοχή το πόρισμα της Διακομματικής Επιτροπής και πρέπει να σας πω ότι είδα πως με πολύ θάρρος και παρηγορία κατέληξε σε συμπεράσματα. Είχε προτάσεις, αλλά κυρίως όμως είχε κάνει επισημάνσεις και αυτές σχεδόν ομόφωνα.

Αναρωτιέται κανείς, λοιπόν, τι θα είχε να προσθέσει ένας νέος Βουλευτής, παίρνοντας το λόγο σήμερα και αναφερόμενος σ' ένα τέτοιο σοβαρό ζήτημα. Όμως, πεποίθησή μου είναι ότι πρέπει ο άνθρωπος να μην το βάζει κάτω και να προσπαθεί! Έτσι λοιπόν κι εγώ θα αποτολμήσω να ξεδιπλώσω μερικές σκέψεις μου γύρω από αυτό το μεγάλο ζήτημα που συζητούμε σήμερα.

Οι ουσιοεξαρτήσεις -γιατί έτσι είναι πιο σωστό να αποδίδονται και να μην τα λέμε μ' έναν όρο γενικότερο, «ναρκωτικά»- αποτελούν στις μέρες μας μία σύνθετη κοινωνική, πολιτισμική, οικονομική, υγειονομική, ηθική και εν τέλει πολιτική πρόκληση σε παγκόσμιο και σε εθνικό επίπεδο. Η παραγωγή, η διακίνηση, η χρήση και η κατάχρηση νόμιμων και μη νόμιμων ουσιών αποτελούν ενδημικό πια φαινόμενο στις σύγχρονες κοινωνίες μας. Είναι ένα πρόβλημα που διαπλέκεται με πολλαπλά οικονομικά συμφέροντα και γι' αυτό είναι πολύ δύσκολο στην αντιμετώπισή του.

Το πρόβλημα τα τελευταία δύο-τρία χρόνια μεγεθύνεται ακόμα περισσότερο με την αύξηση της διαθεσιμότητας νέων συνθετικών ουσιών, καθώς επίσης και με τη μείωση του ορίου ηλικίας έναρξης της χρήσης. Τα παιδιά ξεκινούν από τα δώδεκα και δεκατρία έτη της ζωής τους τη χρήση ουσιών.

Στον ευρωπαϊκό χώρο, το 8,6% των ατόμων ηλικίας δώδεκα

έως είκοσι τεσσάρων ετών έχει χρησιμοποιήσει μία ή περισσότερες φορές στη ζωή του κάποια μη νόμιμη εξαρτησιογόνο ουσία. Το 13,3% είναι άνδρες και το 3,9% είναι γυναίκες και επικρατέστερη βέβαια είναι η κάνναβη.

Οι συστάσεις της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου αλλά και η υπάρχουσα -στα χαρτιά δυστυχώς- εθνική στρατηγική για το πρόβλημα των ουσιοεξαρτήσεων επισημαίνει μία δέσμευση στόχων και μέτρων για την κατά το δυνατόν αντιμετώπιση του προβλήματος. Έτσι θα μπορούσε να αναφέρει κάποιος τα μέτρα για τη μείωση της προσφοράς και της ζήτησης. Και στη μεν προσφορά είναι δεδομένα τα πράγματα και μπορεί κάποιος να δει πώς θα τα «χτυπήσει», στη ζήτηση όμως έχουμε να κάνουμε πολλά. Η ζήτηση μπορεί να αντιμετωπιστεί με την ενημέρωση. Αυτό είναι κάτι που δεν έχει τονιστεί ιδιαίτερα.

Η ενημέρωση, νομίζω ότι είναι το πρώτο που μπορεί να ξεκινήσει με όλους τους τρόπους, μ' αυτούς τους τρόπους που προσφέρουν σήμερα τα μέσα της επικοινωνίας. Και αυτό μπορεί να ξεκινήσει από πολύ μικρή ηλικία, από ειδικούς επιστήμονες, από ανθρώπους που γνωρίζουν, έτσι ώστε μέσα από αυτήν την ενημέρωση να προλάβουμε τη μη δοκιμή, γιατί η δοκιμή είναι αυτή που θα δημιουργήσει το πρόβλημα.

Επίσης να γίνει εφαρμογή των νόμων που υπάρχουν, να υπάρξουν μέτρα θεραπείας, που να μπορεί να φθάσουν εύκολα όλοι οι χρήστες σήμερα, μέτρα πρόληψης των θανάτων από τη χρήση των ουσιών, κάτι που δεν το έχουμε αναπτύξει καθόλου, ενώ έχει αναπτυχθεί κάπως η πρωτοβάθμια περίθαλψη και η φροντίδα αυτή.

Στον τομέα των ναρκωτικών υπάρχουν ακόμα προβλήματα, γιατί δεν υπάρχει ειδική εκπαίδευση, δεν υπάρχουν ειδικές πρώτες βοήθειες γι' αυτό το θέμα, μέτρα πρόληψης των θανάτων από τη χρήση των ουσιών, μέτρα πρόληψης και αντιμετώπισης των νοσηρών καταστάσεων που συνοδεύουν τους χρήστες και αυτά είναι το *aids* και η ηπατίτιδα.

Θα ήθελα, κλείνοντας, να αναφέρω ότι το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, παρά τον λεκτικό συντονισμό του με τις εκθέσεις του Ευρωπαϊκού Κέντρου Παρακολούθησης Ναρκωτικών και Τοξικομανίας για τη δρομολόγηση της νέας στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης 2005-2012, χαρακτηρίζεται από άπνοια στην εφαρμογή των μέτρων και των στόχων.

Η έλλειψη υπηρεσιών, η στέρηση συντονισμού και η ισομερής κατανομή υπηρεσιών στην ελληνική επικράτεια οδηγούν την κοινωνία μας κι εμάς τους πολίτες, κι εμάς ιδιαίτερα, στο συμπέρασμα ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στο πρόβλημα των ουσιοεξαρτήσεων χαρακτηρίζεται από ερασιτεχνισμό, πολυγλωσσία και αναληψία.

Σήμερα ακούσαμε για κάποια μέτρα και θέλω να κάνω μόνο μία επισήμανση:

Αναφέρθηκε ότι αυτό θα το αναλάβει το Ε.Σ.Υ. στην ουσία και η πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας και τα νοσοκομεία. Αναρωτιέται κανείς, άραγε πώς θα σηκώσει το βάρος αυτό το Ε.Σ.Υ., που έχουμε σήμερα;

Φοβάμαι, λοιπόν, μήπως η Κυβέρνηση και ο κ. Υπουργός μετακυλούν το πρόβλημα στο ήδη επιβαρυνμένο εθνικό σύστημα υγείας και μήπως αυτό είναι ένα άλλοθι για να πούμε αύριο ότι δεν μπορούσαμε να κάνουμε τίποτα.

Θα μου επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε, να αναφέρω χαρακτηριστικά ένα παράδειγμα από την Καβάλα. Στα πλαίσια, λοιπόν, της πολιτικής υγείας και κοινωνικής αλληλεγγύης, στην περιφέρειά μας, υπήρξε ένας προγραμματισμός δημιουργίας μονάδας χορήγησης υποκατάστατων μεθαδόνης. Προκηρύχθηκαν οκτώ θέσεις, λίγες μέρες πριν από τις εκλογές, έγιναν συνεντεύξεις και ακόμα η κατάσταση παραμένει...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε συνάδελφε, έχετε την ανοχή μου γιατί είναι η παρθενική σας ομιλία, αλλά σας παρακαλώ σιγά-σιγά να ολοκληρώνετε.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Οι προσλήψεις δεν έγιναν και η εκπαίδευσή τους δεν άρχισε. Είμαι πολύ προβληματισμένος, θέλω όμως να φύγω αισιόδο-

ξα από δω και θέλω να πιστεύω ότι τα μέτρα που ανακοινώθηκαν θα ξεκινήσουν αμέσως και θα είμαστε εδώ, για να τα παρακολουθούμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο συνάδελφος Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Νασιώκας.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μακάρι απόψε να μπορούσαμε να στείλουμε ένα μήνυμα αισιοδοξίας απ' αυτήν την Αίθουσα. Συζητάμε ένα πολύ σημαντικό θέμα και θέλω να κάνω μερικές παρατηρήσεις στην αρχή, στο λίγο χρόνο που έχω.

Πρώτον, το πρόβλημα των ναρκωτικών δεν είναι πρόβλημα του γείτονα, δεν είναι πρόβλημα της διπλανής πόρτας, είναι της δικής μας πόρτας.

Δεύτερον, οι πολίτες σήμερα μας παρακολουθούν εδώ να μιλάμε γενικά, να περιγράφουμε ένα θέμα, μερικοί ως και ανυποψίαστοι και οι περισσότεροι ως ανευθυνούπευθυνοι. Πρωταγωνιστούν σ' αυτήν την ανευθυνούπευθυνότητα το Υπουργείο και η Κυβέρνηση, που πρέπει να εκτελούν. Παρά τις φιλότιμες προσπάθειες του κυρίου Υφυπουργού να περιγράψει ότι αυξάνονται τα κονδύλια των προϋπολογισμών για την ψυχική υγεία και τα ναρκωτικά, μειώνονται οικτρά, έργο δεν γίνεται και τα ελλείμματα και τα χρέη είναι τεράστια.

Τρίτον, τα ναρκωτικά είναι δυστυχώς ένας χώρος, ένα «δωμάτιο» που έχει πύλη εισόδου, πύλη πρόσβασης, δεν έχει πύλη εξόδου. Ευτυχώς, υπάρχει μία οδός διαφυγής μ' ένα μικρό παράθυρο στην οροφή, αλλά είναι πολύ δύσκολη η πρόσβαση στην οροφή!

Τέταρτον, είναι ένα κοινωνικό φαινόμενο. Ο απομονωτισμός, η ανασφάλεια των νέων, τα νέα πρότυπα, οι νέες δυσκολίες, οι αλλαγές που γίνονται σπρώχνουν εύκολα τους νέους μας σ' αυτές τις εξαρτησιογόνες ουσίες, στο τσιγάρο, στο αλκοόλ, στα ναρκωτικά.

Πέμπτον, κυρίως πρόληψη. Ο συνάδελφος κ. Τιμοσίδης αναφέρθηκε λεπτομερειακά. Οι γενεσιουργοί αιτίες, η αγωγή υγείας στα σχολεία μας και προπαντός η ενημέρωση είναι σημαντικά, δηλαδή κυρίως η πρόληψη και όχι κατ' ανάγκη μόνο η καταστολή.

Έκτον, θεραπεία. Μιλάω για το παράθυρο της οροφής, κυρίως τα «στεγνά» προγράμματα. Οι θεραπείες μειωμένης βλάβης υποκατάστατων είναι χρήσιμες, αλλά για να οδηγήσουν σε «στεγνά» προγράμματα και σε θεραπεία.

Έβδομο και σημαντικό είναι η επανένταξη, άρα και η προοπτική, που δίνει δύναμη σε όλους αυτούς που αγωνίζονται. Ο κ. Αργύρης Ντινόπουλος περιέγραψε ένα πραγματικό τετραήμερο ζωής μέσα σ' ένα τέτοιο πρόγραμμα, σε μία τέτοια μονάδα, αλλά αν οι άνθρωποι εκεί δεν βλέπουν μπροστά την επανένταξη, δεν μπορούν να βρουν το θάρρος να πουν ότι «ο Έκτορας μπορεί», «ο Τάσος μπορεί», «ο Νίκος μπορεί» να παλέψει, για να βγει. Είναι η επανένταξη του αύριο.

Όγδοη παρατήρηση: βεβαίως να δούμε και το περίγραμμα, ότι είναι παγκόσμιο φαινόμενο. Είναι ένα παγκόσμιο παράνομο εμπόριο. Ολόκληρες χώρες στηρίζουν τον προϋπολογισμό τους στη διακίνηση των ναρκωτικών. Δεν είναι θέμα μόνο καταπολέμησης μιας χώρας, μιας περιοχής, μιας ομάδας, ενός *forign* κρατών, αλλά είναι παγκόσμιο θέμα και σ' αυτήν τη γραμμή.

Θα ήθελα να συγχαρώ την επιτροπή -βλέπω τον Αντιπρόεδρο μπροστά μου, άκουσα τον κ. Κιλιτζίδη νωρίτερα- για όλη τη δουλειά που έκαναν, όλο αυτό το διάστημα. Κυρίως θα σας συγχαρώ, κύριε Αντιπρόεδρε, για την καρτερικότητά σας να συζητάτε, να αποφασίζετε και να έχετε δίπλα σας μία Κυβέρνηση την οποία βλέπουμε να παρακολουθεί, να της προτείνετε ομόφωνα και να μην εκτελεί τίποτα. Αυτό μου θυμίζει ότι σας χρησιμοποίησε ως άλλοθι, ό,τι κάνει με τον προσχηματικό διάλογο τώρα για τη συνταξιοδότηση ή με τις συζητήσεις που θα γίνουν για τον προϋπολογισμό, για να φορτώσει όλα τα βάρη στους φτωχούς. Είναι, λοιπόν, εθνικό θέμα, είναι μεγάλο θέμα.

Εδώ πρέπει «να πούμε τα σύκα, σύκα» και την αλήθεια. Πριν από το 1981 δεν υπήρχε τίποτα για τα ναρκωτικά στην πατρίδα

μας. Ό,τι έγινε για τα ναρκωτικά –και έγιναν πολλά– έγινε από τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Παραλάβατε μία καλή υποδομή και μία πολύ καλή προοπτική. Δούλεψαν πάρα πολλοί, κύριε Σκουλάκη, κι εσείς έχετε ειδικό βάρος σ' αυτήν τη δουλειά, που έγινε μέχρι τότε. Τελευταία ήταν η μεγάλη προσπάθεια του Κώστα Στεφανή. Μετά τι ακούσαμε; Κουβέντες και τίποτε άλλο.

Κύριε Πρόεδρε, φτάσαμε από το «μπόγιας ψυχών δεν θα γίνω εγώ», που έλεγε ο πρώην Υπουργός σ' αυτό που είπε σήμερα ο νέος Υπουργός, ότι δεν θέλει να βλέπει τα φαντάσματα των ανθρώπων να περιπλανώνται στους δρόμους.

Συζητάμε, συζητάμε και δεν γίνεται τίποτα. Ακούσαμε τον κύριο Υπουργό και ακούσαμε και τις εξαγγελίες –θα πω δυο λόγια και γι' αυτό– αλλά για τον απολογισμό τεσσάρων χρόνων, πέντε χρόνων, μιας θητείας, δεν ακούσαμε λέξη. Δεν ακούσαμε τίποτα για τα ναρκωτικά, δεν ακούσαμε τίποτα για το τσιγάρο. Πεθαίνουν άνθρωποι. Τριακόσιοι πενήντα άνθρωποι πεθαίνουν από τα ναρκωτικά και είκοσι μία χιλιάδες περίπου άνθρωποι το χρόνο πεθαίνουν από το τσιγάρο. Χίλιοι επτακόσιοι περίπου άνθρωποι το μήνα, μια μικρή πόλη το μήνα, μια μεγάλη πόλη το χρόνο.

Αλλά δεν κάνει τίποτα αυτή η Κυβέρνηση τόσα χρόνια, γι' αυτό και λέει κουβέντες. Και αυτές τι είναι; Από πού φαίνεται ότι δεν έκανε τίποτα; Δεν έχει εθνικό σχέδιο δράσης για τα ναρκωτικά. Λέει τώρα ότι υπάρχει ένα σε διαβούλευση. Μα, σύμφωνα με την απόφαση του Συμβουλίου Κορυφής του 2004, που την προσυπέγραψε και ο σημερινός Πρωθυπουργός, η πρώτη θητεία τελειώνει το 2008, η πρώτη τετραετία αυτού του εθνικού προγράμματος, του σχεδίου δράσης για τα ναρκωτικά που είμαστε υποχρεωμένοι να έχουμε. Δεν το έχουμε. Τώρα είναι σε διαβούλευση και θα το δούμε και στη δεύτερη τετραετία, γιατί το 2012 ολοκληρώνεται αυτή η ευρωπαϊκή προσπάθεια της εθνικής δράσης για τα ναρκωτικά.

Στον Ο.ΚΑ.ΝΑ., όχι μόνο δεν προχώρησαν οι μονάδες, όχι μόνο δεν προχώρησαν τα υποκατάστατα, αλλά τώρα βρίσκεται και σε διάλυση. Αυτό που θα μεταφερθεί στα νοσοκομεία, είναι οδός διαφυγής της κυβερνητικής ευθύνης.

Κλείνω με την εξής κουβέντα που είπε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας: «Μιλάμε για ένα εθνικό θέμα και κάνετε κριτική στην Κυβέρνηση και αδικείτε τον Πρωθυπουργό, αδικείτε την Κυβέρνηση, αδικείτε τη Νέα Δημοκρατία, αδικείτε τον Υπουργό Υγείας», είπε ο κ. Παναγιωτόπουλος. Η Κυβέρνηση, ο Πρωθυπουργός, η Νέα Δημοκρατία και το Υπουργείο Υγείας αδικεί τον εαυτό του και αδικεί την εμπιστοσύνη του λαού, που τους την έδωσε για να κυβερνήσουν και να αντιμετωπίσουν και το θέμα των ναρκωτικών.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο συνάδελφος Βουλευτής του ΣΥ.ΡΙ.Ζ.Α. κ. Γρηγόριος Ψαριανός.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, είναι η πρώτη φορά που ανεβαίνω στο Βήμα. Χθες μίλησα για πρώτη φορά για μία από τις μεγαλύτερες καταστροφές που έγιναν τα μεταπολεμικά χρόνια στην Ελλάδα, τις φωτιές, με την επίκαιρη ερώτηση για τους δασοπυροσβέστες. Σήμερα είναι η δεύτερη φορά που μιλάω.

Ανεβαίνω σ' αυτό το Βήμα πρώτη φορά, για να μιλήσω για ένα τεράστιο ζήτημα, που απασχολεί την ελληνική κοινωνία, όπως και τις κοινωνίες όλου του κόσμου, διεθνώς. Συζητάμε για ένα τεράστιο κοινωνικό πρόβλημα δύο, τρεις ώρες το χρόνο –και είμαστε είκοσι πέντε, τριάντα άνθρωποι εδώ, από την Κυβέρνηση δεν είναι κανείς σχεδόν– που σκοτώνει ανθρώπους και που κάνει κάποιους ανθρώπους τρομακτικά πλουσιότερους. Συζητάμε για το μεγαλύτερο τζίρο που γίνεται και για τη μεγαλύτερη «μπίζνα» που γίνεται στον κόσμο, μεγαλύτερη σε κέρδη και από το εμπόριο όπλων. Συζητάμε για το εμπόριο των ναρκωτικών.

Το πόσο σ' αλήθεια μας απασχολεί αυτό το πρόβλημα, το έχουμε δείξει με μια πολιτική αδιέξοδη, κατασταλτική και απαγορευτική, ακριβώς στην πατέντα της ποταπαγόρευσης του Σικάγο και του Αλ Καπόνε. Είναι ακριβώς της ίδιας ποιότητας το πρόβλημα. Η ποταπαγόρευση εξακόντισε τον αλκοολισμό στις

Ηνωμένες Πολιτείες σε τεράστια νούμερα και ποσοστά και όταν άρθηκε, έπεσε ο δείκτης του αλκοολισμού κάθετα σχεδόν, όπως όταν από Β ποιότητας αδίκημα στο Ηνωμένο Βασίλειο έγινε C κατηγορίας αδίκημα η χρήση ελαφρών ουσιών και έπεσε κατακόρυφα η κατανάλωση στις «φούντες» και στα καπνιζόμενα του τύπου αυτού, μαριχουάνες κ.λπ..

Δεν είναι ότι το ένα φέρνει το άλλο, ότι από τα ελαφρά, λεγόμενα, οδηγείσαι στα σκληρά από μόνος σου. Οδηγείσαι από το σύστημα και το παρακύκλωμα, που λειτουργεί με τη μέθοδο της πυραμίδας. Για να βγάλω εγώ τη δόση μου, πρέπει να βάλω άλλους δέκα στο κόλπο και έτσι πολλαπλασιάζεται πυραμιδικά, με προοδευτικούς ρυθμούς, με προοδευτική ανάπτυξη ο αριθμός των εθισμένων ανθρώπων –πολλοί χαρακτηρίζουν τοξικομανείς μια μεγάλη μερίδα από αυτούς– και γίνεται πρόβλημα ακόμη μεγαλύτερο.

Αυτή η κατεύθυνση είναι αδιέξοδη. Ο μόνος δρόμος είναι η αποποινικοποίηση. Επί χιλιάδες χρόνια υπήρχαν φυτικές ουσίες, από μανιτάρια μέχρι διάφορα τσάγια σε όλες τις φυλές των ανθρώπων της γης και δεν υπήρχαν απαγορεύσεις. Η απαγόρευση εφευρέθηκε από τις Ηνωμένες Πολιτείες, οι οποίες Ηνωμένες Πολιτείες παράγουν τις μεγαλύτερες ποσότητες στα εργαστήρια ναρκωτικών σε όλο τον κόσμο και είναι ο αρχιδικηντής ναρκωτικών σε όλο τον κόσμο. Διαχειρίζεται την κοκαΐνη, που παράγει, από την κόκα της Κολομβίας και της Βολιβίας, διαχειρίζεται το όπιο και την ηρωίνη της Ταϊλάνδης, του Αφγανιστάν, του Πακιστάν και όλων των άλλων χωρών και έχει βαποράκια τις Αλβανίες, τα Κόσσοβα και τις Μακεδονίες, που εμείς έχουμε στόχο να χτυπήσουμε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τα Σκόπια.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Τα Σκόπια, το Κόσσοβο, την Αλβανία, την Τουρκία. Να βομβαρδίσουμε τις Ηνωμένες Πολιτείες. Αυτός είναι ο εφευρέτης της απαγόρευσης και ο μεγαλοδικηντής ναρκωτικών σε όλο τον κόσμο. Πρέπει να έχουμε την ευθύτητα, τη μαγκία και την τιμιότητα να το παραδεχτούμε και να το πούμε. Αυτός που εφηύρε την ποταπαγόρευση, εφηύρε, επινόησε και εφάρμοσε τη ναρκοαπαγόρευση.

Θανάτους, δυστυχώς, έχουμε από τροχαία ατυχήματα, αλλά δεν απαγορεύουμε τα αυτοκίνητα και τις μοτοσικλέτες. Θανάτους έχουμε από πάρα πολλούς παράγοντες στη ζωή μας, αλλά δεν απαγορεύουμε τη χρήση κινητών τηλεφώνων ή άλλων συσκευών, που ενοχλούν την καρδιά ή προκαλούν καρδιαγγειακές παθήσεις και εγκεφαλικά. Δεν τα απαγορεύουμε, ενώ έχουμε θανάτους απ' αυτούς τους λόγους.

Αυτό το κόλπο με τα ναρκωτικά, γιατί γίνεται; Γιατί τώρα –που μας βλέπουν από τα Ζωνιανά και από το Ζεφύρι– δείχνουμε τα Ζωνιανά και το Ζεφύρι; Θα παρεξηγηθούν η Ξάνθη, η Ροδόπη, το Λασιθί, η Αιτωλοακαρνανία, η Άρτα, η Πρέβεζα, περιοχές της Ελλάδας που δεν ασχολούμαστε καθόλου με αυτές, που έχουν παραγωγές μεγάλες. Γιατί αυτή η υποκρισία; Δεν καταλαβαίνω.

Είμαι κάθετα ενάντιος σε κάθε είδος εξάρτησης είτε βιολογικής και σωματικής είτε ψυχολογικής. Γιατί εξάρτηση μπορεί να είναι και η ομάδα μου, εξάρτηση μπορεί να είναι και η τηλεόραση ή η θρησκεία μου, «το όπιο του λαού», αλλά δεν τα απαγορεύουμε. Είμαστε υπεύθυνοι για τη ζωή μας και για τους εαυτούς μας, είμαστε ακόμη περισσότερο υπεύθυνοι για τη ζωή και την κοινωνία στην οποία θα ζήσουν τα παιδιά μας.

Η απαγορευτική πολιτική είναι αδιέξοδη. Λέμε για την Ολλανδία που δοκιμάστηκε. Η Ολλανδία είναι χάλια, είναι πολύ πιο πίσω από εμάς. Εμείς είμαστε εκατό χρόνια μπροστά από την Ολλανδία.

Αυτή η απαγορευτική κατάσταση είναι αδιέξοδη. Είναι Σικάγο, Μαφία, Αλ Καπόνε, είναι η ποταπαγόρευση η οποία άρθηκε. Ελπίζουμε να αρθεί και αυτή η αδιέξοδη πολιτική, που είναι και θανατερή.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο συνάδελφος Βουλευτής του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Αστέριος Ροντούλης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε να ξεκινήσω με μία παρατήρηση. Ανευρεθίστα κάποιον, αναφερόμενοι στα Σκόπια, χρησιμοποιούν εντός της Ελληνικής Βουλής τον όρο «Μακεδονία» και αντί να αντιδράσει το Προε-

δρείο, αντιδρούν οι Βουλευτές του Λαϊκού Ορθοδόξου Συναγερμού.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Και άλλοι αντιδράσαμε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Νομίζω ότι αυτό δεν περιποιεί τιμή στην Ελληνική Βουλή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Δεν δέχομαι την παρατήρησή σας, κύριε συνάδελφε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ωραία, είναι δικαίωμά σας, κύριε Πρόεδρε, όπως είναι και δικό μου δικαίωμα να κάνω αυτήν την παρατήρηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Δεν δέχομαι την παρατήρησή σας, διότι ο συνάδελφος που ήταν στο Βήμα εν τη ρύμη του λόγου χρησιμοποίησε τον όρο αυτό και αμέσως μετά αναφέρθηκε στα Σκόπια.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Αφού διεκόπη από Βουλευτή του Λαϊκού Ορθοδόξου Συναγερμού και όχι από το Προεδρείο, ως θα όφειλε να κάνει το Προεδρείο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Δεν έχετε το λόγο αυτήν τη στιγμή, σας παρακαλώ. Θα περιμένετε να σας δώσω το λόγο και μη φοβάσθε για το χρόνο σας, θα τον κρατήσω.

Η προσπάθεια από οποιονδήποτε γίνεται εδώ να αποδείξει ότι είναι περισσότερο συνεπής -ας πούμε- σε αυτές τις θέσεις ή πατριώτης θεωρώ ότι πέφτει στο κενό. Δεν υπάρχει κανείς που να έχει σ' αυτά τα θέματα περισσότερο, εάν θέλετε, πατριωτισμό ή συνέπεια. Όλοι το ίδιο έχουμε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ουδέποτε ειπώθηκε κάτι τέτοιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Δεν δέχομαι, λοιπόν, την παρατήρησή σας και σας παρακαλώ να επανέλθετε στο θέμα.

Ορίστε, κύριε Ροντούλη, έχετε το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Επειδή ο χρόνος πιέζει, θα μου επιτρέψετε στο πρώτο σκέλος της ομιλίας μου να αναφερθώ σε όσα άκουσα ως παρατηρητής. Έχω, λοιπόν, να κάνω τις εξής παρατηρήσεις.

Πρώτον, ειπώθηκε εντός της Αιθούσης, από κάποιους ομιλητές, το επιχείρημα της αποποινικοποίησης της κάνναβης. Ο αγαπητός κ. Σκουλάκης είχε την καλοσύνη να μου προσκομίσει αυτό το έγγραφο, που είναι ένα πρωτοσέλιδο της «INDEPENDENT» και λέει: «Κάνναβη, ζητάμε συγνώμη». Το διαβάζω, γιατί είναι ενδιαφέρον: «Το 1997 από αυτήν την εφημερίδα ξεκίνησε μία εκστρατεία για την αποποινικοποίηση της ουσίας. Μακάρι, να ξέραμε τότε όσα γνωρίζουμε σήμερα...».

Άρα, αυτοί που χρησιμοποιούν το επιχείρημα της αποποινικοποίησης λαμβάνουν καταλυτική απάντηση από μία εφημερίδα, που επί δεκαετία έκανε αγώνα για την αποποινικοποίηση. Άλλο επιχείρημα δεν χρειάζεται.

Ειπώθηκε επίσης από κάποιους συναδέλφους ότι για όλα φταίει το σύστημα, φταίει ο καπιταλισμός, φταίνε οι κεφαλαιοκράτες, φταίει η δομή του κοινωνικού συστήματος εν γένει. Και εμείς να υπερθεματίσουμε, κύριε Πρόεδρε και να πούμε ναι, αλλά εδώ πεθαίνουν καθημερινά άνθρωποι και μάλιστα νέοι άνθρωποι. Τι θα πρέπει να κάνουμε; Να περιμένουμε δεκαετίες, καμμία εκατονταετία, για να αλλάξει το σύστημα και μετά να προτείνουμε μέτρα; Διότι καλό είναι να κάνουμε διαπιστώσεις «φταίει το σύστημα, φταίει ο καπιταλισμός», αλλά ο κόσμος περιμένει από εμάς εδώ να πούμε την πραγματικότητα και να προτείνουμε λύσεις. Αν περιμένουμε να αλλάξει το σύστημα, ενώ καθημερινά πεθαίνουν άνθρωποι, θα μου επιτρέψετε να πω ότι δεν είναι η σωστή προσέγγιση.

Θα πω τώρα κάτι που αφορά τον κύριο Υφυπουργό, ο οποίος έχει την καλοσύνη και το καθήκον, αν θέλετε, να παραμένει, ενώ ο αρμόδιος Υπουργός είναι απών από την Αίθουσα. Παρατήρησα το βασικό ομιλητή του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο οποίος μ' έναν καταγεγραμμένο λόγο, που εμένα πραγματικά με ξάφνιασε, είπε το εξής: Από το 2004 και μετά αποδομήθηκε το σύμπαν. Δηλαδή, ενώ ο Ο.Η.Ε. με εκθέσεις του έλεγε ότι κάτι γινόταν, ενώ η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο έλεγαν ότι κάτι γινόταν, υπήρχε μία διαδικασία τέλος πάντων εξομάλυνσης κάποιων πραγμάτων, έρχεται ο κ. Σκουλάκης και λέει ότι επί Κυβερνήσεως της Νέας Δημοκρατίας δεν έγινε απολύτως τίποτα, καταστράφηκε το σύμπαν. Θα περίμενα, λοιπόν, όπως κάθε

λογικά σκεπτόμενος άνθρωπος, μία απάντηση κύριε Υφυπουργέ από τον κύριο Υπουργό.

Ξέρετε τι είπε ο κύριος Υπουργός; Ότι δεν χρειάζεται να απαντήσει, γιατί κάποιοι διακατέχονται από έναν αντιπολιτευτικό οίστρο. Τι επιχείρημα είναι αυτό; Δεν έχει δικαίωμα να επικαλείται ένα τέτοιο επιχείρημα. Γιατί δεν έχει δικαίωμα; Διότι κύριε Υφυπουργέ, η Ελλάδα είναι μέσα στις πέντε χώρες που έχουν το υψηλότερο ποσοστό νεκρών νέων ανθρώπων από τα ναρκωτικά και κάθε χρόνο ανεβαίνει.

Άρα, λοιπόν, το να απαντάμε σε μία τέτοια βαρύτατη καταγγελία που διατυπώθηκε εντός της ελληνικής Βουλής, ότι αποδομήθηκε, καταστράφηκε το παν, με το επιχείρημα του αντιπολιτευτικού οίστρου, θα μου επιτρέψετε να πω ότι είναι μία ατυχής προσέγγιση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Έχω πολλά να πω, θα μιλήσω μόνο για δέκα δευτερόλεπτα. Μου τα οφείλετε, αγαπητέ κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Δεκαπέντε δευτερόλεπτα, θα σας δώσω, γιατί τα μετράω κύριε Ροντούλη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ακούστηκαν εντός Αιθούσης και από τον κ. Σγουρίδη και από το κ. Βελόπουλο κάποιες προσωπικές ιστορίες, που νομίζω ότι μας συγκίνησαν όλους. Δεν ειπώθηκαν για να δημιουργήσουν μία διακρύβρεχτη ατμόσφαιρα μέσα στην Αίθουσα. Ειπώθηκαν για να δείξουν οι αγαπητοί συνάδελφοι ότι το πρόβλημα των ναρκωτικών είναι πρόβλημα της διπλανής πόρτας, ότι δεν έχει να κάνει ούτε με κοινωνική θέση ούτε με κοινωνική τάξη. Είναι ένα πρόβλημα που μπορεί ανά πάσα στιγμή να βρεθεί δίπλα μας και γι' αυτό θα πρέπει να δείξουμε ιδιαίτερη ευαισθησία και γι' αυτό είναι μεγάλη και η πολιτική ευθύνη της καθεστηκυίας πολιτικής τάξης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει η συνάδελφος Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Σοφία Σακοράφα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Παρακαλώ, μία μικρή παρέμβαση, κύριε Πρόεδρε, γιατί ακούστηκαν πράγματα που πρέπει να απαντηθούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Υφυπουργέ, για τη μικρή πάλι παρέμβασή σας -αν και δε νομίζω ότι χρίζει τώρα παρεμβάσεως η τοποθέτηση- αν θέλετε, αμέσως μετά τη κ. Σακοράφα, να σας δώσω ένα λεπτό.

Ορίστε, κυρία Σακοράφα έχετε το λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς η πρώτη μου τοποθέτηση στην Ολομέλεια έμελλε να είναι στο θέμα των ναρκωτικών, το μέσο με το οποίο εξοντώνεται φυσικά και κοινωνικά ένας άνθρωπος και ταυτόχρονα παραλύουν ολόκληρες οικογένειες.

Ας μου επιτραπεί να τολμήσω να πω ότι δυστυχώς όλοι μας, και εδώ στη Βουλή και ως γονείς, αλλά και ως προϊόντα αυτής της συγκεκριμένης κοινωνίας καλούμαστε να γίνουμε, στην καλύτερη περίπτωση, διαχειριστές του κοινωνικού αυτού φαινομένου. Στη χειρότερη δε περίπτωση, συμπεριφερόμαστε σαν εθελότυφλοι πολίτες, που πιστεύουμε ότι το πρόβλημα βρίσκεται μακριά από εμάς.

Το χειρότερο, όμως, θα είναι εάν οι πολιτικοί καθυστερήσουμε τη συνειδητή μας διαβάζοντας αριθμούς που μπορεί να λένε το έργο μας ή οι παρεμβάσεις μας ή οι γραμμές άμυνάς μας φέτος πήγαν καλύτερα από πέρσι.

Ας μου επιτραπεί εδώ να διευκρινίσω τι εννοώ, λέγοντας ότι καλούμαστε να διαχειριστούμε το πρόβλημα. Είναι η γνωστή ιστορία με τον πρίγκιπα της εποχής μας, που στα δώδεκα του χρόνια είχε μπουχτήσει τα πάντα και το μόνο που του έδινε χαρά ήταν να δένει τις γάτες και να τους βγάζει τα μάτια. Ακραίο παράδειγμα, αλλά λυρικά καταδεικτικό της κοινωνίας, που παράγει το σύστημα που ζούμε, καθώς όλος ο πονοκέφαλος και όλη η εξυπνάδα του ερπύεται στο πώς να δημιουργεί καινούριες ανάγκες στους ανθρώπους. Το συστατικό της ραχοκοκαλιάς του είναι η χρήση, η αφθονία, η κατανάλωση και ο

ευδαιμονισμός.

Για την τρέχουσα αγωγή, ακόμα και την εκπαιδευτική, ευτυχία του ανθρώπου σημαίνει να σπαταλά συνεχώς για να καλύπτει ανάγκες, που οι πλείστες είναι τεχνητές. Και εδώ εντοπίζεται το «λογικό παράλογο» που γίνεται τραγικό στοιχείο στη ζωή μας, είναι η εμπλοκή μας στο φαύλο κύκλο. Ικανοποίηση των απαιτήσεων, ίσον αύξηση των αναγκών. Η ικανοποίηση του περιττού θα αυξάνει αναγκαία τη βουλιμία του ανθρώπου. Αυτή η προϊούσα αύξηση της τάσης να χρησιμοποιούμε τα αγαθά, που παλιά την είχε ιστορίσει ο μύθος με το άπατο πιθάρι των Δαναϊδών, σήμερα περιγράφεται με την καταφυγή στα ναρκωτικά και τα άλλα παραισθησιογόνα. Και τελικά τα ναρκωτικά δίνουν τη λύση με το θάνατο του χρήστη. Αυτό είναι το σύστημα μέσα στο οποίο ζούμε όλοι μας. Και όσο είναι βέβαιο πως οι θιασώτες αυτού του συστήματος έχουν τη μεγαλύτερη ευθύνη, άλλο τόσο είναι αναγκαίο όλοι εμείς, οι κοινωνοί της σκέψης ότι αυτό το σύστημα είναι πολύ κακό για να είναι οριστικό, να μην ξεχνάμε ούτε στιγμή την ευθύνη μας για τη μη οριστικοποίησή του, γιατί «καλό» κ' «αγαθό» και συνάμα ηθικό είναι να οραματιζόμαστε και να παλεύουμε για μια άλλη κοινωνία, αλλά μέχρι τότε θα έχουν χαθεί χιλιάδες χρήστες και θα έχουν παροπλιστεί εκατομμύρια άνθρωποι, κυρίως νέοι.

Τι μπορούμε, λοιπόν, να διαχειριστούμε μέσα σ' αυτό; Τι κάνουμε; Αύξηση των κέντρων αποτοξίνωσης και απεξάρτησης; Σαφώς, σε κάθε πόλη, με τη συνεργασία της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των τοπικών κοινωνιών, με μεγαλύτερη έμφαση στο επιστημονικό προσωπικό, με ισχυρότερη παρέμβαση στη φάση της κοινωνικής επανένταξης. Αυτό, όμως, δεν παύει να ακουμπά μια μικρή μερίδα χρηστών, αυτών που έχουν αποφασίσει, που θέλουν να προσπαθήσουν να ξαναβρουν τη ζωή τους.

Νομιμοποίηση κάποιων ουσιών με στόχο την πάταξη ενός μέρους του εμπορίου; Πέραν της προβληματικής, κατά την άποψή μου, διάκρισης μεταξύ μαλακών και σκληρών, η παρασιτική οικονομία βρίσκει πάντα ένα τρόπο ανάπτυξης και ισχυροποίησης. Άλλωστε, πάντα, δυστυχώς, η αγορά βρίσκεται ένα βήμα μπροστά από τους θεσμούς και διαθέτει τη δύναμη να παράγει διαρκώς νέα προϊόντα. Και πάντως, σίγουρα με τη νομιμοποίηση κάποιων ουσιών, ο στόχος δεν είναι ούτε η πρόληψη ούτε η καταστολή. Και τούτο αποδεικνύεται στις χώρες που το έχουν εφαρμόσει χρόνια τώρα.

Εκπαιδευτική ή παιδευτική αγωγή, ενίσχυση της γνώσης, ενίσχυση της πρόληψης; Σαφώς. Με ακριβέστερο και αποδοτικότερο σχεδιασμό, με χρησιμοποίηση επιστημονικού προσωπικού και κυρίως με την εκ βάθρων αλλαγή της λογικής του εκπαιδευτικού συστήματος, με πρόταγμα τη δημιουργία αυτόνομων ανθρώπων μονάδων μέσα σ' ένα πανανθρώπινο κοινό άτομο και όχι ένα συμπαγές παγκόσμιο άτομο αριθμών, χωρίς όνομα και χωρίς διάκριση. Μόνο που ακόμη και αυτό αφορά κατ' αρχήν σε όσους δεν έχουν μετρί στο μονόδρομο της χρήσης και σε κάθε περίπτωση είναι το αιτούμενο, το ιδεατό και όχι το υπαρκτό και το πραγματικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλό, χρήσιμο και πέρα για πέρα αναγκαίο είναι να επεξεργαζόμαστε θέσεις για το πώς δεν θα μπουκναι και άλλοι μέσα στο τεχνητό παράδεισο, που έχει προδιαγεγραμμένη ημερομηνία λήξης, αλλά ταυτόχρονα θα πρέπει να δούμε τι γίνεται με τους χιλιάδες χρήστες στη χώρα μας.

Γίνονται, όπως πολλοί από εσάς, αποδέκτες καθημερινών αδιεξόδων, τόσο από τους ίδιους τους χρήστες, όσο και από το οικογενειακό τους περιβάλλον. Στο επίκεντρο του προβληματισμού αυτών των ανθρώπων και η πρώτη κουβέντα στα χείλη τους -μη γελιόμαστε- είναι: «Λιώνει, τι να του δώσω, με τι χρήματα, καταστραφήκαμε, δεν μπορούμε άλλο».

Η πρότασή μου; Να νομιμοποιήσουμε τους χρήστες, τους χρήστες, όποιες ηλικίας νοσούν και είναι η μοναδική κατηγορία ανθρώπων που νοσούν και δεν αντιμετωπίζονται ως νοσούντες, τόσο στο επίπεδο της ψυχιατρικής και ψυχολογικής, τόσο στο καθαρά ιατρικό επίπεδο όσο και στο κοινωνικό επίπεδο.

Εάν αποφασίσουμε να αντιμετωπίσουμε το χρήστη ως πάσχοντα με την ίδια λογική που το σύστημα περιθάλπει το διαβητικό και με την αντίστοιχη βαρύτητα εννοείται, θα μπορούσαμε να ελπίσουμε ενδεικτικά σε μερικά άμεσα αποτελέσματα,

όπως καταγραφή του πραγματικού αριθμού των χρηστών και παροχή ιατρικής και ψυχοκοινωνικής φροντίδας, που σημαίνει αύξηση της προσδοκίας απεξάρτησής τους, μείωση έως και εξάλειψη των παθήσεων, όπως είναι το aids και η ηπατίτιδα, που προέρχονται από τις συνθήκες λήψης των ναρκωτικών ουσιών και που η αντιμετώπισή τους βαρύνει ιδιαιτέρως το ελληνικό δημόσιο.

Οικονομική προστασία των οικογενειών που στους κόλπους τους έχουν χρήστες και διασφάλιση της στοιχειώδους προσωπικής αξιοπρέπειας του χρήστη. Αποκατάσταση των σχέσεων του χρήστη με την οικογένειά του, αλλά και την πολιτεία. Η απενοχοποίηση του χρήστη από φορτισμένους όρους, όπως «κλεφτρόνι», αλλά και της οικογένειάς του είναι ο δρόμος για την πλέον ομαλή απεξάρτηση, αλλά και επανένταξη. Μείωση έως και πάταξη του ειδικού εμπορίου ναρκωτικών, αυτού που κοινώς ονομάζουμε «βαποράκια». Η υιοθέτηση αυτής της θέσης σημαίνει ότι βάζουμε στόχους που μπορεί να έχουν αρκετό βάθος χρόνου, αλλά που προσωινίζουν ελπιδοφόρα αποτελέσματα.

Κύριοι συνάδελφοι, τα ανθρώπινα κορμιά στις πλατείες των γειτονιών είναι οι «άρρωστοι», είναι οι «χολεριασμένοι» της σύγχρονης κοινωνίας, που εμείς οι ίδιοι τους θεωρούμε απόβλητους. Και μάλιστα, όχι γιατί υπάρχει κίνδυνος να μολύνουν τον υγιή ιστό της κοινωνίας, αλλά γιατί, ενώ είναι αντιπαραγωγικοί, δηλαδή περιττοί για την οικονομία, την επιβαρύνουν κιόλας. Και μάλιστα, ένας ολοκληρωμένος σχεδιασμός ιατρικής κάλυψης και ψυχοκοινωνικής φροντίδας ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ, κυρία Σακοράφα, να ολοκληρώσετε.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή είναι η πρώτη φορά, ίσως θα μπορούσατε να είστε λίγο πιο ανεκτικός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Με όλη την κατανόηση που δείχνω για την παρθενική ομιλία σας εδώ, επειδή και στους άλλους συναδέλφους ένα λεπτό είχε δοθεί, θα σας παρακαλέσω να ολοκληρώσετε. Δείτε την φράση με την οποία ολοκληρώνετε, για να προλάβουν να μιλήσουν και οι συνάδελφοι που με πολλή υπομονή παρακολουθούν τη συζήτηση. Σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ: Ευχαριστώ πολύ.

Σε κάθε περίπτωση, τα ναρκωτικά σήμερα οδηγούν στην ψυχολογική αθλιότητα των χρηστών και την οικονομική εξόντωση των οικογενειών τους. Αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό. Ευνοούμενη πολιτεία, κατά τη δική μου άποψη, με κοινωνικό πρόσωπο σημαίνει ότι το νερό που τρέχει στο ποτάμι αναλαμβάνει να καθαρίζει, εκ μέρους όλων αυτών, αυτά που δεν μπορούν. Η επίκληση της όποιας οικονομικής δυσπραγίας από τη μεριά της πολιτείας για τους χρήστες και τις οικογένειές τους είναι σαν το νερό στη λίμνη. Εκεί η λάσπη, εκεί οι πέτρες, εκεί οι κάκτοι, εκεί τα θύματα των δικών μας επιλογών.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Σκουλά, εάν έχετε την καλοσύνη, έχει ζητήσει ο κύριος Υφυπουργός το λόγο για μια σύντομη παρέμβαση.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριοι συνάδελφοι, αντί απαντήσεως σε αυτά τα οποία ειπώθηκαν για το τι έκανε η Κυβέρνηση τα τελευταία τριάντα χρόνια στο μεγάλο αυτό θέμα, παραπέμπω τους εκλεκτούς συναδέλφους να ανατρέξουν στα Πρακτικά των σαράντα επτά συνεδριάσεων της Διακομματικής Επιτροπής, όπου θα δουν ότι πολλές από τις προτάσεις και πολλές από τις συζητήσεις, τις οποίες παρακολουθούσαμε ανελλιπώς, έγιναν πράξη: η χωροθέτηση των Κέντρων Θεραπείας και Απεξάρτησης, η κωδικοποίηση της νομοθεσίας περί ναρκωτικών, μιας νομοθεσίας η οποία υπήρχε ατάκτως ερριμμένη και προχωρήσαμε στην κωδικοποίησή. Είχα την τιμή, μάλιστα, να βρίσκομαι και στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων και στην Ολομέλεια για την υποστήριξη της κωδικοποίησης, ένα έργο το οποίο είχε ξεκινήσει επί Κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ολοκληρώθηκε επί των ημερών μας.

Αλλά και για άλλη μια σειρά θεμάτων, θα ήταν πολύ χρήσιμο για όλους αυτούς που ψάχνουν να βρουν τι έγινε και εάν έγινε, θα ήταν πολύ χρήσιμο να πάρουν τα Πρακτικά αυτής της Επιτροπής, την έκθεση της οποίας συζητάμε, και να δουν μια σειρά μέτρων, τα οποία έχουν ληφθεί. Το μέτρο το οποίο υπάρχει σήμερα, ώστε και μονάδες απεξάρτησης να υπάρχουν στα νοσοκομεία του Ε.Σ.Υ., προέκυψε μετά από την εκτενή παρακολούθηση των συζητήσεων που έγιναν σε αυτήν την Επιτροπή. Και υλοποιήσαμε, πριν δούμε την Έκθεση. Υλοποιούμε ήδη πολλά από αυτά τα οποία είχαν ειπωθεί στις σαράντα επτά αυτές διεξοδικές συζητήσεις, οι οποίες έγιναν στην Επιτροπή Κατά των Ναρκωτικών.

Σας ευχαριστώ και ας είμαστε λίγο πιο προσεκτικοί. Αυτά υπάρχουν, το τι έχουμε κάνει. Παρακολουθούμε. Έχουν γίνει πολλά πράγματα και στο θέμα της πρόληψης και στο θέμα της θεραπείας και στα θέματα της κοινωνικής ενσωμάτωσης και επανένταξης των χρηστών των εξαρτησιογόνων ουσιών. Γι' αυτό και δεν είμαι καθόλου περήφανος, φυσικά, γι' αυτό το οποίο έχουμε κάνει, μόνο γι' αυτά. Χρειάζονται να γίνουν πάρα πολλά, αρκεί να υπάρχει ένα συναινετικό κλίμα, μια διακομματική συναίνεση. Ας μη χαλάμε –ομιζώ– το πολύ καλό κλίμα της διακομματικής συναίνεσης που υπάρχει σε αυτήν την Αίθουσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Σκουλάς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς, για ένα μεγάλο θέμα, δυστυχώς για ένα εθνικό θέμα, μιλάμε πάλι σε άδεια Αίθουσα. Δεν έχουμε καταλάβει την έκταση του προβλήματος και δυστυχώς, συνεχίζουμε να κρύβουμε το πρόβλημα «κάτω από το χαλί».

Εδώ, κύριε Υπουργέ, δεν βρισκόμαστε για να είμαστε ευχάριστοι ή αρεστοί. Πρόβλημα υπάρχει και η Κυβέρνηση δεν κάνει απολύτως τίποτα. Για να σας δώσω ορισμένα στοιχεία από το ΚΕΘΕΑ του Ηρακλείου πρόγραμμα ΑΡΙΑΔΝΗ, το 2006 τριακόσια σαράντα επτά νέα άτομα ήρθαν στο πρόγραμμα. Μέση ηλικία προσέλευσης τα είκοσι επτά χρόνια. Το 45% από τα άτομα αυτά ήταν άνεργοι και εγκατέλειψαν το σχολείο στην ηλικία των δεκαπέντε ετών περίπου. Η πρώτη παράνομη ουσία που ξεκίνησαν ήταν η κάνναβη σε ποσοστό 86%. Η ηλικία που έκαναν την πρώτη επαφή ήταν τα δεκαπέντε χρόνια, ενώ η ηλικία που ξεκινούν την κύρια ουσία κατάχρησης, δηλαδή την ηρωίνη, τα δεκαεννιά τους χρόνια. Είναι ένα πρόβλημα, λοιπόν, της νεολαίας κυρίως, και το 81% από αυτά τα άτομα έχουν συλληφθεί τουλάχιστον μία φορά στη ζωή τους. Έχουμε, λοιπόν, ανθρώπους ασθενείς, ανθρώπους άνεργους, ανθρώπους με προβλήματα. Το 9% των αιτημάτων θεραπείας στο Νομό Ηρακλείου το τελευταίο έτος αφορούν κατάχρηση κοκαΐνης. Παρουσιάζεται μία αυξητική τάση που προβληματίζει.

Κατ' αρχάς, θέλω να εκφράσω τα ευχαριστήρια και τα συγχαρητήρια στα μέλη της Διακομματικής Επιτροπής για την πολύ σοβαρή δουλειά που έκαναν, πολύ φοβάμαι όμως –και κυρίως μετά την ομιλία του κυρίου Υπουργού– ότι η έκθεση θα μείνει στο συρτάρι. Και θα μείνει στο συρτάρι, γιατί, για να κάνεις πρόληψη, για να κάνεις θεραπεία, για να κάνεις καταστολή, για να κάνεις επανένταξη, πρέπει να έχεις και να διαθέτεις πόρους, πρέπει να διαθέτεις δημόσιο χρήμα, πρέπει να έχεις κράτος πρόνοιας και η μέχρι τώρα πολιτική σας και της Κυβέρνησης και του Υπουργού δείχνει το αντίθετο: Η υποχρηματοδότηση του συστήματος υγείας, η υποχρηματοδότηση του Ε.Σ.Υ., η υποχρηματοδότηση της πρόνοιας, η υποχρηματοδότηση του Ο.ΚΑ.ΝΑ. είναι γεγονότα.

Το πρόβλημα των ουσιών είναι πρώτιστα πρόβλημα κοινωνικό, είναι και πρόβλημα πολιτικό, όπως είπαμε. Άρα, η όποια προσπάθεια αντιμετώπισης πρέπει να ξεκινά και να στοχεύει στην αντιμετώπιση των κοινωνικών αιτιών που εκκολάπτουν το πρόβλημα. Η εμπειρία, τόσο διεθνώς όσο και εδώ, έχει αποδείξει ότι το πρόβλημα με τις ουσίες εξάρτησης δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί χωρίς τη δραστήρια εμπλοκή της κοινωνίας, δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί μόνο με πολιτικές καταστολής. Η επιτυχής αντιμετώπιση του προβλήματος επιβάλλει την ανάπτυξη μίας ολοκληρωμένης πολιτικής πρόληψης και ενίσχυσης των αντιστάσεων, ειδικά των νέων μας, ενάντια στα ναρκωτικά που

δυστυχώς και πάλι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν προτείνει.

Η εξάπλωση των ναρκωτικών ουσιών είναι σήμερα ραγδαία. Τα αίτια για την καταφυγή και τη χρήση ουσιών εξάρτησης, πέρα από τις συγκεκριμένες συνθήκες, οικονομικές ή κοινωνικές και προβλήματα, βρίσκονται στην ανεπαρκή, προβληματική ή άστοχη λειτουργία άλλων παραγόντων, όπως η οικογένεια και κυρίως το σχολείο ή η παρέα. Μια έγκυρη πολιτική ενάντια στα ναρκωτικά δεν πρέπει να στοχεύει στη σύλληψη και την καταδίκη του χρήστη, αλλά στην προστασία του νέου, με τη διαμόρφωση κατάλληλων ηθικών και αξιακών αντιστάσεων. Μέσα από μία συγκεκριμένη πολιτική πρόληψης η κοινωνία επιβάλλεται να δημιουργεί ευνοϊκές συνθήκες διαβίωσης και ευημερίας του πληθυσμού, για να εξαλείψει τις συνθήκες που προκαλούν στο τέλος την περιθωριοποίηση του πληθυσμού.

Καταλήγω λέγοντας ότι δυστυχώς δεν υπάρχει εθνικό σχέδιο δράσης για το 2005 – 2008 και βρίσκεται σε διαβούλευση, όπως είπε ο Υπουργός, το 2007. Δεν είναι σοβαρά πράγματα αυτά, κύριε Υπουργέ. Όπως, επίσης, θέλω να τονίσω τον προβληματισμό μου για την επικίνδυνη υποχρηματοδότηση του Ο.ΚΑ.ΝΑ. και τη μεγάλη λίστα αναμονής. Ακόμα θυμάμαι τα λόγια του πρώην Υπουργού, του κ. Κακλαμάνη, που έλεγε για το χρήστη που βρήκε στα σκαλιά του Υπουργείου του. Ο Υπουργός έφυγε και ήρθε άλλος και τα δύο χιλιάδες επτακόσια άτομα στη λίστα αναμονής έγιναν τεσσερις χιλιάδες. Το 2004 είχαμε κάνει την πρώτη συζήτηση για Ο.ΚΑ.ΝΑ. στο Ηράκλειο –ήμουν ακόμα νομαρχιακός σύμβουλος– και ακόμα περιμένουμε τον Ο.ΚΑ.ΝΑ. στο Ηράκλειο.

Τα τελευταία γεγονότα στην Κρήτη αναδεικνύουν ένα άλλο πρόσωπο του προβλήματος, ένα πρόσωπο τρομακτικό, επικίνδυνο, αδιανόητο για την ελληνική κοινωνία. Δυστυχώς, πολλά τέτοια μέρη υπάρχουν σε όλη την Ελλάδα και δυστυχώς το πρόβλημα ουσιών στην Ελλάδα είναι μεγάλο και δυστυχώς συνεχίζουμε να το κρύβουμε «κάτω από το χαλί». Θεωρώ αυτονόητο ότι η πρόταση για σύσταση και λειτουργία Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής κατά των εξαρτήσεων θα πρέπει να είναι στις άμεσες προτεραιότητες της Κυβέρνησης. Ας μην μείνει, λοιπόν, αυτή η συζήτηση, μία συζήτηση μόνο καλών προθέσεων.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο συνάδελφος Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Παντούλας.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η αποψινή συζήτηση στην Ολομέλεια της Βουλής για ένα θέμα εξόχως σημαντικό έχει βαρύνουσα σημασία. Συμπίπτει με τα τραγικά φαινόμενα υπό τον κωδικό «Ζωνιανά» και κάτω από τα βλέμματα της η συντεταγμένη πολιτεία, χρόνια τώρα βίωνε έναν ιδιότυπο αυτισμό, ώστε να μη βλέπει, να μην ακούει και να μην ξέρει τίποτα για τα συμβάντα πανταχόθεν της επικράτειας. Μέσα σ' αυτό το κλίμα όπου αναδεικνύεται και η ευθύνη του καθενός επιτρέπει μου να καταθέσω ψήγματα του προσωπικού μου προβληματισμού για το μείζον ζήτημα, που διαπραγματεύεται η εισήγηση της Διακομματικής Επιτροπής.

Αρχίζω με μερικές σκέψεις για την πρόληψη, που προφανώς δεν είναι η απλή ενημέρωση. Τη συναρτώ με την ανάπτυξη ατομικών και ψυχοκοινωνικών δεξιοτήτων, έτσι ώστε το άτομο να μπορεί να επιλέξει τον τρόπο της ζωής του, χωρίς εξαρτήσεις. Συγκεκριμενοποιώντας, θα μπορούσε κανείς να μιλήσει για την αναγκαιότητα εκπαίδευσης στη διαχείριση πιέσεων, στην αυτοεκτίμηση, στην αυτοαποτελεσματικότητα, δηλαδή πώς μπορεί το άτομο να πετύχει κάτι που πιστεύει ότι είναι καλό, στην αποτροπή των μηχανισμών λήψης αποφάσεων με τη λογική του εδώ και τώρα και τόσα άλλα. Αυτό σημαίνει ότι η παρέμβαση της πολιτείας αφορά την εξακρίβωση προγραμμάτων πρόληψης, που ξεκινούν από το νηπιαγωγείο μόνο, όπου το άτομο αρχίζει να δομεί την προσωπικότητά του προς την κατεύθυνση να είναι πρώτα ευχαριστημένο με τον εαυτό του, αλλά και με τους άλλους που είναι γύρω του.

Η αναφορά στα προγράμματα επιβάλλει να κάνω μερικές επισημάνσεις για τη συνεργασία Ο.ΚΑ.ΝΑ. με το Υπουργείο Παιδείας. Το μνημόνιο συνεργασίας μεταξύ των δύο φορέων

έχω την αίσθηση ότι δεν εφαρμόστηκε ποτέ, παρά το γεγονός ότι οι πάντες ομνύουν στην αναγκαιότητα κοινής δράσης αυτών των δύο φορέων. Δεν είναι άλλο «μαγαζί» ο Ο.ΚΑ.ΝΑ. και άλλο το Υπουργείο Παιδείας. Χωρίς την άψογη συνεργασία στο εσωτερικό των κρατικών δομών, είναι δυνατόν να επιτύχουμε τον σκοπό μας;

Πρόληψη δεν είναι δυνατόν να υπάρξει, αν δεν ξεκινήσει από τις πρώτες βαθμίδες της εκπαίδευσης, από εκεί όπου συναντάς τους πάντες, ενώ στις δομές του Ο.ΚΑ.ΝΑ. μπορεί κάποιος να μην πάνε ποτέ. Επίσης, πρόωγη διάγνωση δεν μπορεί να γίνει αν οι σχετικές δομές δεν εισχωρήσουν και δεν συνεργαστούν με το σύνολο των εκφράσεων της κοινωνίας. Χρόνια τώρα ο Ο.ΚΑ.ΝΑ. και το Υπουργείο Παιδείας σχεδιάζουν παράλληλες υπηρεσίες και παράλληλες δομές, χωρίς κουλτούρα συνεργασίας μεταξύ τους. Αυτό είναι ένα τραγικό λάθος.

Στο θέμα της καταστολής θα ήθελα να καταθέσω μερικές σκέψεις. Υπάρχουν, άλλωστε, και στο κείμενο σε ό,τι αφορά το μείζον ζήτημα των τοξικολογικών εξετάσεων και το ζήτημα με τις υποκειμενικές πραγματογνωμοσύνες που συντάσσονται χωρίς τα αντικειμενικά στοιχεία των εξετάσεων και μάλιστα με μεγάλη χρονική καθυστέρηση. Έχω την αίσθηση ότι εδώ προκύπτει το τεράστιο θέμα της «αγοράς» των πραγματογνωμοσυνών και της συνακόλουθης διαφθοράς της αστυνομικής εξουσίας, της δικαστικής εξουσίας, άλλων παραγόντων της δικαιοσύνης και βεβαίως, άλλων φορέων της δικαιοσύνης και της δημόσιας ζωής. Είναι το άγος της σύγχρονης ελληνικής δημοκρατίας.

Δεν μπορώ να αντιληφθώ γιατί στα Γιάννενα, για παράδειγμα, υπάρχουν επτά έως δέκα ιδιωτικά τοξικολογικά εργαστήρια, αλλά δεν λειτουργεί ούτε ένα σε δημόσιο περιφερειακό νομαρχιακό νοσοκομείο. Αυτό δεν τιμά κανέναν.

Η πρόταση της διακομματικής επιτροπής σε σχέση με την ανάπτυξη των αστυνομικών δυνάμεων γενικά είναι σωστή. Όμως, δεν είναι δυνατό να προτείνουμε Υποδιευθύνσεις Ασφαλείας αλλά Υποδιευθύνσεις Δίωξης Ναρκωτικών με αντίστοιχα Τμήματα σε όλους τους νομούς ευθύνης των Γενικών Αστυνομικών Επιθεωρήσεων και μάλιστα με προτεραιότητα στις περιφέρειες που άπτονται συνόρων.

Τέλος, δεν μπορεί η ελληνική πολιτεία να αμείβει με ειδικό επίδομα τους αστυνομικούς υπαλλήλους ειδικών υπηρεσιών της Ελληνικής Αστυνομίας και να στερεί αυτή τη αμοιβή από τους αστυνομικούς, οι οποίοι υπηρετούν στις υπηρεσίες δίωξης ναρκωτικών. Οφείλουμε να προτείνουμε την άμεση χορήγηση και σ' αυτούς τους αστυνομικούς.

Λίγες σκέψεις για τη θεραπεία. Έχω την αίσθηση ότι στην Ελλάδα ο όλος σχεδιασμός είναι προσανατολισμένος στην καταπολέμηση της ηρωίνης. Υπάρχει όμως και το χασίς. Στους χρήστες χασίς λέμε να μπουν στις δομές της απεξάρτησης από την ηρωίνη; Έχουμε και την κοκαΐνη ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Έχουμε και τις συνθετικές ουσίες. Δεν οφείλουμε να προβλέψουμε άλλες μορφές αντιμετώπισης των άλλων ουσιών;

Μιλάμε για τα μοντέλα θεραπείας. Να υπάρχουν όλα και τα «στεγνά» και τα «υποκατάστατα». Τα στεγνά δεν είναι δημοφιλή στους χρήστες. Είναι, δεν είναι, χίλιοι χρήστες ενταγμένοι σε όλη την Ελλάδα. Είναι όμως δημοφιλή στους γονείς, γιατί αισθάνονται ότι οδηγούν στην απεξάρτηση των παιδιών τους. Τα «υποκατάστατα» οδηγούν μεν στη μείωση της βλάβης, όχι όμως και στην απεξάρτηση. Είναι χαρακτηριστικό ότι από τους χιλιάδες που είναι στα προγράμματα μεθαδόνης, κανένας ή ελάχιστοι εντάσσονται στις θεραπευτικές κοινότητες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, μόνο με ένα θέμα, το θέμα δηλαδή της απουσίας, όπως ειπώθηκε, προπτυχιακών και μεταπτυχιακών σπουδών για τη θεραπεία και την πρόληψη στο χώρο των παιδαγωγικών και καθηγητικών σχολών και στο χώρο των Σχολών Επιστημών Υγείας. Δεν είναι αυτό ένα τεράστιο πρόβλημα που πρέπει να αντιμετωπίσει;

Κλείνοντας, λοιπόν, την παρέμβασή μου αυτή θα ήθελα να καταθέσω και τον προβληματισμό μου στο θέμα της νοσηρότητας, για τα άτομα δηλαδή, που με μια λέξη εκτός από εξάρτηση παρουσιάζουν και σοβαρά ψυχολογικά προβλήματα. Και οι μονάδες απεξάρτησης, δεν μπορούν να κάνουν τίποτα και οι ψυχιατρικές κλινικές τους επιφυλάσσουν την ίδια αντιμετώπιση. Το αδιέξοδο είναι δεδομένο. Η διαμόρφωση, λοιπόν, και η υλοποίηση ειδικών προγραμμάτων για τους ασθενείς αυτούς είναι επιβεβλημένη; Δεν φαίνεται όμως τίποτα στον ορίζοντα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας ευχαριστώ για την προσοχή σας. Θλίβομαι όμως, γιατί δεν είναι εδώ ο Υπουργός Παιδείας. Το ζήτημα είναι πρωτίστως θέμα πρόληψης, είναι δηλαδή ζήτημα παιδείας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Άδωνις Γεωργιάδης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υφυπουργέ, είχα έρθει εδώ σήμερα και ομολογώ ότι είχα σκεφτεί πολλά να πω για την ανάγκη της παιδείας, για την ανάγκη των αξιών, στα οποία με κάλυψε ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος κ. Βορίδης –πρέπει να το πω αυτό– κατά 100%.

Όμως, παρακολουθώντας τη συνεδρίαση και ακούγοντας αυτά που ακούσαμε σ' αυτή την Αίθουσα, κύριε Υφυπουργέ –λυπάμαι που είστε μόνον εσείς παρών και εσείς θα το ακούσετε αυτό και ελπίζω να έχω μία απάντηση– αισθάνομαι ντροπή για σας.

Αισθάνομαι ντροπή, κύριοι! Γιατί; Τόσες μέρες παρακολουθώ το θέμα των ναρκωτικών, για να καταλάβω τι συμβαίνει, γιατί οι έμποροι ναρκωτικών καταφέρνουν με τόση ευκολία να παίρνουν από κάποιον πραγματογνώμονα χαρτί ότι είναι δήθεν χρήστες και να γλυτώνουν τη φυλακή.

Τι ακούσαμε και μάθαμε σ' αυτήν την Αίθουσα; Ότι όσο εσείς κάνατε αυτές τις ωραίες σαράντα επτά συνεδριάσεις σας και κατά τη διάρκεια αυτών των σαράντα επτά συνεδριάσεων, κύριε Υφυπουργέ, χιλιάδες νέοι πέθαναν και χιλιάδες σπίτια έκλεισαν –άρα θα έπρεπε να είχατε κάνει τη δουλειά σας πιο γρήγορα από τις σαράντα επτά συνεδριάσεις– τι δεν έχετε κάνει; Δεν έχετε δώσει 150.000 ευρώ για να λειτουργούν στην Ελλάδα δημόσια τοξικολογικά εργαστήρια, τα οποία θα πιστοποιούν ποιος από αυτούς είναι πράγματι χρήστης και ποιος είναι έμπορος. Ντροπή σας!

Πρέπει να σας πω και κάτι ακόμα, κύριε Υφυπουργέ, και λυπούμαι που είστε μόνο εσείς εδώ παρών. Έπρεπε να ήταν και ο κ. Αβραμόπουλος, σπουδαίος πολιτικός –τον εκτιμώ– ο οποίος πρωθυπουργός ενδεχομένως, αλλά ένας που οινώνει πρωθυπουργός πρέπει να αναλαμβάνει ευθύνες. Έπρεπε να ήταν εδώ ο Υπουργός Δικαιοσύνης. Έπρεπε να ήταν εδώ ο Πρωθυπουργός της χώρας, που λείπει όταν συζητούμε αυτό το θέμα.

Είναι δυνατόν με τη συνέργεια του κράτους να απελευθερώνονται κάθε μέρα έμποροι ναρκωτικών; Αυτό ακούσαμε σ' αυτή την Αίθουσα, ότι εσείς είστε οι ηθικοί αυτουργοί, οι συνεργοί του ότι οι έμποροι ναρκωτικών μπορούν και παίρνουν χαρτί, ότι είναι δήθεν χρήστες;

Είναι ντροπή για την ελληνική πολιτεία, κύριε Υφυπουργέ. Και νομίζω ότι αν θα συζητάμε όσα συζητάμε, τώρα πρέπει όλοι να κάνουμε ένα «ρεφενέ» εδώ σ' αυτή την Αίθουσα, να μαζέψουμε 150.000 ευρώ και να...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Γεωργιάδη...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: ... λειτούργησαν τα εργαστήρια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Γεωργιάδη, σας παρακαλώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Η Αίθουσα αυτή είναι πραγματικά ένας χώρος απόλυτα ελεύθερης έκφρασης. Ωστόσο πρέπει να σας πω ότι αισθητικά με ενόχλησε το ότι απευθυνθήκατε τόσες φορές λέγοντας: «ντροπή σας, ντροπή

σας, ντροπή σας». Και επειδή...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μα, αισθάνομαι ντροπή. Δεν μπορώ να το πω; Απαγορεύεται;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Αφήστε να ολοκληρώσω.

Δεν κάνω λογοκρισία εδώ ...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μα, κάνετε. Βεβαίως κάνετε. Αισθάνομαι ντροπή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Αφήστε να ολοκληρώσω, σας παρακαλώ. Και θα ξέρετε από τον Κανονισμό ότι όταν ο Πρόεδρος ζητά να υπάρξει μια μικρή διακοπή για να πει κάτι, τότε πρέπει να το σεβόμαστε όλοι, και εσείς.

Όταν πρωτομπήκα στη Βουλή, το 1985, με πολύ προσοχή και πολύ σεβασμό παρακολουθούσα όσους είχαν προηγηθεί εμού και είχαν εμπειρία.

Θα σας δώσω μια, αν θέλετε, μικρή και ίσως χρήσιμη συμβουλή. Τώρα που κάνετε τα πρώτα βήματα εδώ στο Κοινοβούλιο δεν χρειάζεται, για να ενισχύσετε τα επιχειρήματά σας ίσως, να χρησιμοποιείτε αυτές τις λέξεις και μ' αυτόν τον τρόπο, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι θέλω να υπερασπιστώ τον Υπουργό, γιατί μπορεί να υπερασπιστεί ο ίδιος τον εαυτό του. Είναι μία ίσως χρήσιμη συμβουλή. Μπορείτε να αναπτύξετε τα επιχειρήματά σας με όποιον τρόπο θέλετε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για τη συμβουλή.

Το γραφείο μου είναι στην οδό Στουρνάρα 57 και βλέπω καθημερινά δεκαπεντάχροτους νέους να πεθαίνουν με τη σύριγγα στο χέρι. Κατά τη γνώμη μου, κύριε Υφυπουργέ, -και σας το λέω με σεβασμό- εάν έστω κι ένας έμπορος ναρκωτικών έχει απελευθερωθεί επειδή το κράτος δεν έχει κάνει τη δουλειά του, τότε ναι, αισθάνομαι ντροπή και λυπούμαι που το λέω.

Νομίζω λοιπόν ότι, αντί να συζητούμε όλα αυτά που συζητούμε, το πρώτο που πρέπει να κάνει η Κυβέρνησή σας είναι να βρει τον τρόπο να κλείσει αυτό το «παράθυρο», το οποίο στην ουσία αφήνει αυτούς που σκοτώνουν τα παιδιά μας να κυκλοφορούν ελεύθεροι και να συνεχίζουν αυτό το οποίο κάνουν.

Επειδή στην αρχή νόμιζα ότι δεν είχα καταλάβει πολύ καλά όταν πέρναγε ο κ. Κιλτίδης -επειδή είπατε ότι έχουμε αντιπολιτευτικό μένος- θα ήθελα να σας πω ότι ο δικός σας Υπουργός το είπε στο Βήμα ότι είχε πάει στον Υπουργό Δικαιοσύνης -παίρνω ακριβώς τη φράση του όπως την είπε- κι έκανε παράσταση και ικεσία ο κ. Κιλτίδης με τον κ. Σκουλάκη -το είπε και το σημείωσα- στον Υπουργό Δικαιοσύνης για 150.000 ευρώ, για να λειτουργήσουν τα τοξικολογικά εργαστήρια. Εάν, κύριοι, λείπουν από το ελληνικό κράτος 150.000 ευρώ για να λειτουργήσουν τα τοξικολογικά εργαστήρια, ελάτε να σας τα μαζέψουμε εμείς και να σας τα δώσουμε. Γιατί είναι ντροπή -το επαναλαμβάνω, κύριε Πρόεδρε, και λυπούμαι αν σας στενοχωρώ- εάν έστω και εξ αδρανείας, έστω και επειδή δεν κάνουμε καλά τη δουλειά μας, και ένας έμπορος ναρκωτικών μένει ελεύθερος. Γιατί τότε είμαστε όλοι συνεργοί.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο γιατί ακούστηκαν βαριές εκφράσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Θέλετε να κάνετε μια παρέμβαση; Έχετε το λόγο για μια δίλεπτη παρέμβαση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Λυπάμαι γιατί η ομιλία του τελευταίου συναδέλφου ήταν αντιστρόφως ανάλογη της σοβαρότητας της ομιλίας του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού και των υπολοίπων ομιλητών, χρησιμοποιώντας εκφράσεις που προκαλούν ίσως το ενδιαφέρον και εξάπτουν τη φαντασία της κοινής γνώμης και των τηλεοπτικών παραθύρων. Όμως θέλω να πω ότι εδώ είναι Βουλή, είναι Κοινοβούλιο και δεν είναι τηλεοπτικά παράθυρα. Πρέπει να μάθετε την ειδοποιό διαφορά μεταξύ των εδρών του Κοινοβουλίου και των τηλεοπτικών παραθύρων. Μέχρι να το μάθετε όμως αυτό, θα σας έλεγα να δείτε τι σας επιτρέπει ο κοινοβουλευτικός σας έλεγχος και πού πρέπει να απευθύνετε τις ερωτήσεις

σας στα πλαίσια του κοινοβουλευτικού ελέγχου, πού έχετε το δικαίωμα και την υποχρέωση να το κάνετε αυτό, για τα θέματα που εσείς ανακαλύψατε εδώ σήμερα. Εμείς τα έχουμε δει εδώ και πολύ καιρό και υπάρχουν καταχωρημένα στις συνεδριάσεις της Διακομματικής Επιτροπής της Βουλής. Υπάρχει πεδίο δόξης λαμπρό λοιπόν, αρκεί να εκτοξεύετε τα πυρά σας και τις εκφράσεις σας εκεί που πρέπει. Και τον κοινοβουλευτικό έλεγχο να μάθετε να τον κάνετε εκεί που πρέπει.

Αν δεν το έχετε αντιληφθεί συζητάμε εδώ την Έκθεση της Διακομματικής Επιτροπής, συζητάμε συγκεκριμένα πράγματα με μια συγκεκριμένη διαδικασία. Παρακολουθήστε τουλάχιστον, αν δεν μπορείτε να κάνετε τα υπόλοιπα, τους υπόλοιπους συναδέλφους σας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού και τον Κοινοβουλευτικό σας Εκπρόσωπο. Τίποτα λιγότερο και τίποτα περισσότερο. Και μη συγχέετε, σας το απευθύνω σαν έκκληση, τα τηλεοπτικά παράθυρα με τη Βουλή. Εδώ δεν είναι τηλεοπτικό παράθυρο. Εδώ δεν είναι ούτε «ALPHA», ούτε «MEGA», ούτε τίποτα άλλο. Εδώ είναι Κοινοβούλιο. Σεβαστείτε, λοιπόν, τον κοινοβουλευτικό θεσμό. Αν δεν μπορείτε να το κάνετε αυτό πρέπει αμέσως ο Πρόεδρος του κόμματός σας να σας επαναφέρει στην τάξη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Θα σας δώσω ένα λεπτό. Θα παρακαλούσα όμως, κύριε συνάδελφε, να χαμηλώσουμε λίγο τους τόνους, για να δοθεί η δυνατότητα και στους υπόλοιπους συναδέλφους, χωρίς να έχουμε απώλεια χρόνου, να τοποθετηθούν κι αυτοί επί του τόσο σημαντικού θέματος που συζητούμε.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Υφυπουργέ, πήρατε το λόγο για να με συνεντίσετε και να μου μάθετε τι είναι τηλεόραση και τι είναι Κοινοβούλιο. Σας ευχαριστώ πολύ για τις υποδείξεις σας. Δεν είπατε όμως τίποτα για την καταγγελία του Υπουργού σας, του κ. Κιλτίδη, ότι για 150.000 ευρώ δεν λειτουργούν στην Ελλάδα τα τοξικολογικά εργαστήρια, που θα απεδείκνυν ποιοι πραγματικά είναι χρήστες και ποιοι είναι έμποροι. Και ασχέτως αν εγώ έχω μάθει τι είναι Κοινοβούλιο και τι είναι τηλεόραση, εσείς επί της ουσίας δεν απαντήσατε ούτε στη δευτερολογία σας και λυπούμαι ιδιαίτερα γι' αυτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Επιμένετε δηλαδή.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Βεβαίως και επιμένω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο κ. Κεγκερόγλου που με πολλή υπομονή παρακολουθεί τη συζήτηση.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κατάσταση στο ζήτημα της αντιμετώπισης της τοξικοεξάρτησης στη χώρα μας μοιάζει να είναι μετέωρη. Η λίστα της ντροπής, όπως έχει χαρακτηριστεί, φθάνει στα ύψη. Τέσσερις χιλιάδες τετρακόσια εξήντα ένα άτομα, σύμφωνα με τα στοιχεία, ζητούν να ενταχθούν στα προγράμματα υποκατάστασης του Ο.ΚΑ.ΝΑ., ενώ τα προηγούμενα χρόνια ο αριθμός ήταν γύρω στις τρεις χιλιάδες.

Το γεγονός ότι οι δομές που διαθέτει η χώρα μας δεν μπορούν να εξυπηρετήσουν ούτε τους μισούς που το έχουν ανάγκη, οδηγεί σε αναμονή που φθάνει μέχρι και τα τέσσερα χρόνια. Η λίστα αναμονής ανανεώνεται όχι μόνο λόγω της ένταξης στα προγράμματα υποκατάστασης, αλλά δυστυχώς και λόγω θανάτου των ασθενών, των εξαρτώμενων, που φθάνουν περίπου τους διακόσιους πενήντα με τριακόσιους ετησίως.

Ας δούμε όμως αν η πολιτεία έχει κάνει έστω και στο ελάχιστο το χρέος της. Να πούμε κατ' αρχήν ότι η Βουλή με τη Διακομματική Επιτροπή προχώρησε σε μια ουσιαστική, πραγματική, δουλειά με τη μελέτη που παρουσίασε για την αντιμετώπιση του προβλήματος των ναρκωτικών, που έχουμε την τιμή σήμερα να συζητούμε στην Ολομέλεια της Βουλής. Και ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος και όλα τα μέλη της Επιτροπής φαίνεται ότι έκαναν ουσιαστική δουλειά, μια δουλειά η οποία όμως πρέπει να πάρει σάρκα και οστά.

Αναμφισβήτητα οι δράσεις για την καταπολέμηση των ναρ-

κωτικών πρέπει να αποτελούν κορυφαία επιλογή της πολιτείας συνολικά, της Κυβέρνησης, αλλά και ολόκληρης της κοινωνίας. Αφορούν χιλιάδες συνανθρώπους μας, αφορούν πολλές οικογένειες στη χώρα μας.

Μέσα στα πλαίσια λοιπόν του τετράπτυχου –όπως αυτό φαίνεται και από τη μελέτη που μας παρουσιάστηκε σήμερα– πρόληψη, καταστολή, απεξάρτηση, θεραπεία, κοινωνική επανένταξη, η πολιτεία οφείλει να αντιμετωπίσει το πρόβλημα και να δώσει όλες εκείνες τις δυνατότητες θεραπείας στους εξαρτημένους. Αυτό βέβαια δεν αφορά, όπως σας είπα, μόνο τους εξαρτημένους και τις οικογένειές τους, αλλά ολόκληρη την κοινωνία μας.

Τι γίνεται όμως με την υλοποίηση αυτών των προγραμμάτων; Τι γίνεται στην πράξη; Τι κάνει η Κυβέρνηση, οι αρμόδιοι φορείς, ο Ο.ΚΑ.ΝΑ., η τοπική κοινωνία;

Ο Ο.ΚΑ.ΝΑ. κατ' αρχήν πρέπει να πούμε ότι έχει οδηγηθεί εκ των πραγμάτων τα τελευταία χρόνια σε ουσιαστική κατάρρευση. Δεν είναι μόνο οι συχνές αλλαγές Προέδρων, τα διοικητικά προβλήματα που έχει, αλλά κυρίως είναι η οικονομική αδυναμία που έχει να στηρίξει τα ίδια τα προγράμματα. Ακόμη και στοιχειώδεις λειτουργικές ανάγκες δεν μπορούν να καλυφθούν.

Χαρακτηριστικά αναφέρω ότι φέτος μόνο έχει επιχορηγηθεί με το ύψος των 24.000.000 ευρώ, αν είναι σωστά τα στοιχεία μου, ενώ οι ανάγκες είναι υπερδιπλάσιες. Οι παλιές μονάδες του Ο.ΚΑ.ΝΑ. έχουν επιφορτισθεί με μεγάλο αριθμό χρηστών, γεγονός που και αντιεπισημονικό είναι και αντιθεραπευτικό.

Οι μονάδες υποκατάστασης δυστυχώς λειτουργούν μόνο ως χορηγία χαπιών, χωρίς την ψυχοκοινωνική στήριξη που πρέπει να δίνουν, χωρίς δράσεις για κοινωνική επανένταξη και αυτό μόνο χάρη στις υπεράνθρωπες προσπάθειες του προσωπικού που θα έλεγα ότι αυτοσχεδιάζει.

Η συγκέντρωση σε λίγους χώρους των προγραμμάτων, κυρίως στην Αθήνα, στη Θεσσαλονίκη και σε ορισμένες πόλεις της περιφέρειας, δημιουργεί έντονα προβλήματα στους ασθενείς υπό ένταξη λόγω αποστάσεων.

Το 2004 υπογράφηκε μία πενταετής προγραμματική σύμβαση ανάμεσα στο Υπουργείο Εσωτερικών, στο Υπουργείο Υγείας, τον Ο.ΚΑ.ΝΑ., την Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. και την Ε.Ε.Τ.Α.. Με βάση αυτήν την προγραμματική συμφωνία λειτουργούν εβδομήντα δύο κέντρα πρόληψης σε διάφορους δήμους της χώρας και η χρηματοδότηση έπρεπε να γίνεται από το Υπουργείο Εσωτερικών και το Υπουργείο Υγείας από 50%.

Πρέπει να πω ότι η χρηματοδότηση ήταν και συνεχίζει να είναι προβληματική. Μόνο μετά από πολλές κινητοποιήσεις εργαζομένων, χρηστών, τοπικών φορέων αλλά και της Αντιπολίτευσης μέσω κοινοβουλευτικού ελέγχου, τα συναρμόδια Υπουργεία κατέθεταν τα αντίστοιχα χρήματα.

Και σήμερα που συζητάμε νομίζω ότι μόνο μέρος των χρημάτων έχει κατατεθεί από πλευράς του Υπουργείου Εσωτερικών, το οποίο βέβαια –εντός εισαγωγικών– σας «καρφώνει», κύριοι Υπουργοί του Υγείας, ότι εσείς ως Υπουργείο Υγείας δεν καταβάλλετε αυτά που οφείλετε, με βάση την προγραμματική σύμβαση, και σηκώνει και αυτός ψηλά τα χέρια ως Υπουργός Εσωτερικών.

Αυτό λέει: «Δεν πληρώνουν από το Υπουργείο Υγείας; Δεν καταβάλλω και εγώ τα χρήματα». Το αποτέλεσμα ποιο είναι; Να μην λειτουργούν τα προγράμματα όπως πρέπει, να έχουμε πρόβλημα στην πράξη, να μην αναπτύσσονται νέες δράσεις.

Θα πρέπει να κάνω και μια αναφορά –και να ολοκληρώσω– σε σχέση με όλα αυτά τα οποία η Έκθεση πολύ σωστά λέει. Τώρα, όμως, έχουμε 2007. Θα πω ότι οι διαπιστώσεις αυτές έχουν γίνει και με διαφορετικό τρόπο από προηγούμενα χρόνια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα λίγο χρόνο, κύριε Πρόεδρε, για να ολοκληρώσω.

Συγκεκριμένα, οι Βουλευτές Κρήτης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., στις 4.5.2005, κατέθεσαν ερώτηση προς τους Υπουργούς Υγείας, Εσωτερικών, Απασχόλησης, Οικονομίας, Εθνικής Παιδείας, Δημοσίας Τάξης, Ναυτιλίας και έθεταν συνολικά το θέμα της αντιμετώπισης του προβλήματος των ναρκωτικών, που αφορά πρόληψη, καταστολή, θεραπεία και κοινωνική ένταξη. Τα θέμα-

τα όλα ετέθησαν και για τα προγράμματα που έπρεπε να λειτουργήσουν και για το τι πρέπει να γίνει σε σχέση με την πρόληψη και την καταστολή.

Θα έλεγα ότι οι απαντήσεις που πήραμε, δυστυχώς, ήταν μη ικανοποιητικές με την έννοια ότι, ενώ θέταμε το πρόβλημα, ενώ αυτά που σήμερα συμβαίνουν και σήμερα αποκαλύπτονται και για την Κρήτη και για άλλες περιοχές και το πρόβλημα –όπως αποκαλύπτεται και παρουσιάζεται από την Έκθεση της Διακομματικής Επιτροπής– όλα αυτά τα θέταμε από τότε, οι Υπουργοί έκαναν ότι δεν έβλεπαν.

Θα πω δυο παραδείγματα και κλείνω. Λέγαμε για την αντιμετώπιση, ότι πρέπει να ελεγχθούν οι πύλες εισόδου και εξόδου της Κρήτης και ο Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας λέει ότι ελέγχονται τα πάντα, ότι δεν υπάρχει τίποτε που να βγαίνει ή να μπαίνει και να μην ελέγχεται από τα λιμάνια και τα αεροδρόμια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ο ντόπιος συνάδελφός μας, ο Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Μαρκονιαννάκης, μας λέει για το ελικόπτερο που ζητούσαμε να πηγαίνει για να γίνεται ο έλεγχος στις δύσβατες περιοχές, στις ορεινές περιοχές για τις χασισοφυτείες, ότι υπάρχει ανάγκη να είναι αυτό στην Κέρκυρα.

Και ερχόμαστε το 2007 να πούμε: «Μα, δεν τις βλέπαμε τις χασισοφυτείες»; Ζητήματα, δηλαδή, που επισημαίνονται μέσω του κοινοβουλευτικού ελέγχου και στα οποία πολλές φορές τα Υπουργεία δεν δίνουν σημασία, τα βλέπουμε μετά από χρόνια να βγαίνουν στην επιφάνεια ως πρόβλημα.

Θα πρέπει, λοιπόν, η Κυβέρνηση και οι αρμόδιοι φορείς, Ο.ΚΑ.ΝΑ. κ.λπ., να συντονιστούν με τη δουλειά που έκανε η Διακομματική Επιτροπή, γιατί αλλιώς θα φαίνεται ότι κοροϊδεύουμε τον κόσμο, ότι κάνουμε δήθεν τη δουλειά μας εμείς σαν Βουλή. Αλλά και από κει και πέρα, δεν υπάρχουν χρήματα για να τα υλοποιήσει η Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Δώρον άδωρον, δηλαδή.

Ευχαριστώ πολύ. Ευχαριστώ και για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Βουλευτές κυρίες Αθηνά Κόρκα, Άννα Διαμαντοπούλου και Λούκα Κατσέλη ζητούν άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Η Βουλή ενέκρινε τις ζητηθείσες άδειες.

Το λόγο έχει η συνάδελφος Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Μαρία Σκραφνάκη.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρόβλημα που συζητούμε σήμερα είναι από τα σοβαρότερα και διαχρονικά προβλήματα που αντιμετωπίζει η χώρα μας και η παγκόσμια κοινότητα. Το πρόβλημα είναι κοινωνικό και μαστίζει τις σύγχρονες κοινωνίες, απειλώντας ιδιαίτερα τη νέα γενιά. Η εξάρτηση είναι κοινωνικό φαινόμενο. Όπως λέει ο Γάλλος ψυχαναλυτής και γιατρός, εξειδικευμένος στην τοξικομανία, Κλώντ Ολιβεστέν, «εξάρτηση είναι η συνάντηση μιας προσωπικότητας με μια ουσία, σε μια συγκεκριμένη κοινωνική πολιτισμική στιγμή».

Είναι ευθύνη της πολιτείας να σκύψει πάνω στο θέμα και να το αντιμετωπίσει, όχι ερασιτεχνικά και αποσπασματικά, αλλά συντονισμένα, στα πλαίσια ενός εθνικού σχεδίου δράσης. Η απουσία εθνικής στρατηγικής και η ανεπαρκής χρηματοδότηση του αγώνα κατά των ναρκωτικών είναι έκδηλες. Ο Οργανισμός για την Καταπολέμηση των Ναρκωτικών, ο Ο.ΚΑ.ΝΑ., εκφυλίστηκε, αποδυναμώθηκε και αποδιοργανώθηκε. Μόνο η αδιαφορία, η απαξίωση και η εγκατάλειψη είναι παρούσες στην πολιτική καταπολέμησης των ναρκωτικών.

Δεν είναι μόνο ότι δεν δημιουργήθηκαν πολλά κέντρα πρόληψης. Το χειρότερο είναι ότι τα κέντρα πρόληψης υποβαθμίζονται. Στρατηγική για τη λειτουργία τους δεν υπάρχει. Δεν υπάρχει θεσμικό πλαίσιο για τη διεύρυνση της δράσης τους σε σχο-

λεία και σε στρατό.

Η πρόληψη, το μεγαλύτερο όπλο για την καταπολέμηση των ναρκωτικών, έχει αφεθεί στην τύχη της. Και αυτό, κύριε Υπουργέ, είναι τραγικό. Η περιβόητη λίστα της μεθαδόνης, η λίστα της ντροπής, όπως έλεγε η Νέα Δημοκρατία, δυστυχώς διευρύνεται και αυτό είναι ένα πρόβλημα που δεν αφορά μόνο τους χρήστες, αλλά αφορά όλη την κοινωνία. Είναι θλιβερό, αντί να μειωθεί, έχει διπλασιαστεί ο αριθμός των χρηστών που βρίσκονται στη λίστα αναμονής για υποκατάσταση, έχοντας ξεπεράσει τις τέσσερις χιλιάδες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αποτυχία της κατασταλτικής αντιναρκωτικής πολιτικής επιβάλλει την ανάδειξη καλών πρακτικών και επιστημονικά τεκμηριωμένων παρεμβάσεων. Προς αυτήν την κατεύθυνση, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχεδιάζει δράσεις που στοχεύουν στη μείωση της ζήτησης, αλλά και της προμήθειας, δηλαδή στον περιορισμό της παραγωγής και του διασυνοριακού λαθρεμπορίου.

Οι παρεμβάσεις της πολιτείας, για να είναι αποτελεσματικές, οφείλουν να είναι πρωτίστως στην κατεύθυνση της πρόληψης, της θεραπείας και της κοινωνικής επανένταξης των χρηστών και όχι της καταστολής. Η πρόληψη στηρίζεται στην ενημέρωση, την πρόταση ενός άλλου τρόπου ζωής, με ενδιαφέροντα, αξίες, στόχους, συλλογικότητα, μαχητικότητα και αξιοπρέπεια. Η πολιτεία πρέπει να αντιμετωπίζει τους χρήστες όχι ως εγκληματίες, αλλά ως ασθενείς.

Θα έπρεπε, λοιπόν, για τους χρήστες να έχουν αναπτυχθεί προγράμματα εναλλακτικά της φυλάκισης. Σύμφωνα με τα στοιχεία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, οι φυλακισμένοι χρήστες σήμερα είναι πάνω από τέσσερις χιλιάδες πεντακόσιους. Το θεραπευτικό κατάστημα που έχει δημιουργηθεί από το 2001 στον Ελαιώνα Θιβών υπολείπεται εξυπηρετώντας μόνο τριάντα άτομα, ενώ μπορούσε να εξυπηρετεί αρκετές εκατοντάδες.

Αυτό δείχνει την αδιαφορία της Κυβέρνησης και στον τομέα αυτό. Η Κυβέρνηση πρέπει να δεσμευτεί ότι θα παρέχει τόσα θεραπευτικά προγράμματα, όσα απαιτούν οι σημερινές ανάγκες. Πρέπει να δημιουργήσει σε πρώτη φάση τουλάχιστον ένα στεγνό θεραπευτικό πρόγραμμα σε κάθε νομό, να παρέχει δημόσιες και δωρεάν υπηρεσίες απεξάρτησης, να δεσμευτεί ότι θα δημιουργήσει ειδικές υπηρεσίες στα νοσοκομεία που θα συνδέονται οργανικά με τους αντίστοιχους φορείς απεξάρτησης. Πρέπει να δεσμευτεί ότι θα αναπτύξει ενεργητικές πολιτικές για την κοινωνική επανένταξη και τη δημιουργία μιας νέας ταυτότητας των εξαρτημένων ατόμων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ)

Πρέπει να δεσμευτεί ότι θα δώσει βαρύτητα στην πρόληψη στα σχολεία με το διορισμό κατάλληλα εκπαιδευμένου προσωπικού για την ενημέρωση και τη στήριξη των μαθητών, ότι θα σχεδιάσει και θα υλοποιήσει προγράμματα για την αντιμετώπιση των παραγόντων που οδηγούν στη χρήση και την εξάρτηση, όπως προγράμματα φροντίδας κακοποιημένων παιδιών, προγράμματα εξάλειψης της σχολικής διαρροής, προγράμματα στήριξης της οικογένειας και δημιουργικής αξιοποίησης του ελεύθερου χρόνου των νέων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κυρίες και κύριοι, η μάχη κατά των ναρκωτικών αφορά όλους μας και πρέπει να τη δώσουμε όλοι μαζί. Πολεμάμε τα ναρκωτικά σημαίνει ότι αγωνιζόμαστε για ζωή με αξιοπρέπεια και με αξίες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ τη συνάδελφο κ. Αράπογλου να λάβει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ το Προεδρείο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ πάρα πολύ σημαντικό το θέμα που συζητάμε σήμερα, το θέμα των ναρκωτικών. Είναι πολύ σοβαρό θέμα και πολύ επίκαιρο. Είναι σημαντικό για τα παιδιά μας, για τα παιδιά των παιδιών μας.

Πώς μπορούμε, όμως, να τα βοηθήσουμε; Ας πούμε ότι είναι δικά μας παιδιά. Αν ήταν δικά σας παιδιά, τι θα κάνατε; Τι θα

κάνουμε; Αυτά τα παιδιά χρειάζονται τη βοήθειά μας.

Χρειάζονται να βγουν από τον πόνο της εξάρτησης. Μοιάζει σαν να τα απορρίπτουμε, ενώ χρειάζονται βοήθεια. Μοιάζει σαν να θέλουμε να τα τιμωρήσουμε. Αυτά τα παιδιά δεν έχουν δουλειά και φυσικά αφού είναι άνεργοι, τους κλέβουν. Πρέπει να τα σταματήσουμε. Πρέπει να τα βοηθήσουμε και υπάρχουν τρόποι. Οι πιο επικίνδυνοι εγκληματίες αυτήν τη στιγμή είναι οι έμποροι ναρκωτικών και όχι οι χρήστες. Τους εμπόρους ναρκωτικών πρέπει να πιάσουμε και να τιμωρήσουμε. Αυτοί είναι οι πιο επικίνδυνοι.

Οι χρήστες με κάποιο τρόπο μπαίνουν στη διαδικασία, δοκιμάζουν ναρκωτικά, συνεχίζουν. Ποιος όμως τους δίνει τα ναρκωτικά; Οι έμποροι. Σ' αυτούς, λοιπόν, πρέπει να εστιάσουμε. Και είναι ένα θέμα το οποίο πρέπει πραγματικά να δει με πολλή προσοχή η Κυβέρνηση. Πρέπει να ενισχυθεί η αστυνόμευση. Συνήθως σε περιοχές υποβαθμισμένες δημιουργούνται οι μεγαλύτερες εστίες. Εκεί, λοιπόν, πρέπει να υπάρξει και η μεγαλύτερη αστυνόμευση. Πρέπει να υπάρχει η σωστή οργάνωση και οι σωστές μέθοδοι που θα οδηγήσουν σε αποτελέσματα. Τα παιδιά είναι θύματα και πρέπει να τα προστατεύσουμε, να τα φροντίσουμε. Πρέπει μέσα στα σχολεία να υπάρχει ενημέρωση και όχι μόνο ενημέρωση με απαγορεύσεις, όπως «μην πας στα ναρκωτικά, μη χρησιμοποιείς ναρκωτικά». Πρέπει να ενημερωθούν όλοι για το τι συνέπειες έχουν τα ναρκωτικά, με λεπτομέρειες και αναλύσεις. Πρέπει να είναι όλοι ενημερωμένοι. Τα παιδιά, αλλά και οι γονείς και οι οικογένειές τους, γιατί οι οικογένειες πρέπει να στηρίξουν αυτά τα παιδιά και να τα βοηθήσουν. Διότι όταν τα παιδιά αισθάνονται παραμελημένα, μπορεί να οδηγηθούν σ' αυτούς τους δρόμους.

Όσον αφορά στα Κέντρα Απεξάρτησης και Θεραπείας, όπως ο Ο.ΚΑ.ΝΑ., η «ΑΤΡΑΠΟΣ» και άλλα κέντρα θεραπείας, πρέπει να ενισχυθούν και πρέπει να δίνουν σωστή φροντίδα ψυχολογική, αλλά και φροντίδα στην πράξη με θεραπεία εργασίας. Υπάρχουν ναρκομανείς που δεν μπορούν να δουλέψουν και έχουν φτάσει σε άθλια κατάσταση. Πρέπει, λοιπόν, να τους στηρίξουμε, πρέπει να φροντίσουμε για την επανένταξή τους, πώς θα τους κάνουμε πάλι υπεύθυνους. Πρέπει να τους στηρίξουμε και να τους φροντίσουμε όλοι και όχι να τους αφήσουμε στο περιθώριο και να τους παραμερίσουμε λέγοντας «έπεσαν στα ναρκωτικά, εντάξει τι να κάνουμε τώρα μ' αυτούς».

Και εξαρτάται απ' όλους. Και από τους γονείς και από τους δασκάλους. Όλοι μας πρέπει να στηρίξουμε αυτούς τους ανθρώπους. Διότι τα άτομα που είναι χρήστες είναι τα πιο ευαίσθητα άτομα. Πληγώνονται εύκολα, είναι ψυχολογικά ευαίσθητα και έχουν προβλήματα.

Στον Πειραιά υπάρχει πρόβλημα, γιατί εκεί υπάρχει ένα παράρτημα του Ο.ΚΑ.ΝΑ. και οι γείτονες παραπονούνται. Φοβούνται πάρα πολύ, γιατί πολλοί ναρκομανείς βγαίνουν έξω στα πεζοδρόμια, τους βλέπουν πεσμένους, υπάρχουν κλοπές και πολλά προβλήματα. Και όλο αυτό οδηγεί τους ανθρώπους να θέλουν να διώξουν αυτό το Κέντρο από την περιοχή τους. Όμως, δεν είναι αυτή η λύση. Θα πρέπει να παρέχεται ασφάλεια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα την κατανόησή σας όσον αφορά το χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Βεβαίως, κυρία Αράπογλου. Αλλωστε, δεν τελείωσε ο χρόνος.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ: Εκεί που βλέπουμε να υπάρχει το μεγαλύτερο πρόβλημα ναρκωτικών είναι οι φτωχές και υποβαθμισμένες περιοχές και όχι οι πλούσιες. Γι' αυτό η Κυβέρνηση πρέπει να στηρίξει οικονομικά τα Κέντρα Απεξάρτησης. Θα πρέπει να λειτουργούν όλες οι υποδομές θεραπείας. Θα πρέπει να λειτουργήσουν τμήματα απεξάρτησης σε όλες τις περιοχές και όχι να περικόπτονται. Πρέπει να ενισχυθούν. Επίσης, πρέπει να υπάρχουν προγράμματα θεραπείας.

Υπάρχουν παιδιά που αρχίζουν τα ναρκωτικά από δεκατριών ετών. Τα βλέπουμε στο δρόμο και δεν μπορούμε να τα βοηθήσουμε. Εγώ βλέπω ανθρώπους, θέλω να βοηθήσω και δεν μπορώ. Είναι σαν να μπαίνουν σ' έναν αργό θάνατο.

Πρέπει, λοιπόν, να γίνει κάτι. Τι πρέπει να κάνουμε; Να τα δώσουμε; Όχι. Άρα, θα πρέπει η πολιτεία να προστατεύσει αυτά τα παιδιά, θα πρέπει να τα προστατεύσει από τους εμπόρους ναρκωτικών. Πρέπει να τα στηρίξει, να τα βοηθήσει και να τους δώσει ό,τι είναι απαραίτητο, όπως φάρμακα και άλλα υποκατάστατα και ό,τι άλλο χρειάζονται. Και όλα αυτά πρέπει να καλύπτονται από τα ταμεία, διότι πρόκειται για πάρα πολύ ακριβά φάρμακα τα οποία δεν μπορούν να καλύψουν οι οικογένειες. Πού θα βρουν, λοιπόν, τα χρήματα για να πληρώσουν αυτά τα φάρμακα; Στο εξωτερικό υπάρχουν αυτά τα φάρμακα, όπου και καλύπτονται από το σύστημα, όπως και άλλα ειδικά φάρμακα τα οποία δεν υπάρχουν στην Ελλάδα και είναι πολύ ακριβά, με αποτέλεσμα οι λίστες αναμονής όλο και να μεγαλώνουν.

Πρέπει η πολιτεία, η Κυβέρνηση να προχωρήσει σε πράξεις. Πώς θα βοηθήσουμε για να καλύψουμε αυτά τα φάρμακα;

Πρέπει να έχουμε στόχο τη μείωση των χρηστών ναρκωτικών και όχι την αύξησή τους.

Συνήθως πως πέφτει κάποιος στα ναρκωτικά; Βιώνει μια αρνητική κατάσταση και όλη αυτή η σημασία που δεν δίνεται στο παιδί το οδηγεί στα ναρκωτικά. Οπότε πρέπει η πολιτεία, τα κέντρα κ.λπ. να λειτουργούν συμβουλευτικά και στα ίδια τα παιδιά και στους γονείς τους. Γιατί και οι γονείς χρειάζονται ενημέρωση για το πώς θα αντιμετωπίσουν το παιδί που έχει πρόβλημα. Και μέσα στον Ο.ΚΑ.ΝΑ. και στα αντίστοιχα κέντρα πρέπει να υπάρχει ψυχολογική υποστήριξη και για τους χρήστες ναρκωτικών και για την οικογένειά τους, γιατί χρειάζονται μεγάλη στήριξη, όπως είπα.

Ο κ. Λεβέντης είπε πριν ότι οι θάνατοι από τα ναρκωτικά σε σχέση με τους θανάτους από το κάπνισμα, είναι λιγότεροι. Είπε για είκοσι χιλιάδες λόγω του καπνίσματος. Μην ξεχνάμε, όμως, ότι σε βάση επικινδυνότητας η λίστα των χρηστών ναρκωτικών είναι υψηλότερη. Κι αυτό γιατί οι άνθρωποι που καπνίζουν δεν κλέβουν, ενώ ένας χρήστης ναρκωτικών πολλές φορές για να βρει τη δόση του χρειάζεται να καταφύγει σε κλοπή.

Πρέπει επιτέλους να κάνουμε κάτι. Πρέπει να τους προστατεύσουμε. Πρέπει η πολιτεία να τους προστατεύσει.

Αυτά θα ήθελα να πω. Θα ήθελα δηλαδή να πω και άλλα πράγματα, αλλά με πιέζει ο χρόνος.

Ευχαριστώ πολύ για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο συνάδελφος Ευστάθιος Κουτμερίδης.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ: Συζητούμε σήμερα το μεγαλύτερο πρόβλημα της κοινωνίας μας και είναι λυπηρό, κύριοι Υφυπουργοί, που εδώ και αρκετές ώρες δεν υπάρχει στην Αίθουσα ούτε ένας Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, της Κυβέρνησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρόβλημα των ναρκωτικών έχει πάρει διαστάσεις επιδημίας, αγγίζοντας ολοένα και περισσότερο νέους ανθρώπους με πιο σύνθετες, φθηνές εξαρτησιογόνες, καταστροφικές ουσίες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**.)

Πρόκειται για ένα ζήτημα με κοινωνικές, οικονομικές και πολιτικές διαστάσεις που αφορά το σύνολο της παγκόσμιας κοινωνίας. Η παραγωγή, η διακίνηση και η χρήση των ναρκωτικών και εξαρτησιογόνων ουσιών είναι ένα φαινόμενο άμεσα συνδεδεμένο με την εξέλιξη των κοινωνικών, οικονομικών και πολιτιστικών δομών της κοινωνίας μας. Η ραγδαία ανάπτυξη της κοινωνίας μας, το άνοιγμα των συνόρων, η μετακίνηση μεταναστευτικών ρευμάτων, οι κοινωνικοί αποκλεισμοί, οι οικονομικές ανισότητες, η διάδοση του νέου τρόπου ζωής, η έλλειψη της ενημέρωσης, δημιουργούν νέες προκλήσεις και κινδύνους στον αγώνα που καταβάλλουν οι οργανωμένες κοινωνίες και πολιτείες για την καταπολέμηση των ναρκωτικών.

Το πρόβλημα των ναρκωτικών πρέπει να μας ευαισθητοποιήσει όλους, πρέπει να μας κινητοποιήσει όλους. Είναι το πρόβλημα της διπλανής πόρτας, που μπορεί εύκολα και γρήγορα να έρθει και να χτυπήσει και τη δική μας πόρτα.

Η χώρα μας, σύμφωνα με την έκθεση του Ευρωπαϊκού Κέντρου Παρακολούθησης Ναρκωτικών και Τοξικομανίας, βρίσκεται μεταξύ των πέντε χωρών με υψηλά ποσοστά θανάτων

νέων ανθρώπων από ναρκωτικές ουσίες.

Χρειάζεται ένας εθνικός σχεδιασμός δράσης που θα προωθήσει αρχικά την πρόληψη μέσα από τη σωστή ενημέρωση και στη συνέχεια την καταστολή με τη δημιουργία των απαραίτητων υποδομών για τη θεραπευτική διαδικασία.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τα τριάντα χρόνια που πέρασαν, είπε πολλά όπως συνήθως. Έκανε, όμως, ελάχιστα. Μπροστά στις ραγδαίες διαστάσεις που παίρνει το πρόβλημα των ναρκωτικών, αποδεικνύεται η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας απροετοίμαστη, πρόχειρη, χωρίς συντονισμό και σχέδιο δράσης για την καταπολέμηση ενός τόσο κρίσιμου κοινωνικού φαινομένου.

Υπάρχει έλλειψη εθνικού συντονισμού για την κατάρτιση ενός εθνικού σχεδίου δράσης. Υπάρχει έλλειψη συγκεκριμένων και στοχοποιημένων μέτρων, πρώτα και πάνω απ' όλα, με την πρόληψη και με την ενημέρωση στα πρώτα κιόλας σχολικά χρόνια.

Τα σχολεία πρέπει να ενισχυθούν σημαντικά με σχολικούς ψυχολόγους και υπεύθυνους αγωγής υγείας για σωστή παρακολούθηση των μαθητών, προκειμένου να δημιουργηθεί ένα προστατευτικό τείχος για την έγκαιρη παρέμβαση. Πρέπει να αναπτυχθούν αντίστοιχα προγράμματα πρόληψης σε επίπεδο τοπικής κοινωνίας και γειτονιάς σε ευαίσθητες και αποκλεισμένες κοινωνικές ομάδες. Χρειάζεται να δημιουργηθούν οι απαραίτητες σύγχρονες δημόσιες υποδομές για τη σωστή και αποτελεσματική αποθεραπεία των ασθενών.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αποσπασματικά και με ημίμετρα προσπαθεί να προσεγγίσει ένα τόσο σοβαρό θέμα χωρίς εθνικό στρατηγικό σχεδιασμό. Παντελής απουσία σχεδιασμένης και συγκροτημένης πολιτικής πρόληψης. Απουσία εθνικού στρατηγικού σχεδιασμού και δράσεων οδηγεί καθημερινά στην όξυνση του προβλήματος και στη δημιουργία βασικών αδυναμιών.

Η λίστα αναμονής κοστίζει σε ανθρώπινες ζωές, αλλά και σε πολυάριθμους οικονομικούς πόρους, εξαντλώντας κάθε δυνατότητα για την ανάπτυξη πολιτικής πρόληψης και κοινωνικής επανένταξης.

Η συνεχιζόμενη αντιμετώπιση των χρηστών ως κοινών εγκληματιών του Ποινικού Δικαίου ακυρώνει στην πράξη το οποιοδήποτε αποτέλεσμα μιας εθνικής πολιτικής κατά των ναρκωτικών.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεσμεύτηκε για ένα εθνικό σχέδιο δράσης κατά των ναρκωτικών, αλλά δυστυχώς προεκλογικά είδαμε μια έκθεση ιδεών με αοριστολογίες και υποθέσεις, χωρίς να αγγίζουν τον πυρήνα του προβλήματος.

Το Μάρτιο του 2004 η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας παρέλαβε εξήντα τρία κέντρα πρόληψης σε όλη την Ελλάδα και σε τριάντα χρόνια δημιούργησε μόνον έξι.

Η λειτουργία κέντρων βοήθειας και κινητής μονάδας για την αντιμετώπιση επειγόντων περιστατικών και στη Θεσσαλονίκη δεν έγινε ποτέ. Παρέμεινε ανεκπλήρωτη υπόσχεση της Κυβέρνησης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, εάν μου επιτρέπετε.

Δεν απορροφήθηκαν ούτε τα κοινοτικά κονδύλια για την κατάρτιση και την επαγγελματική αποκατάσταση των εξαρτημένων χρηστών. Οι προσλήψεις προσωπικού για προγράμματα πρόληψης και θεραπευτικής αγωγής των ιδρυμάτων ματαιώθηκαν. Η αναβάθμιση του Ο.ΚΑ.ΝΑ. ως όργανο διυπουργικού συντονισμού δεν έγινε ποτέ. Η αναβάθμιση του ρόλου της Διακομματικής Επιτροπής της Βουλής δεν έγινε ποτέ. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δείχνει έλλειμμα κοινωνικής ευαισθησίας και πολιτικής επάρκειας στο μεγαλύτερο πρόβλημα της κοινωνίας μας, στη χρήση των ναρκωτικών.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Κουτμερίδη.

Το λόγο τώρα έχει ο συνάδελφος Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Ηλίας Λαμπίρης.

ΗΛΙΑΣ ΛΑΜΠΙΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, αγαπητοί συνάδελφοι, αν και ορθοπεδικός, έχω νοσηλεύσει στην

Πανεπιστημιακή Ορθοπαιδική Κλινική της Πάτρας πάρα πολλούς πολυτραυματίες που είχαν προβλήματα χρήσης ναρκωτικών ουσιών.

Η εικόνα, αγαπητοί συνάδελφοι, ήταν τραγική. Στην Ελλάδα σήμερα έχουμε περίπου διακόσιους νέους ανθρώπους νεκρούς το χρόνο. Σχεδόν εκατό χιλιάδες νέους χρήστες. Σχεδόν το 50% των κρατουμένων στον Κορυδαλλό αφορά χρήστες ναρκωτικών ουσιών. Τα εγκυρότερα φαρμακολογικά συγγράμματα υπολογίζουν σήμερα τους χρήστες σε τουλάχιστον τριακόσια εκατομμύρια σε όλο τον κόσμο.

Και δεν εννοούμε ότι έπρεπε το πρόβλημα να έχει ήδη επιλυθεί στην Ελλάδα από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τα τριάντα χρόνια. Η Κυβέρνηση έπρεπε να έχει βάλει μερικά περισσότερα λιθαράκια προς αυτήν την κατεύθυνση και έτσι το πρόβλημα να περιοριστεί κατά το δυνατόν περισσότερο.

Πολιτικές επιπτώσεις: και στο Ρέθυμνο, όπως σε όλη την Ελλάδα, το κράτος της παρανομίας, της βίας, της τρομοκρατίας και της διαφθοράς ξεκινά από κάτι που συνήθως περνάει ως αυτονόητο. Αστυνομικοί, πολιτικοί, δικαστικοί και διοικητικοί υπάλληλοι είναι πλέον υπό το μικροσκόπιο της έρευνας γιατί όπως όλοι γνωρίζουν οι ουρές του φαινομένου βρίσκονται πολύ πέραν του απομονωμένου χωριού των Ζωνιανών.

Η πολιτική δεν μπορεί να είναι διαχείριση του αυτονόητου. Το να ζητάς την επιβολή της τάξης στην περιοχή του Πάνω Μυλοποτάμου παραδείγματος χάρι και γενικότερα σε πολλά άλλα σημεία της χώρας, δεν είναι παρά το αυτονόητο. Όπως επίσης και το να ζητάς να αφεθούν να λειτουργούν οι κρατικές υπηρεσίες χωρίς πολιτικές παρεμβάσεις στην αντιμετώπιση του φαινομένου.

Όλα αυτά αποκτούν σημαντικό πολιτικό ενδιαφέρον όταν η συζήτηση για αυτούς που καταπατούν την αυτονόητη υποχρέωση αρχίζει να έχει ονόματα και διευθύνσεις με στοιχεία και τεκμηρίωση. Ακόμη και ένας έντιμος και δημοκρατικός πολίτης αν κατοικεί σε αυτό το χωριό που προφανώς κατοικούν πολλοί καθίστανται ρατσιστικές ή ισοπεδωτικές οι προσεγγίσεις.

Υπάρχει ή όχι σήμερα θέμα δικαιωμάτων στα Ζωνιανά; Βεβαίως ναι. Αν θεωρήσουμε δεδομένο ότι αργά ή γρήγορα η τάξη θα εμπεδωθεί στην περιοχή, αναρωτιέται κάποιος ποια μοίρα περιμένει αυτή την πολυπληθή και δημογραφικά ενεργή περιοχή. Μήπως το μέλλον της δεν είναι παρά η μαζική μετανάστευση στις μεγάλες πόλεις και η ερήμωση των χωριών;

Πολιτικό θέμα είναι επίσης η απουσία του κοινωνικού κράτους, η Ελλάδα που πασχίζει να αντιμετωπίσει την υπογεννητικότητα. Ποια άραγε αναπτυξιακή στρατηγική αντιμετώπισε την περιθωριοποίηση των ορεινών κτηνοτροφικών περιοχών κατά την περίοδο του τουριστικού θαύματος, σε μια περιοχή που δεν πρόλαβε να ερμηνώσει; Από την άλλη μαρτυρά ότι το πρόβλημα δεν είναι λογιστικό αλλά πολιτικό, όχι με τη διαχειριστική έννοια αλλά με την έννοια της στρατηγικής που είχε ο κάθε πολιτικός φορέας για την περιοχή. Εκεί είναι η αλήθεια ότι δεν υπάρχουν ούτε διαφορές ούτε ομοιότητες, γιατί απλώς κανείς δεν είχε στόχους και σχέδιο.

Η πολιτική, κόμματα και αυτοδιοίκηση, φιλολογικά αντιμετωπίζει το θέμα σε κάθε κρίση. Ωστόσο σιωπά επιμελώς όταν υπάρχει χρόνος ψύχραιμης συζήτησης. Εκτός από τα «έμεινα άναυδος» ή «δεν μπορώ να φανταστώ ότι...» τι άλλο έχει ακουστεί; Ελάχιστα.

Αυτή η ιστορία ξεκίνησε με τον κανιβαλισμό των επιδοτήσεων που όπου να είναι τελειώνουν, χωρίς φυσικά να επιτελέσουν ουδόλως το σκοπό τους. Η συνενοχή της πολιτικής εξουσίας υπήρξε εδώ μεγάλη, ωστόσο καμμία συζήτηση περί αυτού του εκμαυλιστικού παράγοντα δεν έχει γίνει. Επειδή, όμως, ο τόπος τούτος είναι μικρός, όποιος καταλογίζει τις ευθύνες σε ορισμένους πολιτικούς, θα συμπανεί βεβαίως πως είναι μεγάλες οι ευθύνες της κοινωνίας. Κανείς δεν μπορεί να ισχυρίζεται ότι πρώτη φορά ακούει για όλα αυτά. Όποιος επικαλείται τα έθιμα του γάμου για να δικαιολογήσει τα καλάντζικοφ και γενικά την οπλοκατοχή και αναπόφευκτα και την οπλοχρησία, ή είναι αφέλης, ή περνά όλους εμάς τους υπόλοιπους για αφελείς.

Ναρκωτικές ουσίες και όπλα είναι έννοιες συγγενείς μεταξύ τους. Σχετικά με τη χρήση των ναρκωτικών υπάρχει ακόμη και

ένα έλλειμμα ενημέρωσης στα πιθανά νεαρά θύματα που γνωρίζουν μόνο τις δήθεν ευεργετικές επιπτώσεις της ουσίας αλλά όχι και τους κινδύνους στους οποίους εκτίθενται. Αν δεν επιδιώκουμε απλώς την εγκαθίδρυση αστυνομικού κράτους στην περιοχή και τη γενική εκκαθάρισή της, αν δεν θέλουμε να πετάξουμε με τα νερά της σκάφης και το μωρό, αν δεν μας απασχολεί μόνο η ευκαιριακή προβολή μας, τότε πλησιάζει η ώρα της πολιτικής.

Η εκάστοτε πολιτική ηγεσία λέει «απαγορεύονται τα όπλα». Εφαρμόζεται; Ασφαλώς όχι. Είναι επιβεβλημένη η χρήση ζώνης και κράνους. Εφαρμόζεται; Ασφαλώς όχι. Στο Ρέθυμνο ούτε το 10% δεν κάνουν χρήση ζώνης-κράνους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε συνάδελφε θα σας παρακαλέσω να ολοκληρώσετε. Είναι πολύ ενδιαφέροντα αυτά που λέτε. Αντιλαμβάνομαι ότι έχετε και κάποιο ενδιαφέρον για τα δρώμενα στα Ζωνιανά, όπως έχουμε όλοι, αλλά θα σας παρακαλέσω να ολοκληρώσετε.

ΗΛΙΑΣ ΛΑΜΠΙΡΗΣ: Εντάξει, κύριε Πρόεδρε.

Αν η σημερινή συζήτηση και το κείμενο της επιτροπής οδηγεί προς τη σωστή κατεύθυνση, δηλαδή την υλοποίηση θα είμαστε συμπαράστατες. Αν όμως η εφαρμογή των μέτρων είναι όπως εκείνη του καπνίσματος, στα Νοσοκομεία ή γενικά στους δημόσιους χώρους θα μας βρείτε απέναντι, κύριε Υπουργέ.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε τον κ. Λαμπίρη.

Θα ολοκληρώσουμε τη συζήτηση με το συνάδελφο Βουλευτή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Δημήτρη Βαρβαρίγο.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υφυπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Βουλή σήμερα συζητάει ένα πόρισμα, μια σημαντική δουλειά, για ένα τεράστιο πρόβλημα που απασχολεί την κοινωνία μας. Και σημαντική διαπίστωση είναι ότι αυτό το πόρισμα συντάχθηκε από μια Διακομματική Επιτροπή και σχεδόν συναινετικά καταλήγει σε προτάσεις για την αντιμετώπισή του. Αν ένας οποιοσδήποτε Έλληνας πολίτης που δεν γνωρίζει την λειτουργία του Κοινοβουλίου, πάρει και διαβάσει αυτό το πόρισμα, τις διαπιστώσεις και τις προτάσεις, θα αναρωτηθεί πώς είναι δυνατόν μια τόσο ευρεία συναίνεση για την αντιμετώπιση να μη χρήζει αποτελεσμάτων, να μην υπάρχουν αποτελέσματα, να υπάρχει μια Κυβέρνηση που δεν ακούει, που δεν υλοποιεί, που δεν αντιδρά. Τελικά ποιος είναι ο ρόλος του Κοινοβουλίου;

Η τραγική διαπίστωση του πορίσματος είναι ότι οι εξαρτησιογόνες ουσίες αποτελούν την πρώτη αιτία θανάτου για τους νέους. Και με βάση τις συζητήσεις, τις διαπιστώσεις και οργανών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το πρόβλημα -δεν είναι μόνο της δικής μας κοινωνίας, της ελληνικής, είναι παγκόσμιο, είναι πρόβλημα όλων των κοινωνιών, περισσότερο των αναπτυγμένων- η αντιμετώπισή του εδράζεται σε δύο πυλώνες: στη μείωση της προσφοράς των ουσιών αυτών και στη μείωση της ζήτησης. Η μείωση της προσφοράς σημαίνει καταστολή και η μείωση της ζήτησης σημαίνει μια πολύ πιο σύνθετη διαδικασία. Στην ουσία θα πρέπει να αντιμετωπιστούν τα αίτια που οδηγούν τους νέους σε αυτήν την παγίδα. Ένας τομέας που αναφέρεται στη μείωση της ζήτησης είναι η πρόληψη. Για την πρόληψη η ελληνική πολιτεία εδώ και μερικά χρόνια δημιούργησε δομές, όπως είναι τα κέντρα πρόληψης εξαρτησιογόνων ουσιών που λειτουργούν σε πολλούς νομούς της χώρας. Και βέβαια υπάρχει ένα τεράστιο πρόβλημα σήμερα στη λειτουργία τους και στη συνέχιση προοπτικής της λειτουργίας τους, επειδή η Κυβέρνηση δεν ανταποκρίνεται στην υποχρέωση που έχει να στηρίζει αυτά τα κέντρα και να συνεχίσουν να παράγουν το τόσο σημαντικό έργο στις κοινωνίες, μέσα στις οποίες λειτουργούν.

Κύριε Υφυπουργέ, για το ζήτημα αυτό έχω κατ' επανάληψη απευθυνθεί στα συναρμόδια Υπουργεία, και στο Υγείας το δικό σας και στο Εσωτερικών. Υπάρχει, όπως ξέρετε, μια προγραμματική σύμβαση μεταξύ των δύο Υπουργείων και των φορέων που εμπλέκονται για χρηματοδότηση 50%-50% του προγράμ-

ματος και της λειτουργίας αυτών των κέντρων. Τον τελευταίο καιρό υπάρχει μεγάλη αδυναμία στη χρηματοδότηση και δημιουργούνται τεράστια προβλήματα στα κέντρα. Απευθύνθηκα σε σας και στο Υπουργείο Εσωτερικών. Το δικό σας Υπουργείο δεν ευαιρεστήθηκε να απαντήσει. Το Υπουργείο Εσωτερικών απάντησε -και υπογράφει την απάντηση ο κ. Νάκος στις 30-10-2007- ότι «το Υπουργείο μας θα προχωρήσει στις απαραίτητες ενέργειες του προς διάθεση 1,2 εκατομμυρίων ευρώ από τους κεντρικούς αυτοτελείς πόρους ευθύς ως ο Ο.ΚΑ.ΝΑ.» -τον οποίο εποπτεύετε εσείς- «εξοφλήσει τις υποχρεώσεις του που απορρέουν από την προγραμματική σύμβαση και διαθέσει και αυτός 1,2 εκατομμύρια ευρώ που αντιστοιχεί. Λέει λοιπόν το Υπουργείο Εσωτερικών: «Πληρώστε εσείς πρώτα και μετά πληρώω και εγώ». Για την ανανέωση της προγραμματικής σύμβασης, το ίδιο πνεύμα. Λέει: «Θα υπογράψω, αφού υπογράψετε και εσείς».

Καταλήγει στο ότι την ευθύνη την έχετε εσείς για να βρείτε τους πόρους.

Εάν θέλετε, να σας δώσω την ερώτηση του συναδέλφου σας Υπουργού. Βέβαια τον Έλληνα πολίτη δεν τον ενδιαφέρουν οι σχέσεις μεταξύ των Υπουργείων μίας Κυβέρνησης. Ψηφίζει μία Κυβέρνηση και θέλει λύση και απάντηση στο πρόβλημα. Τα κέντρα παραμένουν, περιμένουν οι εργαζόμενοι λύση κι εσείς δεν ανταποκρίνεστε και δεν απαντάτε.

Ακόμα για την θεραπεία δημιουργήθηκαν δομές, οι οποίες βέβαια είναι λίγες και δεν ανταποκρίνονται στις ανάγκες, όπως είναι τα κέντρα χορήγησης υποκατάστατων. Και στη Ζάκυνθο είχε ξεκινήσει προσπάθεια από το 2003 και είχε εγκριθεί η δυνατότητα δημιουργίας ενός τέτοιου κέντρου. Είχε παραχωρήσει το νοσοκομείο έναν χώρο. Τελικά ήλθε η δική σας Κυβέρνηση και δεν προχώρησε. Σας ζήτησα τότε να συνεχίσετε την προσπάθεια και μου απαντήσατε ότι απαιτείται σαφής καθορισμός του προϋπολογισμού, του κόστους κ.λπ..

Επισκέφθηκα τον Πρόεδρο του Ο.ΚΑ.ΝΑ. και μου είπε πάλι ότι είναι πρόβλημα κόστους. Κι όμως, κύριε Υπουργέ, το πρόβλημα δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί εάν δεν βοηθηθούν αυτοί οι άνθρωποι, εάν δεν τρέξει η πολιτεία, δεν διαθέσει τους πόρους, τα μέσα για την βοήθεια αυτών των παιδιών.

Θα κάνω και άλλη μία επισήμανση που αφορά το Υπουργείο σας.

Στο Νοσοκομείο Ζακύνθου -γιατί έχουμε ένα μεγάλο πρόβλημα ναρκωμανών στη Ζάκυνθο, είναι πάρα πολύ μεγάλος ο αριθμός και θα σας δώσω τα στοιχεία- μερικές φορές κάποια άτομα με στερεωτικό σύνδρομο καταφεύγουν στα εξωτερικά ιατρεία, νύχτα ιδίως και κάτω από την πίεση της ανάγκης τους και την επιθετικότητα που αυτό το σύνδρομο τους προσδίδει και απαιτούν να τους δώσουν πεθιδίνη, αυτό το ναρκωτικό που χορηγείται από τα νοσοκομεία.

Οι γιατροί παρά το γεγονός ότι απαγορεύεται από το νόμο, είτε από την πίεση αισθανόμενοι ανασφάλεια, είτε από ανθρωπιά, από αλληλεγγύη προς το άτομο που βλέπουν μπροστά τους να πάσχει, τους χορηγούν. Βρέθηκαν κατηγορούμενοι μετά από έλεγχο που έγινε από επιθεωρητή του Υπουργείου σας και πήγαν στη δικαιοσύνη ακριβώς επειδή υποτίθεται ότι παραβίασαν το νόμο.

Απευθύνθηκα για το ζήτημα αυτό, στο Υπουργείο σας, αλλά δεν κάνατε τίποτα. Υπάρχουν φωνές διαμαρτυρίας από συλλό-

γους, από φορείς που διαμαρτύρονται ακριβώς γιατί υπάρχει αυτή η αντιμετώπιση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως της ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, τελευταίος είμαι. Επιτρέψτε μου, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κλείστε, κύριε συνάδελφε. Ακούσατε με πολλή προσοχή και υπομονή, όπως διαπίστωσα, όλους τους προηγούμενους ομιλητές. Δικαιούστε μισό λεπτό παραπάνω, αλλά θα σας παρακαλέσω να ολοκληρώσετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, δέκα είναι οι νεκροί την τελευταία τετραετία στη Ζάκυνθο σύμφωνα με προχθεσινό δημοσίευμα. Δημοσίευμα του Μαΐου λέει: «Χασίσι στη θάλασσα». Άλλο λέει: «ναρκωτικά και ληστείες», πρόβλημα περσινό. Αυτές είναι ανακοινώσεις του διευθυντή της Αστυνομίας στη Ζάκυνθο.

Έχω απευθυνθεί κατ' επανάληψη στο Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας για στελέχωση του Λιμεναρχείου και στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης για στελέχωση της Αστυνομίας. Έχουμε ζητήσει να δημιουργηθεί τμήμα ασφαλείας στη Ζάκυνθο. Το πόρισμα λέει, να δημιουργηθούν υποδιευθύνσεις σε όλους τους νομούς.

Πρόσφατη απάντηση του Υπουργείου Εσωτερικών που εποπτεύει την Αστυνομία λέει ότι δεν χρειάζεται, υπάρχουν δεκάδες άτομα στο Τμήμα Ασφαλείας, είναι πέντε στο Αεροδρόμιο, πέντε φρουροί στους κρατούμενους, είναι δύο-τρεις που ασχολούνται με τα εσωτερικά της Αστυνομίας, γραμματείς, αλλοδαποί διαβατήρια και δεν υπάρχει ούτε ένα άλλο άτομο έξω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Βαρβαρίγε, τελειώνετε. Διατυπώνετε πολύ συγκεκριμένα τις ανάγκες και τις ελλείψεις, αλλά ολοκληρώστε, σας παρακαλώ!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Τελιώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το ζήτημα αυτό δεν αφορά το Υπουργείο σας, αφορά την Κυβέρνηση, γι' αυτό και τίθεται από την Επιτροπή να γίνει μία συζήτηση σε επίπεδο αρχηγών κομμάτων, για να τεθούν όλα τα προβλήματα συνολικά για την αντιμετώπισή τους.

Πιστεύω και εύχομαι η Κυβέρνηση να αναλάβει και να υλοποιήσει τα πορίσματα και τις προτάσεις μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε κι εμείς, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση που διεξήχθη σύμφωνα με τα άρθρα 45, 51 παράγραφος 4 και 137 του Κανονισμού της Βουλής, επί της Εκθέσεως της Διακομματικής Επιτροπής της συσταθείσας με ομόφωνη απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, «Για τη μελέτη και αντιμετώπιση του προβλήματος των ναρκωτικών».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 00.10' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Τετάρτη 21 Νοεμβρίου 2007 και ώρα 10.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ